

1950

No. 1

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 5 Januari 1950 betreffende het toezicht op de uitvoer van hout.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is voorschriften te geven omtrent het toezicht op de uitvoer van hout ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Art. 1.

Alle hout, dat tot uitvoer bestemd is, moet vooraf gemeten dan wel gewogen worden, zomede gekeurd worden.

Art. 2.

De methode en wijze van meting en weging en de keuringseisen, zomede het tarief voor de keuring van voor uitvoer bestemd hout, worden bij besluit, de Raad van Advies gehoord, vastgesteld.

De te stellen keuringseisen worden bepaald door de eisen van afnemers. Deze moeten door afnemers schriftelijk aan het Hoofd van 's Lands Bosbeheer worden kenbaar gemaakt. Indien de eisen door afnemers niet aan bedoeld Hoofd schriftelijk worden kenbaar gemaakt geschiedt de keuring van het hout volgens door de Directeur van Economische Zaken vastgestelde normen.

Art. 3.

De meting, weging en keuring van voor uitvoer bestemd hout geschiedt door het Hoofd van 's Lands Bosbeheer of de door deze aan te wijzen ambtenaren.

Ieder, die hout wenst uit te voeren, is verplicht tijdig een verzoek ter keuring respectievelijk contrôle op de inlading in te dienen bij het Hoofd van 's Lands Bosbeheer.

Art. 4.

De keuring van voor uitvoer bestemd hout geschiedt in de onmiddellijke nabijheid van de plaats van verscheping.

Indien de keuring, weging, of meting of de contrôle bij inlading van het voor uitvoer bestemde hout buiten de onmiddellijke omgeving van Paramaribo geschiedt, is de houtexporteur gehouden personen met deze werkzaamheden belast voor zijn rekening te vervoeren naar de keuringsplaatsen, te voorzien van behoorlijke spijs en drank en van een behoorlijk nachtverblijf.

Art. 5.

De houtexporteur is verplicht om alle aanwijzingen op te volgen, welke door het Hoofd van 's Lands Bosbeheer of door ambtenaren door deze aan te wijzen worden gegeven in verband met keuring, weging en meting van het hout.

Art. 6.

Van de keuring wordt door de ambtenaar hiermede belast een proces-verbaal van keuring in drievoud opgemaakt, aangevende ten minste soort en gewicht of hoeveelheid van het ter keuring aangeboden hout, alsmede het resultaat van de keuring.

Een exemplaar van het proces-verbaal van keuring is bestemd voor de houtexporteur.

Art. 7.

Geen hout voor export bestemd mag worden ingeladen dan onder contrôle van het Hoofd van 's Lands Bosbeheer of een door deze aan te wijzen ambtenaar.

De uitvoer van goedgekeurd hout, dat bij de inlading niet meer aan de krachtens art. 2 vastgestelde keuringseisen voldoet, is verboden. De ambtenaar, die de inlading controleert is in het bijzonder belast met de uitvoering van deze bepaling en maakt

daarvan in voorkomende gevallen melding in het procesverbaal van inlading.

Van de inlading wordt door de ambtenaar met de contrôle daarvan belast een proces-verbaal van inlading in drievoud opgemaakt, hetwelk ten minste de soort en hoeveelheid of het gewicht van het in het schip ingeladen hout vermeldt. Een exemplaar van het proces-verbaal van inlading is bestemd voor de houtexporteur.

Art. 8.

Deze verordening is niet van kracht voor hout, afkomstig uit het stroomgebied van de Corantijn en de Marowijne, dat bestemd is om rechtstreeks over deze rivieren te worden uitgevoerd naar respectievelijk Brits- of Frans Guyana.

Art. 9.

Hij, die handelt in strijd met de bepalingen van de artikelen 1, 3 en 7 van deze verordening, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste f 5.000.—.

De in het vorig lid bedoelde strafbare feiten worden beschouwd als overtreding.

Art. 10.

Met het opsporen van de bij deze verordening strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering genoemde ambtenaren en beambten, belast het Hoofd en de ambtenaren van 's Lands Bosbeheer en andere door de Gouverneur aan te wijzen ambtenaren, die hun processen-verbaal opmaken op de eed, afgelegd bij de aanvaarding hunner bediening.

Art. 11.

Deze landsverordening kan worden aangehaald als Houtuitvoer-verordening en treedt in werking op de dag, volgende op die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 5e Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,

A. W. BRAKKE.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

Uitgegeven, de 7de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

1950

No. 2

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

BESLUIT van 6 Januari 1950 tot aanvulling van het „Huurbesluit 1949” (G. B. No. 127).

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van de „Prijszettings- en Prijsbewakingsverordening 1941” (G. B. No. 101, geldende tekst G. B. 1943 No. 13), laatstelijk gewijzigd bij landsverordening van 11 Augustus 1948 (G. B. No. 91), het nodig is het navolgende vast te stellen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten :

Artikel 1.

Artikel 7 lid 1 van het „Huurbesluit 1949” (G. B. No. 127) wordt gelezen als volgt :

„Bij de inwerkingtreding van dit besluit vervalt het „Huurbesluit 1946” (G. B. 1946 No. 146, zoals gewijzigd bij besluit „van 21 Juli 1947, G. B. No. 109), met dien verstande dat alle beschikkingen, voorzover niet gewijzigd, ingetrokken of vernietigd, genomen krachtens het „Huurbesluit 1941” (G. B. No. 128), geldende tekst G. B. 1943 No. 13) en het „Huurbesluit 1946” (G. B. 1946 No. 146) zoals gewijzigd bij besluit „van 21 Juli 1947, (G. B. No. 109) van kracht zijn en blijven „dan wel deze herkrijgen.”

Artikel 2.

Dit besluit wordt geacht in werking te zijn getreden tegelijk met het „Huurbesluit 1949” met dien verstande dat de

1950

No. 2

beschikkingen en „Huurbesluit 1941”, zoals bedoeld in artikel 1, worden geacht van kracht te zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van het „Huurbesluit 1946”.

Gegeven te Paramaribo, de 6e Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,

J. A. DRIELSMA.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

Uitgegeven, de 10de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

Artikel 1 van het „Huurbesluit 1946” (G. B. No. 127) wordt gelezen als volgt:

„Bij de inwerkingtreding van dit besluit vervalt het „Huurbesluit 1945” (G. B. No. 126), zoals gewijzigd bij besluit van 21 Juli 1947 (G. B. No. 129), met dien verstande dat de beschikkingen, voortvloeijend uit gewijzigd, ingetrokken of vernietigd, genomen krachtens het „Huurbesluit 1945” (G. B. No. 126), geldende tot G. B. No. 128 (1948) en het „Huurbesluit 1946” (G. B. No. 127) voortvloeijend bij besluit van 21 Juli 1947 (G. B. No. 129) van kracht zijn en blijven, dan wel deze bevestigd.”

Artikel 2

Dit besluit wordt kracht in werking te zijn gelezen te gelijke met het „Huurbesluit 1946” met dien verstande dat de

1950

No. 3

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

BESLUIT van 7 Januari 1950 ter uitvoering van artikel 7, lid 3 van het Kiesreglement 1948.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 7, lid 3 van het Kiesreglement 1948, zoals dit luidt na wijziging en aanvulling, laatstelijk bij de landsverordening van 19 December 1949 (G. B. No. 157) het nodig is, het navolgende vast te stellen.

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten :

Art. 1.

1. Voor de kiezerslijst, bedoeld in artikel 7, lid 3 van het Kiesreglement 1948 worden vastgesteld de bij dit besluit gevoegde modellen (modellen A en B). Model A wordt gebruikt, wanneer de lijst gedrukt wordt en model B, wanneer de lijst gestencild wordt.

2. De volgorde der namen is overeenkomstig artikel 7 van het Kiesreglement 1948 alphabetisch en wordt bij gelijkheid van geslachtsnamen door de eerste voornaam bepaald.

3. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid, kan de naam van de gehuwde vrouw worden vermeld onmiddellijk na die van haar echtgenoot.

4. Voor elk volgnummer wordt voldoende ruimte openge-
laten voor het stellen van de paraphen overeenkomstig artikel 41 van het Kiesreglement 1948.

1950

No. 3

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 7e Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,

J. C. ZAAL.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

Uitgegeven, de 10de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

1950

3

No. 3

Model A

(Artikel 7, lid 3 van het Kiesreglement 1948)

KIEZERSLIJST

(van stembedistrict) *) van Kieskring

Volg- nummer	Naam en voornamen	Geboorte- datum	Volg- nummer	Naam en voornamen	Geboorte- datum
-----------------	----------------------	--------------------	-----------------	----------------------	--------------------

Aldus vastgesteld op

De Gouverneur van Suriname,

*) Dit weglaten indien de lijst niet stembedistrictsgewijs wordt opgemaakt.

Model B

(Artikel 7, lid 3 van het Kiesreglement 1948)

KIEZERSLIJST

(van stembedistrict) *) van Kieskring

Volgnummer	Naam en Voornamen	Geboortedatum
------------	-------------------	---------------

Aldus vastgesteld op

De Gouverneur van Suriname,

*) Dit weglaten indien de lijst niet stembedistrictsgewijs wordt opgemaakt.

en als bijlage bij de wet van 1950

KIEZERSLIJST

van de gemeente (1950)

Volg- nummer	Naam en geboortedatum	Volg- nummer	Naam en geboortedatum
-----------------	--------------------------	-----------------	--------------------------

1950

De lijst is opgemaakt op

1950

De lijst is opgemaakt op

De lijst is opgemaakt op

*) De lijst is opgemaakt op

Model B

Artikel 1, lid 2 van het Kieswet (1950)

KIEZERSLIJST

van de gemeente (1950)

Volgnummer	Naam en geboortedatum
------------	--------------------------

De lijst is opgemaakt op

De lijst is opgemaakt op

*) De lijst is opgemaakt op

RESOLUTIE van 9 Januari 1950 No 69, houdende nadere wijziging van de bij resolutie van 4 December 1920 No. 4140 (G. B. No. 95) vastgestelde „voorschriften voor de invordering van de belastingen en van de middelen welke op dezelfde voet als de belastingen worden ingevorderd en voor de vervolging bij wanbetaling”.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord (enz.) ;

Besluit:

A. In de bij resolutie van 4 December 1920 No 4140 (G. B. No. 95) vastgestelde „voorschriften voor de invordering van „de belastingen en van de middelen welke op dezelfde voet „als de belastingen worden ingevorderd en voor de vervolging „bij wanbetaling”, gelijk deze luiden na de laatstelijk bij resolutie van 24 December 1943 No. 3658 (G. B. No. 131) daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, worden het 4e en het 5e lid van artikel 4 vervangen door de volgende leden :

4). Voor zover het bedrag der kohieren betreft, wordt iedere dienst afgesloten op het einde van de vierde maand, volgende op het belastingjaar. Deze bepaling geldt niet voor het belastingjaar 1949.

5). Kohieren, welke eerst later worden executoir verklaard, zomede restantkohieren bedoeld bij artikel 54 bis, worden in de oudste nog niet afgesloten dienst opgenomen. In afwijking van het vorenstaande worden de kohieren en restantkohieren, welke betrekking hebben op de belastingjaren 1949 en vroeger opgenomen in de dienst 1949.

B. Te bepalen dat uittreksel uit deze resolutie in het Gouvenementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 9 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,
J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven, de 10de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

1950

No. 5

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 10 Januari 1950
houdende vervanging van de titel „Beheerder der Domeinen”
door „Administrateur van Financiën” in algemene verordeningen.

IN NAAM DER KONINGIN !
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is
de titel „Beheerder der Domeinen” in algemene verordeningen
welke bij landsverordening kunnen worden gewijzigd, te ver-
vangen door „Administrateur van Financiën” ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg
der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel 1.

Overal waar in algemene verordeningen, welke bij lands-
verordening kunnen worden gewijzigd, staat „Beheerder der
Domeinen”, wordt gelezen „Administrateur van Financiën”.

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van
de dag na die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 10e Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,
J. A. DRIELSMA.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

Uitgegeven, de 12de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

LANDSVERORDENING van 10 Januari 1950
houdende verordening van de titel „Hofmeester der Domeinen“
door „Administrateur van Financien“ in algemeen verordening-
van.

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOVERNEMENT VAN SURINAME

In overweging genomen hebbende, dat het wettelijk is
de titel „Hofmeester der Domeinen“ in algemeen verordeningen
welke bij landverordening kunnen worden gewijzigd, te ver-
vangen door „Administrateur van Financien“;

Heeft de Raad van Advies geoordeeld, met gemeen overleg
der Staten, vastgesteld onderstaande landverordening:

Artikel 1.

Overal waar in algemeen verordeningen, welke bij land-
verordening kunnen worden gewijzigd, staat „Hofmeester der
Domeinen“, wordt gelezen „Administrateur van Financien“.

Artikel 2.

Deze landverordening treedt in werking met ingang van
de dag na die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 10e Januari 1950.

J. KLAASBERG.

Het Im van het College van Algemeen Bestuur.

J. A. BUIJESMA.

De wett. Gouvernements-Secretaris.

A. D. VERKANDER.

Uitgegeven, de 10e Januari 1950.

De wett. Gouvernements-Secretaris.

A. D. VERKANDER.

1950

No. 6

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

BESLUIT van 13 Januari 1950 tot nadere wijziging en aanvulling van het „Vrijstellingsbesluit 1928”, geldende tekst G. B. 1949 No. 17.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 2 van het „West-Indisch Verlofbesluit 1924” (G. B. 1925 No. 2), zoals dit luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de landsverordening van 13 Maart 1948 (G. B. No. 35), het nodig is het navolgende vast te stellen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten :

Artikel 1.

Artikel 22 van het „Vrijstellingsbesluit 1928” (geldende tekst G.B. 1949 No. 17), wordt gelezen als volgt :

1. Indien vervanging of waarneming nodig is tengevolge van vrijstelling van dienst, op grond van de bepalingen van dit besluit verleend, zal de volgende regeling gelden :

a. bij vrijstelling van dienst voor ten hoogste 60 dagen, zal de vervanger of waarnemer geen ander salaris of toelage genieten dan aan zijn eigenlijke betrekking verbonden ;

b. bij vrijstelling van dienst voor langer dan 60 dagen, waarbij de vervanging of waarneming plaats heeft nevens de eigenlijke betrekking, zal de vervanger of waarnemer nevens het salaris in zijn eigenlijke betrekking een toelage van ten hoogste 25% van het minimum salaris, verbonden aan de waar te nemen betrekking, genieten, tenzij de waarneming geschiedt door een ambtenaar voor een rechtstreeks aan hem ondergeschikt ambtenaar, in welk geval de toelage niet wordt genoten ;

c. bij vrijstelling van dienst voor langer dan 60 dagen, waarbij de vervanger van zijn eigenlijke betrekking wordt ontheven, zal de vervanger of waarnemer in het genot treden van het aan de waar te nemen betrekking verbonden minimum salaris, indien dit hoger is dan dat van zijn eigenlijke betrekking;

2. De Gouverneur kan in gevallen, waarbij vrijstelling van dienst met gebruikmaking van het bepaalde in het tweede lid van artikel 15, voorafgaand en in aansluiting aan ontslag uit de dienst, is verleend, aan de vervanger of waarnemer de inkomsten toekennen welke aan de waar te nemen betrekking zijn verbonden.

3. In al de hiervoren vermelde gevallen zal de vervanger of waarnemer tevens de eventueel aan de waar te nemen betrekking verbonden vergoeding van onkosten genieten.

4. In zeer bijzondere gevallen, ter beoordeling van de Gouverneur, kan van het in het 1e, 2e en 3e lid bepaalde worden afgeweken.

Artikel II.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn afkondiging en wordt geacht terug te werken tot 1 Juli 1949.

Gegeven te Paramaribo, de 13 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,

J. C. ZAAL.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

Uitgegeven, de 16de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

1950

No. 7

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

BESLUIT van 13 Januari 1950 tot wijziging van het Besluit van 12 November 1879 (G. B. No. 34) tot regeling der meting van zeeschepen.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is het besluit van 12 November 1879 (G. B. No. 34) *tot regeling der meting van zeeschepen*, zoals laatstelijk gewijzigd bij besluit van 15 Mei 1944 (G. B. No. 56), nader te wijzigen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten :

Artikel 1.

Artikel 26 van het Besluit van 12 November 1879 (G. B. No. 34), tot regeling der meting van zeeschepen, wordt gelezen als volgt :

„ Artikel 26.

De meting der schepen geschiedt door scheepsmeters. Zij worden door de Gouverneur benoemd, geschorst en ontslagen.

Zij brengen belanghebbenden voor het meten of hermeten van schepen in rekening :

voor schepen van	10	ton en daaronder	f 5.—
„ „ „	11	„ t/m 50 ton	„ 10.—
„ „ „	51	„ „ 100 „	„ 15.—
„ „ „	101	„ „ 500 „	„ 20.—
„ „ „	501	„ „ 1500 „	„ 30.—
„ „ „	1501	„ „ 4000 „	„ 40.—
„ „ „	4001	„ „ 7000 „	„ 50.—
„ „ „	7001	„ en meer	„ 60.—

1950

No. 7

Voor een af te geven verklaring omtrent de herleiding van een buitenlandse meetbrief in Nederlandse maat berekenen zij f 5.—”

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking de dag na die van zijn afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 13de Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,
J. C. DE MIRANDA, JR.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

Uitgegeven, de 16de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN
S U R I N A M E.

PUBLICATIE van 19 Januari 1950, waarbij wordt afgekondigd de wet van 22 December 1949 (Staatsblad No. J 575, houdende een Interim-regeling voor Suriname.

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de overgang naar de nieuwe rechtsorde, welke ingevolge artikel 208 van de Grondwet zal worden gevestigd, voorzieningen vordert als bedoeld in artikel 210 der Grondwet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

TITEL I

Algemene Bepalingen

Artikel I

In afwachting van de vestiging ener nieuwe rechtsorde voor het Koninkrijk, bestaande uit Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, op de grondslag van de uitkomst van het reeds gepleegd en nog te plegen gemeen overleg als bedoeld in het veertiende Hoofdstuk der Grondwet, wordt het bewind in Suriname gevoerd en worden de betrekkingen tussen Nederland en Suriname geregeld naar de bepalingen dezer wet.

Artikel II

1. Suriname verzorgt zijn inwendige aangelegenheden met inachtneming van de bepalingen van deze wet.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 48/49, 1296; Hand. II bladz. 1789—1810.

Bijl. Hand. I 48/49, 1296, No. 125b.

Bijl. Hand. II 49/50, 1454; Hand. II bladz. 595.

Bijl. Hand. I 49/50, 1454; Hand. I bladz.

2. Onverminderd hetgeen elders in deze wet is bepaald zijn geen inwendige aangelegenheden:

a. al hetgeen betreft het handhaven van de onafhankelijkheid en de verdediging van het Koninkrijk en de verzekering van de waarborgen als bedoeld in artikel 208 van de Grondwet;

b. al hetgeen betreft de verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten en de uit het volkenrecht voortvloeiende rechten en verplichtingen in het algemeen;

c. de regeling van het auteursrecht en de industriële eigendom;

d. de regeling op het stuk van maten en gewichten;

e. het stellen van algemene voorwaarden voor de uitgifte van zeebrieven;

f. al hetgeen betreft de luchtvaart, met uitzondering van het verlenen van vergunningen tot de exploitatie van binnenlandse luchtlijnen;

g. de bevordering van de culturele en sociale betrekkingen tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen;

h. het toezicht op de algemene voorwaarden betreffende de toelating, vestiging en uitzetting van Nederlandse onderdanen;

i. de bevordering van en het toezicht op de economische en financiële betrekkingen tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen;

j. het overleg omtrent vraagstukken van internationaal karakter inzake munt- en geldwezen, bank- en deviezenpolitiek;

k. het toezicht op het internationaal en interregionaal verkeer;

l. de bevordering van de economische weerbaarheid door onderlinge hulp en bijstand van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, onder waarborg dat wettelijke regelingen ten aanzien van beroeps- en bedrijfsuitoefening voor Nederlandse onderdanen gelijkelijk gelden.

3. Bij of krachtens de wet kunnen omtrent de in het vorige lid bedoelde onderwerpen regelingen worden vastgesteld.

4. Uitgaven ten aanzien van de in lid 2 genoemde onderwerpen kunnen — indien de landsregering heeft verklaard daartegen bezwaar te hebben — niet ten laste van Suriname worden gebracht dan bij wet na gepleegd overleg en voorzover zij strekken ten nutte van Suriname en in overeenstemming zijn met zijn draagkracht.

5. De regeling of nadere regeling van niet-inwendige aangelegenheden kan bij of krachtens de wet worden opgedragen of overgelaten aan landsorganen van Suriname.

TITEL II

De Landsregeling van Suriname

Artikel III

Als Landsregeling van Suriname geldt de Surinaamse Staatsregeling (*Staatsblad* 1936 No. 909; *Gouvernementsblad* 1936 No. 156), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 21 Mei 1948 (*Staatsblad* No. I 194, *Gouvernementsblad* No. 71), met inachtneming van de volgende wijzigingen:

§ 1. Overal wordt in plaats van de woorden „Curaçao” en „Nederlandsch-Indië” respectievelijk gelezen: „de Nederlandse Antillen” en „Indonesië”.

§ 2. Overal wordt in plaats van de woorden „het College van Algemeen Bestuur” gelezen: „de Regeringsraad”.

§ 3. Overal wordt in plaats van de woorden „de Wet op de Staatsinrichting van Suriname” gelezen: „de Landsregeling van Suriname”.

§ 4. Overal vervalt in het opschrift van de Hoofdstukken en Afdelingen het woord „Van”.

§ 5. Het opschrift van het Eerste Hoofdstuk wordt gelezen als volgt: „Suriname en zijn bewoners”.

§ 6. Artikel 2 vervalt.

§ 7. In artikel 3, onder 1e, wordt na „mogenheden” ingevoegd: „en internationale organisaties”, terwijl onder 3° in plaats van „besluiten” wordt gelezen „landsbesluiten”.

§ 8. In artikel 5 vervallen de woorden: „voor zover Suriname betreft”.

§ 9. Artikel 6 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 6

De regelen nopens de toelating en vestiging in Suriname, alsmede die omtrent de uitzetting worden bij landsverordening vastgesteld, behoudens het toezicht bedoeld bij het tweede lid onder *h* van artikel II van de Interimregeling voor Suriname. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorwaarden voor toelating, vestiging en uitzetting van vreemdelingen worden gesteld, onverminderd de mogelijkheid bij landsverordening verdere voorwaarden te stellen.”

§ 10. Artikel 7 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 7

1. De nationaliteit wordt geregeld bij de wet.
2. Het landsburgerschap kan bij landsverordening worden geregeld. Algemene regelen omtrent de verhouding tussen nationaliteit en burgerschap worden bij de wet gesteld.”

§ 11. Na artikel 7 wordt een artikel 7a ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 7a.

1. Iedere Nederlandse onderdaan is zonder onderscheid van burgerschap verkiesbaar en benoembaar tot elke openbare bediening en is gerechtigd tot het kiesrecht, overeenkomstig de bepalingen van de landsverordening.

2. Geen vreemdeling is verkiesbaar of benoembaar, noch gerechtigd tot het kiesrecht. Bij landsverordening kan hiervan worden afgeweken ten aanzien van het kiesrecht voor de gemeenschappen, bedoeld in het vijfde hoofdstuk en voor de benoeming in bepaalde ambten.”

§ 12. In artikel 9, tweede lid, wordt in plaats van „meer” gelezen: „anderen”.

§ 13. Artikel 11 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 11

1. De Gouverneur is vertegenwoordiger des Konings.
2. Hij wordt door de Koning benoemd en ontslagen.
3. Alle uitgaven, verband houdende met de uitoefening van het ambt van Gouverneur, komen ten laste van 's Rijks schatkist, behoudens de verrekening bedoeld in artikel VI van de Interimregeling voor Suriname.”

§ 14. In de artikelen 12, 13, 16, 17 en 23 wordt in plaats van „Hij” gelezen: „De Gouverneur”.

§ 15. In de tweede alinea van het eedsformulier van artikel 13 wordt in plaats van de woorden „deze betrekking”, in artikel 25, tweede lid, in plaats van „betrekking” en in de eerste alinea van het eedsformulier van artikel 27 in plaats van de woorden „de betrekking” respectievelijk gelezen: „dit ambt”, „ambt” en „het ambt”.

§ 16. In artikel 13 wordt in de derde alinea en in artikel 27 in de tweede alinea van het eedsformulier in plaats van de woorden „de welvaart” gelezen: „het welzijn”.

§ 17. In de artikelen 15, eerste regel, 16, 20, tiende lid, en 26 wordt in plaats van de woorden „het bestuur” gelezen: „zijn ambt”.

§ 18. In de artikelen 15 en 27 wordt in plaats van de woorden „zijn aanvaarding van het bestuur” gelezen: „de aanvaarding van zijn ambt”.

§ 19. In het eerste lid van artikel 19 wordt de zinsnede na de woorden „Raad van Advies” gelezen als volgt: „de landsministers dan wel de Algemene Vertegenwoordiger in Nederland anderzijds”.

§ 20. In de artikelen 20, tiende lid, 25, eerste lid, 28 en 114 wordt in plaats van de woorden „het dagelijks beleid van zaken” gelezen: „zijn taak”.

§ 21. In artikel 20 wordt:

a. in het eerste lid na de woorden „Raad van Advies” ingevoegd: „uit eigen beweging of op verzoek van twee leden”;

b. in het tweede lid in plaats van „vier” gelezen: „drie”, terwijl het slot, aanvangende met „waaronder zo mogelijk”, vervalt.

§ 22. Artikel 21 wordt vernummerd tot artikel 57e.

§ 23. In artikel 22 wordt tweemaal in plaats van „bestuur” gelezen: „ambtsuitoefening”.

§ 24. In artikel 24 vervallen de woorden „of volgens deze wet”.

§ 25. In artikel 25, eerste lid, wordt in plaats van de woorden „van 's Konings wege” gelezen: „door de Koning”, terwijl het slot, aanvangende met „of bij gebreke van”, vervalt.

§ 26. Het opschrift van de Tweede Afdeling wordt gelezen als volgt: „De macht van de Gouverneur als hoofd der landsregering”.

§ 27. Artikel 29 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 29

De Gouverneur is hoofd van de landsregering; de landsministers zijn verantwoordelijk aan de Staten.”

§ 28. Artikel 30 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 30

De Gouverneur heeft de uitvoerende macht.”

§ 29. De artikelen 31, 32 en 33 vervallen.

§ 30. In artikel 34:

a. vervallen in het eerste lid de woorden „van Suriname”;

- b. vervalt het derde lid;
- c. wordt het vierde lid vernummerd tot derde lid.

§ 31. Artikel 35 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 35

De Gouverneur heeft het bestuur van 's Lands geldmiddelen en domeinen.”

§ 32. Artikel 36, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„1. De Gouverneur stelt de bezoldigingen der landsdienaren vast, tenzij in deze wet anders is bepaald.”

§ 33. In artikel 37 vervallen:

a. in het eerste lid de woorden „burgerlijke of militaire”, terwijl in plaats van de woorden „bij rechterlijk vonnis in Suriname” gelezen wordt: „bij vonnis van de burgerlijke rechter”

b. in het tweede lid de woorden „na verhoor van de Raad van Advies”.

§ 34. Artikel 39 vervalt.

§ 35. Artikel 40 is gelijkkluidend aan artikel 44, met dien verstande, dat in het eerste lid onder a het slot, aanvangende met de woorden „ten aanzien waarvan”, vervalt.

§ 36. Artikel 41 vervalt.

§ 37. De artikelen 42 en 43 zijn gelijkkluidend aan respectievelijk de artikelen 46 en 47, met dien verstande, dat in artikel 47 in plaats van de woord „begint te werken” wordt gelezen: „in werking treedt”.

§ 38. Artikel 44 is gelijkkluidend aan artikel 48, met dien verstande, dat:

a. het tweede lid wordt gelezen als volgt:

„2. De landsverordeningen kunnen op grond van strijd met een wet of een algemene maatregel van bestuur, met verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk geheel of gedeeltelijk door de Koning, de Raad van State gehoord, worden geschorst en bij de wet worden vernietigd.”

b. in het vijfde lid in plaats van de woorden „voorstel van wet tot vernietiging bij de Staten-Generaal ingediend” wordt gelezen: „wet tot vernietiging tot stand gekomen”;

c. het achtste lid wordt gelezen als volgt:

„8. De wet regelt de gevolgen van de vernietiging”.

§ 39. Artikel 45 is gelijkloidend aan artikel 51, met dien verstande, dat in plaats van de woorden „artikel 47” wordt gelezen: „artikel 43”.

§ 40. De artikelen 46 en 49 zijn gelijkloidend aan respectievelijk de artikelen 52 en 55, met dien verstande, dat aan het eerste lid wordt toegevoegd: „met vermelding van de datum van uitgifte”, terwijl in het tweede lid vervalt de zinsnede „(Ondertekening van de Gouverneur, van het lid of van de leden van het College van Algemeen Bestuur en van de gouvernementssecretaris)”.

§ 41. Artikel 47 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 47

Wanneer geen ander tijdstip is vastgesteld, treedt de afgekondigde landsverordening in werking met ingang van de dertigste dag na die der uitgifte van het *Gouvernementsblad*, waarin de afkondiging is geschied.”

§ 42. Artikel 48 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 48

1. De Gouverneur is bevoegd tot het uitvaardigen van landsbesluiten, houdende algemene maatregelen. De artikelen 42 en 43 zijn op deze besluiten van overeenkomstige toepassing.

2. Bepalingen, door straffen te handhaven, worden in die maatregelen niet gemaakt dan krachtens een algemene verordening.

3. De algemene verordening regelt de op te leggen straffen.”

§ 43. Artikel 50 is gelijkloidend aan artikel 56.

§ 44. Artikel 51 wordt gelezen als volgt:

1. De Gouverneur brengt het besluit onverwijld ter kennis van de Koning.

2. De Koning kan, de Raad van State gehoord, op grond van strijd met een wet of een algemene maatregel van bestuur, met verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk het landsbesluit, bij met redenen omkleed, in het *Gouvernementsblad* te plaatsen besluit, geheel of gedeeltelijk vernietigen”.

3. Het besluit van de Koning regelt de gevolgen der vernietiging.

§ 45. Na artikel 51 wordt een artikel 51a ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 51a

Alle landsverordeningen en landsbesluiten worden door de Gouverneur en een of meer landsministers ondertekend”.

„Artikel 51

§ 46. Na artikel 51a wordt ingevoegd een Derde Afdeling, luidende als volgt: „Derde Afdeling. De bevoegdheden van de Gouverneur als orgaan van het Koninkrijk”.

§ 47. Artikel 52 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 52

De Gouverneur waakt over het algemeen belang van het Koninkrijk overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling en met inachtneming van 's Konings aanwijzingen. Hij is deswege verantwoordelijk aan de Koning”.

§ 48. Artikel 53 is gelijkkluidend aan artikel 40.

§ 49. Artikel 54 is gelijkkluidend aan artikel 41, met dien verstande, dat:

a. in het eerste lid na „mogendheden” wordt ingevoegd: „of internationale organisaties”;

b. het derde lid wordt gelezen als volgt:

„3. Stemt de Koning niet in met de handeling van de Gouverneur, dan wordt deze daarmede in kennis gesteld. De Gouverneur gaat daarna onverwijld tot afkondiging of uitvoering over”.

§ 50. Artikel 55 is gelijkkluidend aan artikel 42, met dien verstande, dat:

a. aan het eerste lid wordt toegevoegd: „met vermelding van de datum van uitgifte”;

b. in het tweede lid de laatste zinsnede wordt gelezen: „(Ondertekening van de Gouverneur)”.

§ 51. Artikel 56 is gelijkkluidend aan artikel 43.

§ 52. Artikel 57 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 57

De Gouverneur houdt toezicht op de naleving van de wetten en de algemene maatregelen van bestuur en van de verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten. Deswege doet hij de nodige voordrachten aan de Koning.”

§ 53. Na artikel 57 worden ingevoegd de artikelen 57a tot en met 57e, luidende als volgt:

„Artikel 57a

De Gouverneur stelt een landsverordening en een hem voorgedragen landsbesluit niet vast, wanneer hij vermeent, dat de verordening of het besluit in strijd is met een wet of een algemene maatregel

van bestuur, met verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk. Hij geeft hiervan terstond kennis aan de Koning. Wanneer de Koning, de Raad van State gehoord, beslist, dat zodanige strijd niet aanwezig is, stelt de Gouverneur de landsverordening of het landsbesluit alsnog vast. De beslissing van de Koning, dat zodanige strijd wel aanwezig is, wordt, met redenen omkleed, in het *Gouvernementsblad* bekend gemaakt.

Artikel 57b

De landsorganen en landsdienaren staan de Gouverneur ten dienste bij de uitoefening van de hem in deze afdeling toegekende bevoegdheden.

Artikel 57c

1. De Gouverneur heeft het opperbevel over de hem ter beschikking gestelde krijgsmacht.

2. Hij oefent het opperbevel uit behoudens de administratieve betrekkingen van de krijgsmacht tot de ministeriële departementen en overeenkomstig de aanwijzingen des Konings.

3. Hij beschikt over de krijgsmacht, zodanig als hem in het belang van het Koninkrijk in zijn geheel en van Suriname in het bijzonder oirbaar dunkt.

4. Hij heeft het recht haar bevelhebbers en officieren te schorsen en geeft terstond van die schorsing kennis aan de Koning. De schorsing is, zolang zij niet door de Koning bekrachtigd is, slechts voorlopig.

Artikel 57d

De Gouverneur kan voor het handhaven der inwendige veiligheid en der openbare orde delen der krijgsmacht ter beschikking stellen van de landsregering.

Artikel 57e

(is gelijkloidend aan artikel 21)

§ 54. Het opschrift van het Derde Hoofdstuk wordt gelezen als volgt: „De Raad van Advies en de Regeringsraad”.

§ 55. In de artikelen 58, tweede lid, en 59 wordt in plaats van „Koning” gelezen: „Gouverneur”.

§ 56. In artikel 58 wordt:

a. het eerste lid gelezen als volgt:

„1. Er is een Raad van Advies bestaande uit ten minste vijf leden, waarvan een ondervoorzitter”.

b. aan het tweede lid de volgende zin toegevoegd: „Zij bekleden hun ambt niet langer dan vijf jaren, doch zijn terstond herbenoembaar.”

c. een vijfde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„5. Een lid van de Raad van Advies kan niet tegelijk lid van de Staten zijn”.

§ 57. In artikel 59 vervalt de tweede zin en worden toegevoegd een tweede en derde zin: „Zij bekleden hun ambt niet langer dan vijf jaren, doch zijn terstond herbenoembaar. Het reglement van orde regelt hun werkzaamheden.”

§ 58. In artikel 60 wordt in de eerste alinea van het eedsformulier in plaats van de woorden „ondervoorzitter (lid, buitengewoon lid)” gelezen: „lid (buitengewoon lid)”.

§ 59. Artikel 61 vervalt.

§ 60. Aan het eerste lid van artikel 62 wordt de volgende zin toegevoegd: „Het wordt in het *Gouvernementsblad* bekend gemaakt.”, terwijl het tweede lid wordt gelezen als volgt:

„2. De secretaris van de Raad van Advies wordt op voordracht van de Raad door de Gouverneur benoemd”.

§ 61. In artikel 63:

a. wordt het bepaalde onder 2° gelezen als volgt:

„2°. alle ontwerpen van wetten, van algemene maatregelen van bestuur en van verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten, waaromtrent de landsregering gehoord wordt;”

b. wordt in het bepaalde onder 3° in plaats van de woorden „besluiten tot uitvoering van algemene verordeningen” gelezen: „landsbesluiten houdende algemene maatregelen”.

c. worden 4° en 5° gelezen als volgt:

„4°. alle aangelegenheden, waaromtrent dit is voorgeschreven bij deze wet of andere algemene verordening;

5°. alle buitengewone gevallen van gewichtige aard;”.

d. wordt een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

„2. De Raad is bevoegd de Gouverneur eigener beweging van advies te dienen in de gevallen, waarin hij zulks in het belang van het Koninkrijk of van Suriname geraden oordeelt.”

§ 62. Artikel 65 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 65

Officieren van de krijgsmacht en ambtenaren, geen lid van de Raad zijnde, wonen ten verzoeken van de Gouverneur de vergadering bij tot het geven van inlichtingen.”

§ 63. In de artikelen 68, tweede lid, en 75, eerste lid. wordt in plaats van de woorden „het College” gelezen: „de Regeringsraad”.

§ 64. In artikel 68:

a. wordt het eerste lid gelezen als volgt:

„1. De landsregering van Suriname wordt gevormd door de Gouverneur en de Regeringsraad. De Regeringsraad bestaat uit ten hoogste negen landsministers, tenzij bij landsverordening anders wordt bepaald.”

b. wordt het derde lid gelezen als volgt:

„3. Benoeming en ontslag van de landsministers geschieden door de Gouverneur. De verantwoordelijkheid van de landsministers wordt geregeld bij landsverordening.”

c. wordt in het vierde lid in plaats van „23” gelezen „30” en in plaats van „leden van het College van Algemeen Bestuur”: „landsministers”, terwijl de woorden „ingezetenen van Suriname zijn” vervallen;

d. vervallen in het vijfde lid het bepaalde onder c en in het bepaalde onder b het woord „ondervoorzitter”;

e. worden d en e respectievelijk gewijzigd in c en d, terwijl aan het bepaalde sub c (nieuw) wordt toegevoegd: „Nochtans kan een landsminister, tot lid van de Staten gekozen, ten hoogste drie maanden na zijn toelating als lid het ambt van landsminister en het lidmaatschap der Staten verenigen.”

f. wordt een zesde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„6. Indien de Gouverneur een vergadering van de Regeringsraad bijwoont, treedt hij op als voorzitter.”

§ 65. In artikel 69 wordt in plaats van de woorden „leden van het College van Algemeen Bestuur” en „lid van het College van Algemeen Bestuur” respectievelijk gelezen: „landsministers” en „landsminister”.

§ 66. Artikel 70 vervalt.

§ 67. In artikel 71 wordt in plaats van „schadeloosstelling” gelezen: „bezoldiging” en in plaats van „leden van het College van Algemeen Bestuur”: „landsministers”.

§ 68. De artikelen 72 en 73 vervallen, alsmede het opschrift: „Vierde Afdeling. Van de werkzaamheden van het College van Algemeen Bestuur”.

§ 69. In artikel 74 wordt in plaats van de woorden: „leden van het College van Algemeen Bestuur” gelezen: „landsministers”.

§ 70. Het opschrift: „Vijfde Afdeling. Van de Vertegenwoordiger in Nederland”, alsmede de artikelen 76 en 77 vervallen.

§ 71. In artikel 78 wordt aan het tweede lid toegevoegd: „Iedere kiezer brengt slechts één stem uit. De verkiezingen zijn vrij en geheim.”

§ 72. In artikel 81 wordt in plaats van de woorden „mannen en vrouwen”, gelezen: „de”.

§ 73. Artikel 82 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 82

1. Militairen in werkelijke dienst, alsmede diplomatieke of beroepsconsulaire vertegenwoordigers van vreemde mogendheden kunnen geen lid der Staten zijn.

2. Uitgesloten van verkiesbaarheid zijn:

a. de Gouverneur;

b. zij, die van de verkiesbaarheid zijn ontzet of overeenkomstig artikel 80 van de uitoefening van het kiesrecht zijn uitgesloten, met uitzondering van degenen, die van dat recht zijn uitgesloten op grond van gerechtelijke vrijheidsberoving of van veroordeling tot een vrijheidsstraf anders dan wegens bedelarij of landloperij of wegens een feit, waaruit van openbare dronkenschap blijkt.

3. De landsverordening regelt voor zoveel nodig de gevolgen van de vereniging van het lidmaatschap der Staten met andere uit de openbare kas bezoldigde ambten.”

§ 74. In het eerste lid van artikel 83 vervallen de woorden „of zwagerschap”, alsmede het derde en vierde lid.

§ 75. In artikel 84 vervallen de tweede zin van het eerste lid en het tweede lid. Het derde lid wordt vernummerd tot tweede lid.

§ 76. In artikel 88 wordt aan het derde lid onder 1° toegevoegd: „tenzij bij landsverordening een andere termijn wordt bepaald.”

§ 77. Artikel 89 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 89

De zitting der Staten wordt door of namens de Gouverneur geopend en gesloten. De gewone zitting vangt jaarlijks aan op de tweede Dinsdag der maand Mei.”

§ 78. Aan artikel 90, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd: „Als ook zodanige persoon mocht ontbreken, treedt het oudste lid in jaren als voorzitter op.”

§ 79. Artikel 94, derde lid, wordt gelezen als volgt:

„3. De vergadering kan niet dan met twee derden der uitgebrachte stemmen besluiten, dat met gesloten deuren zal worden beraadslaagd.”

§ 80. In artikel 96 worden de leden 3 en 4 gelezen als volgt:

„3. Staken de stemmen in een vergadering, waarin allen, die op dat ogenblik lid van de Staten zijn, aan de stemming hebben deelgenomen, dan wordt het voorstel geacht niet te zijn aangenomen.

4. Staken de stemmen in een vergadering, waarin niet allen, die op dat ogenblik lid van de Staten zijn, aan de stemming hebben deelgenomen, dan wordt het nemen van een besluit tot een volgende vergadering uitgesteld. In deze vergadering wordt bij het staken van stemmen het voorstel geacht niet te zijn aangenomen.”

§ 81. Aan artikel 97 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

„2. De vergadering kan met twee derden der uitgebrachte stemmen besluiten, dat over een bepaalde zaak wordt gestemd bij gesloten en ongetekende briefjes.”

§ 82. In artikel 98 worden na de woorden „De leden der Staten” ingevoegd: „de landsministers en de personen bedoeld in het eerste lid van artikel 99.”

§ 83. Artikel 99 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 99

1. De landsministers hebben zitting in de Staten. Zij hebben als zodanig alleen een raadgevende stem. Zij kunnen zich in de vergadering doen bijstaan door de personen, daartoe door hen aangewezen.

2. Zij geven aan de Staten, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, de verlangde inlichtingen, waarvan het verlenen niet strijdig kan worden geoordeeld met het belang van het Koninkrijk of van Suriname.

3. Zij kunnen door de Staten worden uitgenodigd om te dien einde ter vergadering tegenwoordig te zijn.”

§ 84. In artikel 100 vervallen in het eerste lid de woorden „de zitting der Staten te schorsen en te sluiten, alsmede” en in het derde lid de woorden „waarop het College van Algemeen Bestuur en de Raad van Advies worden gehoord”, terwijl een vierde lid wordt toegevoegd, luidende als volgt:

„4. Bij landsverordening kan voor de na een ontbinding gekozen Staten een andere zittingsduur worden vastgesteld dan in artikel 84 is bepaald.”

§ 85. In artikel 101 wordt het eerste lid gelezen als volgt:

„1. De Staten vertegenwoordigen het gehele Surinaamse volk”, terwijl in het tweede lid in plaats van de woorden „artikel 44” wordt gelezen „artikel 40”.

§ 86. In de artikelen 102, tweede lid, 104, tweede lid, 105, tweede lid, 108, tweede lid, 109, tweede lid en 113, tweede lid sub 1e en 2e, vervalt de zinsnede „(Dagtekening en ondertekening van de Gouverneur en van het lid of de leden van het College van Algemeen Bestuur)”, terwijl aan de vijf laatstgenoemde artikelen een derde lid wordt toegevoegd, luidende als volgt:

„3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en ondertekend door de Gouverneur en een of meer landsministers.”

§ 87. In artikel 102 wordt:

a. het eerste lid gelezen als volgt:

„1. De ontwerp-landsverordeningen worden door de Gouverneur ter goedkeuring aan de Staten aangeboden.”;

b. het derde lid gelezen als volgt:

„3. Het formulier van aanbieding wordt gedagtekend en ondertekend door de Gouverneur en een of meer landsministers”;

c. een vierde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„4. Aan de openbare beraadslaging over een ontwerp-landsverordening gaat een onderzoek van dat ontwerp vooraf. De Staten bepalen in hun reglement van orde de wijze, waarop dit onderzoek zal worden ingesteld.”

§ 88. In de artikelen 103, tweede lid, 106, tweede lid, 107, tweede lid en 112, derde lid, vervalt de zinsnede „(Dagtekening en ondertekening van de voorzitter en de griffier)”, terwijl aan de drie eerstgenoemde artikelen een derde lid wordt toegevoegd, luidende als volgt:

„3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en ondertekend door de voorzitter en de griffier.”, en aan artikel 112 een vierde lid, luidende als volgt:

„4. Het formulier van toezending wordt gedagtekend en ondertekend door de voorzitter en de griffier.”

§ 89. De artikelen 110, 111, 117 en 119 vervallen.

§ 90. In artikel 114 wordt in plaats van de woorden „besluiten van de Gouverneur” gelezen: „landsbesluiten”.

§ 91. In artikel 120 vervallen de woorden „andere” en „Surinaamse”.

§ 92. In artikel 121:

- a. vervalt het woord „Surinaamse”;
- b. wordt na „jaarlijks” ingevoegd: „in een of meer ontwerpen”;
- c. wordt in plaats van de woorden „tweede Dinsdag der maand Mei” gelezen: „eerste September”.

§ 93. Artikel 122 vervalt.

§ 94. In het opschrift van het Vijfde Hoofdstuk wordt in plaats van „plaatselijke” gelezen: „zelfstandige”.

§ 95. Artikel 126 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 126

De indeling in bestuursressorten geschiedt bij landsverordening. Het bestuur in deze ressorten wordt bij of krachtens de landsverordening geregeld.”

§ 96. In artikel 127 wordt de eerste zin van het eerste lid gelezen als volgt: „De instelling van zelfstandige gemeenschappen alsmede de opheffing daarvan geschieden bij landsverordening.”, terwijl in de tweede zin de woorden „ressorten en andere” vervallen.

§ 97. Na artikel 127 wordt een artikel 127a ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 127a

Wanneer bij landsverordening voor zelfstandige gemeenschappen vertegenwoordigende lichamen worden ingesteld, worden de navolgende regels in acht genomen:

1e. het kiesrecht van Nederlandse onderdanen wordt niet verder beperkt dan voor zover de noodzaak daartoe blijkt. Iedere kiezer brengt slechts één stem uit. De verkiezingen zijn vrij en geheim;

2e. de bepalingen van de artikelen 94 en 95 zijn van overeenkomstige toepassing;

3e. de landsverordening regelt de verantwoording, welke de besturen aan de vertegenwoordigende lichamen verschuldigd zijn.”

§ 98. Artikel 129 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 129

1. Het burgerlijk- en handelsrecht, de burgerlijke rechtsvordering, het strafrecht, de strafvordering en het notarisambt worden zoveel mogelijk overeenkomstig de in Nederland bestaande wetten bij landsverordening geregeld.

2. Geen voorstel tot ingrijpende wijziging van de wetgeving op dit stuk wordt aan de Staten gezonden, dan wel, voor zover het een voorstel betreft ingediend ingevolge artikel 112 dezer wet, door

de Staten in behandeling genomen, alvorens hieromtrent door of door tussenkomst van de Gouverneur de voorlichting van de betrokken afdeling of afdelingen van de Raad van State is ingewonnen."

§ 99. In artikel 140 vervallen de woorden „en van het Hoog Militair Gerechtshof”.

§ 100. In de artikelen 141, derde lid, 145, eerste lid, en 147, eerste lid, wordt in plaats van „Voorzitter” gelezen: „president”.

§ 101. In artikel 141:

a. wordt in het derde lid na „Koning” ingevoegd: „na overleg met de Gouverneur”;

b. wordt het vierde lid gelezen als volgt:

„4. Hun bezoldigingen worden door de Gouverneur vastgesteld onder goedkeuring van de Koning.”

§ 102. Aan artikel 142 worden een tweede, derde en vierde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„2. De procureur-generaal wordt door de Koning, na overleg met de Gouverneur, benoemd en ontslagen.

3. Zijn bezoldiging wordt door de Gouverneur vastgesteld onder goedkeuring des Konings.

4. In geval van belet of ontstentenis van de procureur-generaal voor langere duur wordt door of vanwege de Koning in de vervanging voorzien.”

§ 103. Artikel 143 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 143

1. De procureur-generaal is het hoofd van het openbaar ministerie en is belast met de zorg voor de justitiële politie. Hij is bevoegd aan de ambtenaren, die met de politie belast zijn, zodanige instructies te geven tot voorkoming, opsporing en nasporing van misdrijven of overtredingen als hij in het belang ener goede justitie nodig oordeelt.

2. De procureur-generaal vertegenwoordigt Suriname en, desgevorderd, Nederland, Indonesië en de Nederlandse Antillen in rechten.”

§ 104. In artikel 144, tweede lid, vervallen de woorden „militaire of”.

§ 105. Na artikel 144 wordt een artikel 144a ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 144a

De president en de leden van het Hof van Justitie, de procureur-generaal en de advocaat-generaal moeten bij de benoeming de volle

ouderdom van dertig jaren bereikt hebben en aan een rijks- of daarmede gelijkgestelde Nederlandse universiteit hebben verkregen, hetzij de graad van doctor in de rechtsgeleerdheid, hetzij de hoedanigheid van meester in de rechten, mits deze graad of deze hoedanigheid verkregen is op grond van het afleggen van een examen in het Nederlands burgerlijk- en handelsrecht, staatsrecht en strafrecht."

§ 106. In artikel 145:

- a. vervalt in het eerste lid het bepaalde sub d;
- b. vervallen in het tweede lid de woorden „onder a, b, en c”.

§ 107. In artikel 146, eerste lid, vervallen de woorden „of d.”.

§ 108. In artikel 147:

- a. wordt aan het eerste lid toegevoegd:
„3°. wegens wangedrag of onzedelijkheid of bij gebleken voortdurende achteloosheid in de waarneming van hun ambt”;

- b. wordt het vierde lid vernummerd tot zesde lid.

- c. worden na het derde lid ingevoegd de leden 4 en 5, luidende als volgt:

„4. Wanneer de Gouverneur oordeelt, dat een der redenen van ontzetting in het eerste lid genoemd, aanwezig is, is hij bevoegd, de Raad van Advies gehoord, de betrokken ambtenaar, in afwachting van de beslissing van de Hoge Raad, te schorsen en in de waarneming van diens ambt te voorzien.

5. De betrokken ambtenaar geniet gedurende de schorsing zijn volle bezoldiging.”

§ 109. In de artikelen 149, 154, 158 en 174, eerste lid, vervallen de woorden „in Suriname”.

§ 110. Artikel 150 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 150

1. De rechterlijke macht wordt alleen uitgeoefend door de rechters, die bij landsverordening zijn aangewezen.

2. De benoeming en de vaststelling van de bezoldiging van de niet in artikel 141 genoemde leden van de rechterlijke macht met rechtspraak belast geschieden eveneens op de wijze als in het derde en vierde lid van dat artikel is bepaald. Op hen zijn de artikelen 145 tot en met 148 van overeenkomstige toepassing.

3. Elke tussenkoms in rechtszaken is verboden.”

§ 111. Artikel 152 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 152

1. Het recht van een ieder op vrijheid van godsdienst wordt erkend behoudens de bescherming van de maatschappij en van haar

leden tegen de overtreding der strafwet en wordt gevrijwaard van wettelijke bepalingen en administratieve regelingen, welke in staatkundig, economisch of sociaal opzicht beperkingen van rechten zouden opleggen uit hoofde van godsdienstige belijdenis.

2. Vrijheid van godsdienst wordt begrepen als omvattende:

a) vrijheid van een ieder voor het verrichten van eredienst overeenkomstig zijn geweten en tot het opvoeden van kinderen in het geloof van hun ouders;

b) vrijheid van een ieder om van godsdienstige belijdenis te veranderen;

c) vrijheid om te prediken, te onderrichten, te publiceren, onderwijs te geven en sociale en charitatieve werkzaamheden te verrichten en vrijheid om organisaties te stichten en bezittingen te verwerven en te hebben voor deze doeleinden."

§ 112. Artikel 153 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 153

Aan alle kerkgenootschappen en godsdienstige gemeenschappen wordt gelijke bescherming verleend."

§ 113. In artikel 157 wordt in plaats van de woorden „bij de wet" gelezen: „bij landsverordening".

§ 114. In het eerste lid van artikel 160 vervalt de zinsnede aanvangende na het woord „belemmeren".

§ 115. In het tweede lid van artikel 161 wordt in plaats van de woorden „goedkeuring bij de wet" gelezen: „goedkeuring door de Koning."

§ 116. Artikel 163 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 163

1. Het toezicht op de besteding der geldmiddelen overeenkomstig de begroting, alsmede de goedkeuring der rekening van ontvangsten en uitgaven worden door de landsverordening opgedragen aan een onafhankelijk orgaan. Het toezicht wordt uitgeoefend overeenkomstig de door de landsverordening te stellen regelen.

2. Het in het vorige lid bedoelde orgaan brengt jaarlijks verslag uit aan de landsregering en aan de Staten over het door hem uitgeoefende toezicht."

§ 117. Artikel 164 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 164

1. Alle in Suriname woonachtige Nederlandse onderdanen en alle in Suriname woonachtige niet-Nederlandse onderdanen kunnen bij

landsverordening tot dienst in de krijgsmacht worden verplicht. Deze landsverordening neemt de bij of krachtens de wet te stellen algemene regels in acht.

2. Bij landsverordening worden overeenkomstig bij de wet te stellen algemene regels de voorwaarden vastgesteld, waarop wegens ernstige gewetensbezwaren vrijstelling van de dienst in de krijgsmacht wordt verleend.

3. De dienstplichtigen, dienende bij de landmacht, mogen zonder hun toestemming niet dan krachtens een landsverordening naar elders worden gezonden."

§ 118. Na artikel 164 worden de artikelen 164a tot en met 164e ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 164a

De verplichtingen, welke aan hen, die niet tot dienst in de krijgsmacht verplicht zijn, ten aanzien van de behartiging van de belangen van het Koninkrijk kunnen worden opgelegd, worden bij landsverordening geregeld. Deze landsverordening neemt de bij of krachtens de wet te stellen algemene regels in acht.

Artikel 164b

In geval van oorlog of oorlogsgevaar of in geval bedreiging of versterking van de inwendige orde en rust kan leiden tot wezenlijke aantasting van belangen van het Koninkrijk, kan de Koning bepalen, dat dienstplichtigen buitengewoon in werkelijke dienst worden gehouden of geroepen. Alsdan wordt onverwijld een voorstel van wet gedaan om het in werkelijke dienst blijven der dienstplichtigen zoveel mogelijk te bepalen.

Artikel 164c

1. Alle dienenden bij de krijgsmacht zijn in dienst van het Koninkrijk.

2. De officieren worden door de Koning benoemd. Zij worden door Hem bevorderd, ontslagen of op pensioen gesteld volgens de regels bij de wet te bepalen. De pensioenen worden door de wet geregeld.

Artikel 164d

1. Suriname verleent aan de strijdkrachten, welke zich op zijn gebied bevinden, de hulp en bijstand, welke deze in de uitoefening van hun taak behoeven.

2. Bij landsverordening worden regelen gesteld om te waarborgen, dat de krijgsmacht van het Koninkrijk in Suriname haar taak kan vervullen.

Artikel 164e

Het militaire straf- en tuchtrecht en de rechtspleging in militaire zaken worden bij de wet geregeld."

§ 119. Artikel 165 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 165

1 In geval van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden kan de Gouverneur bepalen, dat in Suriname woonachtige dienstplichtigen buitengewoon in werkelijke dienst worden gehouden of geroepen, onverminderd de bevoegdheid van de Koning overeenkomstig artikel 164*b*. Alsdan wordt onverwijld een ontwerp-landsverordening bij de Staten ingediend om het in werkelijke dienst blijven van dienstplichtigen zoveel nodig te bepalen.

2. Of er oorlogsgevaar aanwezig is in de zin waarin dat woord in de landsverordeningen en andere wettelijke regelingen voorkomt, beslist de Koning.”

§ 120. Na artikel 165 wordt een artikel 165*a* ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 165*a*

1. De Koning kan, ter handhaving van de uit- of inwendige veiligheid, in geval van oorlog of oorlogsgevaar of in geval bedreiging of verstoring van de inwendige orde en rust kan leiden tot wezenlijke aantasting van belangen van het Koninkrijk, elk gedeelte van Suriname in staat van oorlog of in staat van beleg verklaren.

2. De wet bepaalt de wijze, waarop zodanige verklaring geschiedt en regelt de gevolgen.

3. Bij die regeling kan worden bepaald, dat de bevoegdheden van het burgerlijk gezag ten opzichte van de openbare orde en de politie geheel of ten dele op het militair gezag overgaan en dat de burgerlijke overheden aan de militaire ondergeschikt worden. Daarbij kan worden afgeweken van de artikelen 8, 10, 138 en 139. In geval van oorlog kan bovendien worden afgeweken van de artikelen 132 en 136.

4. Voor het in staat van beleg verklaarde gebied kunnen in geval van oorlog het militaire strafrecht en de militaire strafrechtspleging geheel of ten dele op niet-militairen van toepassing worden verklaard.”

§ 121. Artikel 166, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„1. De Gouverneur kan, onverminderd de bepaling van artikel 165*a*, ter handhaving van de inwendige veiligheid en van de openbare orde elk gedeelte van Suriname in staat van oorlog of in staat van beleg verklaren. De landsverordening bepaalt de wijze, waarop zodanige verklaring geschiedt en regelt overeenkomstig bij de wet te stellen algemene regelen de gevolgen.”

§ 122. In de artikelen 167, 173, eerste lid, en 176, eerste lid, wordt in plaats van „Gouverneur” gelezen: „landsregering”.

§ 123. Artikel 168 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 168

1. Het onderwijs is een voorwerp van de aanhoudende zorg der landsregering.

2. Het geven van onderwijs is vrij, behoudens het toezicht der overheid overeenkomstig de landsverordening en bovendien, voor zover het algemeen vormend zowel lager als middelbaar onderwijs betreft, behoudens het onderzoek naar de bekwaamheid en de zedelijkheid van de onderwijzer, een en ander bij de landsverordening te regelen.

3. Het openbaar onderwijs wordt, met eerbiediging van ieders godsdienstige begrippen, bij de landsverordening geregeld.

5. De eisen van deugdelijkheid, aan het geheel of ten dele uit de openbare kas te bekostigen onderwijs te stellen, worden bij de landsverordening geregeld, met inachtneming, voor zover het bijzonder onderwijs betreft, van de vrijheid van richting.

6. Deze eisen worden voor het algemeen vormend lager onderwijs zodanig geregeld, dat de deugdelijkheid van het geheel uit de openbare kas bekostigd bijzonder onderwijs en van het openbaar onderwijs even afdoende wordt gewaarborgd. Bij die regeling wordt met name de vrijheid van het bijzonder onderwijs betreffende de keuze der leermiddelen en de aanstelling der onderwijzers geëerbiedigd.

7. Het bijzonder algemeen vormend lager onderwijs, alsmede de opleiding van leerkrachten daartoe, welke aan de bij de landsverordening te stellen voorwaarden voldoen, worden naar dezelfde maatstaf als het openbaar onderwijs uit de openbare kas bekostigd. De landsverordening stelt de voorwaarden vast, waarop voor het bijzonder algemeen vormend middelbaar en voorbereidend hoger onderwijs bijdragen uit de openbare kas worden verleend.

8. De Gouverneur doet jaarlijks van de staat van het onderwijs aan de Staten verslag geven.”

§ 124. De artikelen 169 en 170 vervallen.

§ 125. In artikel 171 wordt in plaats van „artsenijmengkunst” gelezen: „artsenijbereidkunde”.

§ 126. In artikel 174, eerste lid, wordt tweemaal in plaats van „wet” gelezen: „landsverordening”.

§ 127. In artikel 176, eerste lid, wordt in plaats van „hem” gelezen: „haar”.

§ 128. In plaats van het opschrift „Slotbepaling” wordt gelezen: „Slotbepalingen”.

§ 129. Artikel 178 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 178

1. Beschikkingen van overheidsorganen, niet zijnde landsverordeningen of landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, kunnen op grond van strijd met een wet of een algemene maatregel van bestuur, met verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk door de Koning, de Raad van State gehoord, bij met redenen omkleed, in het *Gouvernementsblad* te plaatsen besluit, geheel of gedeeltelijk worden geschorst of vernietigd.

2. Het besluit des Konings regelt de gevolgen der vernietiging.

§ 130. Na artikel 178 worden de artikelen 179 tot en met 182 ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 179

Wanneer een orgaan niet of niet voldoende voorziet in hetgeen het krachtens een wet of een algemene maatregel van bestuur, dan wel krachtens verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten moet verrichten, kan een wet bepalen welk gezag zodanig orgaan vervangt.

Artikel 180

De landsverordening kan aan de Koning met diens goedkeuring bevoegdheden met betrekking tot landsaangelegenheden toekennen. De Koning oefent deze bevoegdheden uit, gehoord de Raad van State.

Artikel 181

1. Bij landsverordening kunnen in de bepalingen van het derde hoofdstuk, in het derde lid van artikel 78 en in artikel 89 wijzigingen worden aangebracht.

2. Bij landsverordening kan het zevende lid van artikel 168 in dier voege worden gewijzigd, dat het komt te luiden als volgt: „Het bijzonder algemeen vormend lager onderwijs, dat aan bij de landsverordening te stellen voorwaarden voldoet, wordt naar dezelfde maatstaf als het openbaar onderwijs uit de openbare kas bekostigd. De landsverordening stelt de voorwaarden vast, waarop voor het bijzonder algemeen vormend middelbaar en voorbereidend hoger onderwijs en voor de opleiding van leerkrachten tot het bijzonder algemeen vormend lager onderwijs bijdragen uit de openbare kas worden verleend.”

3. De Staten kunnen een voorstel tot zodanige landsverordeningen niet goedkeuren dan met de stemmen van ten minste twee derden van het wettelijk aantal leden.

4. De landsverordeningen, bedoeld in het eerste lid, treden niet in werking, alvorens zij door de Koning zijn goedgekeurd.

Artikel 182

Deze wet kan worden aangehaald als: „Landsregeling van Suriname.”

§ 131. In de Overgangsbepalingen:

a. vervallen het eerste tot en met het vijfde lid;

b. worden het zesde en zevende lid gelezen als volgt:

„6. De bepaling van artikel 125 wordt voor de eerste maal toegepast op het slot der rekening betreffende het dienstjaar 1949.

7. Ten aanzien van de begrotingen betreffende het dienstjaar 1950 en voorafgaande dienstjaren blijven de tijdens de totstandkoming van deze wet geldende bepalingen van toepassing.”

c. wordt in lid 8 in plaats van de woorden „dezer wet” gelezen: „van de Interimregeling voor Suriname”;

d. worden na lid 8 de leden 9, 11, 12 en 14 toegevoegd, luidende als volgt:

„9. Alle bepalingen nopens onderwerpen, de inwendige aangelegenheden van Suriname betreffende, ook die, voorkomende in wetten en algemene maatregelen van bestuur, kunnen bij landsverordening worden gewijzigd, ingetrokken en door andere vervangen, met uitzondering van die, voorkomende in deze Landsregeling en niet genoemd in artikel 181.

11. De tekst der Landsregeling van Suriname wordt door de Koning bekend gemaakt in een doorlopend genummerde reeks van artikelen met nummering voor zoveel nodig van de leden der artikelen en wijziging voor zoveel nodig van de aanhaling van artikelen en leden van artikelen der Landsregeling zelve of van andere wetten.

12. De Gouverneur, de Staten, de Raad van Advies en het College van Algemeen Bestuur, die als zodanig fungeren op de datum van inwerkingtreding van de Interimregeling voor Suriname, zijn vanaf deze datum belast met de taak in enige wettelijke regeling toegewezen onderscheidenlijk aan de Gouverneur, de Staten, de Raad van Advies en de Regeringsraad. Vanaf deze datum geldt voor het College van Algemeen Bestuur de nieuwe benaming. De termijn, voorkomende in de tweede zin van het tweede lid van artikel 58 en in de tweede zin van artikel 59, wordt ten aanzien van de zittende leden en buitengewone leden van de Raad van Advies geacht te zijn aangevangen op de datum van hun benoeming.

14. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid van artikel 84 der Surinaamse Staatsregeling, hebben de leden der Staten, die als zodanig fungeren op de datum van inwerkingtreding van de Interimregeling voor Suriname, zitting tot de tweede Dinsdag der maand Mei van het jaar 1953.

TITEL III

De samenwerking

Artikel IV

1. Omtrent alle aangelegenheden waarbij gemeenschappelijke of wederzijdse belangen van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen betrokken zijn, wordt overleg gepleegd. Daartoe kunnen bijzondere vertegenwoordigers worden aangewezen of gemeenschappelijke lichamen worden ingesteld, terwijl onderling regelingen kunnen worden getroffen welke de goedkeuring des Konings behoeven.

2. Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen verlenen elkander hulp en bijstand.

Artikel V

Kosten, verband houdende met de samenwerking, worden in onderling overleg tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen verdeeld.

Artikel VI

1. Suriname heeft een Algemene Vertegenwoordiger in Nederland.

2. De Algemene Vertegenwoordiger moet de staat van Nederlands onderdaan bezitten.

3. De benoeming en het ontslag van de Algemene Vertegenwoordiger geschieden door de landsregering.

4. De Algemene Vertegenwoordiger kan niet tegelijk zijn:

a. lid of buitengewoon lid van de Raad van Advies;

b. lid van de Staten.

5. Bij landsverordening worden de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen geregeld.

Artikel VII

1. De Algemene Vertegenwoordiger legt, alvorens zijn betrekking te aanvaarden, in handen van de Gouverneur de eed (verklaring of belofte) af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk, noch onmiddellijk, onder welke naam of wat voorwendsel ook, tot het verkrijgen van mijn benoeming als Algemene Vertegenwoordiger aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch geven zal.

Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning; dat ik de Landsregeling van Suriname steeds zal helpen onderhouden en het welzijn van het Koninkrijk in het algemeen en van Suriname in het bijzonder naar mijn vermogen zal voorstaan.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!

(Dat verklaar en belooft ik.)”

2. In Nederland vertoevende legt de Algemene Vertegenwoordiger de eed (verklaring of belofte) af in handen van de Koning.

Artikel VIII

De Algemene Vertegenwoordiger wordt in de gelegenheid gesteld met raadgevende stem deel te nemen in het ministerieel overleg over de aangelegenheden, waar Suriname bij betrokken is. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen hieromtrent nadere regels worden gesteld.

Artikel IX

1. De Koning benoemt voor Suriname een Staatsraad in buitengewone dienst. De benoeming en het ontslag geschieden niet dan na gepleegd overleg met de landsregering.

2. Genoemde Staatsraad in buitengewone dienst wordt in de gelegenheid gesteld om aan de werkzaamheden deel te nemen in alle gevallen, waarin de Raad van State wordt gehoord over ontwerpen van wetten, van algemene maatregelen van bestuur of van verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten, of over andere aangelegenheden, waar Suriname bij betrokken is.

3. Bij de in artikel 46 van de wet van 21 December 1861 (*Staatsblad* no. 129) bedoelde algemene maatregel van bestuur kunnen ten opzichte van genoemde Staatsraad in buitengewone dienst voorschriften worden vastgesteld, welke afwijken van de bepalingen dier wet.

Artikel X

1. De Koning stelt de landsregering van Suriname in de gelegenheid, zo nodig binnen een door Hem te bepalen termijn, van raad te dienen nopens ieder ontwerp van een voor Suriname verbindende wet, voordat het ontwerp in behandeling komt bij de Staten-Generaal. De landsregering raadpleegt desgewenst hieromtrent de Staten.

2. Het ingevolge het eerste lid uitgebrachte advies wordt bij de toezending van het wetsvoorstel of, wanneer het een ingevolge artikel 119 der Grondwet ingediend voorstel van wet betreft, zo spoedig mogelijk aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal medegedeeld.

3. Wanneer het advies niet binnen de bepaalde tijd is uitgebracht, wordt hiervan bij de toezending van het wetsontwerp of, wanneer het een ingevolge artikel 119 der Grondwet ingediend voorstel van wet betreft, zo spoedig mogelijk kennis gegeven aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Artikel XI

De Koning stelt de landsregering van Suriname in de gelegenheid, zo nodig binnen een door Hem te bepalen termijn, van raad te dienen nopens ieder ontwerp van een voor Suriname verbindende algemene maatregel van bestuur, voordat tot vaststelling wordt overgegaan. De landsregering raadpleegt desgewenst hieromtrent de Staten.

Artikel XII

1. De Koning stelt, alvorens een verdrag te sluiten, tot een verdrag toe te treden, een verdrag op te zeggen of een andere overeenkomst met een vreemde mogendheid of een internationale organisatie aan te gaan of op te zeggen, welk verdrag of welke overeenkomst voor Suriname verbindend is, de landsregering van Suriname in de gelegenheid, zo nodig binnen een door Hem te bepalen termijn, van raad te dienen.

2. Aan economische en financiële verdragen en overeenkomsten bindt de Koning Suriname niet, wanneer zijn regering bij de raadpleging, onder aanwijzing van de gronden, waarop zij daarvan benadeling van haar land verwacht, heeft verklaard niet verbonden te willen worden. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing bij toetreding tot en opzegging van economische en financiële verdragen en overeenkomsten.

3. Op de voet van de daaromtrent gesloten verdragen en aangegane overeenkomsten kan Suriname als lid tot internationale organisaties toetreden.

Artikel XIII

In dringende omstandigheden, ter beoordeling van de Koning of, voorzover het voorstellen van wet betreft ingediend ingevolge artikel 119 der Grondwet, ter beoordeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, kan van de bepalingen van de artikelen X, XI en XII, eerste lid, worden afgeweken.

SLOTARTIKELEN

Artikel XIV

Deze wet kan worden aangehaald als „Interimregeling voor Suriname”.

Artikel XV

Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

OVERGANGSBEPALINGEN

I

Zolang niet een interimregeling voor de Nederlandse Antillen met overeenkomstige bepalingen betreffende de samenwerking tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen in werking is getreden, zijn de bepalingen welke op de drie gebiedsdelen betrekking hebben alleen verbindend voor Nederland en Suriname.

II

De tekst van de Interimregeling voor Suriname wordt door de Koning bekend gemaakt in een doorlopend genummerde reeks van

artikelen met nummering voor zoveel nodig van de leden der artikelen en wijziging voor zoveel nodig van de aanhaling van artikelen en leden van artikelen der interimregeling zelve of van andere wetten, en met inachtneming van de spelling, gevolgd in de van de Regering uitgaande stukken, ook wat betreft het gebruik van hoofdletters.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 22 December 1949.

JULIANA.

De Minister-President,
De Minister van Algemene Zaken,
W. DREES.

De Minister zonder Portefeuille,
J. R. H. VAN SCHAIK.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen.
J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister zonder Portefeuille
GÖTZEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
TEULINGS.

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*
TH. RUTTEN.

De Minister van Financiën,
P. LIEFTINCK.

De Minister van Oorlog,
SCHOKKING.

De Minister van Marine,
SCHOKKING.

*De Minister van Wederopbouw
en Volkshuisvesting,*
J. IN 'T VELD.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. G. W. SPITZEN.

De Minister van Economische Zaken,
VAN DEN BRINK.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*
MANSHOLT.

De Minister van Sociale Zaken,
A. M. JOEKES.

Uitgegeven de drie en twintigste December 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad
bevolen.

Gedaan te Paramaribo, de 19de Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De Leden van het College van Algemeen Bestuur,
J. C. DE MIRANDA, Jr.
A. W. BRAKKE.
J. A. DRIELSMA.
W. E. HEWITT.
L. LICHTVELD.
J. C. ZAAL.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

Uitgegeven, de 19de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

1950

No. 11

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 19 Januari 1950 No. 226, houdende bekendmaking van het Koninklijk Besluit van 10 Januari 1950 (Staatsblad No. K7) tot vaststelling van de datum van inwerking treding van een Interimregeling voor Suriname.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen het telegram van de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen van 16 Januari 1950, letter Theodoor ;

Gehoord de Procureur-Generaal ;

Herlezen de resolutie van 19 Januari 1950 No. 225 ;

Overwegende, dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk Besluit van 10 Januari 1950 (Staatsblad No. K.7) tot vaststelling van de datum van inwerking treding van de wet van 22 December 1949, houdende een Interimregeling voor Suriname ;

Besluit:

Te gelasten dat voormeld Koninklijk besluit, benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, de 19de Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De leden van het College van Algemeen Bestuur,

J. C. DE MIRANDA Jr.

A. W. BRAKKE.

J. A. DRIELSMA.

W. E. HEWITT.

L. LICHTVELD.

J. C. ZAAL.

Uitgegeven, de 19de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

1950

No. 11

GOVERNMENT

VAN

SUNILAM E. LAMIN

RESOLUTIE van 19 Januari 1950 No. 228. Inhoudende
 Instandhouding van het Koninkrijk Beheer van 19 Januari 1950
 (Gedrukt No. 127) en vaststelling van de datum van inwerking
 treding van een internationale wet.

DE GOVERNMENT VAN SUNILAM E. LAMIN

Gedragen het bevel van de Minister van Onderwijs en
 Overzichten (Rijksoverheid van 19 Januari 1950, No. 127)
 Gedragen de Procureur-Generaal

Hebben de wetten van 19 Januari 1950 No. 228;
 Overzichten, dat het koninkrijk is de bestaande in de
 wetten van het Koninkrijk Beheer van 19 Januari 1950 (Gedrukt
 No. 127) tot vaststelling van de datum van inwerking treding van
 de wet van 22 Januari 1950 (Gedrukt No. 127) tot inwerking
 treding van een internationale wet.

Bijlaag

De wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van
 de wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van
 de wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van

De wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van

J. KLAASSEN

De wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van

J. C. DE WINKEL, J. C. DE WINKEL, J. C. DE WINKEL

A. W. BRANKE, A. W. BRANKE, A. W. BRANKE

J. A. BRUNST, J. A. BRUNST, J. A. BRUNST

W. E. HERTWIT, W. E. HERTWIT, W. E. HERTWIT

J. LICHTEWIT, J. LICHTEWIT, J. LICHTEWIT

J. C. ZAAL, J. C. ZAAL, J. C. ZAAL

De wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van

De wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van

De wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van

De wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van

De wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van

De wetten van het Koninkrijk Beheer, de wetten van

A 1950

No. 12

GOUVERNEMENTSRAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 18 Januari 1950 No. 227, houdende be-

krachtiging van het Koninklijk Besluit van 2 Januari 1950
(Staatsblad No. K1) ter bevestiging van de toelating der Landen

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister voor Uniezaken en Overzeese
Rijksdelen a.i. van 4 Januari 1950, Afdeling Voorbereiding Staats-
rechtelijke Hervormingen en 7de Afdeling, No. 21;

Gezien artikel XV van de Wet van 22 December 1949, houdende
een Interimregeling voor Suriname (Staatsblad No. J 575);

Hebben goedgevonden en verstaan: :

De Wet van 22 December 1949, houdende een Interimregeling voor
Suriname (Staatsblad No. J 575) treedt in werking met ingang van
20 Januari 1950.

Onze Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen is belast
met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden
geplaatst.

Soestdijk, 10 Januari 1950.

JULIANA.

De Minister voor Uniezaken
en Overzeese Rijksdelen,

J. H. VAN MAARSEVEEN.

Uitgegeven de dertiende Januari 1950.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

WILJANA, in de Gatte Gods, Knechten der Nederlanden,
Koning van Oost-Nassau enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Minister voor Luchtvaart en Overzeesche
Rijsteden d. van 1 Januari 1920, Afdeling Voorzending Staat-
technische Hervormingen en de Afdeling No. 21.

Geen artikel XV van de Wet van 22 December 1919, houdende
een instelling voor Zoutwinning (Staatsblad No. 1 273).

Hebben goedgevonden en verstaan :

De Wet van 22 December 1919, houdende een instelling voor
Zoutwinning (Staatsblad No. 1 273) treedt in werking met ingang van
30 Januari 1920.

Onze Minister voor Luchtvaart en Overzeesche Rijsteden is bevolen
het de uitvoering van dit besluit, dat in het Staatsblad zal worden
gepubliceerd.

Gedaan, in Januari 1920.

WILJANA.

De Minister voor Luchtvaart
en Overzeesche Rijsteden.

J. H. VAN MAARSEVEN.

Ingegeven de achtste Januari 1920.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

1950

No. 12

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 19 Januari 1950 No. 227, houdende bekendmaking van het Koninklijk besluit van 3 Januari 1950 (Staatsblad No. K1) ter bekendmaking van de tekst der Landsregeling van Suriname.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen van 12 Januari 1950, 7de Afdeling No. 3/35 ;

Gehoord de Procureur-Generaal ;

Herlezen de resolutiën van 19 Januari 1950 No. 225 en 226 ;

Overwegende, dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk besluit van 3 Januari 1950 (Staatsblad No. K 1) ter bekendmaking van de tekst der Landsregeling van Suriname ;

Besluit:

Te gelasten dat voormeld Koninklijk besluit benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, de 19de Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De Leden van het College van Algemeen Bestuur,

J. C. DE MIRANDA Jr.

A. W. BRAKKE.

J. A. DRIELSMA.

W. E. HEWITT.

L. LICHTVELD.

J. C. ZAAL.

Uitgegeven, de 19de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

RESOLUTIE van 19 Januari 1950 No. 27, houdende de
besluiting van het Koninklijk besluit van 3 Januari 1950
(Staatsblad No. 11) ter bevestiging van de wet der Land-
bouw van Suriname.

DE GOVERNIEUR VAN SURINAME

Gedragen de minste van de Minister voor Unie en Over-
zees Rijksdelen van 12 Januari 1950, The Afdeling No. 285 ;

Gedragen de Procureur-Generaal ;

Hadden de resoluties van 19 Januari 1950 No. 27 en 28 ;

Overwegende, dat het wettelijk is de bevestiging te be-
veien van het Koninklijk besluit van 3 Januari 1950 (Staatsblad
No. 11) ter bevestiging van de wet der Landbouw van
Suriname ;

Besluit :

Te gelaten dat voornoemd Koninklijk besluit bevestigd al-
sinnig van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen
worden geplaatst.

Paramaribo, de 17de Januari 1950.

J. KLASSEZ.

De leden van het College van Algemeen Bestuur.

L. C. DE MIRANDA.

A. W. BRANKE.

J. A. DRIELAND.

W. E. HEWITT.

M. LICHTVELD.

J. C. KAL.

Uitgegeven, de 19de Januari 1950.

Op vol. Gouvernementsblad.

A. H. VERHAAR.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen van 27 December 1949, Afdeling Voorbereiding Staatsrechtelijke Hervormingen en 7e Afdeling, no. 3;

Gezien de elfde overgangsbepaling van Titel II (de Landsregeling van Suriname) van de Wet van 22 December 1949, houdende een Interimregeling voor Suriname (*Staatsblad* No. J 575);

Hebben goedgevonden en verstaan:

de tekst van de Landsregeling van Suriname, gelijk die bij dit besluit is gevoegd, bekend te maken door plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Soestdijk, 3 Januari 1950.

JULIANA.

*De Minister voor Uniezaken
en Overzeese Rijksdelen a.i.,*

GÖTZEN.

Uitgegeven de tiende Januari 1950.

De Minister van Justitie,

WIJERS.

LANDSREGELING VAN SURINAME

EERSTE HOOFDSTUK

Suriname en zijn bewoners

Artikel 1

Suriname omvat het grondgebied bekend onder de benaming van Nederlandsch Guyana.

Artikel 2

De wettelijke regelingen in Suriname geldig zijn:

1e. de verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties, voor zover zij in Suriname van toepassing zijn;

2e. de algemene verordeningen, waaronder worden verstaan:

a. de wetten, die, op de voet van de bepalingen der Grondwet, voor Suriname verbindend zijn;

b. de algemene maatregelen van bestuur, zijnde besluiten des Konings, genomen in de vorm, bij de Grondwet voorgeschreven voor algemene maatregelen van bestuur, voor zover zij voor Suriname verbindend zijn;

c. de landsverordeningen, zijnde verordeningen met gemeen overleg der Staten door de Gouverneur vastgesteld;

3e. de landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, door de Gouverneur, de Raad van Advies gehoord, binnen de grenzen zijner bevoegdheid uitgevaardigd;

4e. de keuren en reglementen, door de in artikel 116 genoemde besturen binnen de grenzen hunner bevoegdheid uitgevaardigd.

Artikel 3

Allen, die zich op het grondgebied van Suriname bevinden, hebben gelijke aanspraak op bescherming van persoon en goederen.

Artikel 4

Uitlevering van vreemdelingen geschiedt niet dan krachtens verdragen, waarbij de regelen worden in acht genomen, welke, zoveel mogelijk in overeenstemming met de daaromtrent in Nederland geldende wettelijke bepalingen, bij algemene maatregel van bestuur worden vastgesteld.

Artikel 5

De regelen nopens de toelating en vestiging in Suriname, alsmede die omtrent de uitzetting, worden bij landsverordening vastgesteld, behoudens het toezicht, bedoeld bij het tweede lid onder *h* van artikel II van de Interimregeling voor Suriname. Bij algemene maat-

regel van bestuur kunnen voorwaarden voor toelating, vestiging en uitzetting van vreemdelingen worden gesteld, onverminderd de mogelijkheid bij landsverordening verdere voorwaarden te stellen.

Artikel 6

1. De nationaliteit wordt geregeld bij de wet.
2. Het landsburgerschap kan bij landsverordening worden geregeld. Algemene regelen omtrent de verhouding tussen nationaliteit en burgerschap worden bij de wet gesteld.

Artikel 7

1. Iedere Nederlandse onderdaan is zonder onderscheid van burgerschap verkiesbaar en benoembaar tot elke openbare bediening en is gerechtigd tot het kiesrecht, overeenkomstig de bepalingen van de landsverordening.
2. Geen vreemdeling is verkiesbaar of benoembaar, noch gerechtigd tot het kiesrecht. Bij landsverordening kan hiervan worden afgeweken ten aanzien van het kiesrecht voor de gemeenschappen, bedoeld in het vijfde hoofdstuk en voor de benoeming in bepaalde ambten.

Artikel 8

1. Niemand heeft voorafgaand verlof nodig om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren.
2. De verantwoordelijkheid van schrijvers, uitgevers, drukkers en verspreiders en de waarborgen, in het belang der openbare orde en zedelijkheid tegen het misbruik van de vrijheid van drukpers te nemen, worden geregeld bij landsverordening.

Artikel 9

1. Ieder heeft het recht verzoekschriften in te dienen bij de bevoegde macht zowel in Nederland als in Suriname.
2. Verzoekschriften moeten persoonlijk en mogen niet uit naam van anderen worden ondertekend, tenzij dit geschiedt door of vanwege lichamen, wettig samengesteld of erkend, en in dit laatste geval niet anders dan over onderwerpen tot hun bepaalde werkkring behorende.
3. Echter mogen personen, die niet schrijven kunnen, verzoekschriften indienen door tussenkomst van zodanige ambtenaren, als hiertoe bij landsverordening zijn bevoegd verklaard.

Artikel 10

De uitoefening van het recht van vereniging en vergadering kan, in het belang der openbare orde, zedelijkheid of gezondheid, aan regeling en beperking bij landsverordening onderworpen worden.

TWEEDE HOOFDSTUK

De Gouverneur

EERSTE AFDELING

Zijn benoeming en ontslag

Artikel 11

1. De Gouverneur is vertegenwoordiger des Konings.
2. Hij wordt door de Koning benoemd en ontslagen.
3. Alle uitgaven, verband houdende met de uitoefening van het ambt van Gouverneur, komen ten laste van 's Rijks schatkist, behoudens de verrekening, bedoeld in artikel V van de Interimregeling voor Suriname.

Artikel 12

De Gouverneur moet de ouderdom van dertig jaren vervuld hebben.

Artikel 13

De Gouverneur legt in handen des Konings of van de autoriteit of de persoon, door de Koning hiertoe aangewezen, de eed (verklaring of belofte) af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik, middellijk noch onmiddellijk, onder welke naam of wat voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner benoeming tot Gouverneur aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik om iets hoegenaamd in dit ambt te doen of te laten, van niemand hoegenaamd enige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning en aan de Grondwet; dat ik het welzijn van Suriname naar mijn vermogen bevorderen zal; dat ik de Landsregeling van Suriname steeds zal onderhouden en doen onderhouden en dat ik mij in alles zal gedragen, zo als een braaf en eerlijk Gouverneur betaamt.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!” („Dat verklaar en belooft ik.”)

Artikel 14

1. Indien de benoeming van de Gouverneur vervat is in een geheim en verzegeld stuk, behelst dit stuk tevens de aanwijzing van de autoriteit of de persoon, in wier of in wiens handen de benoemde de voorgeschreven ambtseed moet afleggen.

2. Zodanig stuk wordt geopend in een vergadering van de Raad van Advies.

3. Het wordt, na door al de aanwezige leden te zijn gewaarmerkt, in het archief van de Raad nedergelegd.

Artikel 15

De Gouverneur aanvaardt zijn ambt door overlegging in een plechtige vergadering der Staten van een afschrift zijner akte van benoeming en van het proces-verbaal zijner eedsaflegging, en brengt de aanvaarding van zijn ambt bij proclamatie ter kennis der ingezetenen.

Artikel 16

De Gouverneur is verplicht zijn waardigheid te blijven bekleden totdat hij zijn ambt aan zijn opvolger heeft overgegeven, tenzij hem van 's Konings wege gelast of vergund wordt zijn waardigheid vroeger neder te leggen.

Artikel 17

De Gouverneur mag zonder verlof des Konings Suriname niet verlaten.

Artikel 18

1. De Gouverneur mag rechtstreeks noch zijdelings deelhebber zijn in, noch borg zijn voor enige onderneming, ten grondslag hebbende een overeenkomst, om winst of voordeel aangaan met Suriname of met enig deel daarvan.

2. Hij mag, behalve openbare schuldbrieven, geen schuldvoorwaarden ten laste van Suriname bezitten.

3. Hij mag rechtstreeks noch zijdelings deel hebben in enige concessie of onderneming van welke aard ook, in Suriname gevestigd of aldaar haar bedrijf uitoefenende.

4. Het bij het eerste en het derde lid bepaalde blijft op hem van toepassing gedurende vijf jaren na zijn aftreden.

Artikel 19

1. Bloedverwantschap of zwagerschap, tot de derde graad ingesloten, mag niet bestaan tussen de Gouverneur enerzijds en de ondervoorzitter of de leden en buitengewone leden van de Raad van Advies, de landsministers dan wel de Algemene Vertegenwoordiger in Nederland anderzijds.

2. Hij, die na zijn benoeming in de verboden graad van zwagerschap geraakt, behoudt zijn bediening niet dan met vergunning des Konings.

3. De zwagerschap houdt op door ontbinding van het huwelijk, waardoor zij ontstaan is.

Artikel 20

1. Wanneer er vermoeden bestaat, dat de Gouverneur krankzinnig is, belegt de ondervoorzitter van de Raad van Advies uit eigen beweging of op verzoek van twee leden een vergadering van die Raad, opdat de gegrondheid van het vermoeden onderzocht worde.

2. De Raad van Advies, oordelende dat daartoe termen bestaan, beveelt het instellen van een geneeskundig onderzoek aan een commissie, tezamen gesteld uit drie geneeskundigen.

3. Deze commissie is bevoegd de gewone geneesheer des Gouverneurs in haar midden te roepen en dient de Raad van Advies van bericht.

4. Van het in de Raad van Advies verhandelde worden nauwkeurige processen-verbaal in dubbel opgemaakt en door de onder voorzitter, de leden en de secretaris ondertekend.

5. Als de Raad van Advies oordeelt, dat het bericht der commissie het bestaande vermoeden bevestigt, wordt onverwijld een der dubbelen van de processen-verbaal gezonden aan de Koning en belegt de ondervoorzitter van de Raad van Advies een vergadering der Staten.

6. De vergadering wordt gehouden met gesloten deuren. De vergadering verklaart, na de personen, die inlichtingen geven kunnen, onder ede gehoord te hebben, en bij volstreckte meerderheid van stemmen der aanwezige leden, of er termen bestaan om de Gouverneur tot de uitoefening zijner waardigheden niet in staat te achten.

7. De verklaring, dat zodanige termen bestaan, ontheft, zolang zij niet, na gelijk onderzoek, op gelijke wijze is ingetrokken en in afwachting van de beslissing des Konings, de Gouverneur van de uitoefening zijner waardigheid.

8. Van het in de Staten verhandelde wordt een nauwkeurig proces-verbaal in dubbel opgemaakt en door al de leden en de griffier ondertekend.

9. Een der dubbelen wordt onverwijld gezonden aan de Koning.

10. Wanneer de Gouverneur door een plotselinge ziekte-toestand buiten staat is geraakt om zijn waardigheid uit te oefenen en om overeenkomstig artikel 27 zijn taak aan een ander op te dragen, worden de in dit artikel opgenomen bepalingen eveneens toegepast, met dien verstande echter, dat de Gouverneur, nadat hij voldoende hersteld is, zijn ambt weder op zich neemt, en daarvan bij proclamatie aan de ingezetenen kennis geeft.

Artikel 21

1. De Gouverneur kan gedurende zijn ambtsuitoefening niet voor de strafrechter in Suriname betrokken, noch aldaar in burgerlijke gijzeling gebracht, noch zonder zijn toestemming als getuige in een rechtsgeding geroepen worden.

2. Hij kan, zelfs na de nederlegging zijner waardigheid, wegens feiten, gedurende zijn ambtsuitoefening gepleegd, in Suriname niet tot straf vervolgd worden.

Artikel 22

1. De Gouverneur staat in Nederland, behalve wegens ambtsmisdrijven, terecht voor de rechter, die volgens de aldaar geldende wetten bevoegd zou zijn geweest, naar gelang der tegen het feit bedreigde straffen, daarvan kennis te nemen, ware het gepleegd in de gemeente, in welke de zetel der Nederlandse Regering gevestigd is.

2. De straf, tegen het feit bedreigd, is die, welke daartegen bedreigd wordt bij het strafrecht der plaats, waar het feit is begaan.

Artikel 23

Indien tegen de Gouverneur, hetzij in het geval voorzien in artikel 171 der Grondwet, hetzij ter zake van andere strafbare feiten, een vervolging in Nederland wordt ingesteld, legt hij, op bevel des Konings, zijn waardigheid neder in handen van degene, die door de Koning is aangewezen om hem te vervangen.

Artikel 24

1. Wanneer de Gouverneur overeenkomstig artikel 20 tijdelijk van de uitoefening zijner waardigheid is ontheven, of wanneer hij buiten staat geraakt om haar uit te oefenen zonder in de gelegenheid te zijn om zijn taak overeenkomstig artikel 27 aan de aldaar bedoelde persoon op te dragen, treedt als waarnemend Gouverneur op de persoon, door de Koning daartoe aangewezen.

2. Hetzelfde geschiedt wanneer de Gouverneur overlijdt, verlof erlangt of zijn ambt nederlegt en zijn opvolger nog niet is aangewezen of nog niet kan optreden.

Artikel 25

Al wat in deze wet bepaald is omtrent de Gouverneur is toepasselijk op de waarnemende Gouverneur, met uitzondering der voorschriften in de artikelen 12, 13, 15 en 19, en met dien verstande, dat de verbodsbepalingen van artikel 18 niet gelden voor het deel dat de waarnemende Gouverneur in de daarbij bedoelde ondernemingen had vóór dat hij zijn ambt aanvaardde, en dat het laatste lid van dat artikel niet op hem van toepassing is.

Artikel 26

De waarnemende Gouverneur brengt de aanvaarding van zijn ambt bij proclamatie ter kennis van de ingezetenen, en legt, zo spoedig mogelijk, in een daartoe te houden en zo nodig bijeen te roepen buitengewone vergadering der Staten, in handen van de voorzitter der vergadering, de eed (of de belofte) af:

„Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in het ambt van waarnemend Gouverneur te doen of te laten, van niemand hoe-

genaamd enige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning en aan de Grondwet; dat ik het welzijn van Suriname naar mijn vermogen bevorderen zal; dat ik de Landsregeling van Suriname steeds zal onderhouden en doen onderhouden en dat ik mij in alles zal gedragen, zoals een braaf en eerlijk Gouverneur betaamt.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!" („Dat beloof ik.”)

Artikel 27

1. Wanneer ziekte of korte afwezigheid van de Gouverneur een voorziening noodzakelijk maakt, draagt hij zijn taak tijdelijk op aan de persoon, die volgens artikel 24 in de bij dat artikel bedoelde gevallen als waarnemend Gouverneur zal moeten optreden.

2. Zodanige opdracht wordt door de Gouverneur bij proclamatie ter kennis van de ingezetenen gebracht.

TWEEDE AFDELING

De macht van de Gouverneur als hoofd der landsregering

Artikel 28

De Gouverneur is hoofd van de landsregering; de landsministers zijn verantwoordelijk aan de Staten.

Artikel 29

De Gouverneur heeft de uitvoerende macht.

Artikel 30

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 85 benoemt, schorst en ontslaat de Gouverneur de landsdienaren, tenzij hun benoeming, schorsing of ontslag bij de wet aan de Koning is voorbehouden.

2. Hij voorziet, als de belangen van de dienst dit vereisen, in de tijdelijke waarneming van betrekkingen, door de Koning te begeven.

3. Regelen betreffende de rechtstoestand van de landsdienaren worden bij landsverordening gesteld.

Artikel 31

De Gouverneur heeft het bestuur van 's Lands geldmiddelen en domeinen.

Artikel 32

1. De Gouverneur stelt de bezoldigingen der landsdienaren vast, tenzij in deze wet anders is bepaald.

2. De aanspraken op verloven en verlofsbezoldigingen, wachtgelden en pensioenen worden bij landsverordening geregeld.

Artikel 33

1. De Gouverneur kan, na ingewonnen bericht van de rechter door wie het vonnis gewezen is, aan alle veroordeelden gratie verlenen van straffen, bij vonnis van de burgerlijke rechter opgelegd.

2. Hij kan, tenzij krachtens voorafgaande uitdrukkelijke machtiging des Konings, geen amnestie, abolitie of generaal pardon verlenen, dan in zeer dringende gevallen en onder voorbehoud van 's Konings bekrachtiging.

Artikel 34

Geen dispensatie kan door de Gouverneur verleend worden dan in de gevallen en op de wijze, bij de algemene verordening, waarvan dispensatie verleend wordt, omschreven.

Artikel 35

1. De Gouverneur stelt, met inachtneming van het bepaalde in het tweede en derde lid van artikel 95, na verkregen goedkeuring van de Staten, landsverordeningen vast tot regeling van:

a. onderwerpen, de inwendige aangelegenheden van Suriname betreffende;

b. andere onderwerpen, waarvan de regeling ingevolge een wet of een algemene maatregel van bestuur bij landsverordening moet geschieden.

2. Hij zorgt voor haar onmiddellijke afkondiging.

Artikel 36

De landsverordeningen mogen geen bepalingen inhouden omtrent punten, waarin voorzien is bij wettelijke regelingen als bedoeld in artikel 2, onder 1e en 2e, a en b, tenzij daartoe vrijheid is gegeven.

Artikel 37

De bepalingen ener landsverordening omtrent punten, in welker onderwerp wordt voorzien bij een wettelijke regeling als bedoeld in artikel 2, onder 1e en 2e, a en b, vervallen op het ogenblik, dat zodanige regeling in Suriname in werking treedt.

Artikel 38

1. De Gouverneur zendt elke vastgestelde landsverordening onverwijld aan de Koning.

2. De landsverordeningen kunnen op grond van strijd met een wet of een algemene maatregel van bestuur, met verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk geheel of gedeeltelijk door de Koning, de Raad van State gehoord, worden geschorst en bij de wet worden vernietigd.

3. De schorsing wordt door de Koning bevolen bij een met redenen omkleed, in het *Gouvernementsblad* te plaatsen besluit.

4. De schorsing stuit onmiddellijk de werking der geschorste bepalingen.

5. Is binnen één jaar na de dagtekening van het schorsingsbesluit geen wet tot vernietiging tot stand gekomen, dan vervalt de schorsing. Hiervan geschiedt kennisgeving in het *Gouvernementsblad*.

6. Indien het wetsontwerp tot vernietiging wordt verworpen, wordt de schorsing mede geacht te zijn opgeheven. Hiervan geschiedt eveneens kennisgeving in het *Gouvernementsblad*.

7. Bepalingen, die geschorst zijn geweest, kunnen niet opnieuw worden geschorst.

8. De wet regelt de gevolgen van de vernietiging.

9. De Gouverneur zorgt, dat in geval van vernietiging zo nodig opnieuw in het onderwerp van de vernietigde bepalingen wordt voorzien.

Artikel 39

Behoudens de stuiting in geval van schorsing, verbinden de bepalingen ener landsverordening totdat zij tengevolge van een latere landsverordening of ingevolge artikel 37 zijn vervallen, of de wet tot haar vernietiging in Suriname in werking getreden is.

Artikel 40

1. De afkondiging van de landsverordening geschiedt door haar plaatsing in het *Gouvernementsblad*, met vermelding van de datum van uitgifte.

2. Het formulier van afkondiging luidt:

„In naam des Konings!

„De Gouverneur van Suriname,

„In overweging genomen hebbende:

(De beweegredenen der landsverordening);

„Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

(De landsverordening).

„Gegeven te

, de

Artikel 41

Wanneer geen ander tijdstip is vastgesteld, treedt de afgekondigde landsverordening in werking met ingang van de dertigste dag na die der uitgifte van het *Gouvernementsblad*, waarin de afkondiging is geschied.

Artikel 42

1. De Gouverneur is bevoegd tot het uitvaardigen van landsbesluiten, houdende algemene maatregelen. De artikelen 36 en 37 zijn op deze besluiten van overeenkomstige toepassing.

2. Bepalingen, door straffen te handhaven, worden in die maatregelen niet gemaakt dan krachtens een algemene verordening.

3. De algemene verordening regelt de op te leggen straffen.

Artikel 43

1. Zodanige besluiten worden afgekondigd door plaatsing in het *Gouvernementsblad*, met vermelding van de datum van uitgifte.

2. Het formulier van afkondiging luidt:

„In naam des Konings!

„De Gouverneur van Suriname,

„Overwegende, dat ter uitvoering van

(Vermelding van de wet, de algemene maatregel van bestuur of de landsverordening, tot welke uitvoering het besluit strekt),

„het nodig is, het navolgende vast te stellen;

„Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

(Volgt het besluit).

„Gegeven te

, de

.”

Artikel 44

Indien in het besluit geen ander tijdstip bepaald is, werkt het met ingang van de dertigste dag na die der uitgifte van het *Gouvernementsblad*, waarin het geplaatst is.

Artikel 45

1. De Gouverneur brengt het besluit onverwijld ter kennis van de Koning.

2. De Koning kan, de Raad van State gehoord, op grond van strijd met een wet of een algemene maatregel van bestuur, met verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk het landsbesluit, bij met redenen omkleed, in het *Gouvernementsblad* te plaatsen besluit, geheel of gedeeltelijk vernietigen.

3. Het besluit van de Koning regelt de gevolgen der vernietiging.

Artikel 46

Alle landsverordeningen en landsbesluiten worden door de Gouverneur en een of meer landsministers ondertekend.

DERDE AFDELING

De bevoegdheden van de Gouverneur als orgaan van het Koninkrijk

Artikel 47

De Gouverneur waakt over het algemeen belang van het Koninkrijk overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling en met inachtneming van 's Konings aanwijzingen. Hij is deswege verantwoordelijk aan de Koning.

Artikel 48

De Gouverneur zorgt voor de afkondiging en de uitvoering van de hem daartoe van 's Konings wege toegezonden wetten en algemene maatregelen van bestuur.

Artikel 49

1. De Gouverneur kan, behalve voor zoveel betreft wetten tot goedkeuring van verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden of internationale organisaties, om gewichtige redenen de hem bevolen afkondiging of uitvoering opschorten en geeft hiervan terstond kennis aan de Koning.

2. Wanneer de afkondiging of uitvoering ener wet door de Gouverneur is opgeschort, wordt hiervan door de Koning ten spoedigste mededeling gedaan aan de Staten-Generaal.

3. Stemt de Koning niet in met de handeling van de Gouverneur, dan wordt deze daarmede in kennis gesteld. De Gouverneur gaat daarna onverwijld tot afkondiging of uitvoering over.

Artikel 50

1. De wetten en algemene maatregelen van bestuur worden afgekondigd door plaatsing in het *Gouvernementsblad*, met vermelding van de datum van uitgifte.

2. Het formulier van afkondiging luidt:

„In naam des Konings!

„De Gouverneur van Suriname,

„Van 's Konings wege de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet (onderstaande algemene maatregel van bestuur):

(Mededeling der wet of van de algemene maatregel van bestuur)

„Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

„Gedaan te , de .”

(Ondertekening van de Gouverneur).

Artikel 51

Wanneer geen ander tijdstip is vastgesteld, treedt de afgekondigde wet of algemene maatregel van bestuur in werking met ingang van

de dertigste dag na die der uitgifte van het *Gouvernementsblad*, waarin de afkondiging is geschied.

Artikel 52

De Gouverneur houdt toezicht op de naleving van de wetten en de algemene maatregelen van bestuur en van de verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten. Deswege doet hij de nodige voordrachten aan de Koning.

Artikel 53

De Gouverneur stelt een landsverordening en een hem voorgedragen landsbesluit niet vast, wanneer hij vermeent, dat de verordening of het besluit in strijd is met een wet of een algemene maatregel van bestuur, met verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk. Hij geeft hiervan terstond kennis aan de Koning. Wanneer de Koning, de Raad van State gehoord, beslist, dat zodanige strijd niet aanwezig is, stelt de Gouverneur de landsverordening of het landsbesluit alsnog vast. De beslissing van de Koning, dat zodanige strijd wel aanwezig is, wordt, met redenen omkleed, in het *Gouvernementsblad* bekend gemaakt.

Artikel 54

De landsorganen en landsdienaren staan de Gouverneur ten dienste bij de uitoefening van de hem in deze afdeling toegekende bevoegdheden.

Artikel 55

1. De Gouverneur heeft het opperbevel over de hem ter beschikking gestelde krijgsmacht.

2. Hij oefent het opperbevel uit behoudens de administratieve betrekkingen van de krijgsmacht tot de ministeriële departementen en overeenkomstig de aanwijzingen des Konings.

3. Hij beschikt over de krijgsmacht, zodanig als hem in het belang van het Koninkrijk in zijn geheel en van Suriname in het bijzonder oirbaar dunkt.

4. Hij heeft het recht haar bevelhebbers en officieren te schorsen en geeft terstond van die schorsing kennis aan de Koning. De schorsing is, zolang zij niet door de Koning bekrachtigd is, slechts voorlopig.

Artikel 56

De Gouverneur kan voor het handhaven der inwendige veiligheid en der openbare orde delen der krijgsmacht ter beschikking stellen van de landsregering.

Artikel 57

1. De Gouverneur is naar de bepalingen, vervat in de wet van 22 April 1855 (*Staatsblad* no. 33), houdende regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der ministeriële departementen, tot straf vervolgbaar:

a. wanneer hij uitvoering geeft of doet geven aan Koninklijke besluiten of beschikkingen, waarvan hem de uitvoering niet is opgedragen door de Minister van Overzeese Gebiedsdelen;

b. wanneer hij uitvoering geeft of doet geven aan Koninklijke besluiten of beschikkingen, niet voorzien van de vereiste mede-ondertekening van een der hoofden van de ministeriële departementen;

c. wanneer hij beschikkingen neemt of bevelen geeft, of bestaande beschikkingen of bevelen handhaaft, waardoor de bepalingen dezer wet of andere in Suriname geldende wettelijke regelingen worden geschonden;

d. wanneer hij nalaat uitvoering te geven of te doen geven aan de voorschriften van deze wet of andere in Suriname geldende wettelijke regelingen, of aan Koninklijke besluiten en beschikkingen, geen wettelijke regelingen zijnde, doch waarvan hem de uitvoering door de Minister van Overzeese Gebiedsdelen is opgedragen;

De handelingen onder de letters *a*, *b* en *c*, en de nalatigheid onder letter *d* bedoeld, zijn alleen dan strafbaar, wanneer zij gepleegd zijn met opzet.

e. indien hij zonder opzet de uitvoering, onder letter *d* omschreven, grovelijk verzuimt.

2. De feiten in dit artikel vermeld worden beschouwd als misdrijven.

3. De feiten vermeld onder letters *a*, *b*, *c* en *d* worden gestraft met de straf genoemd in artikel 355, en het feit, vermeld onder letter *e*, met de straf genoemd in artikel 356 van het Nederlands Wetboek van Strafrecht.

DERDE HOOFDSTUK

De Raad van Advies en de Regeringsraad

EERSTE AFDELING

De samenstelling van de Raad van Advies

Artikel 58

1. Er is een Raad van Advies bestaande uit ten minste vijf leden, waarvan een ondervoorzitter.

2. De ondervoorzitter en de leden worden door de Gouverneur benoemd, geschorst en ontslagen. Zij bekleden hun ambt niet langer dan vijf jaren, doch zijn terstond herbenoembaar.

3. De rang der leden regelt zich naar de ouderdom van benoeming.

4. De Gouverneur kan het voorzitterschap van de Raad bekleden, zo dikwijls hij dit nodig oordeelt. Hij heeft alsdan een raadgevende stem.

5. Een lid van de Raad van Advies kan niet tegelijk lid van de Staten zijn.

Artikel 59

De Gouverneur kan buitengewone leden benoemen, hen schorsen en ontslaan. Zij bekleden hun ambt niet langer dan vijf jaren, doch zijn terstond herbenoembaar. Het reglement van orde regelt hun werkzaamheden.

Artikel 60

De ondervoorzitter, leden en buitengewone leden leggen, alvorens hun betrekking te aanvaarden, in handen van de Gouverneur de eed (verklaring of belofte) af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik, middellijk noch onmiddellijk, onder welke naam of wat voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner benoeming als lid (buitengewoon lid) van de Raad van Advies aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd enige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning; dat ik de Landsregeling van Suriname steeds zal helpen onderhouden en het welzijn van Suriname naar mijn vermogen zal voorstaan. Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!” („Dat verklaar en beloof ik.”)

Artikel 61

1. Het reglement van orde voor de Raad van Advies wordt door de Raad ontworpen en vastgesteld door de Gouverneur. Het wordt in het *Gouvernementsblad* bekend gemaakt.

2. De secretaris van de Raad van Advies wordt op voordracht van de Raad door de Gouverneur benoemd.

TWEDE AFDELING

De werkzaamheden van de Raad van Advies

Artikel 62

1. De Raad van Advies wordt door de Gouverneur gehoord nopens:

1e. alle ontwerpen van landsverordeningen, die de Gouverneur aan de goedkeuring der Staten wil onderwerpen, of die de Staten aan de Gouverneur ter vaststelling hebben aangeboden;

2e. alle ontwerpen van wetten, van algemene maatregelen van bestuur en van verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten, waaromtrent de landsregering gehoord wordt;

3e. alle ontwerpen van landsbesluiten houdende algemene maatregelen, die de Gouverneur wil uitvaardigen;

4e. alle aangelegenheden, waaromtrent dit is voorgeschreven bij deze wet of andere algemene verordening;

5e. alle buitengewone gevallen van gewichtige aard;

6e. alle andere zaken, waaromtrent de Gouverneur het gevoelen van de Raad wenst te kennen.

2. De Raad is bevoegd de Gouverneur eigener beweging van advies te dienen in de gevallen, waarin hij zulks in het belang van het Koninkrijk of van Suriname geraden oordeelt.

Artikel 63

De Raad mag niet weigeren, desgevraagd, zijn gevoelen schriftelijk aan de Gouverneur mede te delen.

Artikel 64

Officieren van de krijgsmacht en ambtenaren, geen lid van de Raad zijnde, wonen ten verzoeken van de Gouverneur de vergadering bij tot het geven van inlichtingen.

Artikel 65

De Raad van Advies kan, volgens regels bij landsverordening te stellen, rechtsmacht erlangen in geschillen van bestuur.

Artikel 66

Hij verricht voorts alle werkzaamheden, hem bij deze wet of andere algemene verordeningen opgedragen.

DERDE AFDELING

De samenstelling van de Regeringsraad

Artikel 67

1. De landsregering van Suriname wordt gevormd door de Gouverneur en de Regeringsraad. De Regeringsraad bestaat uit ten hoogste negen landsministers, tenzij bij landsverordening anders wordt bepaald.

2. De Regeringsraad kiest zijn voorzitter uit zijn midden.

3. Benoeming en ontslag van de landsministers geschieden door de Gouverneur. De verantwoordelijkheid van de landsministers wordt geregeld bij landsverordening.

4. De landsministers moeten de leeftijd van 30 jaren hebben vervuld, de staat van Nederlands onderdaan bezitten en niet uitgesloten zijn van verkiesbaarheid tot lid der Staten.

5. Zij kunnen niet tegelijk zijn:

- a. vervanger van de Gouverneur;
- b. lid of buitengewoon lid van de Raad van Advies;
- c. lid van de Staten;

Nochtans kan een landsminister, tot lid van de Staten gekozen, ten hoogste drie maanden na zijn toelating als lid het ambt van landsminister en het lidmaatschap der Staten verenigen.

d. actief dienend ambtenaar.

6. Indien de Gouverneur een vergadering van de Regeringsraad bijwoont, treedt hij op als voorzitter.

Artikel 68

De landsministers leggen, alvorens hun betrekking te aanvaarden, in handen van de Gouverneur de eed (verklaring of belofte) af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik, middellijk noch onmiddellijk, onder welke naam of wat voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner benoeming als landsminister aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd enige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning; dat ik de Landsregeling van Suriname steeds zal helpen onderhouden en het welzijn van Suriname naar mijn vermogen zal voorstaan.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!”

(„Dat verklaar en beloof ik.”)

Artikel 69

De bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de landsministers worden bij landsverordening geregeld.

Artikel 70

De landsministers zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen bij de uitoefening van hun taak als geheim te hunner kennis is gekomen.

Artikel 71

1. Het reglement van orde voor de Regeringsraad wordt door de Regeringsraad ontworpen en vastgesteld door de Gouverneur.

2. Het behoeft goedkeuring bij landsverordening.

VIERDE HOOFDSTUK

De Staten

EERSTE AFDELING

Hun samenstelling

Artikel 72

1. De Staten zijn samengesteld uit 21 leden.
2. Deze worden in de bij landsverordening in te stellen kieskringen door de kiezers rechtstreeks gekozen. Iedere kiezer brengt slechts één stem uit. De verkiezingen zijn vrij en geheim.
3. De stad Paramaribo vormt één of meer kieskringen en vaardigt tien, de overige kieskringen tezamen elf leden af.
4. Een afgevaardigde voor een bepaalde kieskring behoeft niet in die kring woonachtig te zijn.

Artikel 73

1. De leden van de Staten worden rechtstreeks gekozen door de ingezetenen van Suriname, die de staat van Nederlands onderdaan bezitten en de ouderdom van drieëntwintig jaren hebben vervuld.
2. Voorzover rechtstreekse verkiezingen in sommige kieskringen niet mogelijk zijn, kan het kiesreglement een stelsel van kiesmannen uitwerken.
3. Het kiesreglement kan overigens, indien bij de uitvoering van het bepaalde in het eerste lid de noodzaak daartoe blijkt, beperkingen inhouden en regelt verder alles wat het kiesrecht en de wijze van verkiezing betreft.

Artikel 74

Van de uitoefening van het kiesrecht zijn uitgesloten:

- a. zij, wie het kiesrecht ontzegt is bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak;
- b. zij, die rechtens van hun vrijheid zijn beroofd;
- c. zij, die krachtens onherroepelijke rechterlijke uitspraak wegens krankzinnigheid of zwakheid van vermogens de beschikking of het beheer over hun goederen hebben verloren, of van de ouderlijke macht of voogdij over één of meer hunner kinderen ontzet zijn;
- d. zij, die bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak tot een gevangenisstraf van meer dan een jaar zijn veroordeeld, gedurende drie jaren, nadat hun straf is volbracht, en levenslang, wanneer voor de tweede maal zulk een straf is opgelegd;
- e. zij, die bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak wegens bedelarij of landloperij zijn veroordeeld, gedurende drie jaren, nadat hun straf is volbracht; gedurende zes jaren, indien de straf voor de

tweede maal, en levenslang, indien de straf voor de derde maal opgelegd is;

f. zij, die bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak binnen een tijdsverloop van drie jaren meer dan tweemaal zijn veroordeeld wegens een strafbaar feit, insluitende openbare dronkenschap, gedurende drie jaren, nadat de laatste uitspraak onherroepelijk is geworden.

Artikel 75

Verkiezbaar zijn, behoudens het bepaalde bij artikel 76, de Nederlandse onderdanen, die aan de vereisten voldoen, genoemd in artikel 73.

Artikel 76

1. Militairen in werkelijke dienst, alsmede diplomatieke of beroepsconsulaire vertegenwoordigers van vreemde mogendheden kunnen geen lid der Staten zijn.

2. Uitgesloten van verkiezbaarheid zijn:

a. de Gouverneur;

b. zij, die van de verkiezbaarheid zijn ontzet of overeenkomstig artikel 74 van de uitoefening van het kiesrecht zijn uitgesloten, met uitzondering van degenen, die van dat recht zijn uitgesloten op grond van gerechtelijke vrijheidsberoving of van veroordeling tot een vrijheidsstraf anders dan wegens bedelarij of landloperij of wegens een feit, waaruit van openbare dronkenschap blijkt.

3. De landsverordening regelt voor zoveel nodig de gevolgen van de vereniging van het lidmaatschap der Staten met andere uit de openbare kas bezoldigde ambten.

Artikel 77

1. Bloedverwantschap tot en met de tweede graad mag niet bestaan tussen de leden van de Staten.

2. Wanneer personen, elkander in de verboden graad bestaande, tegelijkertijd gekozen worden, wordt alleen toegelaten hij, die de meeste stemmen verkreeg, en, bij gelijk aantal stemmen, de oudste. Indien in laatstbedoeld geval ook de leeftijden gelijk zijn, beslist het lot.

Artikel 78

1. De leden hebben zitting gedurende vier jaren.

2. Degene, die ter vervulling van een tussentijds opengevallen plaats gekozen is, treedt af op hetzelfde tijdstip als de andere leden.

Artikel 79

Het kiesreglement wordt vastgesteld bij landsverordening.

Artikel 80

De leden der Staten leggen vóór het aanvaarden hunner betrekking in handen van de Gouverneur de eed (verklaring of belofte) af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik, middellijk noch onmiddellijk, onder welke naam of wat voorwendsel ook om tot lid der Staten te worden gekozen, aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd enige beloften of geschenken zal aannemen, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning; dat ik de Landsregeling van Suriname steeds zal helpen onderhouden en het welzijn van Suriname naar mijn vermogen zal voorstaan.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!”

(„Dat verklaar en beloof ik.”)

Artikel 81

De schadeloosstelling van de leden alsmede de vergoeding voor reis- en verblijfkosten worden bij landsverordening geregeld.

Artikel 82

1. De leden zijn bevoegd te allen tijde hun ontslag te nemen.
2. Zij zenden dit schriftelijk in aan de Gouverneur.
3. Het lidmaatschap vervalt:
 - 1e. door het opgeven der vestiging in Suriname of een afwezigheid uit Suriname van langer dan acht maanden, tenzij bij landsverordening een andere termijn wordt bepaald;
 - 2e. door het verlies van het volle genot der burgerlijke rechten;
 - 3e. door het ontstaan van omstandigheden, die ingevolge artikel 76 verkiesbaarheid uitsluiten.

TWEDE AFDELING

Hun zitting en vergaderingen

Artikel 83

De zitting der Staten wordt door of namens de Gouverneur geopend en gesloten. De gewone zitting vangt jaarlijks aan op de tweede Dinsdag der maand Mei.

Artikel 84

1. De voorzitter en de ondervoorzitter der Staten worden door de Gouverneur benoemd voor de periode ener zitting uit een voor ieder afzonderlijk door de Staten in te dienen voordracht van twee leden.

2. Zolang zodanige benoeming nog niet heeft plaatsgevonden, treedt als voorzitter op de voor de voorafgaande periode benoemde voorzitter of ondervoorzitter, indien deze deel uitmaakt van de nieuwe Staten, dan wel, bij ontstentenis van zodanige persoon, het lid der nieuwe Staten, dat onder de leden, die het langst zitting hebben gehad in het College, het oudste lid is in jaren. Als ook zodanige persoon mocht ontbreken, treedt het oudste lid in jaren als voorzitter op.

Artikel 85

1. De Staten benoemen, schorsen en ontslaan hun griffier. Deze is geen lid van de Staten.

2. Zijn positie en bezoldiging worden bij landsverordening geregeld, evenals zijn aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen.

Artikel 86

De Staten onderzoeken de geloofsbrieven der nieuw ingekomen leden en beslissen de geschillen, welke aangaande die geloofsbrieven of de verkiezing zelf oprijzen.

Artikel 87

De Staten stellen het reglement van orde voor hun vergaderingen vast. Het wordt openbaar gemaakt door plaatsing in het *Gouvernementsblad*.

Artikel 88

1. Zij vergaderen in het openbaar.

2. De deuren worden gesloten, als de voorzitter het nodig keurt of vier leden het vorderen.

3. De vergadering kan niet dan met twee derden der uitgebrachte stemmen besluiten, dat met gesloten deuren zal worden beraadslaagd.

4. Over de punten in besloten vergadering behandeld kan daarin ook een besluit genomen worden.

Artikel 89

De leden der Staten stemmen naar eed en geweten, zonder last van of ruggespraak met hen, door wie zij zijn gekozen.

Artikel 90

1. De Staten mogen niet beraadslagen noch besluiten, zo niet meer dan de helft van het aantal leden tegenwoordig is.

2. Alle besluiten worden door volstreckte meerderheid der stemmende leden opgemaakt.

3. Staken de stemmen in een vergadering, waarin allen, die op dat oogenblik lid van de Staten zijn, aan de stemming hebben deelgenomen, dan wordt het voorstel geacht niet te zijn aangenomen.

4. Staken de stemmen in een vergadering, waarin niet allen, die op dat ogenblik lid van de Staten zijn, aan de stemming hebben deelgenomen, dan wordt het nemen van een besluit tot een volgende vergadering uitgesteld. In deze vergadering wordt bij het staken van stemmen het voorstel geacht niet te zijn aangenomen.

Artikel 91

1. Over alle zaken wordt mondeling en bij hoofdelijke oproeping gestemd, doch bij het doen van keuzen of voordrachten van personen bij gesloten en ongetekende briefjes.

2. De vergadering kan met twee derden der uitgebrachte stemmen besluiten, dat over een bepaalde zaak wordt gestemd bij gesloten en ongetekende briefjes.

Artikel 92

De leden der Staten, de landsministers en de personen bedoeld in het eerste lid van artikel 93 zijn, terzake van hetgeen zij in de vergadering gezegd of schriftelijk overgelegd hebben, niet gerechtelijk vervolgbaar, tenzij zij daarmede openbaar maken wat in besloten vergadering of onder geheimhouding is gezegd of overgelegd.

Artikel 93

1. De landsministers hebben zitting in de Staten. Zij hebben als zodanig alleen een raadgevende stem. Zij kunnen zich in de vergadering doen bijstaan door de personen, daartoe door hen aangewezen.

2. Zij geven aan de Staten, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, de verlangde inlichtingen, waarvan het verlenen niet strijdig kan worden geoordeeld met het belang van het Koninkrijk of van Suriname.

3. Zij kunnen door de Staten worden uitgenodigd om te dien einde ter vergadering tegenwoordig te zijn.

Artikel 94

1. De Gouverneur heeft het recht de Staten in buitengewone vergadering bijeen te roepen.

2. Hij heeft het recht de Staten te ontbinden en sluit daarbij tevens de zitting der Staten.

3. Het besluit tot ontbinding behelst de uitschrijving van de verkiezing voor nieuwe Staten binnen twee maanden en de bijeenroeping der nieuw gekozen Staten binnen drie maanden.

4. Bij landsverordening kan voor de na een ontbinding gekozen Staten een andere zittingsduur worden vastgesteld dan in artikel 78 is bepaald.

DERDE AFDELING

Hun macht

Artikel 95

1. De Staten vertegenwoordigen het gehele Surinaamse volk.

2. Zij oefenen gezamenlijk met de Gouverneur de wetgevende macht uit ten aanzien van de onderwerpen als bedoeld in artikel 35.

3. Het in het vorige lid bedoelde gemeen overleg tussen Gouverneur en Staten vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in de navolgende artikelen.

Artikel 96

1. De ontwerp-landsverordeningen worden door de Gouverneur ter goedkeuring aan de Staten aangeboden.

2. Het formulier van aanbidding luidt:

„De Gouverneur van Suriname biedt aan de Staten ter goedkeuring aan een ontwerp-landsverordening”

(Vermelding van de titel der landsverordening.)

3. Het formulier van aanbidding wordt gedagtekend en ondertekend door de Gouverneur en een of meer landsministers.

4. Aan de openbare beraadslaging over een ontwerp-landsverordening gaat een onderzoek van dat ontwerp vooraf. De Staten bepalen in hun reglement van orde de wijze, waarop dit onderzoek zal worden ingesteld.

Artikel 97

1. Indien de Staten de ontwerp-landsverordening goedkeuren, geven zij hiervan kennis aan de Gouverneur.

2. Het formulier dier kennisgeving luidt:

„De Staten keuren goed de hun door de Gouverneur van Suriname aangeboden ontwerp-landsverordening”

(Vermelding van de titel der landsverordening.)

3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Artikel 98

1. Indien de Gouverneur de landsverordening, door de Staten in ontwerp goedgekeurd, heeft vastgesteld, geeft hij daarvan aan hen kennis.

2. Het formulier dier kennisgeving luidt:

„De Gouverneur van Suriname heeft vastgesteld de landsverordening”

(Vermelding van de titel der landsverordening.)

3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en ondertekend door de Gouverneur en een of meer landsministers.

Artikel 99

1. Indien de Gouverneur bezwaar heeft de landsverordening, door de Staten in ontwerp goedgekeurd, vast te stellen, geeft hij daarvan aan hen kennis.

2. Het formulier dier kennisgeving luidt:
„De Gouverneur van Suriname heeft bezwaar om vast te stellen de in ontwerp door de Staten goedgekeurde landsverordening”
(Vermelding van de titel der landsverordening.)
3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en ondertekend door de Gouverneur en een of meer landsministers.

Artikel 100

1. Indien de Staten de ontwerp-landsverordening niet goedkeuren, geven zij hiervan kennis aan de Gouverneur.
2. Het formulier dier kennisgeving luidt:
„De Staten hebben bezwaar tegen de goedkeuring der aan hen door de Gouverneur van Suriname aangeboden ontwerp-landsverordening”
(Vermelding van de titel der landsverordening.)
3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Artikel 101

1. De Staten hebben het recht van wijziging.
2. Indien zij daarvan gebruik gemaakt hebben, luidt het formulier der kennisgeving van hun goedkeuring aldus:
„De Staten keuren goed, zodanig als het ontwerp door hen is gewijzigd, de hun door de Gouverneur van Suriname aangeboden ontwerp-landsverordening”
(Vermelding van de titel der landsverordening.)
3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Artikel 102

1. Indien de Gouverneur zich met de gewijzigde ontwerp-landsverordening verenigt, geeft hij hiervan aan de Staten kennis.
2. Het formulier dier kennisgeving luidt:
„De Gouverneur van Suriname heeft vastgesteld, zodanig als het ontwerp door de Staten gewijzigd is, de landsverordening”
(Vermelding van de titel der landsverordening.)
3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en ondertekend door de Gouverneur en een of meer landsministers.

Artikel 103

1. Indien de Gouverneur zich met de gewijzigde ontwerp-landsverordening niet verenigt, geeft hij hiervan aan de Staten kennis.

2. Het formulier dier kennisgeving luidt:

„De Gouverneur van Suriname, zich niet kunnende verenigen met de wijzigingen, door de Staten in het ontwerp aangebracht, heeft niet vastgesteld de landsverordening”

(Vermelding van de titel der landsverordening.)

3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en ondertekend door de Gouverneur en een of meer landsministers.

Artikel 104

1. De Staten hebben het recht landsverordeningen aan de Gouverneur voor te stellen.

2. Zij zenden het ontwerp, zodanig als het door hen goedgekeurd is, aan de Gouverneur.

3. Het formulier van toezending luidt:

„De Staten verzoeken de Gouverneur van Suriname vast te stellen de bijgaande, door hen in ontwerp goedgekeurde landsverordening”

(Vermelding van de titel der landsverordening.)

4. Het formulier van toezending wordt gedagtekend en ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Artikel 105

1. De Gouverneur geeft van zijn beslissing aan de Staten kennis.

2. De formulieren van kennisgeving luiden:

1°. indien geen bezwaar bestaat tegen de vaststelling:

„De Gouverneur van Suriname heeft, de Raad van Advies gehoord, vastgesteld de hem in goedgekeurd ontwerp door de Staten aangeboden landsverordening”

(Vermelding van de titel der landsverordening.);

2°. indien bezwaar bestaat tegen de vaststelling:

„De Gouverneur van Suriname heeft, de Raad van Advies gehoord, bezwaar om vast te stellen de hem in goedgekeurd ontwerp door de Staten aangeboden landsverordening”

(Vermelding van de titel der landsverordening.)

3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en ondertekend door de Gouverneur en een of meer landsministers.

Artikel 106

In geval van waarneming van de waardigheid van Gouverneur of van uitoefening van zijn taak worden de vorenstaande formulieren, zomede die voor de afkondiging van wetten, algemene maatregelen van bestuur, landsverordeningen en landsbesluiten, voor zoveel nodig gewijzigd.

Artikel 107

De Staten zijn bevoegd de belangen van Suriname voor te staan bij de Koning, bij de Staten-Generaal en bij de Gouverneur.

Artikel 108

Zij onderzoeken de verzoekschriften, die met inachtneming van de voorschriften van artikel 9 aan hen gericht worden.

Artikel 109

De Staten hebben het recht van onderzoek (enquête), te regelen bij landsverordening.

VIERDE AFDELING

De begroting

Artikel 110

Behoudens het naar aanleiding van artikel 116 bepaalde, worden alle uitgaven en de middelen te harer dekking aangegeven op de begroting.

Artikel 111

De begroting wordt jaarlijks in een of meer ontwerpen door de Gouverneur ontworpen en aan de Staten uiterlijk op de eerste September aangeboden.

Artikel 112

De begroting wordt vastgesteld bij landsverordening.

Artikel 113

1. De begroting treedt in werking met ingang van 1 Januari van het dienstjaar, waarop zij betrekking heeft.

2. Zij wordt geacht met ingang van die dag in werking te zijn getreden, indien zij eerst daarna in het *Gouvernementsblad* is geplaatst. Zolang dit niet geschied is, strekt de begroting van het aan het betreffende dienstjaar voorafgegaan jaar tot grondslag van het beheer.

Artikel 114

Het slot der rekening wordt voor elk dienstjaar afzonderlijk vastgesteld bij landsverordening.

VIJFDE HOOFDSTUK

De bestuursindeling en de zelfstandige gemeenschappen

Artikel 115

De indeling in bestuursressorten geschiedt bij landsverordening. Het bestuur in deze ressorten wordt bij of krachtens de landsverordening geregeld.

Artikel 116

1. De instelling van zelfstandige gemeenschappen, alsmede de opheffing daarvan geschieden bij landsverordening. Aan deze gemeen-

schappen wordt tevens bij landsverordening de regeling van eigen huishouding opgedragen met inachtneming van de bepalingen van deze wet, terwijl zij mede onderwerpen kan omvatten, waarin volgens de wet bij landsverordening moet worden voorzien.

2. De samenstelling, de inrichting, de taak, de bevoegdheden en de verplichtingen van de besturen der gemeenschappen worden, evenals al hetgeen nodig is om de ordelijke werking van het ingesteld zelfstandig bestuur te verzekeren, bij landsverordening geregeld.

3. Aan die besturen kan worden opgedragen hun medewerking te verlenen aan de uitvoering van wettelijke regelingen als bedoeld in artikel 2.

4. Wanneer de regeling en het beheer van de huishouding ener gemeenschap door haar bestuur grovelijk wordt verwaarloosd, kan bij landsverordening worden bepaald, dat, en hoe, in het bestuur der gemeenschap op andere wijze zal worden voorzien.

5. De besturen zijn bevoegd om ter bestrijding van de huishoudelijke uitgaven der gemeenschap eigen belastingen te heffen en leningen aan te gaan, volgens regelen, bij landsverordening gesteld.

6. Aan de besturen kan de bevoegdheid worden verleend om, elk voor zoveel zijn bestuursgebied aangaat, keuren of reglementen uit te vaardigen. In die keuren en reglementen kunnen geen andere straffen bedreigd worden dan met inachtneming van regelen, bij landsverordening gesteld.

7. Tenzij daartoe vrijheid is gegeven, mogen keuren en reglementen geen bepalingen inhouden omtrent punten, waarin voorzien is bij wettelijke regelingen als bedoeld in artikel 2, onder 1e, 2e en 3e, zomede onder 4e, voor zoveel betreft de in een gemeenschap toepasselijke regelingen van het bestuur ener andere gemeenschap, welker gebied dat der eerste omvat.

8. De bepalingen van een keur of reglement, in welker onderwerp wordt voorzien bij een wettelijke regeling als in het zevende lid bedoeld, vervallen op het ogenblik, dat zodanige regeling begint te werken.

9. Bij landsverordening worden regelen gesteld aangaande het toezicht, waaraan de keuren en reglementen vóór of na hun afkondiging zijn onderworpen, hun inwerkingtreding en hun verbindbaarheid.

10. De besluiten der besturen, hun keuren en reglementen, kunnen, op grond van strijd met wettelijke regelingen of met het algemeen belang, worden geschorst en vernietigd, op de wijze, bij de landsverordening bepaald.

Artikel 117

Wanneer bij landsverordening voor zelfstandige gemeenschappen vertegenwoordigende lichamen worden ingesteld, worden de navolgende regels in acht genomen:

1e. het kiesrecht van Nederlandse onderdanen wordt niet verder

beperkt dan voor zover de noodzaak daartoe blijkt. Iedere kiezer brengt slechts één stem uit. De verkiezingen zijn vrij en geheim;

2e. de bepalingen van de artikelen 88 en 89 zijn van overeenkomstige toepassing;

3e. de landsverordening regelt de verantwoording, welke de besturen aan de vertegenwoordigende lichamen verschuldigd zijn.

ZESDE HOOFDSTUK

Het rechtswezen

EERSTE AFDELING

Algemene voorschriften

Artikel 118

Er wordt in Suriname recht gesproken in naam des Konings.

Artikel 119

1. Het burgerlijk- en handelsrecht, de burgerlijke rechtsvordering, het strafrecht, de strafvordering en het notarisambt worden zoveel mogelijk overeenkomstig de in Nederland bestaande wetten bij landsverordening geregeld.

2. Geen voorstel tot ingrijpende wijziging van de wetgeving op dit stuk wordt aan de Staten gezonden, dan wel, voor zover het een voorstel betreft ingediend ingevolge artikel 104 dezer wet, door de Staten in behandeling genomen, alvorens hieromtrent door of door tussenkomst van de Gouverneur de voorlichting van de betrokken afdeling of afdelingen van de Raad van State is ingewonnen.

Artikel 120

1. Niemand kan van zijn eigendom ontzet worden, dan nadat bij landsverordening verklaard is, dat het algemeen nut de onteigening vordert, en tegen vooraf genoten of vooraf verzekerde schadeloosstelling.

2. Op dit beginsel worden geen uitzonderingen toegelaten dan krachtens algemene regelen, bij landsverordening te stellen, en zonder dat ooit het recht op volledige schadeloosstelling de onteigende kan worden ontnomen.

Artikel 121

Aan de rechterlijke macht behoort bij uitsluiting de kennisneming van alle geschillen van burgerrechtelijke aard.

Artikel 122

Geen vervolging tot straf kan plaats hebben dan voor de rechter, bij landsverordening aangewezen, en op de wijze, bij landsverordening bepaald.

Artikel 123

De burgerlijke dood of de verbeurdverklaring van al de goederen des veroordeelden kan niet als straf of als gevolg van straf worden bedreigd.

Artikel 124

Geschillen over kiesrecht en andere burgerrechten staan ter kennisneming van de rechterlijke macht, wanneer geen andere rechter bij landsverordening aangewezen is.

Artikel 125

1. Alle vonnissen behelzen de gronden, waarop zij zijn gewezen, en in strafzaken de aanwijzing der artikelen van de wettelijke regelingen, waarop de veroordeling rust.
2. Zij worden met open deuren uitgesproken.
3. De terechtzittingen zijn openbaar, behoudens de uitzonderingen, in het belang der openbare orde en zedelijkheid bij landsverordening vast te stellen.

Artikel 126

1. Niemand kan tegen zijn wil worden afgetrokken van zijn wettelijke rechter.
2. Bij landsverordening wordt geregeld de wijze, waarop geschillen over bevoegdheid tussen de rechterlijke en andere machten beslist worden.

Artikel 127

1. Behalve in de gevallen, bij landsverordening voorzien, mag niemand in hechtenis genomen worden dan op rechterlijk bevel, houdende de redenen der inhechtenisneming.
2. Zodanig bevel moet aan degene, tegen wie het gericht is, bij of zo spoedig mogelijk na zijn aanhouding worden betekend.
3. De vorm van het bevel en de tijd, binnen welke alle in hechtenis genomen personen moeten worden gehoord, worden bij landsverordening bepaald.

Artikel 128

In niemands woning mag tegen zijn wil worden binnengetreden dan op last ener macht, tot het geven van zodanige last bij landsverordening bevoegd verklaard, en met inachtneming der vormen bij landsverordening voorgeschreven.

Artikel 129

Het geheim der aan de post of andere openbare instelling van vervoer toevertrouwde brieven is onschendbaar, behalve op last van de rechter, in de gevallen, bij landsverordening voorzien.

TWEEDE AFDELING

De samenstelling der rechterlijke macht

Artikel 130

De rechtspraak van de Hoge Raad der Nederlanden in Surinaamse zaken wordt geregeld bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 131

1. Er is, onder de benaming van Hof van Justitie, een opperste gerechtshof voor geheel Suriname.
2. Het houdt toezicht op de geregelde afdoening van alle rechtsgedingen en de behoorlijke vervolging van alle misdrijven.
3. De president en de leden van het Hof van Justitie worden door de Koning, na overleg met de Gouverneur, voor het leven benoemd, behoudens het bepaalde in artikel 136, eerste lid.
4. Hun bezoldigingen worden door de Gouverneur vastgesteld onder goedkeuring van de Koning.

Artikel 132

1. Het openbaar ministerie bij het Hof van Justitie wordt uitgeoefend door of namens de procureur-generaal.
2. De procureur-generaal wordt door de Koning, na overleg met de Gouverneur, benoemd en ontslagen.
3. Zijn bezoldiging wordt door de Gouverneur vastgesteld onder goedkeuring des Konings.
4. Ingeval van belet of ontstentenis van de procureur-generaal voor langere duur wordt door of vanwege de Koning in de vervanging voorzien.

Artikel 133

1. De procureur-generaal is het hoofd van het openbaar ministerie en is belast met de zorg voor de justitiële politie. Hij is bevoegd aan de ambtenaren, die met de politie belast zijn, zodanige instructies te geven tot voorkoming, opsporing en nasporing van misdrijven of overtredingen als hij in het belang ener goede justitie nodig oordeelt.
2. De procureur-generaal vertegenwoordigt Suriname en, desgevorderd, Nederland, Indonesië en de Nederlandse Antillen in rechten.

Artikel 134

1. Behalve in het geval van verklaarde staat van oorlog of beleg, wordt geen doodvonnis ten uitvoer gelegd dan op last of met voorkennis van de procureur-generaal en na verkregen machtiging van de Gouverneur.
2. De Gouverneur verleent die machtiging niet dan na de hoogste burgerlijke rechter in Suriname te hebben gehoord,

Artikel 135

De president en de leden van het Hof van Justitie, de procureur-generaal en de advocaat-generaal moeten bij de benoeming de volle ouderdom van dertig jaren bereikt hebben en aan een rijks- of daarmede gelijkgestelde Nederlandse universiteit hebben verkregen, hetzij de graad van doctor in de rechtsgeleerdheid, hetzij de hoedanigheid van meester in de rechten, mits deze graad of deze hoedanigheid verkregen is op grond van het afleggen van een examen in het Nederlands burgerlijk- en handelsrecht, staatsrecht en strafrecht.

Artikel 136

1. De president en de leden van het Hof van Justitie worden door de Koning ontslagen:

- a. wanneer zij de leeftijd van zestig jaren hebben bereikt;
- b. bij gebleken ongeschiktheid wegens aanhoudende ziels- of lichaamsziekte of wegens ouderdomsgebreken;
- c. wanneer zij onder curatele zijn gesteld.

2. In de gevallen bedoeld in het eerste lid wordt het ontslag eervol verleend.

3. In het geval bedoeld in het eerste lid onder *b* wordt voor aanspraak op pensioen geen nader bewijs van de oorzaak der ongeschiktheid gevorderd.

Artikel 137

1. Wanneer de Gouverneur oordeelt, dat een der redenen van ontslag als in het eerste lid onder *b* van het vorig artikel genoemd, aanwezig is, draagt hij, na de Raad van Advies te hebben gehoord en met toezending van al de stukken op de zaak betrekkelijk, het ontslag van de betrokken ambtenaar aan de Koning voor.

2. Hij stelt de betrokken ambtenaar, door mededeling zijner voordracht, in de gelegenheid om zijn verweerschrift bij de stukken te voegen.

3. Hij is bevoegd de betrokken ambtenaar, in afwachting van 's Konings beslissing, te schorsen en in de waarneming van het ambt tijdelijk te voorzien.

4. De betrokken ambtenaar geniet gedurende de schorsing zijn volle bezoldiging.

5. Hij kan, op verzoek, in de gelegenheid om zich in Nederland te gaan verantwoorden gesteld worden door toekenning van verlof-traktement en vrije overtocht.

6. De Koning beslist over het ontslag.

TWEDE DEEL. Artikel 138

1. De president en de leden van het Hof van Justitie kunnen door de Hoge Raad der Nederlanden, in raadkamer, bij een met redenen omkleed arrest, uit hun ambt worden ontzet:

- 1e. wanneer zij wegens misdrijf zijn veroordeeld;
- 2e. wanneer zij in staat van faillissement zijn verklaard, surséance van betaling hebben verkregen of wegens schulden zijn gegijzeld;
- 3e. wegens wangedrag of onzedelijkheid of bij gebleken voortdurende achteloosheid in de waarneming van hun ambt.

2. De procureur-generaal zendt de stukken, op de zaak betrekkelijk, ter vervolging aan de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden.

3. Hij geeft hiervan aan de betrokken ambtenaar onmiddellijk kennis en stelt deze in staat een verweerschrift bij de Hoge Raad in te dienen.

4. Wanneer de Gouverneur oordeelt, dat een der redenen van ontzetting in het eerste lid genoemd, aanwezig is, is hij bevoegd, de Raad van Advies gehoord, de betrokken ambtenaar, in afwachting van de beslissing van de Hoge Raad, te schorsen en in de waarneming van diens ambt te voorzien.

5. De betrokken ambtenaar geniet gedurende de schorsing zijn volle bezoldiging.

6. In het vonnis, waarbij een rechterlijk ambtenaar, niet vallende in de bovenstaande bepalingen, wegens misdrijf veroordeeld wordt, wordt tevens zijn afzetting uitgesproken.

Artikel 139

Elk lid der rechterlijke macht, tegen wie, het rechtsingang, hetzij machtiging tot opneming in een huis van bewaring of geneeskundig gesticht voor krankzinnigen, is verleend, of op wie lijfswang is ten uitvoer gelegd, wordt daardoor in zijn bediening geschorst. Schorsing in de bediening brengt geen schorsing mede in het genot der bezoldiging.

Artikel 140

De verdere bepalingen nopens de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht worden vastgesteld bij landsverordening.

Artikel 141

1. De rechterlijke macht wordt alleen uitgeoefend door de rechters, die bij landsverordening zijn aangewezen.

2. De benoeming en de vaststelling van de bezoldiging van de niet in artikel 131 genoemde leden van de rechterlijke macht met rechtspraak belast geschieden eveneens op de wijze als in het derde

en vierde lid van dat artikel is bepaald. Op hen zijn de artikelen 136 tot en met 139 van overeenkomstige toepassing.

3. Elke tussenkomst in rechtszaken is verboden.

Artikel 142

1. Vonnissen door de rechter in Nederland, Indonesië of de Nederlandse Antillen gewezen, en bevelen door hem uitgevaardigd, mitsgaders grossen van authentieke akten aldaar verleden, kunnen in Suriname ten uitvoer worden gelegd.

2. Vonnissen en bevelen, door de rechter in Suriname gewezen of uitgevaardigd, mitsgaders grossen van authentieke akten aldaar verleden, kunnen in Nederland, Indonesië of de Nederlandse Antillen worden ten uitvoer gelegd.

ZEVENDE HOOFDSTUK

De godsdienst

Artikel 143

1. Het recht van een ieder op vrijheid van godsdienst wordt erkend behoudens de bescherming van de maatschappij en van haar leden tegen de overtreding der strafwet en wordt gevrijwaard van wettelijke bepalingen en administratieve regelingen, welke in staatkundig, economisch of sociaal opzicht beperkingen van rechten zouden opleggen uit hoofde van godsdienstige belijdenis.

2. Vrijheid van godsdienst wordt begrepen als omvattende:

a. vrijheid van een ieder voor het verrichten van eredienst overeenkomstig zijn geweten en tot het opvoeden van kinderen in het geloof van hun ouders;

b. vrijheid van een ieder om van godsdienstige belijdenis te veranderen;

c. vrijheid om te prediken, te onderrichten, te publiceren, onderwijs te geven en sociale en charitatieve werkzaamheden te verrichten en vrijheid om organisaties te stichten en bezittingen te verwerven en te hebben voor deze doeleinden.

Artikel 144

Aan alle kerkgenootschappen en godsdienstige gemeenschappen wordt gelijke bescherming verleend.

Artikel 145

De Gouverneur waakt dat alle kerkgenootschappen en godsdienstige gemeenschappen zich houden binnen de palen van de gehoorzaamheid aan de wettelijke regelingen en de gestelde machten.

Artikel 146

De belijders der onderscheidene godsdienstige meningen genieten allen dezelfde burgerlijke en burgerrechten en hebben gelijke aanspraak op het bekleden van waardigheden, ambten en bedieningen.

Artikel 147

De openbare eredienst en godsdienstoefening is aan geen andere beperkingen onderworpen dan die, welke in het belang der openbare orde, rust en zedelijkheid bij landsverordening worden bevolen.

ACHTSTE HOOFDSTUK

De financiën

Artikel 148

Het muntstelsel wordt bij landsverordening geregeld.

Artikel 149

Belastingen worden geheven uit kracht en volgens de voorschriften van een landsverordening of van een keur of reglement als bedoeld in artikel 2 onder 4e.

Artikel 150

Geen privilegie in het stuk van belasting mag worden verleend.

Artikel 151

1. Belastingen mogen niet strekken om de vrije handel met Nederland, Indonesië of de Nederlandse Antillen te belemmeren.

2. De baken-, loods-, haven- en andere soortgelijke scheepsongelden en de bepalingen omtrent de grote scheepvaart zijn dezelfde voor alle vlaggen.

Artikel 152

1. Geldleningen ten name en ten laste van Suriname kunnen niet worden aangegaan dan krachtens landsverordening.

2. Indien plaatsing van een geldlening als bedoeld in het eerste lid buiten Suriname wordt gezocht, behoeft de landsverordening om te kunnen werken goedkeuring door de Koning.

Artikel 153

De regeling van de uitgifte in eigendom of pacht en van het beheer der domaniale gronden, zomede die van de uitoefening van andere domaniale rechten, geschieden bij landsverordening.

Artikel 154

1. Het toezicht op de besteding der geldmiddelen overeenkomstig de begroting, alsmede de goedkeuring der rekening van ontvangsten

en uitgaven worden door de landsverordening opgedragen aan een onafhankelijk orgaan. Het toezicht wordt uitgeoefend overeenkomstig de door de landsverordening te stellen regelen.

2. Het in het vorige lid bedoelde orgaan brengt jaarlijks verslag uit aan de landsregering en aan de Staten over het door hem uitgeoefende toezicht.

NEGENDÉ HOOFDSTUK

De defensie

Artikel 155

1. Alle in Suriname woonachtige Nederlandse onderdanen en alle in Suriname woonachtige niet-Nederlandse onderdanen kunnen bij landsverordening tot dienst in de krijgsmacht worden verplicht. Deze landsverordening neemt de bij of krachtens de wet te stellen algemene regels in acht.

2. Bij landsverordening worden overeenkomstig bij de wet te stellen algemene regels de voorwaarden vastgesteld, waarop wegens ernstige gewetensbezwaren vrijstelling van de dienst in de krijgsmacht wordt verleend.

3. De dienstplichtigen, dienende bij de landmacht, mogen zonder hun toestemming niet dan krachtens een landsverordening naar elders worden gezonden.

Artikel 156

De verplichtingen, welke aan hen, die niet tot dienst in de krijgsmacht verplicht zijn, ten aanzien van de behartiging van de belangen van het Koninkrijk kunnen worden opgelegd, worden bij landsverordening geregeld. Deze landsverordening neemt de bij of krachtens de wet te stellen algemene regels in acht.

Artikel 157

In geval van oorlog of oorlogsgevaar of in geval bedreiging of verstoring van de inwendige orde en rust kan leiden tot wezenlijke aantasting van belangen van het Koninkrijk, kan de Koning bepalen, dat dienstplichtigen buitengewoon in werkelijke dienst worden gehouden of geroepen. Alsdan wordt onverwijld een voorstel van wet gedaan om het in werkelijke dienst blijven der dienstplichtigen zoveel mogelijk te bepalen.

Artikel 158

1. Alle dienenden bij de krijgsmacht zijn in dienst van het Koninkrijk.

2. De officieren worden door de Koning benoemd. Zij worden door Hem bevorderd, ontslagen of op pensioen gesteld volgens de regels bij de wet te bepalen. De pensioenen worden door de wet geregeld.

Artikel 159

1. Suriname verleent aan de strijdkrachten, welke zich op zijn gebied bevinden, de hulp en bijstand, welke deze in de uitoefening van hun taak behoeven.
2. Bij landsverordening worden regelen gesteld om te waarborgen, dat de krijgsmacht van het Koninkrijk in Suriname haar taak kan vervullen.

Artikel 160

Het militaire straf- en tuchtrecht en de rechtspleging in militaire zaken worden bij de wet geregeld.

Artikel 161

1. In geval van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden kan de Gouverneur bepalen, dat in Suriname woonachtige dienstplichtigen buitengewoon in werkelijke dienst worden gehouden of geroepen, onverminderd de bevoegdheid van de Koning overeenkomstig artikel 157. Alsdan wordt onverwijld een ontwerp-landsverordening bij de Staten ingediend om het in werkelijke dienst blijven van dienstplichtigen zoveel nodig te bepalen.
2. Of er oorlogsgevaar aanwezig is in de zin waarin dat woord in de landsverordeningen en andere wettelijke regelingen voorkomt, beslist de Koning.

Artikel 162

1. De Koning kan, ter handhaving van de uit- of inwendige veiligheid, in geval van oorlog of oorlogsgevaar of in geval bedreiging of verstoring van de inwendige orde en rust kan leiden tot wezenlijke aantasting van belangen van het Koninkrijk, elk gedeelte van Suriname in staat van oorlog of in staat van beleg verklaren.
2. De wet bepaalt de wijze, waarop zodanige verklaring geschiedt en regelt de gevolgen.
3. Bij die regeling kan worden bepaald, dat de bevoegdheden van het burgerlijk gezag ten opzichte van de openbare orde en de politie geheel of ten dele op het militair gezag overgaan en dat de burgerlijke overheden aan de militaire ondergeschikt worden. Daarbij kan worden afgeweken van de artikelen 8, 10, 128 en 129. In geval van oorlog kan bovendien worden afgeweken van de artikelen 122 en 126.
4. Voor het in staat van beleg verklaarde gebied kunnen in geval van oorlog het militaire strafrecht en de militaire strafrechtspleging geheel of ten dele op niet-militairen van toepassing worden verklaard.

Artikel 163

1. De Gouverneur kan, onverminderd de bepaling van artikel 162, ter handhaving van de inwendige veiligheid en van de openbare orde elk gedeelte van Suriname in staat van oorlog of in staat van beleg verklaren. De landsverordening bepaalt de wijze, waarop

zodanige verklaring geschiedt en regelt overeenkomstig bij de wet te stellen algemene regelen de gevolgen.

2. Bij de in het vorig lid bedoelde regeling kan worden bepaald, dat de bevoegdheden van het burgerlijk gezag ten opzichte van de openbare orde en de politie geheel of ten dele op het militair gezag overgaan en dat de burgerlijke overheden aan de militaire ondergeschikt worden. Daarbij kan wijders afgeweken worden van de artikelen 8, 10, 128 en 129 van deze wet. Voor het geval van oorlog kan ook van artikel 126, eerste lid, worden afgeweken.

TIENDE HOOFDSTUK

Het onderwijs, de openbare gezondheid en het armbestuur

Artikel 164

De verspreiding van verlichting en beschaving en de aanmoediging van kunsten en wetenschappen wordt door de landsregering aanhoudend behartigd.

Artikel 165

1. Het onderwijs is een voorwerp van de aanhoudende zorg der landsregering.

2. Het geven van onderwijs is vrij, behoudens het toezicht der overheid overeenkomstig de landsverordening en bovendien, voor zover het algemeen vormend zowel lager als middelbaar onderwijs betreft, behoudens het onderzoek naar de bekwaamheid en de zedelijkheid van de onderwijzer, een en ander bij de landsverordening te regelen.

3. Het openbaar onderwijs wordt, met eerbiediging van ieders godsdienstige begrippen, bij de landsverordening geregeld.

4. De eisen van deugdelijkheid, aan het geheel of ten dele uit de openbare kas te bekostigen onderwijs te stellen, worden bij de landsverordening geregeld, met inachtneming, voor zover het bijzonder onderwijs betreft, van de vrijheid van richting.

5. Deze eisen worden voor het algemeen vormend lager onderwijs zodanig geregeld, dat de deugdelijkheid van het geheel uit de openbare kas bekostigd bijzonder onderwijs en van het openbaar onderwijs even afdoende wordt gewaarborgd. Bij die regeling wordt met name de vrijheid van het bijzonder onderwijs betreffende de keuze der leermiddelen en de aanstelling der onderwijzers geëerbiedigd.

6. Het bijzonder algemeen vormend lager onderwijs, alsmede de opleiding van leerkrachten daartoe, welke aan de bij de landsverordening te stellen voorwaarden voldoen, worden naar dezelfde maatstaf als het openbaar onderwijs uit de openbare kas bekostigd. De landsverordening stelt de voorwaarden vast, waarop voor het bijzonder algemeen vormend middelbaar en voorbereidend hoger onderwijs bijdragen uit de openbare kas worden verleend.

7. De Gouverneur doet jaarlijks van de staat van het onderwijs aan de Staten verslag geven.

Artikel 166

Het toezicht van overheidswege uit te oefenen over de toestand der openbare gezondheid en al wat betreft de uitoefening der genees-, heel-, verlos- en artseneijberekunde wordt bij landsverordening geregeld.

Artikel 167

1. Het toezicht over het armwezen en de nodige voorzieningen daaromtrent worden bij landsverordening geregeld.

2. Daarbij wordt in acht genomen het beginsel, dat de bijzondere en kerkelijke liefdadigheid vrijgelaten en zoveel mogelijk bevorderd wordt.

ELFDE HOOFDSTUK

De volksvljijt

Artikel 168

1. De landsregering moedigt alle takken van volksvljijt aan.

2. Bij landsverordening kunnen kamers van koophandel en fabrieken en commissiën van landbouw opgericht en haar werkkring geregeld worden.

Artikel 169

1. Geen instelling kan als circulatiebank werkzaam zijn en geen bankbiljetten mogen worden uitgegeven of in omloop gebracht anders dan krachtens een landsverordening, op de voet en de voorwaarden bij zodanige landsverordening te stellen.

2. Onder circulatiebank wordt verstaan elke instelling, die, hetzij uitsluitend, hetzij als een deel harer operatiën, bankbiljetten uitgeeft of in omloop brengt.

Artikel 170

Tot de oprichting van credietverenigingen en verzekeringsmaatschappijen kan bij landsverordening vergunning worden verleend.

Artikel 171

1. De landsregering legt zich met al de haar ten dienste staande krachten op de verbetering der middelen van gemeenschap toe.

2. Het toezicht, van overheidswege op de middelen van gemeenschap te land en te water te houden, wordt bij landsverordening geregeld.

Artikel 172

De Gouverneur kan volgens regels, bij landsverordening te stellen, vergunning verlenen voor mijnbouwondernemingen en voor de aanleg van werken en de oprichting van ondernemingen van openbaar nut.

Slotbepalingen

Artikel 173

1. Beschikkingen van overheidsorganen, niet zijnde landsverordeningen of landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, kunnen op grond van strijd met een wet of een algemene maatregel van bestuur, met verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk door de Koning, de Raad van State gehoord, bij met redenen omkleed, in het *Gouvernementsblad* te plaatsen besluit, geheel of gedeeltelijk worden geschorst of vernietigd.

2. Het besluit des Konings regelt de gevolgen der vernietiging.

Artikel 174

Wanneer een orgaan niet of niet voldoende voorziet in hetgeen het krachtens een wet of een algemene maatregel van bestuur, dan wel krachtens verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten moet verrichten, kan een wet bepalen welk gezag zodanig orgaan vervangt.

Artikel 175

De landsverordening kan aan de Koning met diens goedkeuring bevoegdheden met betrekking tot landsaangelegenheden toekennen. De Koning oefent deze bevoegdheden uit, gehoord de Raad van State.

Artikel 176

1. Bij landsverordening kunnen in de bepalingen van het derde hoofdstuk, in het derde lid van artikel 72 en in artikel 83 wijzigingen worden aangebracht.

2. Bij landsverordening kan het zevende lid van artikel 165 in dier voege worden gewijzigd, dat het komt te luiden als volgt: „Het bijzonder algemeen vormend lager onderwijs, dat aan bij de landsverordening te stellen voorwaarden voldoet, wordt naar dezelfde maatstaf als het openbaar onderwijs uit de openbare kas bekostigd. De landsverordening stelt de voorwaarden vast, waarop voor het bijzonder algemeen vormend middelbaar en voorbereidend hoger onderwijs en voor de opleiding van leerkrachten tot het bijzonder algemeen vormend lager onderwijs bijdragen uit de openbare kas worden verleend.”

3. De Staten kunnen een voorstel tot zodanige landsverordeningen niet goedkeuren dan met de stemmen van ten minste twee derden van het wettelijk aantal leden.

4. De landsverordeningen, bedoeld in het eerste lid, treden niet in werking, alvorens zij door de Koning zijn goedgekeurd.

Artikel 177

Deze wet kan worden aangehaald als: „Landsregeling van Suriname”.

Overgangsbepalingen

1. De bepaling van artikel 114 wordt voor de eerste maal toegepast op het slot der rekening betreffende het dienstjaar 1949.

2. Ten aanzien van de begrotingen betreffende het dienstjaar 1950 en voorafgaande dienstjaren blijven de tijdens de totstandkoming van deze wet geldende bepalingen van toepassing.

3. Alle op het tijdstip van inwerkingtreding van de Interimregeling voor Suriname verbindende wettelijke regelingen blijven van kracht totdat zij door andere overeenkomstig de voorschriften dezer wet zijn vervangen.

4. Alle bepalingen nopens onderwerpen, de inwendige aangelegenheden van Suriname betreffende, ook die, voorkomende in wetten en algemene maatregelen van bestuur, kunnen bij landsverordening worden gewijzigd, ingetrokken en door andere vervangen, met uitzondering van die, voorkomende in deze Landsregeling en niet genoemd in artikel 176.

5. De tekst der Landsregeling van Suriname wordt door de Koning bekend gemaakt in een doorlopend genummerde reeks van artikelen met nummering voor zoveel nodig van de leden der artikelen en wijziging voor zoveel nodig van de aanhaling van artikelen en leden van artikelen der Landsregeling zelve of van andere wetten.

6. De Gouverneur, de Staten, de Raad van Advies en het College van Algemeen Bestuur, die als zodanig fungeren op de datum van inwerkingtreding van de Interimregeling voor Suriname, zijn vanaf deze datum belast met de taak in enige wettelijke regeling toegewezen onderscheidenlijk aan de Gouverneur, de Staten, de Raad van Advies en de Regeringsraad. Vanaf deze datum geldt voor het College van Algemeen Bestuur de nieuwe benaming. De termijn, voorkomende in de tweede zin van het tweede lid van artikel 58 en in de tweede zin van artikel 59, wordt ten aanzien van de zittende leden en buitengewone leden van de Raad van Advies geacht te zijn aangevangen op de datum van hun benoeming.

7. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid van artikel 78 der Surinaamse Staatsregeling, hebben de leden der Staten, die als zodanig fungeren op de datum van inwerkingtreding van de Interimregeling voor Suriname, zitting tot de tweede Dinsdag der maand Mei van het jaar 1953.

Behoort bij Koninklijk besluit van 3 Januari 1950, (*Staatsblad* No. K 1).

Mij bekend,

De Minister voor Uniezaken en Overzeese
Rijksdelen a.i.,

GÖTZEN.

1950

No. 12

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

STAATSBLAD No. K. 1

Verbetering

Op bladzijde 39, artikel 176, lid 2, regel 1 staat :
„het zevende lid”
lees :
„het zesde lid”.

's Gravenhage, 10 Februari 1950.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

Uitgegeven te Paramaribo, de 11e Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

GOVERNMENT

VAN

SPEECHES

Speeches made by the Minister of Agriculture and Fisheries, Mr. J. A. M. van Duijn, on 12 November 1950.

Mr. J. A. M. van Duijn: I have the honour to inform the House that the Government has decided to grant a subsidy of 10 per cent on the cost of transport for fish and fish products. This subsidy will be granted from 1 January 1951 onwards. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail.

Mr. J. A. M. van Duijn: I have the honour to inform the House that the Government has decided to grant a subsidy of 10 per cent on the cost of transport for fish and fish products. This subsidy will be granted from 1 January 1951 onwards. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail.

Mr. J. A. M. van Duijn: I have the honour to inform the House that the Government has decided to grant a subsidy of 10 per cent on the cost of transport for fish and fish products. This subsidy will be granted from 1 January 1951 onwards. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail.

Mr. J. A. M. van Duijn: I have the honour to inform the House that the Government has decided to grant a subsidy of 10 per cent on the cost of transport for fish and fish products. This subsidy will be granted from 1 January 1951 onwards. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail.

Mr. J. A. M. van Duijn: I have the honour to inform the House that the Government has decided to grant a subsidy of 10 per cent on the cost of transport for fish and fish products. This subsidy will be granted from 1 January 1951 onwards. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail.

Mr. J. A. M. van Duijn: I have the honour to inform the House that the Government has decided to grant a subsidy of 10 per cent on the cost of transport for fish and fish products. This subsidy will be granted from 1 January 1951 onwards. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail.

Mr. J. A. M. van Duijn: I have the honour to inform the House that the Government has decided to grant a subsidy of 10 per cent on the cost of transport for fish and fish products. This subsidy will be granted from 1 January 1951 onwards. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail. The subsidy will be granted to all fish and fish products which are transported by road or rail.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

BESLUIT van 19 Januari 1950 tot wijziging van het besluit van 15 Januari 1907 (G. B. No. 8) ter uitvoering van artikel 382*b*, laatste lid van het Surinaams Burgerlijk Wetboek, zoals dit luidt ingevolge de verordening van de 21ste April 1906 (G. B. No. 50).

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 382*b*, laatste lid van het Surinaams Burgerlijk Wetboek, het nodig is het navolgende vast te stellen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten :

Artikel 1.

In het besluit van 15 Januari 1907 (G. B. No. 8) *ter uitvoering van artikel 382*b*, laatste lid van het Surinaams Burgerlijk Wetboek, zoals dit luidt ingevolge de verordening van de 21ste April 1906 (G. B. No. 50)*; worden de navolgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht.

I. Het intutilé wordt gelezen als volgt :

„Besluit van 15 Januari 1907 (G. B. No. 8) ter uitvoering van artikel 382*b*, laatste lid van het Surinaams Burgerlijk Wetboek met betrekking tot Voogdijraden”.

II. Artikel 1 wordt gelezen als volgt :

„Te Paramaribo en te Nieuw-Nickerie is een voogdijraad *gevestigd*.”

„Het ressort van de Voogdijraad te Nieuw-Nickerie strekt *zich uit over het district Nickerie, terwijl dat van Paramaribo zich uitstrekt over de andere districten.*”

III. Artikel 2 wordt gelezen als volgt :

„Elke voogdijraad *bestaat, met inbegrip van de voorzit-*

„ter, uit zes leden, en zo nodig, een of meer plaatsvervangers-
„de leden en wordt bijgestaan door een secretaris, die geves-
„tigd moet zijn op de plaats, waar de voogdijraad zijn zetel
„heeft, ook kan een der leden als zodanig worden benoemd.

„Door de raad kan aan de secretaris, onder nadere goed-
„keuring van de Gouverneur, een assistent worden toegevoegd.”

IV. Artikel 7 wordt gelezen als volgt :

„De voogdijraad te Paramaribo kan, behoudens goedkeu-
„ring van de Gouverneur, in elk der districten van zijn res-
„sort, buiten het district Paramaribo, een of meer agenten be-
„noemen.

„Deze agenten ontvangen vergoeding voor reis- en ver-
„blijfkosten, wanneer zij zich op last of met machtiging van
„de voogdijraad van hun woonplaats moeten verwijderen.”

V. In artikel 11 wordt in de eerste regel in plaats van
„De voogdijraad” gelezen „De voogdijraad te Paramaribo”
en wordt na de eerste alinea een tweede alinea ingevoegd,
luidende :

„Voor de voogdijraad te Nickerie geldt het in het eerste
lid bepaalde, met uitzondering van het onder sub 7 gestelde.”

VI. In artikel 14 eerste alinea en artikel 17 eerste alinea
wordt in plaats van „den voogdijraad” gelezen „elke voogdij-
raad”.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op 1 Februari 1950.

Gegeven te Paramaribo, de 19de Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,

J. C. DE MIRANDA, JR.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES,

Uitgegeven, de 19de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

1950

23

No. 14

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 19 Januari 1950 No. 319. bepalende de plaatsing in het Gouvernemensblad van de thans geldende tekst van het Koninklijk Besluit van 10 Juli 1907 (Staatsblad No. 181, G. B. 1908 No. 76), houdende nadere vaststelling van het wapen van het Koninkrijk der Nederlanden, en van de Koning der Nederlanden, alsmede van de andere leden van het Koninklijk Huis.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen van 24 December 1949 7e Afdeling No. 2/976;

Gehoord de Procureur-Generaal;

Herlezen de resolutie van 16 November 1949 No. 4881/515;

Besluit:

Te bepalen dat het Koninklijk Besluit van 10 Juli 1907 (Staatsblad No. 181, G. B. 1908 No. 76), *houdende nadere vaststelling van het wapen van het Koninkrijk der Nederlanden, en van de Koning der Nederlanden, alsmede van de andere leden van het Koninklijk Huis*, zoals het luidt na wijziging bij Koninklijk Besluit van 13 Juli 1909 (Staatsblad No. 271, G. B. 1909 No. 59), nevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 19 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,

J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven, de 19de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

Tekst van het Koninklijk Besluit van 10 Juli 1907 (Staatsblad No. 181, G. B. 1908 No. 76), houdende nadere vaststelling van het wapen van het Koninkrijk der Nederlanden, en van de Koning der Nederlanden, alsmede van de andere leden van het Koninklijk Huis, zoals het luidt na wijziging bij Koninklijk Besluit van 13 Juli 1909 (Staatsblad No. 271, G. B. 1909 No. 59). *)

Artikel 1.

Het wapen, dat door het Koninkrijk der Nederlanden, zowel als door Ons en Onze opvolgers, Koningen der Nederlanden, zal worden gevoerd is :

in azuur, bezaaid met staande blokjes van goud, een klimmende rechtsgewende leeuw van goud, gekroond met een kroon van drie bladen en twee parelpunten van hetzelfde, getongd en genageld van keel, in de rechtersvoorklauw opgeheven houdende in schuinlinkschen stand een ontbloot Romeinsch zwaard van zilver, met gevest van goud, en in den linker een bundel van zeven pijlen van zilver, met punten van goud, de punten omhoog, en de pijlen te zamen gebonden met een lint van goud.

Artikel 2.

De Prins van Oranje, vermoedelijke erfgenaam van de Kroon, zal dit wapen voeren gevierendeeld met het navolgende : gevierendeel, I en IV in keel een schuinbalk van goud (Châlon). II en III in goud een jachthoorn van azuur, gesnoerd en geopend van keel, beslagen van zilver (Oranje), en op het snijpunt dezer kwartieren een hartschild geschaakt in negen vakken, vijf van goud en vier van azuur (Genève).

De oudste zoon van den Prins van Oranje zal ditzelfde wapen voeren gebroken door een barensteel van drie hangers van keel, over alles heen geplaatst.

Artikel 3. **)

Aan de in de voorafgaande artikelen omschreven wapens kun-

*) Zie het wapen van Z. K. H. Prins Bernhard der Nederlanden in G. B. 1950 No. 15, dat van de nakomelingen uit het huwelijk van H. K. H. Prinses Juliana en Prins Bernhard in G. B. 1950 No. 16.

Het Koninklijk Besluit van 24 Augustus 1815 (Staatsblad No. 46) wordt ingetrokken.

**) Opnieuw vastgesteld bij K. B. van 13 Juli 1909 (Staatsblad No. 271, G. B. 1909 No. 59).

nen de navolgende uitwendige versierselen worden toegevoegd :

a. tot dekking van het wapenschild de Koninklijke Kroon, gelijk aan die, welke door wijlen Zijne Majesteit Koning Willem I op Zijn wapenzegel is gevoerd geworden ;

b. als schildhouders twee heraldische leeuwen en profil van goud, ongekroond, getongd en genageld van keel ;

c. het devies ; „Je maintiendrai” in Latijnsche letters van goud op een lint van azuur.

Artikel 4. *)

Onze mannelijke opvolgers, Koningen der Nederlanden, de Prins van Oranje en diens oudste zoon zullen, in plaats van met de Koninklijke Kroon, hun wapenschild mogen dekken met een helm, getralied en gesierd van goud, gevoerd van keel, met dekleden van goud en azuur, en gekroond met eene kroon van drie bladen en twee parelpunten van goud, uit welke als helmteeken oprijst eene vlucht van sabel beladen met een gewelfden schuinbalk van zilver, waarop drie lindebladen van sinopel, met de stelen omhoog.

Artikel 5. *)

De kinderen en verdere mannelijke en vrouwelijke nakomelingen in de mannelijke lijn uit Ons huwelijk met Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins der Nederlanden, Hertog van Mecklenburg, behalve de zoodanige, op wie de bepalingen van de artikelen 1 en 2 toepasselijk zijn, zullen voeren : gevierendeeld, I en IV het in artikel 1 omschreven wapen (Nassau Nederland), II en III in goud een jachthoorn van azuur, gesnoerd en geopend van keel, beslagen van zilver (Oranje), en op het snijpunt dezer kwartieren in goud een aanzierende stierenkop met afgerukt halsvel van sabel, gehoord van zilver, getongd van keel en gekroond met eene driebladige kroon van goud (Mecklenburg).

Artikel 6. *)

Aan het in het voorafgaand artikel omschreven wapen kunnen de navolgende uitwendige versierselen worden toegevoegd :

a. tot dekking van het wapenschild de Koninklijke Kroon, gelijkvormig aan die bedoeld in artikel 3 sub a ;

*) Opnieuw vastgesteld bij K. B. van 13 Juli 1909 (Staatsblad No. 271, G. B. 1909 No. 59).

b. als schildhouders :

rechts een heraldische leeuw en profil van goud, ongekroond, getongd en genageld van keel ;

links een griffioen en profil van goud, ongekroond, getongd van keel en genageld van goud.

Artikel 7. *)

Onze in artikel 5 bedoelde mannelijke nakomelingen zullen, in plaats van met de Koninklijke Kroon, hun wapenschild mogen dekken met drie helmen :

a. in het midden een helm, getralied en gesierd van goud, gevoerd van keel, met dekkleden van goud en sabel en gekroond met de Wendische Kroon ; helmteken : vijf rechtop geplaatste, van boven toegespitste palen, — een scherm, — van sabel, goud, keel, zilver en azuur waarachter een schildje volgens het hart-schild schuinliggend op de rechterzijde, zoodat het linkergedeelte van de daarop voorkomende wagenfiguur zichtbaar is, en waarboven een driedubbele pauwestaart oprijst ;

b. rechts een helm als omschreven in artikel 4 ;

c. links een helm, getralied en gesierd van goud, gevoerd van keel met dekkleden van goud en keel, en gekroond met eene kroon van drie bladen en twee parelpunten van goud, uit welke als helmteken oprijst een hertengewei van goud met zeven punten aan elken hoorn.

Artikel 8. *)

Het in artikel 1 omschreven wapen, voorzien van zijne uitwendige versierselen kan worden geplaatst op een mantel van purper, geboord van goud, gevoerd met hermelijn, opgebonden met koorden eindigende in kwasten, beide van goud en gedekt door een baldakijn van purper, geboord van goud en dragende de Koninklijke Kroon gelijkvormig aan die bedoeld in artikel 3, sub a.

De in de artikelen 2 en 5 omschreven wapens, voorzien van hunne uitwendige versierselen, kunnen met weglating van den baldakijn worden geplaatst op denzelfden mantel, gedekt door de Koninklijke Kroon, gelijkvormig aan die bedoeld in artikel 3, sub a.

*) Ingev. bij K. B. van 13 Juli 1909 (Staatsblad No. 271, G. B. 1909 No. 59).

Artikel 9. *)

Vrouwelijke nakomelingen in de mannelijke lijn van wijlen Zijne Majesteit Koning Willem I, op welke de Kroon niet is overgegaan, voeren het in artikel 1 omschreven wapen, waaraan kunnen worden toegevoegd de in artikel 3a en b vermelde uitwendige versierselen.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in de Staatscourant en in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 10den Juli 1907.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
E. E. VAN RAALTE

Uitgegeven den achttienden Juli 1907.

De Minister van Justitie,
E. E. VAN RAALTE.

*) Ingev. bij K. B. van 13 Juli 1909 (Staatsblad No. 271, G. B. No. 59).

1950

No. 15

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 19 Januari 1950 No. 320, houdende bekendmaking van het Koninklijk Besluit van 3 Mei 1937 (Staatsblad No. 3), houdende verlening van een wapen aan Z. K. H. Prins Bernhard der Nederlanden, Prins van Lippe-Biesterfeld.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen van 24 December 1949, 7e Afdeling No. 2/976;

Gehoord de Procureur-Generaal;

Overwegende dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk besluit van de 3de Mei 1937 (Staatsblad No. 3), houdende verlening van een wapen aan Z. K. H. Prins Bernhard der Nederlanden, Prins van Lippe-Biesterfeld;

Gelet op het Koninklijk besluit van 10 Juli 1907 (Staatsblad No. 181, G. B. 1908 No. 76) zoals gewijzigd bij het Koninklijk Besluit van 13 Juli 1909 (Staatsblad No. 271, G. B. No. 59), waarvan de geldende tekst is opgenomen in het Gouvernementsblad 1950 No. 14;

Besluit:

Te gelasten dat voormeld Koninklijk besluit benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 19 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,

J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven, de 19de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

1950

No. 15

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Hebben goedgevonden en verstaan :

aan Zijne Koninklijke Hoogheid *Prins Bernhard der Nederlanden, Prins van Lippe-Biesterfeld*, te verlenen het navolgende wapen :

Gevierendeeld : I en IV in azuur, bezaaid met staande blokjes van goud, een klimmende rechts gewende leeuw van goud, gekroond met een kroon van drie bladen en twee parelpunten van hetzelfde, getongd en genageld van keel, in den rechtervoorklauw opgeheven houdende in schuinlinkschen stand een ontbloot Romeinsch zwaard van zilver, met gevest van goud, en in den linker- een bundel van zeven pijlen van zilver, met punten van goud, de punten omhoog, en de pijlen tezamen gebonden met een lint van goud ;

II. in zilver een roos van keel, geknopt en gepunt van goud ;

III. in keel een zwaluw in natuurlijke kleuren, geplaatst op een achtpuntige ster van goud.

Twee helmen :

de eerste getralied en gesierd van goud, gevoerd van keel, met dekkleeden van goud en azuur, en gekroond met een kroon van drie bladen en twee parelpunten van goud ; helmteeken : een vlucht van sabel, beladen met een gewelfden schuinbalk van zilver, waarop drie lindenbladen van sinopel, met de stelen omhoog ;

de tweede getralied en gesierd van goud, gevoerd van keel, met dekkleeden van zilver en keel, en gekroond met een kroon van drie bladen en twee parelpunten van goud ; helmteeken : een roos van keel, geknopt en gepunt van goud, tusschen een vlucht van zilver.

Schildhouders :

rechts een leeuw en profiel van goud, ongekroond, getongd en genageld van keel ;

links een halfaanziende engel, de vleugelen nederwaarts gericht, in natuurlijke kleuren, gekleed in een lang wit gewaad, waaroverheen een met gouden tressen en franje versierde zilveren wapenmantel, waarop een roos van keel, geknopt en gepunt van goud; in de omlaag gehouden linkerhand houdt de engel een opheven palmtak van sinopel.

De schildhouders staan op een hardsteen voetstuk.

Alles geplaatst op een mantel van purper, geboord van goud, gevoerd met hermelijn, opgebonden met koorden, eindigende in kwasten, beide van goud, en gedekt door de Koninklijke kroon, gelijkvormig aan die bedoeld in artikel 3 sub a van Ons besluit van 10 Juli 1907 (Staatsblad No. 181), zoals dit is gewijzigd bij Ons besluit van 13 Juli 1909 (Staatsblad No. 271). *)

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in de Staatscourant en in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, den 3den Mei 1937.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

Uitgegeven den vijfdén Mei 1937.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

*) Zie G. B. 1950 No. 14.

1950

No. 15

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

Verbeterblad.

Op blz. 2 bovenaan van G. B. 1950 No. 15 wordt inplaats van :

Wij Juliana, bij de Gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

gelezen :

Wij Wilhelmina, bij de Gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

RESOLUTIE van 19 Januari 1950 No. 321, houdende bekendmaking van het Koninklijk Besluit van 18 Februari 1938 (Staatsblad No. 1) houdende vaststelling van het wapen van de mannelijke en vrouwelijke nakomelingen in de mannelijke lijn uit het huwelijk van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana der Nederlanden met Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de missive van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen van 24 December 1949, 7e Afdeling No. 2/976 ;

Gehoord de Procureur-Generaal ;

Overwegende dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk Besluit van 18 Februari 1938 (Staatsblad No. 1), houdende vaststelling van het wapen van de mannelijke en vrouwelijke nakomelingen in de mannelijke lijn uit het huwelijk van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana der Nederlanden met Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden ;

Gelet op het Koninklijk Besluit van 10 Juni 1907 (Stbl. No. 181, G. B. 1908 No. 76), zoals gewijzigd bij het Koninklijk Besluit van 13 Juli 1909 (Stbl. No. 271, G. B. No. 59), waarvan de geldende tekst is opgenomen in Gouvernementsblad 1950 No. 14 ;

Besluit:

Te gelasten dat voormeld Koninklijk besluit, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 19 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,

J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven, de 19de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Hebben goedgevonden en verstaan :

aan de mannelijke en vrouwelijke nakomelingen in de mannelijke lijn uit het huwelijk van Onze beminde Dochter met Zijne Koninklijke Hoogheid *Prins Bernhard der Nederlanden, Prins van Lippe-Biesterfeld* te verleenen het navolgende wapen :

Gevierendeeld :

I en IV in azuur, bezaaid met staande blokjes van goud, een klimmende rechtsgewende leeuw van goud, gekroond met een kroon van drie bladen en twee parelpunten van hetzelfde, getongd en genageld van keel, in den rechtersvoorklauw opgeheven houdende in schuinlinkschen stand een ontbloot Romeinsch zwaard van zilver, met gevest van goud, en in den linker een bundel van zeven pijlen van zilver, met punten van goud, de punten omhoog, en de pijlen te zamen gebonden met een lint van goud ;

II en III in goud een jachthoorn van azuur, gesnoerd en geopend van keel, beslagen van zilver ;

een hartschild van zilver met een roos van keel, geknopt en gepunt van goud.

Het schild gedekt, voor de mannelijke afstammelingen, met twee helmen :

de eerste getralied en gesierd van goud, gevoerd van keel, met dekkleeden van goud en azuur, en gekroond met een kroon van drie bladen en twee parelpunten van goud ; helmteeken : een vlucht van sabel, beladen met een gewelfden schuinbalk van zilver, waarop drie lindebladen van sinopel, met de stelen omhoog ;

de tweede getralied en gesierd van goud, gevoerd van keel, met dekkleeden van zilver en keel, en gekroond met een kroon van drie bladen en twee parelpunten van goud ; helmteeken : een roos van keel, geknopt en gepunt van goud, tusschen een vlucht van zilver ;

1950

No. 16

voor de vrouwelijke afstammelingen, gedekt met de Koninklijke kroon, gelijkvormig aan die, bedoeld in artikel 4, sub a van Ons besluit van 10 Juli 1907 (Staatsblad *) No. 181), zoals dit is gewijzigd bij Ons besluit van 13 Juli 1909 (Staatsblad *) No. 271) *) Schildhouders: twee leeuwen van goud, getongd en genageld van keel.

Alles geplaatst op een mantel van purper, geboord van goud, gevoerd met hermelijn, opgebonden met koorden, eindigende in kwasten, beide van goud, en gedekt met de bovengenoemde Koninklijke kroon.

Onze Minister van Algemeene Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in de *Staatscourant* en in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Soestdijk, den 18den Februari 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Staat,
Minister van Algemeene Zaken,
H. COLIJN.

Uitgegeven den drie en twintigsten Februari 1933.

De Minister van Justitie,
C. GOSELING.

*) Zie G. B. 1908 No. 76, gew. bij G. B. 1909 No. 59, geldende tekst in G. B. 1950 No. 14.

1950

No. 17

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 19 Januari 1950 No. 338, houdende bekendmaking van het Koninklijk besluit van 17 December 1949 (Staatsblad No. J 563), bepalende de inwerkingtreding van het Koninklijk besluit van 7 Mei 1942, houdende de instelling van een Staatsprijfonds (Staatsblad No. C 45).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen van 6 Januari 1950, 2e Afd. No. 2/14;

Herlezen de resolutie van 28 Juli 1942 No. 2294 (G. B. No. 85);

Gehoord de Procureur-Generaal;

Overwegende dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk besluit van 17 December 1949 (Staatsblad No. J 533) bepalende de inwerkingtreding van het Koninklijk besluit van 7 Mei 1942, houdende instelling van een Staatsprijfonds (Staatsblad No. C 45).

Besluit:

Te gelasten dat voormeld Koninklijk besluit benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 19 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De leden van het College van Algemeen Bestuur,

J. C. DE MIRANDA Jr.

J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven, de 19de Januari 1950.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. D. FERNANDES.

1950

No. 17

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op voordracht van Onze Minister van Financiën en van Overzeese Gebiedsdelen van 9 December 1949, No. 238, Generale Thesaurie, Afd. Juridische Zaken en Bewindvoering, en van 15 December 1949, No. 3, 2e Afdeling ;

Gelet op artikel 7, lid 2, van Ons besluit van 7 Mei 1942, No. C 45 ;

Hebben goedgevonden en verstaan :

Artikel 1.

Ons besluit van 7 Mei 1942, houdende de instelling van het Staatsprijfonds (Staatsblad No. C 45) treedt in werking met ingang van de dag van inwerkingtreding van dit besluit.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die der dagtekening van het Staatsblad, waarin het is geplaatst.

Onze Ministers van Financiën en Overzeesche Gebiedsdelen zijn belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Soestdijk, 17 December 1949.

JULIANA.

De Minister van Financiën,
P. LIEFTINCK.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
J. H. VAN MAARSEVEEN.

Uitgegeven de een en twintigste December 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

1950

No. 18

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 27 Januari 1950 No. 384, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de thans geldende tekst van de verordening van de 28e November 1878 (G. B. 1879 No. 4), waarbij bepalingen worden vastgesteld omtrent de meting en meetbrieven van zeeschepen.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Openbare Werken en Verkeer,

Gelet op de landsverordening van 28 Juli 1947 (G. B. No. 113), houdende voorschriften met betrekking tot de schrijfwijze van de Nederlandse taal;

Besluit:

Te bepalen dat de verordening van de 28e November 1878 (G. B. 1879 No. 4), waarbij bepalingen worden vastgesteld omtrent de meting en meetbrieven van zeeschepen, zoals deze luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij K. B. van 17 Maart 1933 (Staatsblad No. 109, G. B. No. 55) benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 27 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Openbare Werken en Verkeer,
A. W. BRAKKE.

Uitgegeven 2 Februari 1950.

De Landsminister van Openbare Werken en Verkeer
A. W. BRAKKE.

VERORDENING van de 28e November 1878 (G. B. 1879 No. 4) waarbij bepalingen worden vastgesteld omtrent de meting en meetbrieven van zeeschepen, zoals zij luidt na wijziging bij het Koninklijk besluit van 17 Maart 1933 (Staatsblad No. 109, G. B. No. 55).

Artikel 1. *)

De eigenaren, reders of schippers van zeeschepen, welke moeten voorzien zijn van een gewone zeebrief, zijn verplicht de schepen te doen meten door daartoe aangestelde ambtenaren wanneer zulks vereist wordt.

De meting geschiedt ter keuze van de eigenaren, reders of schippers te *Paramaribo* of in *Nickerie*.

Artikel 2. **)

Een besluit van de Gouverneur regelt de meting der schepen overeenkomstig het stelsel van *Moorsom*, met inachtneming dat de eenheid van scheepsmaat is de kubieke meter en dat de meetbrief aan de schipper uit te reiken de inhoud van het schip, behalve in die eenheid, ook in register-tonnen van 2.83 kubieke meter vermeldt.

Artikel 3. ***)

Schepen, welke alhier binnen vallen, voorzien van een meetbrief volgens het stelsel van *Moorsom*, behoeven niet meer te worden gemeten, behoudens de gevallen waarin dit door of vanwege het Bestuur wordt nodig geoordeeld.

Wordt geen meting gedaan, dan geschiedt de berekening der verschuldigde scheepsrechten naar de in de vertoonde meetbrief vermelden inhoud al of niet verhoogd overeenkomstig de bij besluit van de Gouverneur volgens art. 2 te geven voorschriften.

Artikel 4. ****)

De tonnemaat van schepen, welke niet volgens dat stelsel

*) Gew. bij G. B. 1938 No. 55.

**) Zie voor scheepton G. B. 1917 No. 79 art. 3.

***) Uitv. G. B. 1879 No. 34 en 1901 No. 22 G. B. 1885 No. 14 verviel bij G. B. 1901 No. 22.

****) Zie aantekening bij art. 2.

in de meetbrief is opgegeven, zal worden bepaald ter keuze van de met de meting belaste ambtenaren, bij meting of bij herleiding in Nederlandse maat, tenzij de belanghebbende de meting uitdrukkelijk mocht vorderen. De verklaring omtrent deze herleiding vervangt de meetbrief voor de toepassing der artikelen 7 en 8 dezer verordening.

De herleiding wordt verder bij besluit van de Gouverneur geregeld.

Artikel 5.

De eigenaren, reders of schippers der zeeschepen kunnen binnen driemaal vier en twintig uren nadat hun de uitslag der meting schriftelijk is medegedeeld, ten koste van ongelijk, een hermeting vorderen.

Deze geschiedt door twee deskundigen, onzijdige en beëdigde personen, en wel anderen dan zij die de eerste meting hebben gedaan.

Artikel 6.

Ieder tot de meting aangesteld ambtenaar is bevoegd om alle door anderen gedane metingen, wanneer de schepen ongeladen of zodanig geladen zijn dat het aan de meting niet hindert buiten kosten der schippers door hermeting of anders te verifiëren en bij ontdekking van verschil zulks op de meetbrief of de consulaire verklaring waarin de tonnemaat van het betrokken zeeschip is vermeld, aan te tekenen.

De bevoegdheid, bij art. 5 aan de eigenaren, reders of schippers toegekend, strekt zich mede tot zodanige verificatie uit.

Artikel 7.

Aan geen zeeschepen wordt uitgaande expeditie verleend of een afgetekend manifest bij uitvoer uitgereikt, dan nadat de meetbrief is vertoond ten kantore van de ontvanger, die met de afgifte van het manifest belast is, door wien ze alsdan moet worden afgetekend.

Zij die bezwaar hebben tegen de aftekening op de meetbrief, kunnen volstaan met het overleggen van een consulaire verkla-

ring waarin de tonnemaat van het betrokken zeeschip is vermeld en waarop de aftekening dan zal behoren te geschieden.

Artikel 8.

De aldus afgetekende meetbrief of wel meetbrief en de afgetekende consulaire verklaring moeten steeds op verbeurte ener boete van vijf en twintig gulden aan boord der uitgaande zeeschepen aanwezig zijn, en aan de ambtenaren der recherche op hun vordering vertoond worden.

Artikel 9.

De laatste alinea van art. 3 van het Koninklijk Besluit van de 15de Maart 1871 No. 22 (G. B. No. 3 van 1871) *) wordt ingetrokken.

Gegeven te Paramaribo, de 28e November 1878.

C. A. VAN SYPENSTEYN.

*) Geheel ingetrokken bij G. B. 1917 No. 79.

1950

No. 18

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

Verbeterblad.

In artikel 8 wordt inplaats van „of wel meetbrief” gelezen „of wel de meetbrief”.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

Op voordracht van de Landsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Taken op de landverordening van 20 Juli 1947 (G. B. No. 113), betreffende voorschriften met betrekking tot de afwijking van de meetbrief.

Bevatten de resolutie van 13 Dec. 1949 (G. B. No. 117).

Resolutie.

Te bepalen dat het besluit van 12 November 1949 (G. B. No. 117) tot regeling der meting van landbouw, zoals het is afgeleid van de daarin aangevoerde wijzigingen in de wetgeving, met dien verstande, dat het besluit van 13 Januari 1950 (G. B. No. 118) (aankondiging van deze resolutie in het G. B.) niet van toepassing is op de afwijking van de meetbrief.

Paramaribo, 23 Januari 1950.

J. KLAASSEN.

De Landsminister van Openbare Werken en Verkeer.

A. W. BRANKE.

Uitgegeven te Paramaribo, de 24ste Januari 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

1950
No. 18

No. 18
1950

CO. OF ARMY & NAVY

1950

In the year 1950, the United States Army and Navy
have been very busy in the field of military and naval
operations. The United States Army and Navy have been
very busy in the field of military and naval operations.
In the year 1950, the United States Army and Navy
have been very busy in the field of military and naval
operations. In the year 1950, the United States Army and Navy
have been very busy in the field of military and naval
operations.

The United States Army and Navy have been very busy
in the field of military and naval operations. The United States
Army and Navy have been very busy in the field of military
and naval operations. The United States Army and Navy have
been very busy in the field of military and naval operations.

1950

C. A. VAN SYKSTEN

1950

No. 19

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 27 Januari 1950 No. 385, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de thans geldende tekst van het besluit van 12 November 1879 (G. B. No. 34) tot regeling der meting van zeeschepen.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Openbare Werken en Verkeer;

Gelet op de landsverordening van 28 Juli 1947 (G.B. No. 113), houdende voorschriften met betrekking tot de schrijfwijze van de Nederlandse taal;

Herlezen de resolutie van 13 Dec. 1949 No. 117;

Besluit:

Te bepalen dat het besluit van 12 November 1879 (G.-B. No. 34) **tot regeling der meting van zeeschepen**, zoals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen laatstelijk bij besluit van 13 Januari 1950 (G. B. No. 7) benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, 27 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Openbare Werken en Verkeer,

A. W. BRAKKE.

Uitgegeven te Paramaribo, de 28ste Februari 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

BESLUIT van de 12e November 1879 (G. B. No. 34), tot regeling der meting van zeeschepen, zoals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij besluiten van:

11 Juni 1901 (G. B. No. 21),

19 Maart 1930 (G. B. No. 25),

15 Mei 1944 (G. B. No. 56),

13 Januari 1950 (G. B. No. 7).

Iste HOOFDSTUK.

BRUTO-INHOUD.

Algemene bepalingen.

Artikel 1.

Door bruto-inhoud der schepen worden verstaan alle ruimten, geen uitgezonderd, welke zich onder het bovendek bevinden, tezamen met die, welke begrepen zijn in alle vaste, overdekte en gesloten inrichtingen op het genoemd dek.

Artikel 2.

Onder vaste, overdekte en gesloten inrichtingen op het bovendek worden verstaan die, wier ruimte wordt begrensd van boven door dekken of overdekkingen en ter zijde door vaste schotten, en gebruikt kunnen worden tot het bergen van koopwaren of tot verblijf of gerief van passagiers of van scheepsvolk.

Een of meer openingen, hetzij in het dek of de overdekking, hetzij in de schotten of het ontbreken van een gedeelte dek of schot, beletten niet dat zodanige ruimten in de bruto-tonnemaat begrepen worden, indien deze zó zijn ingericht dat zij gemakkelijk gesloten en aldus méér geschikt kunnen worden voor de vervoer van koopwaren en van passagiers.

Artikel 3. *)

De volgende inrichtingen op het bovendek worden niet in de bruto-inhoud begrepen:

a. inrichtingen, uitsluitend bestemd voor en ingenomen

*) Gew. bij G. B. 1901 No. 21.

door machineriën, zomede de stuurhut, mits zij niet groter zijn dan voor het doel vereist wordt ;

b. inrichtingen om dekpassagiers op korte reizen tegen wind en weder te beschutten ;

c. de kookplaats en de plaats voor het maken van drinkwater voor de passagiers en de bemanning, mits niet groter dan nodig tot beschutting van de kok bij het bereiden van spijzen of dranken en van de machinist bij het maken van drinkwater ;

d. de privaten of closets voor de bemanning, een redelijke grootte niet overschrijdende voor schepen, in het bijzonder voor het vervoer van passagiers ingericht, bovendien één voor elke 50 personen ; in het geheel niet meer dan twaalf ;

e. hoofden van luiken, tezamen tot een bedrag van ten hoogste een half percent van de bruto-inhoud.

Het meerdere wordt in die inhoud begrepen.

Artikel 4.

De bruto-meting der schepen geschiedt naar regel A (art. 6 en volgende van dit besluit).

Wanneer de scheepsmeter regel A niet kan toepassen dan geschiedt de meting volgens regel B (artt. 13 en 14).

Is regel B gevolgd, dan vervalt de meetbrief zodra de scheepsmeter het schip, ter plaatse waar het zich alsdan bevindt, naar regel A kan meten.

Open schepen worden steeds gemeten volgens regel C (art. 15).

Artikel 5.

Bij de metingen en berekeningen volgens dit en het volgende hoofdstuk, worden duizendste delen van meters niet in aanmerking genomen.

Regel A.

Binnenwerksmeting.

Artikel 6.

De lengte der schepen met één of meer dekken wordt gemeten langs het *meetdek*, van steven tot steven, binnen de wegering langs de bovenkant van dat dek. Van die lengten worden afgetrokken de lengten, overeenstemmende, aan de ene zijde, met het vallen van de voorsteven over het gedeelte, be-

grepen in de dikte der dekdelen van het meetdek, en aan de andere, met het hangen van de achtersteven over de dikte dier dekdelen, vermeerderd met een derde van de bocht der dekbalken op die plaats.

Door meetdek wordt verstaan :

- a. het bovendek in schepen met één of twee vaste dekken ;
- b. het tweede dek van het ruim afgerekend, in schepen met meer dan twee vaste dekken.

Artikel 7. *)

De volgens art. 6 bepaalde lengte van het schip wordt gelijkelyk verdeeld als volgt :

- 1o. bij een lengte van 15 meters of minder, in 4 delen ;
- 2o. " " " " boven 15 meters tot en met 37 meters, in 6 delen ;
- 3o. " " " " boven 37 meters tot en met 55 meters, in 8 delen ;
- 4o. " " " " boven 55 meters tot en met 69 meters, in 10 delen ;
- 5o. " " " " meer dan 69 meters in 12 delen.

Deze verdeling wordt aan de onderkant van het bovendek en op de daaronder gelegen dekken, zo die er zijn, overgebracht.

Artikel 8.

Op ieder der volgens het vorig artikel verkregen verdelingen en zo mogelijk ook op de uiteinden der lengten worden de vlakke-inhouden van dwars-doorsneden op de lengte as van het schip berekend. De hoogte (holte) dezer dwars-doorsneden wordt gemeten van af het meetdek tot op de vrang, terzijde van het zaadhout.

Van die hoogte worden afgetrokken een derde van de bocht der dekbalken en de gemiddelde dikte van de buikdenning of ruim- wegering.

De hoogte (holte) van elke dwars doorsnede wordt verdeeld, te weten : indien de hoogte van de middelste doorsnede 5 meters of minder bedraagt, in vier gelijke delen, en indien die hoogte meer dan 5 meters bedraagt, in zes gelijke delen.

Op ieder van deze deelpunten der hoogte van elke dwars-

*) Zie voor afwijking art. 2 van G. B. 1901 No. 21, hier achter opgenomen.

doorsnede en op de eindpunten van iedere hoogtemeting wordt de wijdt van het schip gemeten binnen de weging. Deze wijdtten worden genommerd (No. 1, 2, 3 enz.) te beginnen van af het meetdek.

Verder worden :

a. wanneer de hoogte is 5 meters of minder, bij de wijdtten No. 1 en 5 (eindpunten der hoogte) gevoegd vier maal de wijdtten No. 2 en 4 en tweemaal de wijdtte No. 3 ;

b. wanneer de hoogte is meer dan 5 meters, bij de wijdtten No. 1 en 7 (eindpunten der hoogte) gevoegd viermaal de wijdtten No. 2, 4 en 6 en tweemaal de wijdtten No. 3 en 5.

De alzo verkregen som, vermenigvuldigd met één derde van de afstand tussen de deelpunten der hoogte, wijst de oppervlakte voor elke dwars-doorsnede aan.

Artikel 9. *)

De op deze wijs gemeten doorsneden worden doorlopend genommerd te beginnen met 1 aan het voorschip en eindigende met het laatste nummer aan het achterschip.

Vervolgens wordt bij de vlakteinhoud van de eerste en laatste doorsnede gevoegd viermaal die van de doorsneden met even nummers en tweemaal die van de doorsneden met oneven nummers (uitgezonderd de eerste en de laatste).

De aldus verkregen som, vermenigvuldigd met een derde van de onderlinge afstand der doorsneden, wijst de kubieke inhoud van de gemeten ruimte aan.

Artikel 10.

Voor een schip met drie vaste dekken wordt de ruimte tussen het meetdek en het derde dek volgenderwijze bepaald.

Op het midden der hoogte tussen deze twee dekken wordt de lengte gemeten van af de wegering ter zijde van de voorsteven tot aan de beschieting (binnen bekleding) der achteroplangers (opgaande stijlen) van het dek. Deze lengte wordt verdeeld in even zovele delen als waarin het meetdek verdeeld werd. Op ieder der verdelingen en op de uiteinden der lengte wordt op het midden der hoogte de wijdtte gemeten. Deze wijdtten worden genommerd (No. 1, 2, 3. enz.) te beginnen met de voorsteven. Bij de eerste en laatste wijdtten worden ge-

*) Zie aantekening bij art. 7.

1950

No. 19

voor viermaal de wijden der even nummers en tweemaal die der oneven nummers (met uitzondering van het eerste en het laatste).

De aldus verkregen som, vermenigvuldigd met één derde van de afstand tussen de deelpunten der lengte, wijst de gemiddelde horizontale oppervlakte aan van het tussendek.

De kubieke inhoud van dat tussendek wordt vervolgens verkregen door die oppervlakte te vermenigvuldigen met de gemiddelde hoogte (genomen niet tegen, maar tussen de dek-balken) en wordt gevoegd bij de volgens het vorig artikel berekende kubieke inhoud.

Wanneer een schip meer dan drie dekken heeft, wordt de ruimte tussen die meerdere dekken op dezelfde wijze gemeten en berekend als in dit artikel wordt voorgeschreven, en daarna gevoegd bij de kubieke inhoud volgens art. 9.

Artikel 11.

Indien zich op het bovendek, halfdekken, kampagnes, hutten, roeven of andere vaste, overdekte en besloten inrichtingen bevinden, als omschreven zijn in het 1ste Hoofdstuk, dan wordt de inhoud daarvan insgelijks bij die van art. 9 gevoegd.

De inhoud dier inrichtingen wordt berekend op de volgende wijze :

a. indien zij worden begrensd door gebogen vlakken wordt inwendig de gemiddelde lengte van ieder lokaal gemeten en het midden dier lengte bepaald. Op dit punt en aan de beide uiteinden van de gemiddelde lengte wordt, op de helft van de hoogte, de breedte van het lokaal gemeten. De middelste breedte wordt met 4 vermenigvuldigd en de uitkomst gevoegd bij de breedte aan de uiteinden der gemiddelde lengte. Deze som, vermenigvuldigd met één derde van de afstand tussen de deelpunten der lengte, wijst de gemiddelde horizontale oppervlakte van het lokaal aan. Vervolgens wordt de gemiddelde hoogte bepaald en daarmee de gevonden oppervlakte vermenigvuldigd.

Worden de inrichtingen, ter plaatse waar de breedten moeten genomen worden, begrensd door geheel of gedeeltelijk naar binnen gebogen vlakken, dan worden die inrichtingen in zoveel gedeelten opgemeten als gevorderd wordt voor behoorlijke toepassing van de bovengestelde regel.

b. indien zij worden begrensd door platte vlakken, wordt

de kubieke inhoud berekend door de gemiddelde lengte, breedte en hoogte van het lokaal met elkander te vermenigvuldigen.

De meting heeft voor ieder lokaal afzonderlijk plaats.

Artikel 12.

Bij de meting der lengte, breedte en hoogte van het scheepshol of van de andere lokaliteiten, moet de wegering, welke de gemiddelde dikte te boven gaat, daartoe worden teruggebracht. Heeft het schip geen of geen vaste wegering, dan worden de lengten en breedten op de inhouden genomen.

Regel B.

Buitenwerksmeting.

Artikel 13.

De lengte van het schip wordt gemeten op het bovendek van af de buitenkant der sponning van de voorsteven tot aan de achterkant van de achtersteven. Van die lengte wordt afgetrokken de afstand tussen de voornoemde achterkant van de achtersteven en het punt waar de sponning van de hek- of wulfplaats wordt gesneden door de lijn van de achtersteven naar het bovendek doorgetrokken.

Vervolgens wordt de grootste breedte van het schip buitenwerks over de buitenhuid of over de berghouten gemeten. Daarna wordt op het punt der lengte, waar de grootste breedte van het schip is gevonden, buiten boord aan beide zijden loodrecht op de lengte-as, de hoogte van het bovendek gemerkt.

Eindelijk wordt een ketting onder het schip doorgebracht, reikende van het ene tot het andere merk.

Bij de helft der lengte van deze ketting wordt de helft van de grootste breedte gevoegd, de verkregen som tot de tweede macht verheven, verder vermenigvuldigd met de gemeten lengte en vervolgens het product hiervan voor houten schepen met de factor 0.17 en voor ijzeren schepen met de factor 0.18.

Deze einduitkomst wordt geacht de kubieke inhoud te zijn van het schip onder het bovendek.

Artikel 14.

Indien zich op het bovendek halfdekken, kampagnes, hutten, roeven op andere vaste, overdekte en besloten inrichtingen,

omschreven in het 1ste hoofdstuk, bevinden, wordt de inhoud daarvan bepaald door de gemiddelde lengte, breedte en hoogte met elkander te vermenigvuldigen. De aldus gevonden inhoud wordt bij die van het scheepshol opgeteld.

Regel C.

Open vaartuigen.

Artikel 15.

De bruto-inhoud van open vaartuigen wordt geacht te zijn de ruimte beneden de onderkant van het bovenste boeisel of kantboord.

De holte wordt aan de bovenkant gemeten van de dwarslijnen, over de deelpunten der gemeten lengte, rechthoekig getrokken van het ene boeisel of kantboord tot aan het andere.

Verder geschiedt de meting naar omstandigheden volgens regel A of regel B.

2e HOOFDSTUK. *)

Netto-inhoud.

Artikel 16.

Ter bepaling van de netto-inhoud worden van de bruto-inhoud afgetrokken de in de twee volgende artikelen omschreven ruimten, voorzover deze in de bruto-inhoud begrepen zijn.

Artikel 17.

Van de bruto-inhoud worden afgetrokken :

1o. de ruimten zowel op als onder het bovendek, uitsluitend bestemd voor de bemanning.

Ruimten, die, ook met het oog op het getal personen, waarvoor zij moeten dienen, niet voldoen aan de eisen, welke aan verblijfplaatsen van dien aard gesteld behoren te worden, komen niet voor aftrek in aanmerking ;

2o. de ruimte, uitsluitend bestemd voor het persoonlijk gebruik van de gezagvoerder ;

*) Opnieuw vastgesteld bij G. B. 1901 No. 21, en sub 4o bis van art. 17 ingev. bij G. B. 1930 No. 25.

3o. de ruimten, uitsluitend bestemd voor de behandeling van het roer, van het spil en van andere ankertoestellen en voor het bergen van kaarten, signaal toestellen, zeevaartkundige instrumenten en bootsmansgoed ;

4o. de ruimte, ingenomen door de hulpmachine (donkey) met ketel, voor zover zij met de hoofdpompen van het schip verbonden zijn ;

4obis. de ruimten, ingenomen door voorpiektanks en achterpiektanks, mits deze voldoen aan de volgende voorwaarden :

a. de voor- en achterpiektanks moeten *uitsluitend* zijn ingericht tot berging van waterballast en mogen een redelijke grootte niet overschrijden ;

b. zij moeten *uitsluitend* toegankelijk zijn door middel van een ovaal mangat van gewone grootte.

5o. bij schepen, uitsluitend door zeilen voortbewogen, de ruimte, enkel bestemd voor de berging van zeilen. De aftrek voor deze ruimte gaat $2\frac{1}{2}$ percent van de bruto-inhoud niet te boven.

Voor de meting der volgens dit artikel af te trekken ruimten gelden de voorschriften van art. 11.

Artikel 18.

Bij stoomschepen wordt verder van de bruto-inhoud afgetrokken de ruimte, ingenomen voor de beweegkracht.

Die aftrek wordt op de volgende wijze bepaald :

a. Bij raderstoomboten wordt, wanneer de machineruimte, dat is de ruimte, die uitsluitend door de werktuigen en ketels wordt ingenomen of voor hun behandeling nodig is, meer dan 20 percent en minder dan 30 percent van de bruto-inhoud bedraagt, 37 percent van die inhoud afgetrokken ;

Bij schroefstoomboten wordt, indien de machineruimte meer dan 13 percent en minder dan 20 percent van de bruto-inhoud bedraagt, 32 percent van die inhoud afgetrokken ;

b. Bedraagt de machine-ruimte voor raderstoomboten 20 percent of minder en voor schroefstoomboten 13 percent of minder van de bruto-inhoud, dan wordt de aftrek bepaald voor raderstoomboten op $1\frac{1}{2}$ maal en voor schroefstoomboten op $1\frac{3}{4}$ maal de gemeten inhoud dier ruimte ;

c. Bedraagt de machine-ruimte voor raderstoomboten 30 percent of meer en voor schroefstoomboten 20 percent of meer

van de bruto-inhoud, dan wordt de aftrek bepaald volgens a of volgens b, ter keuze van de belanghebbende, en indien deze geen keus doet, volgens a.

Artikel 19.

De ruimte, bedoeld in het vorig artikel, wordt volgenderwijs gemeten.

Vooreerst wordt de gemiddelde hoogte gemeten van de ruimte, ingenomen door de werktuigen en de stoomketels van af het dek, dat daarover gaat tot op de buikdenning ter zijde van het zaadhout, daarna worden drie of, zo nodig, meer breedten gemeten op de helft der hoogte van genoemde ruimten. Een van deze breedten wordt genomen in het midden en een op elk der uiteinden dier ruimte; vervolgens wordt het gemiddelde van al de gemeten breedten bepaald.

Daarna wordt de gemiddelde lengte der zelfde ruimte tussen de voor- en achterschotten gemeten, onder aftrek van die gedeelten, welke niet noodwendig vrij behoren te blijven voor de behandeling der werktuigen en ketels.

Uit deze drie afmetingen wordt de inhoud berekend van de ruimte onder het dek, dat over de werktuigen gaat.

Bevinden zich de werktuigen en ketels in afzonderlijke afdelingen, dan wordt ieder dezer afdelingen op dezelfde wijs gemeten, en worden haar inhouden bij elkaar geteld.

Bij de inhoud, bepaald volgens de vorige zinsneden, wordt gevoegd die der ruimte tussen de overige dekken of in besloten en in de bruto-inhoud begrepen getimmerten op het bovendek, welke gevorderd wordt voor de behandeling der werktuigen en voor de aanvoer van licht en lucht, alsmede die der ruimte, ingenomen door de tunnel in schroefstoomboten.

Deze ruimten worden bepaald door haar gemiddelde lengte, breedte en hoogte met elkander te vermenigvuldigen.

Bestaat de tunnel uit verschillende afdelingen, dan wordt elk afzonderlijk gemeten en worden haar inhouden bijeenge-teld.

Artikel 20 tot en met 25.

Vervallen bij G. B. 1901 No. 21.

IIIde HOOFDSTUK.

Scheepsmeters, meting, hermeting, meetbrieven.

Artikel 26. *)

De meting der schepen geschiedt door scheepsmeters.

*) Gew. bij G. B. 1950 No. 7.

1950

No. 19

Zij worden door de Gouverneur benoemd, geschorst en ontslagen.

Zij brengen belanghebbenden voor het meten of hermeten van schepen in rekening :

voor	schepen	van	10	ton	en	daaronder	f.	5.—
"	"	"	11	"	t/m	50 ton	"	10.—
"	"	"	51	"	"	100 "	"	15.—
"	"	"	101	"	"	500 "	"	20.—
"	"	"	501	"	"	1500 "	"	30.—
"	"	"	1501	"	"	4000 "	"	40.—
"	"	"	4001	"	"	7000 "	"	50.—
"	"	"	7001	"	en meer	"	"	60.—

Voor een af te geven verklaring omtrent de herleiding van een buitenlandse meetbrief in Nederlandse maat berekenen zij f. 5.—.

Artikel 27.

Met inachtneming voor zoveel nodig der voorschriften van het Koninklijk Besluit van 15 Maart 1871, No. 22 (G. B. 1871 No. 3) *) bepaalt de Gouverneur de inrichting der werktuigen waarmede gemeten wordt.

Artikel 28.

De meetbrief, aan de schipper of gezagvoerder afgegeven, is voor onbepaalde tijd geldig.

Bij de meetbrief wordt een duplicaat gevoegd tot het aanvragen van de zeebrief.

Meetbrief en duplicaat worden ingericht volgens de voorschriften door het Bestuur te geven.

Wanneer de meetbrief niet in voldoening aan art. 7 der verordening van 28 November 1878 (G. B. 1879 No. 4) kan worden vertoond, wordt het schip hermeten. In bijzondere gevallen kan de Gouverneur evenwel een afschrift van de meetbrief doen uitreiken.

Artikel 29. **)

De eigenaren, reders of schippers van schepen voor welke een gewone nederlandse zeebrief vereist wordt vragen de meetbrief volgens dit besluit schriftelijk aan ter hunner keuze, het-

*) Vervallen bij en vervangen door G. B. 1917 No. 79.

**) Zie art. 2 van G. B. 1930 No. 25, hier achter opgenomen.

zij bij de scheepsmeter te *Paramaribo* hetzij bij die in *Nickerie*.

Zij zijn verplicht de schepen in stil water te doen liggen ter plaatse bovengenoemd waar zij de meting verlangen.

Voor schepen, welke hier te lande worden gebouwd, wordt de meting van de ruimte onder het meetdek afzonderlijk aangevraagd, zodra het van zijn dekken is voorzien en vóór dat het ruim met schotten of anderszins wordt betimmerd of werktuigen daarin geplaatst worden.

Een nadere aanvraag voor de meting van de overige gedeelten geschiedt wanneer het schip geheel is afgebouwd.

Voor onder nederlandse vlag te brengen schepen gebouwd in landen waar de meting volgens het stelsel van Moorsom geschiedt, wordt bij de aanvraag tot meting een verklaring overgelegd van daartoe bevoegde rijksambtenaren van het land waar het schip is gebouwd, waaruit de bruto ruimte van het schip onder het meetdek in kubieke meters blijkt.

De meting van vreemde schepen, wier inhoud niet door herleiding wordt bepaald, geschiedt ambtshalve bij hun eerste aankomst hier te lande ter plaatse van lossing of andere bestemming. Bij gemis aan bepaalde bestemming geschiedt deze meting te *Paramaribo* of in *Nickerie*, naar een van welke beide plaatsen de belanghebbende verplicht is het schip te doen brengen.

Artikel 30.

Indien de bruto-inhoud van een schip door vertimmering of herstelling verandert, wordt het hermeten op aanvraag volgens art. 29 van de belanghebbende, die daarbij de vroegere meetbrief overlegt.

Worden bij die vertimmering, of herstelling, schotten, andere betimmeringen of stoomwerktuigen geheel of gedeeltelijk uit het scheepshol genomen, dan wordt een afzonderlijke meting van de ruimte onder het meetdek aangevraagd vóór dat die schotten, andere betimmeringen of stoomwerktuigen weder in het schip geplaatst worden.

In het laatste geval wordt de meting van de overige gedeelten nader aangevraagd, wanneer de vertimmering of herstelling is afgelopen.

Wanneer de bedoelde vertimmering buiten 's lands plaats heeft, wordt bij de aanvraag om hermeting een verklaring overgelegd als bedoeld in de vijfde zinsnede van het vorig artikel.

Artikel 31.

Wanneer ruimten, die ter bepaling van de netto inhoud worden afgetrokken, worden bijgebouwd, vergroot of verkleind, of wel wanneer dergelijke ruimten een andere, niet in de aftrek te begrijpen, bestemming verkrijgen, geeft de belanghebbende, onder overlegging van zijn meetbrief, daarvan kennis te zijner keuze hetzij aan de scheepsmeter te *Paramaribo* hetzij aan die in *Nickerie*, teneinde voor zoveel nodig het schip geheel of gedeeltelijk te hermeten.

Op dezelfde wijze wordt gehandeld wanneer aan een gedeelte van het schip, niet in de termen van aftrek vallende, een bestemming wordt gegeven waardoor de aftrek daarop toepasselijk wordt.

In beide gevallen wordt een nieuwe meetbrief afgegeven.

Artikel 32.

Belanghebbenden zijn verplicht aan de scheepsmeter de middelen en de hulp te verschaffen, nodig om op een veilige wijze aan en van boord te komen en alle plaatsen in het schip te kunnen bereiken, waar hij afmetingen heeft te nemen; hem alle gevorderde inlichtingen en toegang tot elk gedeelte van het schip te geven, en op zijn aanwijzing alle losse voorwerpen te doen verplaatsen, die de juiste meting, naar de volgens art. 4 toepasselijke regel, kunnen belemmeren.

Artikel 33.

De inhoud van schepen, in kubieke meters en in register-tonnen van 2.83 kubieke meter, en het nummer van de meetbrief worden ingebrand in een der grote luikbalken, en waar die niet zijn, op een andere daartoe geschikte plaats van het schip, te bepalen door de scheepsmeter.

Ook kunnen op verschillende delen van het schip, volgens aanwijzing van de scheepsmeter merktekens nopens de afmetingen worden gesteld. De belanghebbende is verplicht deze merktekens te plaatsen. De meetbrief wordt hem niet afgegeven vóór hij daaraan heeft voldaan.

Hij zorgt dat de in dit artikel bedoelde brand- en merktekens in stand blijven en zo nodig vernieuwd worden.

Artikel 34 *)

Vóór dat wordt overgegaan tot de meting van schepen, waarvoor een Surinaamse zeebrief wordt verlangd, of tot hermeting in de gevallen bedoeld bij de artt. 30 en 31, wordt de bestemming der ruimten bedoeld bij art. 17 van dit besluit, op elk daarvan, door insnijding of in olievers, op een goed zichtbare plaats met duidelijke letters aangewezen.

Ten aanzien van de ruimten, bedoeld bij art. 17, 1o, wordt op gelijke wijze aangewezen voor hoeveel personen ieder lokaal bestemd is.

De schipper of gezagvoerder zorgt dat deze aanwijzing in stand blijft en zo nodig vernieuwd worde.

Artikel 35.

De netto-inhoud van vreemde schepen, gemeten volgens het stelsel van dit besluit, doch in de meetbrief enkel uitgedrukt in registertonnen, wordt gevonden door vermenigvuldiging van de netto-tonnenmaat volgens de meetbrief met 2.83.

Bij de uitkomst der herleiding worden duizendste delen van meters niet in aanmerking genomen.

De maatstaf tot herleiding van de netto-inhoud van vreemde schepen, niet gemeten volgens het stelsel van dit besluit, wordt bepaald door de Gouverneur. Bij het ontbreken van voldoende gegevens voor deze herleiding worden de hierbedoelde schepen volgens de bepalingen van dit besluit gemeten.

IVde HOOFDSTUK.

Overgangsbepalingen.

Artikel 36. **)

Dit besluit treedt in werking de 1e Januari 1880.

Te beginnen met die dag wordt ter verkrijging van een in Suriname uit te reiken zeebrief een meetbrief gevorderd, afgegeven volgens dit besluit.

Schepen in Suriname te huis behorende, waarvan de zeebrief nog geldig is, worden volgens dit besluit gemeten, zodra de belanghebbende dit mocht verlangen.

*) Gew. bij G. B. 1901 No. 21.

**) Gew. bij G. B. 1944 No. 56.

De uitkomst dier meting wordt alsdan door de scheepsmeter op de zeebrief aangetekend.

Gegeven te Paramaribo, de

Uittreksel uit het Besluit van 11 Juni 1901 (G. B. No. 21), houdende nadere bepalingen omtrent de meting van zeeschepen.

Artikel 2.

Met afwijking van het bepaalde bij de artt. 7, 8 en 9 van het Besluit van de 12e November 1879 (G. B. No. 34) worden bij de meting van schepen met dubbele bodem voor waterballast, — indien de ruimte tussen de twee bodems niet geschikt is tot het bergen van lading, provisie of brandstof —, de volgende voorschriften in acht genomen.

a. De holte wordt gemeten van af het meetdek tot op de bovenkant van de binnenste bodem.

Van die holte worden afgetrokken een derde van de bocht der dekbalken en de gemiddelde dikte van de wegering boven die bodem.

b. Loopt de dubbele bodem niet over de gehele lengte van het schip door, maar is hij onderbroken of wel is de binnenste bodem in sommige gedeelten van het schip hoger dan in andere, dan wordt het schip voor de meting der ruimte onder het meetdek in de lengte verdeeld in zoveel afdelingen als met het oog op de afwisselende holte nodig is om een juiste uitkomst te verkrijgen.

Elke afdeling wordt dan, ook voor de toepassing van art. 7 van evengenoemd Besluit, als afzonderlijk schip gemeten.

Het totaal der verkregen inhouden van de verschillende afdelingen is de bruto-inhoud van het schip onder het meetdek.

c. Op plaatsen, waar de bovenkant van de binnenste bodem niet over de breedte van het schip horizontaal ligt, worden de oppervlakten van de dwarsdoorsneden, bedoeld bij art. 8 van voormeld Besluit van 12 November 1879 (G. B. No. 34), gemeten als volgt :

De hoogte der dwarsdoorsnede, niet groter zijnde dan 5 meter, wordt in vijf gelijke delen verdeeld.

Op elk der vier deelpunten en op het bovenste eindpunt wordt dan de breedte van het schip binnen de wegering gemeten.

Die wijdden worden van boven af met 1, 2, 3, enz. genommerd.

De wijdden 2 en 4 worden met 4, de wijdden 3 met 2 vermenigvuldigd en bij de som dier producten worden de wijdden 1 en 5 gevoegd. Het totaal, vermenigvuldigd met een derde van de afstand tussen de deelpunten der hoogte, geeft de oppervlakte van het bovenste gedeelte der dwarsdoorsnede aan.

Om de oppervlakte te vinden van het gedeelte der dwarsdoorsnede beneden de wijdde 5, is de afstand tussen het punt, waar die wijdde genomen is, en het laagste punt der hoogte in 4 gelijke delen te verdelen. Op de 3 deelpunten en op het hoogste en het laagste punt worden de wijdden gemeten en overigens de oppervlakte berekend overeenkomstig art. 8 van voormeld Besluit.

De som der beide oppervlakten geeft de oppervlakte van de gehele dwarsdoorsnede aan.

Is de hoogte der dwarsdoorsnede echter groter dan 5 meter, dan wordt zij in zeven gelijke delen verdeeld en worden de zes middelste en de bovenste wijdden gemeten. De wijdden worden van boven af met 1, 2, 3, enz. genommerd.

De tweede, vierde en zesde wijdden worden met 4, de derde en vijfde met 2 vermenigvuldigd en bij het totaal der producten worden de eerste en de zevende wijdde gevoegd. Het totaal vermenigvuldigd met een derde van de afstand tussen de deelpunten der hoogte, geeft de oppervlakte van het bovenste gedeelte der dwarsdoorsnede aan.

De oppervlakte beneden de wijdde 7 wordt gemeten op dezelfde wijze als hiervoren is aangegeven voor de oppervlakte beneden de wijdde 5 in het daar bedoeld geval.

De som der beide oppervlakten geeft de oppervlakte van de gehele dwarsdoorsnede aan.

Artikel 3.

De eigenaars, reders of gezagvoerders van zeeschepen, gemeten volgens meergemeld Besluit van de 12e November 1879 (G. B. No. 34), kunnen die schepen kosteloos doen hermeten.

De hermeting behoeft niet verder te worden uitgestrekt dan nodig is om de bepalingen van de beide voorgaande artikelen toepassing te doen erlangen. Overigens kunnen de gegevens der vroegere meting in de nieuwe meetbrief worden overgenomen.

Artikel 4.

Indien de hermeting, bedoeld bij het vorig artikel, een andere bruto- of netto-inhoud van het schip aangeeft dan in de zeebrief afgegeven in Suriname vermeld is, wordt van de bij hermeting bevonden inhouden door de scheepsmeter een onderstekende verklaring op de zeebrief gesteld.

Uittreksel uit het Besluit van 15 Maart 1930 (G. B. No. 25) houdende nadere bepalingen omtrent de meting van zeeschepen.

Artikel 2.

§ a. In de aanvraag tot meting bedoeld in artikel 29 van het Besluit van de 12e November 1879 (G. B. No. 34) moet uitdrukkelijk melding worden gemaakt, dat voor de in het schip aanwezige voorpieltanks en achterpieltanks aftrek van de bruto-inhoud wordt verlangd.

Een gelijke verklaring wordt c.q. vereist bij het verzoek tot gedeeltelijke hermeting van bereids gemeten vaartuigen, die van voor- en achterpieltanks voor waterballast zijn voorzien of waarin die ruimte nader mochten worden aangebracht.

Voor de hierbedoelde gedeeltelijke hermetingen worden de kosten gevorderd ad twee cent per kubieke meter van de inhoud dier ruimten, benevens in daartoe leidende gevallen reisen en verblijfskosten.

In de af te geven meetbrief en in de betreffende metingstaat wordt de aftrek van ruimten voor waterballast speciaal aangetekend. In de meetbrief kan dit geschieden door opneming van een aftrekpost 5 a tussen de posten 5 en 6.

§ b. Indien voor andere ruimten voor waterballast dan in § a genoemd, aftrek van de bruto-inhoud wordt verlangd, zal de reder of diens vertegenwoordiger daartoe tijdig een verzoek hebben te richten tot de scheepsmeter.

Bij dit verzoek worden overgelegd twee tekeningen op schaal van de inrichtingen, waarvoor aftrek wordt verlangd, onder aanduiding van de plaats of plaatsen in het schip waar zij gelegen en van de wijze waarop zij toegankelijk zijn.

Bij inwilliging van het verzoek kunnen daaraan voorwaarden worden verbonden ter voorkoming van misbruiken.

§ c. Op grond van artikel 17 van het onder § a genoemd besluit, zoals dat artikel gelezen wordt krachtens artikel 1 van

dit besluit, en § b hierboven komen voor aftrek alleen in aanmerking waterballastruimten, voor zover die in de bruto-inhoud zijn begrepen. Ten aanzien van schepen met dubbele bodem voor waterballast zal dus rekening zijn te houden met de omstandigheid, dat bij de vaststelling van de bruto-inhoud van het vaartuig onder het meetdek de holte gemeten is tot op de bovenkant van de binnenste bodem of tot op de buikdenning van die bodem.

Artikel 3.

Het in de voorgaande artikelen bepaalde brengt geen verandering in de meting voor afgifte van Suez-certificaten.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 27 Januari 1950 No. 386, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de thans geldende tekst van het Besluit van 11 Juni 1901 (G. B. No. 22) tot vervanging van het Besluit van de 26e October 1885 (G.B. No. 14) betreffende de meting van zeeschepen.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Openbare Werken en Verkeer ;

Gelet op de landsverordening van 28 Juli 1947 (G. B. No. 113), houdende voorschriften met betrekking tot de schrijfwijze van de Nederlandse taal ;

Besluit :

Te bepalen dat het Besluit van 11 Juni 1901 (G. B. No. 22) *tot vervanging van het besluit van de 26e October 1885 (G. B. No. 14) betreffende de meting van zeeschepen*, zoals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen laatste bij landsverordening van 7 Juli 1949 (G. B. No. 72) benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 27 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Openbare Werken en Verkeer,
A. W. BRAKKE.

Uitgegeven te Paramaribo, de 28ste Februari 1950.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

BESLUIT van 11 Juni 1901 (G. B. No. 22) tot vervanging van het Besluit van de 26e October 1885 (G. B. No. 14) betreffende de meting van zeeschepen.

Artikel 1.

Ter kennis van belanghebbenden te brengen dat het meten van schepen naar de wijze van *Moorsom* tot dusver is aangenomen en ingevoerd in:

Groot-Brittannië	sedert 1 Mei	1855.
de Verenigde Staten van		
Noord-Amerika	„ 1 Januari	1865.
Denemarken	„ 1 October	1867.
IJsland	„ 31 Juli	1870.
Oostenrijk-Hongarije	„ 30 September	1871.
Deense bezittingen in de		
Antillen	„ 7 November	1871.
Duitsland	„ 1 Januari	1873.
Italië	„ 1 Juli	1873.
Frankrijk	„ 1 Juli	1873.
Turkije	„ 9 Januari	1874.
Zweden	„ 1 April	1875.
Spanje	„ 1 Januari	1876.
Noorwegen	„ 31 Maart	1876.
Rusland	„ 15 Mei	1879.
België	„ 1 Januari	1884.

Artikel 2. x)

In herinnering te brengen dat volgens art. 3 der verordening van 28 November 1878 (G. B. 1879 No. 4) de schepen van opgemelde landen, zomede van die waar later het stelsel *Moorsom* mocht worden aangenomen, bij het binnenvallen in Suriname niet behoeven te worden gemeten, indien een meetbrief wordt vertoond afgegeven op of na opgemelde of nader op te geven dagtekeningen en dat de verschillende ongelden van die schepen zullen worden berekend naar de in die meetbrieven vermelde netto inhoud, behoudens de nadere voorschriften welke daaromtrent door de Gouverneur mochten worden gegeven.

Artikel 3.

De herleiding bedoeld bij art 4 der verordening van 28 November 1878 (G. B. 1879 No. 4), ten opzichte van de schepen afkomstig uit landen waar de meting van *Moorsom* nog niet is aangenomen of waarvoor meetbrieven worden ver- toond van vroegere dagtekeningen dan in art. 1 hierboven ge- noemd, zal geschieden naar de navolgende tabel.

HERLEIDING van de inhoud van schepen, niet vol- gens Moorsom gemeten.

LAND of PLAATS waar de meetbrief is afgegeven	Eenheid waarin de inhoud van het schip is uitge- drukt.	Factor waarmede de eenheid der vori- ge kolom moet wor- den vermenigvuldigd om die eenheid in kubieke meters naar de Surinaamse meet- wijs uit te drukken.	
		Voor zeil- schepen	Voor stoom- schepen
België	{ tonnen	2.69	2.86
	{ lasten	5.12	5.45
Bremen	lasten	5.35	5.69
Denemarken	{ tonnen	2.89	3.07
	{ lasten	5.55	5.90
Donau-Vorstendommen	tonnen	2.75	2.92
Frankrijk	id.	2.66	2.83
Griekenland { oude meetwijs	id.	2.21	2.35
{ nieuwe „	id.	2.75	2.92
Groot-Britannië	id.	2.83	3.01
Hamburg	lasten	7.84	8.33
Hannover	{ tonnen	2.77	2.95
	{ lasten	6.37	6.77
Italië	tonnen	2.66	2.83
Lubeck	lasten	5.35	5.69
Mecklenburg	{ tonnen	3.08	3.28
	{ lasten	6.91	7.34

1950

No. 20

LAND of PLAATS waar de meetbrief is afgegeven	Eenheid waarin de inhoud van het schip is uitge- drukt.	Factor waarmede de eenheid der vorige kolom moet worden vermenigvuldigd om die eenheid in kubieke meters naar de Surinaamse meet- wijs uit te drukken.	
		Voor zeil- schepen	Voor stoom- schepen
Noorwegen	{ tonnen	2.77	2.95
	{ lasten	5.89	6.26
Oldenburg	{ tonnen	2.72	2.89
	{ lasten	4.25	4.51
Oostenrijk-Hongarije	tonnen	2.18	2.32
Pruisen	{ tonnen	2.77	2.95
	{ lasten	4.24	4.51
Rusland	{ tonnen	3.06	3.25
	{ lasten	5.35	5.69
Samos	tonnen	2.21	2.35
Servië	id.	2.75	2.92
Spanje	id.	2.83	3.01
Turkije	id.	2.15	2.29
	id.	2.83	2.83
Verenigde Staten v. Noord- Amerika	id.	2.89	3.07
Zweden	lasten	5.60	5.96

Bij de uitkomst der herleidingen worden duizendste delen van meters verwaarloosd.

Artikel 4.

Wordt in meetbrieven al of niet volgens het stelsel *Moorsom*, de inhoud van het schip slechts in één cijfer opgegeven, zonder nadere aanduiding van *netto*- of *bruto* maat, dan wordt dat cijfer voor de netto-inhoud genomen.

Vermelden die meetbrieven de inhoud alleen in tonnen dan worden deze, na toepassing in de daartoe leidende gevallen,

1950

No. 20

van het bepaalde bij de vorige zinsnede, tot kubieke meters herleid door vermenigvuldiging met 2.83.

Schepen van landen of plaatsen; niet in de in het vorig artikel opgenomen tabel genoemd en waar evenmin de meetwys van *Moorsom* is aangenomen, moeten altijd overeenkomstig de voorschriften van het Besluit van 12 November 1879 (G. B. No. 34) worden gemeten.

Artikel 5.

Voor de meting worden vastgesteld de volgende werktuigen, die van wege het Gouvernement worden verstrekt, als :

- 1o. een schuiflat van 6 meter ;
 - 2o. een do „ 4 „ ;
 - 3o. twee stokken „ 5 „ ;
 - 4o. een meetlint ;
 - 5o. een meetketting van 30 meter ;
 - 6o. twee lijnen van touw, ieder van 10 meter ;
 - 7o. een winkelhaak van hout met beweegbare benen (zwei) ;
 - 8o. een dito van metaal met vaste benen ;
 - 9o. een schietlood ;
 - 10o letters en cijfers met toebehoren voor het inbranden.
- Alleen het meetlint is aan de ijk onderworpen.^{x)}

Artikel 6.

Het Besluit van 26 October 1885 (G. B. No. 14) wordt ingetrokken.

Artikel 7.

Dit Besluit treedt in werking op de dag zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de

^{x)} Zie G. B. 1917 No. 79.

1950

No. 20

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

Verbeterblad.

1. In het dispositief in plaats van :
„en aanvullingen laatstelijk bij Landsverordening van 7 Juli 1949 (G. B. No. 72)”

te lezen :

„bij besluit van 15 Mei 1944 (G. B. No. 56),”.

2. Op blz. 2 wordt aan het slot van de titel de punt vervangen door een komma en bijgevoegd :

„zoals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen bij besluit van 15 Mei 1944 (G. B. No. 56).”

3. In de artikelen 2 en 3 wordt achter „(G. B. 1879 No. 4)” geplaatst :

„xx)”

4. Onderaan bladzijde 2 wordt een noot opgenomen als volgt :

„xx) Geld. tekst G. B. 1950 No. 18.”

5. In artikel 4 wordt op blz. 5 achter „(G. B. No. 34)” geplaatst :

„xx)”

6. Op blz. 5 onderaan wordt een noot opgenomen luidende :
„xx) Geld. tekst G. B. 1950 No. 18”

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

GOVERNMENTSLAD

VAN

SURIName

Verordening

1. In het dispositief is plaats van:
„en aanvullende laatste bij Inhoudsopgave van 2 Juli
1949 (G. B. No. 73)“

te lezen:

„bij besluit van 15 Mei 1944 (G. B. No. 43)“

2. Op bijl. 2 wordt aan het slot van de titel de punt ver-
vangen door een komma en bijgevoegd:

„zoals het luidt na de laatste aangebrachte wijzigingen bij
besluit van 15 Mei 1944 (G. B. No. 43)“

3. In de artikelen 2 en 3 wordt achter „(G. B. 1949 No. 4)“

geplaatst:

„xx)“

4. Onderaan bijlage 2 wordt aan het slot opgenomen als

volgt:

„xx) Gedeel. besluit G. B. 1950 No. 12“

5. In artikel 4 wordt op bijl. 2 achter „(G. B. No. 44)“

geplaatst:

„xx)“

6. Op bijl. 2 achteraan wordt aan het slot opgenomen hierna:

„xx) Gedeel. besluit G. B. 1950 No. 12“

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

1950

No. 21

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 30 Januari 1950 No. 390, bepalende de inwerkingtreding van art. 6 van de „In- en Uitvoerkostenverordening 1940” (G. B. No. 175).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Financiën ;

Gelet op artt. 6 en 7 van de Landsverordening van 30 December 1940 (G. B. No. 175) houdende regeling van kosten inzake de in- en uitvoer van goederen ;

Overwegende, dat de omstandigheden, welke er toe hebben geleid om de inwerkingtreding van bedoeld art. 6 voorlopig op te schorten, zich thans niet meer voordoen ;

Besluit:

Te bepalen :

1. dat art 6 van de „In- en Uitvoerkostenverordening 1940” (G. B. No. 175) in werking treedt op 1 Februari 1950.
2. dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 30 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven 31 Januari 1950.
De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELSMA.

GOVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 20 Januari 1950 No. 290, betreffende
de investering van art. 6 van de „In- en Uitvoertoeslag-
verordening 1940" (G. B. No. 175).

DE GOVERNIEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDESGEBOUWING.

Op voordracht van de Landshoofd van Financiën ;
Gelet op art. 2 en 7 van de Landesgebouwings van
20 December 1949 (G. B. No. 175) houdende regeling van
kosten inzake de in- en uitvoertoeslagverordening ;
Overwegende, dat de omstandigheden welke er toe hebben
geleid om de investering van bedoeld art. 6 voortdurend
op te schorten, zich thans niet meer voordoen ;

Besluit :

Te bepalen :

1. dat art. 6 van de „In- en Uitvoertoeslagverordening 1940"
(G. B. No. 175) in werking treedt op 1 Februari 1950.
2. dat deze resolutie in het Govenementstijdschrift zal worden
gepubliceerd.

Paramaribo, 20 Januari 1950.
J. KLAASZ.

De Landshoofd van Financiën,
J. A. DRUJESMA.

Uitgegeven 21 Januari 1950.
De Landshoofd van Financiën,
J. A. DRUJESMA.

1950

No. 22

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 30 Januari 1950 houdende nadere wijziging van de verordening van 16 Mei 1935 (G. B. No. 93) tot bestendiging van de heffing van opcenten op het middel invoerrechten (nadere verlenging van de termijn van werking der opcenten).

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is de verordening van 16 Mei 1935 (G. B. No. 93) tot bestendiging van de heffing van opcenten op het middel invoerrechten, laatstelijk gewijzigd bij de landsverordening van 29 December 1948 (G. B. No. 181) nader te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Art. 1.

In § 1 van artikel 2 van de verordening van 16 Mei 1935 (G. B. No. 93) tot bestendiging van de heffing van opcenten op het middel invoerrechten, zoals deze verordening laatstelijk werd gewijzigd bij de landsverordening van 29 December 1948 (G. B. No. 181), wordt voor „1949” gelezen „1950”.

Art. 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging en werkt terug tot 1 Januari 1950.

Gegeven te Paramaribo, de 30e Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven 31 Januari 1950.
De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELSMA.

1950

No. 23

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 31 Januari 1950 No. 426, houdende bestendiging van de bij resolutie van 6 September 1949 No. 3878 (G. B. No. 99) toegekende kinderbijslag aan de landsdienaren in vaste of tijdelijke dienst met uitzondering van het onderwijzend personeel.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING.

Op voordracht van de Landsminister van Financiën,
Gelezen (enz) ;

B e s l u i t :

I. De bij resolutie van 6 September 1949 No. 3878 (G. B. No. 99) vastgestelde regeling, zoals deze luidt na wijziging bij resolutie van 2 December 1949 No. 5133, G. B. No. 150, houdende toekenning van een kinderbijslag aan de landsdienaren in vaste of tijdelijke dienst met uitzondering van het onderwijzend personeel, gerekend van 1 Januari 1950 tot een nader te bepalen tijdstip te bestendigen.

II Te bepalen, dat uittreksel van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 31 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,

J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven 31 Januari 1950.

De Landsminister van Financiën,

J. A. DRIELSMA.

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 31 Januari 1953 No. 426, houdende bestaatslijst van de bij resolutie van 6 September 1949 No. 3878 (G. B. No. 38) toegekende kinderbijslag aan de landbouwers in vaste of tijdelijke dienst met uitzondering van het onderwerfend personeel.

DE GOVERNIEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING.

Op voordracht van de Landsminister van Financiën,
(Gedrukt (cont.) :

Besluit :

I. De bij resolutie van 6 September 1949 No. 3878 (G. B. No. 38) vastgestelde toelating wordt deze lijst en wijziging bij resolutie van 2 December 1949 No. 4181, G. B. No. 150, houdende toelating van een kinderbijslag aan de landbouwers in vaste of tijdelijke dienst met uitzondering van het onderwerfend personeel, gevond van 1 Januari 1953 tot een ander te betalen tijdslic te bestaatslijst.

II. Te bepalen, dat uitbreid van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden gepubliceerd.

Paramaribo, 31 Januari 1953.
J. KLAASSEN

De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELMA

Uitgegeven 31 Januari 1953.
De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELMA

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 31 Januari 1950 No. 432, houdende nadere wijzigingen en aanvullingen van de bepalingen omtrent de standplaatsen, de kleding en wapening en de geneeskundige behandeling van de ambtenaren en beambten van Politie in Suriname, (G. B. 1935 No. 35).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Justitie en Politie,
Herlezen (enz.) ;

Besluit:

A. In de bij resolutie van 25 Februari 1935 No. 696, houdende bepalingen omtrent de standplaatsen, de kleding en wapening en de geneeskundige behandeling van de ambtenaren en beambten van Politie in Suriname, (G. B. 1935 No. 35), zoals deze luidt na wijziging en aanvulling, laatstelijk bij de resolutie van 14 Januari 1943 No. 130 (G. B. 1943 No. 4), worden de navolgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht :

I. In artikel 6 wordt :

a. de 8ste alinea van het eerste lid gelezen als volgt :

„een helmhoed van een door de Procureur Generaal goed te keuren model, aan de voorzijde voorzien van een koninklijke kroon van wit metaal ter hoogte van 3 1/2 cm., en van een lederen stormband.”

b. de 9de alinea van het 1ste lid aangevuld als volgt :

„de Procureur Generaal geeft nadere bevelen omtrent het gebruik van de pet ;”

c. de laatste alinea van het 1ste lid gelezen als volgt :

„zwarte of bruine (hoge of lage) schoenen, een en ander

1950

No. 24

„in overeenstemming met daaromtrent door de Procureur-Generaal te geven bevelen ;”

II. In artikel 8 wordt aan het 3de lid een nieuwe zin toegevoegd, luidende :

„De jas van de witte uniform kan naar verkiezing open of „gesloten zijn, zullende bij de open jas een wit overhemd met „zwarte das worden gedragen en zullende deze jas overigens „moeten zijn van hetzelfde model a's voor de ambtenaren van „politie in artikel 9 voorgeschreven.”

III. In het eerste lid van artikel 9 worden :

a. tussen de eerste en tweede alinea twee nieuwe alinea's toegevoegd, luidende :

„de jas kan naar verkiezing open of gesloten zijn ; bij de „open jas wordt een wit overhemd met zwarte das gedragen, „indien daarbij een witte of serge uniformjas wordt gedragen ; „wordt een open khakijas gedragen, dan wordt daarbij een „bruin overhemd met bruine das gedragen ;”

„de open khakijas is voorzien van vier knopen ; de witte „of serge open jas bovendien van een ongenaaide ceintuur ter „breedte van 5cm. met verzilverde of vernikkelde gesp ;” ;

b. in de 7de (thans 5de) alinea inplaats van „gekroonde W” gelezen : „koninklijke kroon” ;

IV. In het tweede lid van artikel 9 wordt in de tweede alinea inplaats van „gekroonde W” gelezen „koninklijke kroon” ;

B. Te bepalen dat :

1. de in § A opgenomen wijzigingen en aanvullingen in werking zullen treden met ingang van 4 Februari 1950 ;

2. (enz.)

3. dat uittreksel uit deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 31 Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,

J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven 1 Februari 1950.

De Landsminister van Justitie en Politie,

J. C., DE MIRANDA Jr.

1950

No. 25

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 31 Januari 1950
tot aanvulling van de Landsverordening van 22 December 1943
(G. B. No. 120), houdende voorschriften omtrent het beheer
der districten in Suriname.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de
Landsverordening van 22 December 1943 (G. B. No. 120), hou-
dende voorschriften omtrent het beheer der districten in Suri-
name, zoals zij luidt na de daarin gebrachte wijzigingen bij
landsverordening van 25 Mei 1949 (G. B. No. 62), aan te vullen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg
der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel I.

Artikel 19, lid 1, van de landsverordening van 22 Decem-
ber 1943 (G. B. No. 120) houdende voorschriften omtrent het
beheer der districten in Suriname, wordt gelezen als volgt :

„(1) Het is verboden in de districten zich te vestigen als
handelsagent, commissionair, vettewarier, winkelier, koopman,
grossier, bakker of slager, of in een woning winkel te houden
dan wel koopwaren te verkopen, of af te leveren, of die koop-
waren rond te venten, of het import-en/of exportbedrijf uit
te oefenen, zonder voorafgaande, schriftelijke vergunning van
de Districts-Commissaris, welke bij een op zegel gesteld ver-
zoekschrift door de belanghebbende dient te worden aange-
vraagd.

Een zodanige vergunning wordt, tenzij tegen inwilliging
van het verzoek gegronde bezwaren bestaan, verleend voor

een bepaalde plaats en voor vijf jaren ; zij kan telkens op gelijke wijze worden verlengd.”.

Artikel II.

Overgangsbepaling.

Zij, die bij de inwerkingtreding van deze landsverordening reeds als handelsagent, commissionair gevestigd zijn of het import- en/of exportbedrijf uitoefenen, worden geacht een vergunning van de Districts-Commissaris te hebben verkregen op de voet van artikel 19, met dien verstande dat de in het eerste lid bedoelde vijf jaren worden geacht te zijn ingegaan op de dag van inwerkingtreding van deze landsverordening en dat de bepaalde plaats als bedoeld in artikel 19, lid 1, de plaats is waar het bedrijf wordt uitgeoefend ten tijde van de inwerkingtreding van deze landsverordening.

Artikel III.

Deze landsverordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 31e Januari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,

J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven 9 Februari 1950.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 31 Januari 1950 No. 441, houdende bekendmaking van het Koninklijk Besluit van 27 December 1948 No. 20 houdende wijziging en aanvulling van het Koninklijk Besluit van 13 September 1928 No. 32 (G. B. No. 85, Publicatieblad No. 67), laatstelijk gewijzigd bij K. B. van 14 Mei 1947 No. 21 (G. B. No. 98, Publicatieblad No. 113), houdende regeling van de bezoldiging der militairen dienende bij (en van het burgerpersoneel dienstdoende bij) de troepen in Suriname en Curaçao.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
ORGAAN VAN HET KONINKRIJK,

Gehoord de Commandant Landmacht in Suriname ;
Herlezen de resolutie van 20 Juni 1947 No. 2412 (G. B. No. 98) ;

Overwegende, dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk besluit van 27 December 1948 No. 20, houdende wijziging en aanvulling van het K.B. van 13 September 1928 No. 32 ;

B e s l u i t :

Te gelasten, dat het Koninklijk besluit van 27 December 1948 No. 20, houdende wijziging en aanvulling van het K.B. van 13 September 1928 No. 32 benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 31 Januari 1950.
De Gouverneur van Suriname,
Orgaan van het Koninkrijk,
J. KLAASESZ.

Uitgegeven, 9 Februari 1950.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

2

No. 26

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

27 December 1948.

No. 20.

Op voordracht van Onze Minister zonder Portefeuille van 17 December 1948, 6e Afdeling, No. 28;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

In artikel 2 van de „Regeling van de bezoldiging der militairen, dienende bij de troepen in Suriname en Curaçao, zomede van de toelagen en vergoedingen, welke ten laste van het XIe Hoofdstuk der Staatsbegroting ten behoeve van die troepen kunnen worden uitgekeerd”, vastgesteld bij het Koninklijk Besluit van 13 September 1928 No. 32 (Gouvernementsblad No. 85, Publicatieblad No. 67), zoals dit sedert is gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij het Koninklijk Besluit van 14 Mei 1947 No. 21 (Gouvernementsblad No. 98, Publicatieblad No. 113), wordt het gestelde onder II. in Curaçao, sub. A. „Toelagen” gewijzigd en aangevuld als volgt:

1e. voor de bedragen „f. 65.—, f. 55.— en f. 15.—”

wordt gelezen: „f. 110.—, f. 100.— en f. 30.—”.

2e. dit lid wordt aangevuld als volgt: „aan de Troepencommandant Aruba f. 900.— 's jaars”.

Artikel 2.

Dit besluit wordt geacht in werking te zijn getreden:

a. voor wat betreft de in het vorig artikel onder 1e. gewijzigde bedragen met ingang van 1 Januari 1948;

b. voor wat betreft de in het vorig artikel onder 2e. genoemde toelage met ingang van 1 September 1948.

Onze Ministers zonder Portefeuille en van Overzeese Ge-

1950

No. 26

biedsdelen zijn belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 27 December 1948.

JULIANA.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
SASSEN.

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
De Secretaris Generaal
van het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen,
J. M. KIVERON.

Handwritten text, mostly illegible due to blurring and bleed-through.

Postfach 11, Dornum 1950
JULIAHA

Handwritten text, mostly illegible due to blurring and bleed-through.

Übertragungs- und Kommunikations-
Leistungsfähigkeit

Handwritten text, mostly illegible due to blurring and bleed-through.

Handwritten text, mostly illegible due to blurring and bleed-through.

Handwritten text, mostly illegible due to blurring and bleed-through.

1950

No. 27

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 31 Januari 1950 No. 442, houdende bekendmaking van het Koninklijk Besluit van 15 October 1949 No. 22 houdende wijziging en aanvulling van het Koninklijk Besluit van 13 September 1928 No. 32 (G. B. No. 85, Publicatieblad No. 67), laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 27 December 1948 No. 21 (G. B. No. 26), houdende regeling van de bezoldiging der Militairen dienende bij (en van het Burgerpersoneel dienstdoende bij) de troepen in Suriname en Curaçao en van het Koninklijk Besluit van 13 Januari 1947 No. 18 (G. B. No. 46), gewijzigd en aangevuld bij Koninklijk Besluit van 14 Mei 1947 No. 21 (G. B. No. 98, Publicatieblad No. 113), houdende een duurtelbijslagregeling voor de bij de troepen in Suriname dienende Militairen.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

ORGAAN VAN HET KONINKRIJK,

Gelezen de missive van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen thans Minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen, dd. 25 October 1949, 6e Afdeling Lt. x 63/No. 99 ;

Gehoord de Commandant Landmacht in Suriname ;

Herlezen de resolutiën van 11 Februari 1947 No. 612 (G. B. No. 46), 26 Maart 1947 No. 1287 (G. B. No. 65), 20 Juni 1947 No. 2412 (G. B. No. 98) en 31 Januari 1950 No. 441 ;

Overwegende, dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk Besluit van 15 October 1949 No. 22, houdende wijziging en aanvulling van het Koninklijk Besluit van 13 September 1928 No. 32, alsmede dat van 13 Januari 1947 No. 18 ;

1950

2

No. 27

Besluit:

Te gelasten, dat het Koninklijk Besluit, van 15 October 1949 No. 22, houdende wijziging en aanvulling van het Koninklijk Besluit van 13 September 1928 No. 32 alsmede dat van 13 Januari 1947 No. 18 (G. B. No. 85, Publicatieblad No. 67), laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 27 December 1948 No. 21 (G. B. No. 26), houdende regeling van de bezoldiging der Militairen dienende bij (en van het burgerpersoneel dienstdoende bij) de troepen in Suriname en Curaçao en van het Koninklijk besluit van 13 Januari 1947 No. 18 (G. B. No. 46) gewijzigd en aangevuld bij Koninklijk besluit van 14 Mei 1947 No. 21 (G. B. No. 98, Publicatieblad No. 113), houdende een duurtebijslagregeling voor de bij de troepen in Suriname dienende militairen, benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo 31 Januari 1950.

De Gouverneur van Suriname,
Orgaan van het Koninkrijk,

J. KLAASESZ.

Uitgegeven, 9 Februari 1950.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 27

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.,

15 October 1949.

No. 22

Op de voordracht van Onze Minister zonder Portefeuille van 8 October 1949, 6e Afdeling No. 9;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

De „Regeling van de bezoldiging der militairen, dienende bij de Troepen in Suriname en Curaçao, zomede van de toelagen en vergoedingen welke ten laste van het XIe Hoofdstuk der Staatsbegroting ten behoeve van die Troepen kunnen worden uitgekeerd”, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 13 September 1928 No. 32 (Gouvernementsblad No. 85, Publicatieblad No. 67), zoals dit sedert is gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij Ons Besluit van 27 December 1948 No. 20 wordt gewijzigd en aangevuld als volgt:

1e.: de woorden „troepen”, „Curacao”, „Nederlands Indië” en „XIe Hoofdstuk der Staatsbegroting” worden overal waar zij in dit besluit voorkomen vervangen door onderscheidenlijk: „Landmacht”, „Nederlandse Antillen”, „Indonesië” en „XIIIe Hoofdstuk der Rijksbegroting”;

2e.: in Artikel 1, lid 1, worden de woorden: „dezelfde bezoldigingen vervangen door: „als bezoldiging hetzelfde aantal guldens in Surinaamse of Antiliaanse Courant”; na het woord „diensttijd” wordt opgenomen „Volgens de geldende bezoldigingsregeling in Indonesisch Courant ontvangen”;

3e.: in Artikel 2 onder I. in Suriname, sub A. Toelagen, vervallen de woorden: „aan soldijgenietende militairen een regionale toelage van f 15 - 's maands”;

4e.: in Artikel 2 onder II. in Curaçao, sub A. Toelagen, worden de woorden: „van onderscheidenlijk” en de daarachtersvolgende bedragen:

„f 110.—, f 100.— en f 30.— 's maands” vervangen door:

„a. voor ongehuwden van onderscheidenlijk f 200.—, f 150.— en f 30.— 's maands;

b. voor gehuwden van onderscheidenlijk f 250.—, f 175.— en f 90.— 's maands”.

Artikel 2.

In artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 13 Januari 1947 No. 18 (Gouvernementsblad No. 46) zoals gewijzigd en aangevuld bij artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 14 Mei 1947 No. 21 (Gouvernementsblad No. 98) worden de woorden : „Op de bij de troepen in Suriname dienende militairen, die bezoldigd worden volgens de voor de militairen van het Koninklijk-Nederlandsch Indisch Leger geldende bezoldigingsregeling, alsmede op het tot die Troepen" vervangen door de woorden : „Op het tot de Landmacht in Suriname" en komen de woorden : „met dien verstande, dat de duurtebijslag, c. q. extra- duurtebijslag voor soldijgenietende militairen mede wordt berekend over de regionale toelage, de gezinstoelage, de huishuurtoelage en de vergoeding voor water en licht" te vervallen.

Artikel 3

In artikel 4 van het Koninklijk Besluit van 14 Mei 1947 No. 21 (Publicatieblad No. 67) worden de woorden : „Op de bij de Troepen in Curaçao dienende militairen, die bezoldigd worden volgens de voor de militairen van het Koninklijk Nederlands Indisch Leger geldende bezoldigingsregeling, alsmede op het tot die Troepen" vervangen door de woorden : „Op het tot de Landmacht der Nederlandse Antillen" en komen de woorden : „met dien verstande, dat de duurtebijslag, c q extra- duurtebijslag voor soldijgenietende militairen mede wordt berekend over de regionale toelage, de gezinstoelage, de huishuur oelage en vergoeding voor water en licht" te vervallen.

Artikel 4.

Dit besluit wordt gerekend in werking te zijn getreden met ingang van 1 Januari 1949.

Onze Ministers zonder Portefeuille en van Overzeese Gebiedsdelen zijn belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 15 October 1949.

JULIANA.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
J. H. VAN MAARSEVEEN.

1950

No. 27

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

Verbeterblad.

In het Intitulé wordt inplaats van „Koninklijk Besluit van 27 December 1948 No. 21 (G.B. No. 26)” gelezen „Koninklijk Besluit van 27 December 1948 No. 20 (G. B. 1950 No. 26)”, terwijl onder „Herlezen” inplaats van „31 Januari 1950 No. 441” wordt gelezen „31 Januari 1950 No. 441 (G.B. No. 26)”.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

1950

No. 28

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 1 Februari 1950 No. 445, houdende gratieverlening naar aanleiding van het bezoek van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden aan Suriname.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Justitie en Politie ;

Gelezen de nota van de Procureur-Generaal van 25 Januari 1950 No. 28 Geheim ;

Gelet op artikel 33 eerste lid van de Landsregeling van Suriname ;

Herlezen de resolutie van 26 Januari 1950 No. 367 ;

Besluit:

Artikel 1.

Naar aanleiding van het bezoek van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden aan Suriname wordt op de wijze als bedoeld in de navolgende artikelen gratie verleend aan alle door de burgerlijke rechter in Suriname bij een vóór 4 Februari 1950 in kracht van gewijsde gegane uitspraak tot een tijdelijke — ook vervangende — vrijheidstraf veroordeelden, die hun straf nog geheel of gedeeltelijk moeten ondergaan, met uitzondering van de gedetineerden, die zich door hun gedrag tijdens de detentie gratie onwaardig hebben gemaakt en van hen, die voortvluchtig zijn.

De bepalingen van deze resolutie zijn ook toepasselijk op hen die tot levenslange gevangenisstraf zijn veroordeeld, maar van wie de straf bij wege van gratie reeds is omgezet in een tijdelijke.

Artikel 2.

Van de onvoorwaardelijk opgelegde vrijheidsstraffen wordt een zesde deel kwijtgescholden met een minimum van 8 dagen en een maximum van 4 maanden. Bedraagt de straf of het nog te ondergane deel van de straf 8 dagen of minder, dan wordt de straf of het restant geheel kwijtgescholden. Indien op grond van het vorenstaande een gedeelte van een dag zou moeten worden kwijtgescholden, wordt dit als een gehele dag gerekend.

Artikel 3.

Indien bij een rechterlijke uitspraak is bepaald, dat de tijd door de veroordeelde in voorlopige hechtenis doorgebracht geheel of gedeeltelijk op de straftijd in mindering wordt gebracht, telt deze tijd mede bij de berekening van het deel van de straf waarvan gratie wordt verleend.

Artikel 4.

Indien bij één rechterlijke uitspraak meerdere gelijksoortige vrijheidstraffen zijn opgelegd, gelden deze voor de toepassing van dit besluit als één straf.

Artikel 5.

1. De gratie strekt zich niet uit tot vrijheidstraffen of gedeelten daarvan ten aanzien waarvan door de rechter het bevel is gegeven, dat zij voorwaardelijk niet ten uitvoer zouden worden gelegd, ongeacht of nadien last tot tenuitvoerlegging is gegeven.

2. De gratie strekt zich niet uit tot gedeelten van straffen, die ingevolge een besluit tot voorwaardelijke invrijheidstelling niet ten uitvoer worden gelegd, noch tot gedeelten van straffen, die na herroeping van een besluit tot voorwaardelijke invrijheidstelling ten uitvoer gelegd worden.

Artikel 6.

Indien van een straf reeds gedeeltelijk gratie is verleend, heeft de gratieverlening, bedoeld in dit besluit alleen betrekking op het overblijvend gedeelte van de straf.

1950

No. 28

Artikel 7.

Van vervangende vrijheidstraffen wordt slechts gratie verleend, voor zover deze op de dag van inwerkingtreding van dit besluit worden ondergaan.

Artikel 8.

De betreffende rechterlijke uitspraken blijven overigens in haar geheel.

Artikel 9.

Deze resolutie treedt in werking op de dag van aankomst van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard.

De Landsminister van Justitie is belast met de uitvoering van deze resolutie, hetwelk in het Gouvernementsblad en in het Gouvernements Advertentieblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 1 Februari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,

J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven 2 Februari 1950.

De Landsminister van Justitie en Politie,

J. C. DE MIRANDA JR.

1950

No. 29

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 4 Februari 1950 No. 514, houdende bepalingen omtrent de ambtelijke adresvorm aan alle overheidsfunctionarissen, leden van de rechterlijke macht en ambtenaren.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Regeringsraad,

Gehoord de Raad van Advies en het Hof van Justitie in Suriname ;

Overwegende :

dat het niet wenselijk is om, met uitzondering van de Gouverneur, voor de Overheidsfunctionarissen de tot nu toe gebruikelijke adres- en aanspreekvormen te handhaven of nieuwe in te voeren ;

Besluit :

1. Te bepalen, dat de ambtelijke adresvorm aan alle overheidsfunctionarissen, leden van de rechterlijke macht en ambtenaren van iedere categorie dient te luiden „de Heer”, met vermelding van de betreffende functie.

2. dat in alle ambtelijke correspondentie en stukken het op de sub 1 genoemde personen betrekking hebbende persoonlijk voornaamwoord van de tweede persoon slechts „U” en van de derde persoon slechts „hij” of „zij” zal luiden.

3. dat de ambtelijke aanspreekvorm der sub 1 genoemde personen in woord of geschrift „Mijnheer” (c. q. „Mevrouw” of „Mejuffrouw”) zal zijn, al of niet met vermelding van de functie daarachter.

1950

No. 29

4. dat de oude adres- en aanspreekvorm van de Gouverneur ongewijzigd blijft.

5. dat deze regeling met ingang van 4 Februari 1950 in werking zal treden.

6. dat afschrift van deze resolutie zal worden opgenomen in het Gouvernementsblad en in het Gouvernements-Advertentieblad.

Paramaribo, 4 Februari 1950.

J. KLAASESZ.

De Regeringsraad,

J. C. DE MIRANDA, Jr.

A. W. BRAKKE.

J. A. DRIELSMA.

W. E. HEWITT.

L. LICHTVELD.

J. C. ZAAL.

Uitgegeven 4 Februari 1950.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

Proclamatie

van 4 Februari 1950

ter gelegenheid van het bezoek aan Suriname

VAN ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID
DE PRINS DER NEDERLANDEN.

Landgenoten,

Andermaal hebben wij het voorrecht Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins der Nederlanden binnen onze landsgrenzen welkom te heten. Het stemt ons allen tot grote dankbaarheid, dat opnieuw een lid van ons geliefd Oranjehuis zich persoonlijk op de hoogte komt stellen van de huidige verhoudingen in dit land.

Immers, zowel op staatkundig als op economisch en cultureel gebied verkeert Suriname in een periode van ontwikkeling; veel is er opal deze gebieden veranderd sedert het vorig bezoek van Zijne Koninklijke Hoogheid in October 1942. Wij hopen de Prins gedurende een twaalfstal dagen te mogen rondleiden door een land, waar hard wordt gewerkt en waar talrijke moeilijkheden het spoedig bereiken van hogere welvaart in de weg staan, doch waar niettemin het Volk — gesterkt door de wetenschap thans staatsrechtelijk in inwendige aangelegenheden autonoom te zijn — vol enthousiasme bereid is te wagen en te volharden om tenslotte te winnen.

Wij weten, dat de zoeven geschetste mentaliteit der Surinaamse bevolking zeker in de eerste plaats zal worden verstaan door onze Koninklijke Gast, die in de oorlogsjaren door zijn moedige vasthoudendheid de toenmalige Koningin evenzeer als Zijn Echtgenote zulk een grote steun is geweest en die door Zijn militaire gaven de zaak van het Koninkrijk zulke grote diensten heeft bewezen.

Moge Zijne Koninklijke Hoogheid tijdens Zijn verblijf hier te lande ervaren, dat het Surinaamse Volk ook onder de tegenwoordige staatsrechtelijke verhouding zich nauw verbonden gevoelt met de overige delen van het Koninkrijk, zo zegenrijk bestuurd door Hare Majesteit Koningin Juliana.

Leve het Huis van Oranje, Leve de Koningin.

De Gouverneur van Suriname,
J. KLAASESZ.

De Regeringsraad van Suriname,

J. C. DE MIRANDA Jr.

Voorzitter, Landsminister van Justitie en Politie
en van Economische Zaken.

A. W. BRAKKE.

Landsminister van Openbare Werken en Verkeer.

J. A. DRIELSMA.

Landsminister van Financiën.

W. E. HEWITT.

Landsminister van Landbouw, Veeteelt en Visserij.

L. LICHTVELD.

Landsminister van Onderwijs en van Volksgezondheid.

J. C. ZAAL.

Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur
en van Sociale Zaken.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 9 Februari 1950 No. 610, houdende nadere wijziging en aanvulling van de Autobusverordening (G. B. 1933 No. 100), zoals zij luidt na wijziging laatstelijk bij G. B. 1949 No. 51.

DE LANDSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER,

Gelezen het door de Administrateur van Financiën overgelegd schrijven van de Controleur der Belastingen van 22 December 1949 No. 477 ;

Gehoord de Procureur-Generaal, de Directeur van het departement van Openbare Werken en Verkeer en de Administrateur van Financiën ;

Herlezen de resolutiën van 24 September 1945 No. 2975 (G. B. No. 146), 25 September 1946 No. 3411 (G. B. No. 102) en 22 Maart 1948 No. 1239 (G. B. No. 44) ;

Gelet op de Autobusverordening (G. B. 1933 No. 100), zoals zij luidt na wijziging laatstelijk bij G. B. 1949 No. 51 ;

B e s l u i t :

A. De resolutie van 24 September 1945 No. 2975 (G. B. No. 146), zoals laatstelijk gewijzigd bij resolutie van 22 Maart 1948 No. 1239 (G. B. No. 44) houdende vaststelling van voorwaarden en bepalingen naar welke, krachtens, artikel 3, eerste lid van de na te melden verordening, vergunningen zullen kunnen worden verleend tot het in werking brengen van een openbaar middel tot vervoer van personen of goederen te land als bedoeld in artikel 1 van de Autobusverordening (G. B. 1933 No. 100), zoals zij luidt na wijziging laatstelijk bij G. B. 1949 No. 51, nader te wijzigen en aan te vullen als volgt :

I. Aan artikel 1 wordt een 2de lid toegevoegd, luidende als volgt :

„Een vergunning kan slechts worden verleend onder

„voorwaarde, dat nauwkeurig wordt boekgehouden van de uitkomsten van het bedrijf waarin de vergunning wordt gegeven, en dat de door de vergunninghouder verschuldigde belastingen en andere middelen welke op dezelfde voet als belastingen worden ingevorderd tot een door de Controleur der Belastingen voldoende bedrag zijn voldaan.

II. Artikel 3 wordt gelezen als volgt :

„Het vergunningsrecht bedoeld in het tweede lid van artikel 2 van de verordening van 23 Augustus 1933 (G. B. No. 100), zoals deze luidt na wijziging laatstelijk bij de landsverordening van 10 Mei 1949 (G. B. No. 51) bedraagt :

- „a. voor een bus van 25 zitplaatsen of meer :
 - „voor een jaar of minder, doch meer dan zes maanden f. 30.—
 - „voor zes maanden of minder, doch meer dan drie maanden f. 17 50.—
 - „voor drie maanden of minder f. 10.—
- „b. Voor een bus met minder dan 25 zitplaatsen :
 - „voor een jaar of minder, doch meer dan zes maanden f. 25.—
 - „voor zes maanden of minder, doch meer dan drie maanden f. 15.—
 - „voor drie maanden of minder f. 8.—.

III. In artikel 19 wordt onder letter B het woordje „en” na „Procureur Generaal” vervangen door een komma en na het woord „Verkeer” ingevoegd „en de Controleur der Belastingen”.

B. Te bepalen, dat deze resolutie waarvan afschrift in het Gouvernementsblad en in het Gouvernements-Advertentieblad zal worden geplaatst in werking treedt op de dag na die harer plaatsing, met dien verstande echter, dat voor de lopende vergunningen het bij de betrekkelijke resolutie vastgesteld vergunningsrecht blijft gehandhaafd tot de verstrijking van de daarin gestelde termijn.

Paramaribo, 9 Februari 1950.

A. W. BRAKKE.

Uitgegeven 15 Februari 1950.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

1950

No. 31

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

Verbeterblad

Het intitulé van G. B. No. 31 wordt als volgt gelezen :

Resolutie van 9 Februari 1950 No. 610, houdende nadere wijziging en aanvulling van de resolutie van 24 September 1945 No. 2975 (G. B. No. 146), laatstelijk gewijzigd bij resolutie van 22 Maart 1948 (G. B. No. 44), houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen waaronder vergunningen zullen worden verleend voor het vervoer van personen of goederen te land, als bedoeld in artikel 1 van de Autobusverordening (G. B. 1933 No. 100).

De wnd. Gouvernements Secretaris,
A. D. FERNANDES.

GOVERNMENT OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

IN SENATE, January 10, 1950.

REPORT OF THE ATTORNEY GENERAL
ON THE PROCEEDINGS OF THE
COMMISSIONERS OF THE DISTRICT OF COLUMBIA
IN THE MATTER OF THE
ESTABLISHMENT OF A
DISTRICT OF COLUMBIA
UNIVERSITY

BY
A. D. PERMAN

PRINTED BY THE
GOVERNMENT OF THE DISTRICT OF COLUMBIA
WASHINGTON, D. C.

1950

1950

1950

1950

No. 32

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 13 Februari 1950 No. 693, bepalende de beëindiging van de staat van liquidatie waarin de bij resolutie van 20 Dec. 1947 No. 5209 opgeheven Inkoop Centrale Suriname werd gesteld.

DE LANDSMINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN,

Gehoord (enz.) ;

Besluit:

I. De staat van liquidatie waarin de bij resolutie van 20 December 1947 No. 5209 opgeheven Inkoop Centrale Suriname werd gesteld, op 30 April 1949 te beëindigen.

II. Te bepalen :

a. dat de kasmiddelen en het banktegoed van genoemde Inkoop Centrale zullen worden overgedragen aan de Administratie van Financiën ;

b. dat eventueel nog lopende vorderingen en verplichtingen van genoemde Inkoop Centrale door de Administratie van Financiën zullen worden afgedaan ;

c. dat het voordelig saldo van de Inkoop Centrale Suriname zal worden overgeschreven op de Administratie van Financiën ;

d. dat de inventaris en het meubilair en archief van deze Inkoop Centrale zullen worden overgedragen aan het Departement voor Economische Zaken.

e. dat uittreksel van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, 13 Februari 1950.

J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven, 15 Februari 1950.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

GOVERNMENTSLAAT

VAN

SURINAME

RESOLUTIE van 11 februari 1950 No. 697, houdende de bevestiging van de staat van liquidatie waarin de 697 resolutie van 20 Dec. 1949 opgevoerd inkomende van de Surinaamse Staat werd vastgesteld.

DE LANDSMINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Gehand. (enz.)

Bewijst:

I. De staat van liquidatie waarin de 697 resolutie van 20 Dec. 1949 opgevoerd inkomende van de Surinaamse Staat werd vastgesteld, op 30 April 1949 is bevestigd.

II. Te bevestigen:

a. dat de bestaande en het bevestigde van genoemde inkomende Staat zullen worden overgedragen aan de Administratie van Financien;

b. dat eveneens nog toegekende voorstellen en verplichtingen van economische inkomende Staat de Administratie van Financien zullen worden afgeleverd;

c. dat het voorstel van de inkomende Staat van Financien worden overgedragen op de Administratie van Financien;

d. dat de inkomende en het bevestigde van deze inkomende Staat zullen worden overgedragen aan het Departement van Economische Zaken.

e. dat het voorstel van deze resolutie in het Gerechtelijk Hof zal worden opgenomen.

Paramaribo, 12 Februari 1950.

J. C. DE MEERMAN jr.

Uitgeleverd, 12 Februari 1950.

De Landsminister van Algemeen en Gerechtelijk Bestuur.

J. G. ZAL.

1950

No. 32

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

Verbeterblad.

In de titel en het dispositief in plaats van :
„resolutie van 20 December 1947 No. 5209”

te lezen :

„resolutie van 20 December 1947 No. 5219 (G. B. No. 200)”.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

No. 32

1950

GOVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Verordening.

In de titel en het dispositief te plaatsen van:
„Verordening van 20 December 1947 No. 100”

te lezen:

„Verordening van 20 December 1947 No. 100 (G. B. No. 100)”

De Landbouwminister van Afieland en

Gewestelijk Bestuur.

J. C. ZAAL.

1950

No. 33

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 16 Februari 1950 No. 763, houdende regelen omtrent de zorg voor de uitgave van het Gouvernementsblad van Suriname.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Regeringsraad ;

De Raad van Advies gehoord (schrijven van 9 Februari 1950 No. 613) ;

Herlezen de resolutie van 9 Februari 1950 No. 613 ;

Overwegende dat het wenselijk is regelen te stellen omtrent de richtige afkondiging van wetten, algemene maatregelen van bestuur, landsverordeningen en landsbesluiten, en de zorg voor de uitgave van het Gouvernementsblad aan een daarvoor verantwoordelijke Landsminister op te dragen ;

Gelet op de artikelen 35, 40, 43, 46, 48 en 50 van de Landsregeling van Suriname ;

Besluit :

Vast te stellen de navolgende bepalingen :

Artikel 1.

De zorg voor de uitgave van het Gouvernementsblad van Suriname en in het bijzonder voor de uitgifte daarin van wetten, van algemene maatregelen van bestuur, van landsverordeningen en landsbesluiten wordt opgedragen aan de Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur.

Artikel 2.

De wetten en algemene maatregelen van bestuur worden na ondertekening door de Gouverneur door deze verzonden aan de Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur. De landsverordeningen en landsbesluiten worden na ondertekening door de Gouverneur en na door de betrokken Landsminister, die het aangaat, te zijn mede ondertekend, door laatstgenoemde verzonden aan de Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur.

Wanneer de landsverordening of het landsbesluit de mede-ondertekening behoeft van meer dan één Landsminister, geschiedt de verzending door hem die het laatst tekent.

Artikel 3.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur voorziet het afkondigingsformulier van de wet, de algemene maatregel van bestuur, de landsverordening of het landsbesluit van de woorden „Uitgegeven te . . . de”, alsmede van het onderschrift „De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur” en van zijn ondertekening.

Hij zorgt voor de onmiddellijke plaatsing van de wet, de algemene maatregel van bestuur, de landsverordening of het landsbesluit in het Gouvernementsblad.

Artikel 4.

De artikelen 2 en 3 zijn mede van toepassing op andere besluiten, waarvan de opneming in het Gouvernementsblad is bevolen.

Artikel 5.

Deze resolutie treedt in werking drie dagen na de dagtekening van het Gouvernementsblad waarin zij is geplaatst.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur is belast met de uitvoering van deze resolutie, die in het

1950

No. 33

Gouvernementsblad en het Gouvernements-Advertentieblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 16 Februari 1950.

J. KLAASESZ.

De Regeringsraad,
J. C. DE MIRANDA Jr.
A. W. BRAKKE.
J. A. DRIELSMA.
W. E. HEWITT.
L. L. LICHTVELD.
J. C. ZAAL.

Uitgegeven te Paramaribo, de 16de Februari 1950.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

Paramaribo, 17 Februari 1950.

De Gouverneur van Suriname,

J. KLAASESZ.

De Regeringsraad van Suriname,
J. C. DE MIRANDA, Jr.
A. W. BRAKKE.
J. A. DRIELSMA.
W. E. HEWITT.
L. L. LICHTVELD.
J. C. ZAAL.

1950

No. 34

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

PROCLAMATIE

van 17 Februari 1950.

Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins der Nederlanden heeft de Landsregering van Suriname bij zijn vertrek verzocht zijn bijzondere dank over te brengen aan U allen voor de wijze, waarop hij in Suriname is ontvangen.

Zijne Koninklijke Hoogheid heeft het zeer gewaardeerd, dat hij in de gelegenheid is gesteld om tijdens zijn verblijf hier te lande een duidelijk inzicht te verkrijgen in de economische, sociale en culturele problemen, waarvoor Suriname zich in stad en districten gesteld ziet. Vol bewondering is hij voor hetgeen vaak in moeilijke omstandigheden reeds werd gepresteerd.

Het stemt tot grote dankbaarheid, dat het Prinselijk bezoek, zo kort na de inwerkingtreding der Interimregeling, tevens een gelegenheid is geweest voor het Surinaamse Volk om uitdrukking te geven aan zijn onverminderde liefde voor het Huis van Oranje.

Paramaribo, 17 Februari 1950.

De Gouverneur van Suriname,

J. KLAASESZ.

De Regeringsraad van Suriname,

J. C. DE MIRANDA, Jr.

A. W. BRAKKE.

J. A. DRIELSMA.

W. E. HEWITT.

L. LICHTVELD.

J. C. ZAAL.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 24 Februari 1950 No. 972, houdende nadere aanvulling van het Reglement van 's Lands Hospitaal te Paramaribo (G. B. 1938 No. 74) (uitkering voedinggeld)

DE LANDSMINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID,

Gelezen (enz);

Gelet op:

1. het „Reglement van 's Lands Hospitaal te Paramaribo, en de daarbij behorende bijlagen, vastgesteld bij resolutie dd. 30 Juli 1935 No. 2442 (G. B. No. 87) zoals dit luidt blijkens G. B. 1938 No. 74, en na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij resolutie van 10 Februari 1947 No. 591 (G. B. No. 45);

2. de resolutie van 28 Mei 1948 No. 2207 (G. B. No. 66), houdende vaststelling van het aan diverse landsbetrekkingen verbonden genot van vrije woning, vrije voeding, vrije kleding en andere emolumenten.

Overwegende:

dat het deel van het personeel van 's Lands Hospitaal te Paramaribo, dat aanspraak maakt op vrije, danwel gedeeltelijk vrije voeding o.m. in verband met de achturige werkdag belemmerd wordt in het gebruik van de maaltijden in het hospitaal, waardoor het gewenst is de mogelijkheid te scheppen van uitkering van het voedinggeld aan ieder rechthebbende, die daartoe de wens te kennen geeft;

dat in verband met de prijsstijging van de grondstoffen er aanleiding bestaat, het bedrag waarop de vrije voeding van de verschillende rechthebbenden is gewaardeerd, tijdelijk te verhogen.

Besluit:

I. Het „Reglement van 's Lands Hospitaal te Paramaribo en de daarbij behorende bijlagen, vastgesteld bij resolutie van 30 Juli 1935 No. 2442 (G. B. No. 87), zoals dit luidt blijkens G. B. 1938 No. 74 en na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij resolutie van 10 Februari 1947 No. 591 (G. B. No. 45), nader aan te vullen en aan artikel 16 a daarvan een nieuw LID toe te voegen, luidende:

„Desgewenst kan, met goedkeuring van de Geneesheer-Directeur, inplaats van voeding in natura voedinggeld worden uitgekeerd aan het daarvoor in aanmerking komend personeel, tot zodanige bedragen als in de desbetreffende regeling is of zal worden vastgesteld”.

II. In verband met de prijsstijging van grondstoffen en in afwachting van een nadere regeling de bij § A punt C van de resolutie van 25 April 1932 No. 1353, juncto die van 26 Mei 1948 No. 2207 (G. B. No. 66) vastgestelde bedragen wegens het genot van vrije c.q. gedeeltelijk vrije voeding voor het daarvoor in aanmerking komend personeel van 's-Lands Hospitaal te Paramaribo, tijdelijk te verhogen met:

f. 1.25 voor personeel dat gerangschikt is in de tweede klasse volle voeding;

f.1.— voor personeel dat gerangschikt is in de derde klasse volle voeding;

f. 0.75 voor personeel (mannen) dat gerangschikt is in de vierde klasse gedeeltelijke voeding;

f. 0.75 voor personeel (vrouwen) dat gerangschikt is in de vierde klasse gedeeltelijke voeding;

III. Te bepalen:

a. dat in afwijking van de terzake geldende regeling, vastgesteld bij de resolutiën van 5 Maart 1942 No. 704 (G. B. No. 26) juncto die van 17 December 1949 No. 5302 (G. B. No. 152) en 23 September 1946 No. 3383 (G. B. No. 100) juncto die van 17 December 1949 No. 5303 (G. B. No. 153), over het voedinggeld geen duurte- en extra duurtebijslagen zullen worden toegekend;

b. dat de in § I dezer resolutie opgenomen aanvulling van het „Reglement van 's Lands Hospitaal te Paramaribo” alsmede de in § II vastgestelde regeling zullen ingaan op 1 Maart 1950;

1950

No. 35

c. dat de Geneeskundig-Inspecteur op het artikel der begroting waarop de verstrekte voeding tot dusverre is gekweten het bedrag dat daarvoor thans contant zal worden uitgekeerd, zal moeten uitsparen terwijl van voornoemd diensthoofd wordt ingewacht een voorstel ten aanzien van verdere bezuinigingen die in verband met het voorgaande wel mogelijk zullen zijn.

d. dat uittreksel uit deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 24 Februari 1950.

L. LICHTVELD.

Uitgegeven, 28 Februari 1950.
De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 35

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

Verbeterblad

In sub 1 van „Gelet op” in plaats van :

„resolutie van 10 Februari 1947 No. 591 (G. B. No. 45)”
te lezen :

„resolutie van 10 November 1943 No. 4923 (G. B. No. 144)”.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

BESLUIT:

Te bevestigen het Besluit van 15 Januari 1949 (G. B. No. 21) van het wetgevend orgaan, dat op grond van het Spreekstuk-Samenvatting Wetboek van de Wetgeving der Vrijheidslanden, wordt het land met de Quirin langdurige opvangplaats en overname van het land bij besluit van 12 Januari 1949 (G. B. No. 14) van het land van de wetgeving, in het Gerechtelijk Bestuur en land- en opvang.

Paramaribo 22 Februari 1950.

J. C. ZAAL.

De Landsminister van Justitie en Politie.

J. C. DE MIRANDA, J.

Uitgegeven te Paramaribo, de 22 Maart 1950.

De Landsminister van
Algemeen en Gewestelijk Bestuur.

J. C. ZAAL.

Verordening

- in sub I van „Gedeelte op” in plaats van:
 „resolutie van 10 Februari 1947 No. 201 (G. B. No. 45).”
 te lezen:
 „resolutie van 10 November 1948 No. 1023 (G. B. No. 144).”

De Landminister van Algemeen
 en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL

1950

No. 36

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 27 Februari 1950 No. 1011, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de thans geldende tekst van het Besluit van 15 Januari 1907 (G. B. No. 8), ter uitvoering van artikel 382b, laatste lid van het Surinaams Burgerlijk Wetboek met betrekking tot voogdijraden.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Justitie en Politie ;

Gelet op de landsverordening van 28 Juli 1947 (G. B. No. 113) houdende voorschriften met betrekking tot de schrijfwijze van de Nederlandse taal ;

B E S L U I T :

Te bepalen dat het Besluit van 15 Januari 1907 (G. B. No. 8), *ter uitvoering van artikel 382b, laatste lid van het Surinaams Burgerlijk Wetboek met betrekking tot Voogdijraden*, zoals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen laatstelijk bij besluit van 19 Januari 1950 (G. B. No. 13) nevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo 27 Februari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,

J. C. DE MIRANDA, Jr.

Uitgegeven te Paramaribo, de 6de Maart 1950.

De Landsminister van
Algemeen en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

BESLUIT van 15 Januari 1907 (G. B. No. 8), ter uitvoering van artikel 382b, laatste lid van het Surinaams Burgerlijk Wetboek met betrekking tot Voogdijraden,

zoals dit luidt na wijziging bij de besluiten van :

- 20 Juni 1916 (G. B. No. 49) ;
- 25 Maart 1924 (G. B. No. 16) ;
- 14 Augustus 1929 (G. B. No. 57) ;
- 17 Augustus 1942 (G. B. No. 93) ;
- 15 Mei 1944 (G. B. No. 56) ;
- 5 Juni 1944 (G. B. No. 76) ;
- 19 Januari 1950 (G. B. No. 13) ;

Art. 1. *)

Te Paramaribo en te Nieuw-Nickerie is een voogdijraad gevestigd.

Het ressort van de Voogdijraad te Nieuw-Nickerie strekt zich uit over het district Nickerie, terwijl dat van Paramaribo zich uitstrekt over de andere districten.

Art. 2. **)

Elke voogdijraad bestaat, met inbegrip van de voorzitter, uit zes leden, en zo nodig, een of meer plaatsvervangende leden en wordt bijgestaan door een secretaris, die gevestigd moet zijn op de plaats, waar de voogdijraad zijn zetel heeft, ook kan een der leden als zodanig worden benoemd.

Door de raad kan aan de secretaris, onder nadere goedkeuring van de Gouverneur, een assistent worden toegevoegd.

Art. 3. ***)

De leden, de plaatsvervangende leden en de secretaris worden door de Gouverneur benoemd en ontslagen.

Een der leden wordt door de Gouverneur als voorzitter aangewezen.

*) Gew. bij G.B. 1950 No. 13.

**) Gew. bij G. B. 1916 No. 49, 1929 No. 57, 1950 No. 13.

***) Gew. bij G. B. 1942 No. 93.

De benoeming geschiedt voor de tijd van 6 jaar, met dien verstande, dat van de leden, met uitzondering van de voorzitter, de helft aftreedt om de drie jaren volgens een door de Gouverneur opgemaakt rooster.

De aftredende leden, plaatsvervangende leden en secretaris zijn terstond herbenoembaar.

In afwijking van het bovenstaande kan de benoeming van de secretaris voor onbepaalde tijd geschieden.

Die ter vervulling ener plaats buiten de in de rooster bepaalde tijd opengevallen, tot lid benoemd is, treedt af op het tijdstip, waarop degeen in wiens plaats hij is benoemd, moest aftreden.

Art. 4.

Wanneer een plaats van lid, plaatsvervangend lid of secretaris openvalt, geeft de voorzitter van de voordijraad onverwijld kennis daarvan aan de Gouverneur.

Ingeval van periodieke aftreding hetzij van de voorzitter, hetzij van de leden of plaatsvervangende leden, hetzij van de secretaris, geschiedt de kennisgeving drie maanden vóór het tijdstip van aftreding.

Art. 5.

Bij ontstentenis of afwezigheid wordt de voorzitter vervangen door het in achtereenvolgende dienstjaren oudste lid.

Bij gelijke diensttijd geschiedt de rangregeling naar de rangschikking der benoemingsresolutiën of, hebben benoemingen plaats gehad bij dezelfde resolutie naar de rangschikking der benoemden in die resolutie.

Bij ontstentenis of afwezigheid wordt de secretaris vervangen door een door de voorzitter aan te wijzen lid.

Art. 6.

De leden, de plaatsvervangende leden en de secretaris ontvangen vergoeding voor reis- en verblijfkosten.

Door de Gouverneur kan aan de secretaris een toelage worden toegekend.

Art. 7. *)

De voogdijraad te Paramaribo kan, behoudens goedkeuring van de Gouverneur, in elk der districten van zijn ressort, buiten het district Paramaribo, een of meer agenten benoemen.

Deze agenten ontvangen vergoeding voor reis- en verblijfkosten, wanneer zij zich op last of met machtiging van de voogdijraad van hun woonplaats moeten verwijderen.

Art. 8.

Alle van de voogdijraad uitgaande stukken worden ondertekend door de voorzitter en de secretaris.

Art. 9.

De voogdijraad kan in ieder bijzonder geval bij besluit een of meer zijner leden machtigen tot het verrichten van handelingen, tot welke de voogdijraad bevoegd is en tot het verstrekken van inlichtingen of de voorlichting, die ter voldoening aan de wettelijke voorschriften van de voogdijraad kunnen worden gevraagd.

Het afschrift van dit besluit strekt voor zoveel nodig tot bewijs van de verleende machtiging.

Art. 10.

Geen besluit van de voogdijraad is wettig, tenzij het is genomen in een vergadering, samengesteld uit meer dan de helft der leden.

Art. 11. **)

De voogdijraad te Paramaribo stelt een reglement vast, hetwelk de goedkeuring van de Gouverneur behoeft, en waarin worden geregeld :

1. De dagen en de uren der gewone vergaderingen,
2. de wijze waarop gewone en buitengewone vergaderingen worden belegd,

*) Gew. bij G. B. 1950 No. 13.

**) Gew. bij G. B. 1944 No. 76 en aangev. bij G. B. 1950. No. 13.

3. de orde der werkzaamheden op gewone vergaderingen,
4. de wijze van stemmen op de vergaderingen en aan welke vereisten, behalve het in art. 10 genoemde, een besluit heeft te voldoen, om als wettig genomen te worden beschouwd,
5. de verdeling der werkzaamheden tussen de leden,
6. de instructie voor de secretaris,
7. de instructie voor de agenten,
8. de wijze van verantwoording en beheer van de gelden, die aan de voogdijraad worden uitgekeerd ingevolge het bepaalde in art. 371g, 371h en 438c van het Surinaams Burgerlijk Wetboek en de wijze, waarop die uitkeringen worden verantwoord aan de wettelijke vertegenwoordigers der minderjarigen, te wier behoefte zij zijn geschied.

Voor de voogdijraad te Nickerie geldt het in het eerste lid bepaalde, met uitzondering van het onder sub 7 gestelde.

Wijzigingen in het reglement behoeven de goedkeuring van de Gouverneur.

Art. 12.

Het door de voogdijraad vastgestelde reglement wordt, zodra het de vereiste goedkeuring heeft bekomen, afgekondigd in het Gouvernements-Advertentieblad.

Met wijzigingen in het reglement wordt op gelijke wijze gehandeld.

Art. 13. *)

Zo spoedig mogelijk nadat elke voogdijraad zal zijn samengesteld, zal in het Gouvernements-Advertentieblad vanwege die raad mededeling worden gedaan van de plaats, waar en van de dagen en uren, waarop de gewone vergaderingen van de voogdijraad zullen worden gehouden, alsmede van de plaats, waar en van de uren, waarop de secretaris van die raad voor het publiek te spreken zal zijn.

Op dezelfde wijze wordt mededeling gedaan, wanneer in de in het voorgaande lid bedoelde regeling wijziging wordt gebracht.

*) Gew. bij G. B. 1950 No. 13

Art. 14.

Door de Gouverneur wordt jaarlijks een bepaalde som ter beschikking gesteld van de voogdijraad, bestemd tot het doen van de uitgaven, waartoe de voogdijraad gehouden is, de bu-reelkosten daaronder begrepen.

De verantwoording dier som geschiedt jaarlijks aan de Gouverneur, onder bijvoeging der bewijsstukken tegelijk met de inzending van het verslag, bedoeld bij art. 17. Voor uitgaven beneden een bedrag van drie gulden behoeven geen schriftelij-ke kwijtingen te worden overgelegd.

Art. 15.

De secretaris houdt de notulen der vergadering zodanig, dat ten aanzien van ieder besluit blijkt hoeveel leden tot het nemen daarvan hebben medegewerkt en met hoeveel stemmen voor en hoeveel stemmen tegen het besluit is genomen.

De secretaris is verplicht aan de president van het Hof van Justitie desverlangd af te geven door hem ondertekende uit-treksels uit de in het voorgaande lid bedoelde notulen.

Art. 16.

De voogdijraad kwijt zich van de opdrachten, waarmede de Procureur-Generaal hem in aangelegenheden, minderjarigen betreffende, belast.

Art. 17. *)

Elke voogdijraad zendt jaarlijks vóór 1 April aan de Gou-verneur een beredeneerd verslag van zijn werkzaamheden in het vorig jaar en deelt dit in afschrift mede aan het Hof van Justitie.

Het verslag wordt ingericht overeenkomstig voorschriften van de Gouverneur.

Tegelijk met voormeld verslag wordt door de voogdijraad aan de Gouverneur gezonden een staat, houdende opgave van de in het afgelopen jaar, ingevolge de artt. 371g, 371h en 438c van het Surinaams Burgerlijk Wetboek, door de voogdijraad ontvan-gen en betaalde uitkeringen.

*) Gew. bij G. B. 1944 No. 76 en 1950 No. 13.

1950

No. 36

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN
SURINAME.

Verbeterblad.

Aan het slot wordt na artikel 17 toegevoegd :

„Artikel 18. *)

Dit besluit treedt in werking tegelijk met de verordening van de 21e April 1906 (G. B. No 50).”,

terwijl onderaan de bladzijde een noot wordt gesteld, als hieronder opgenomen.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

*) Inwerking getreden op 1 April 1907.

Zie G. B. 1907 No. 30.

1950

Dear Sir, I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst. in relation to the above-mentioned matter.

The Government of the United States is pleased to learn that you are interested in the proposed project. It is the policy of the Government to encourage such projects, and it is the hope that the project will be successful.

The project is being considered by the appropriate authorities, and it is hoped that a decision will be reached in the near future.

I am, Sir, very respectfully,
Yours very truly,
John F. Kennedy
President of the United States

1950

The Government of the United States is pleased to learn that you are interested in the proposed project. It is the policy of the Government to encourage such projects, and it is the hope that the project will be successful.

1950

I am, Sir, very respectfully,
Yours very truly,
John F. Kennedy
President of the United States

The project is being considered by the appropriate authorities, and it is hoped that a decision will be reached in the near future.

I am, Sir, very respectfully,
Yours very truly,
John F. Kennedy
President of the United States

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 28 Februari 1950 No. 1052, houdende bekendmaking van het Koninklijk besluit van 28 September 1949 (Staatsblad No. J 447), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 23 Maart 1949 te Washington ondertekende Internationale Tarwe Overeenkomst.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsministers van Justitie en Politie en van Landbouw, Veeteelt en Visserij ;

Nader voorgenomen de missive van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen van 19 December 1949, 7e Afd. No. 16/958 ;

Herlezen de resolutie van 28 Februari 1950 No. 1051 ;

Overwegende dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk besluit van 28 September 1949 (Staatsblad No. J 447) bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 23 Maart 1949 te Washington ondertekende Internationale Tarwe Overeenkomst.

Besluit :

Te gelasten dat voormeld Koninklijk besluit benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 28 Februari 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,

J. C. DE MIRANDA Jr.

De Landsminister van Landbouw, Veeteelt en Visserij,

W. E. HEWITT.

Uitgegeven te Paramaribo, de 11de Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

GOVERNMENTSBLAAD

S E R I E A

RESOLUTIE van 25 Februari 1950 No. 1950
 bevestiging van het Koninklijk besluit van 25 September
 1949 (Staatsblad No. 1 417) houdende de bevestiging in het
 Staatsblad van de op 25 Maart 1949 te Washington ondertoonde
 Internationale Twee Overeenkomst.

DE GOVERNIEUR VAN SURINAME
 HOOFD VAN DE LANDBEWERKING

Op voordracht van de Landbouwkundige van Landbouw en Landbouw
 van Landbouw, Vervolgt en Vervolgt.

Nader voorgedragen de minister van de Minister van Oor-
 zake Gedeputeerde van 19 December 1949, te Afd. No. 1950.

Hetgeen de resolutie van 25 Februari 1950 No. 1951:

Overwegende dat het wettelijk in de bevestiging in be-
 velen van het Koninklijk besluit van 25 September 1949 (Staats-
 blad No. 1 417) houdende de bevestiging in het Staatsblad
 van de op 25 Maart 1949 te Washington ondertoonde Internatio-
 nale Twee Overeenkomst.

Besluit

Te gelaten dat voornamelijk Koninklijk besluit konveneren al-
 schrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen wor-
 den geplaatst.

Paramaribo, 25 Februari 1950

J. KLAASSEN

De Landbouwkundige van Landbouw en Landbouw

J. C. DE MIRANDA Jr.

De Landbouwkundige van Landbouw, Vervolgt en Vervolgt.

W. K. HEWITT

Uitgegeven te Paramaribo, de 1ste Maart 1950

De Landbouwkundige van Landbouw en Landbouw

Gewestelijk Bestuur.

J. C. KAL

1550

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de wet van 24 Juni 1949 (*Staatsblad* No. J 271), houdende goedkeuring van de op 23 Maart 1949 te Washington ondertekende Internationale Tarwe Overeenkomst;

Overwegende, dat genoemde Overeenkomst door Ons is bekrachtigd en Onze akte van bekrachtiging op 29 Juni 1949 te Washington bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika is nedergelegd;

Overwegende, dat ingevolge het bepaalde in artikel XX, lid 3, van bovengenoemde Overeenkomst de Delen 1, 3, 4 en 5 in werking zijn getreden voor de navolgende Staten, die hun akten van bekrachtiging op 29 Juni 1949 hadden nedergelegd:

Australië, België, Canada, Ceylon, Denemarken, Ierland, India, Israël, Nederland, Nieuw-Zeeland, Oostenrijk, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten van Amerika, de Unie van Zuid-Afrika, Zweden en Zwitserland;

Overwegende, dat de Internationale Tarwe Raad de in werking treding van Deel 2 van meergenoemde Overeenkomst heeft bepaald op 1 Augustus 1949, in overeenstemming met het bepaalde in artikel XX, lid 3, laatste zin;

Overwegende, dat sedert 29 Juni 1949 de navolgende Staten hun akten van bekrachtiging van bedoelde Overeenkomst hebben nedergelegd, te weten:

Frankrijk, Griekenland, Italië, Libanon, Noorwegen, Peru, Portugal, Saoedie-Arabië en Venezuela.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken a.i.
van 20 September 1949, Kabinet en Protocol No. 87461;

Hebben goedgevonden en verstaan:

de in *Staatsblad* No. J 271 afgedrukte tekst en vertaling van meer-
genoemde Overeenkomst te beschouwen als te zijn bekend gemaakt
door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers zijn, ieder voor zoveel hem aangaat, belast met
de uitvoering van hetgeen te dezen wordt vereist.

Soestdijk, 28 September 1949.

JULIANA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

Uitgegeven de vierde November 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

1950

No. 39

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 28 Februari 1950 No. 1053, houdende bekendmaking van het Koninklijk besluit van 7 October 1949, (Staatsblad No. J. 456), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het schrijven van de Tijdelijk Zaakgelastigde der Nederlanden te Rome, gericht tot de Minister van Buitenlandse Zaken van de Italiaanse Republiek, d.d. 16 Augustus 1949, houdende een kennisgeving als bedoeld in artikel 44 van het Vredesverdrag tussen de Geallieerde en Geassocieerde Mogendheden en Italië, ondertekend te Parijs op 10 Februari 1947.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Justitie en Politie ;

Gelezen de missive van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen van 13 December 1949 1e Afd. A No. 20/946 ;

Herlezen de resolutie van 10 Augustus 1949 No. 3427 ;

Overwegende dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk besluit van 7 October 1949 (Staatsblad No. J 456), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het schrijven van de Tijdelijk Zaakgelastigde der Nederlanden te Rome, gericht tot de Minister van Buitenlandse Zaken van de Italiaanse Republiek, d.d. 16 Augustus 1949, houdende een kennisgeving als bedoeld in artikel 44 van het Vredesverdrag tussen de Geallieerde en Geassocieerde Mogendheden en Italië, ondertekend te Parijs op 10 Februari 1947.

Besluit:

Te gelasten dat voormeld Koninklijk besluit benevens af-

1950

No. 39

schrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 28 Februari 1950.
J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,
J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven te Paramaribo, de 11de Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien artikel 44 van het op 10 Februari 1947 te Parijs onder-
tekende Vredesverdrag tussen de Geallieerde en Geassocieerde
Mogendheden en Italië (*Staatsblad* no. J 166);

Overwegende, dat de in genoemd artikel bedoelde kennisgeving
betreffende de bestendiging of herleving van verdragen heeft plaats
gehad bij schrijven van de Tijdelijk Zaakgelastigde der Nederlanden
te Rome, gericht tot de Minister van Buitenlandse Zaken van de
Italiaanse Republiek, d.d. 16 Augustus 1949, van welk schrijven een
afdruk en een vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken van
1 October 1949, Kabinet en Protocol, no. 96300;

Hebben goedgevonden en verstaan:

de tekst van bovengenoemd schrijven, alsmede de vertaling daar-
van, te doen bekendmaken door de plaatsing van dit Besluit in het
Staatsblad.

Zie voor de volledige lijst van de met Italië gesloten verdragen en
overeenkomsten: Bijl. Hand. II 47/48, 906, stuk no. 8.

Onze Ministers zijn, ieder voor zoveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen te dezen wordt vereist.

Soestdijk, 7 October 1949.

JULIANA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

Uitgegeven de achttiende November 1949.

De Landenminister van Justitie en Politie, *De Minister van Justitie,*
J. C. DE MEERANDE JR. **WIJERS.**

Rome, le 16 août 1949.

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur d'attirer l'attention de Votre Excellence sur les dispositions de l'article 44 du Traité de Paix avec l'Italie, ratifié par les Pays-Bas le 17 février 1949, et de porter à la connaissance de Votre Excellence que le Gouvernement de Sa Majesté la Reine désire le maintien ou la remise en vigueur des traités bilatéraux suivants, conclus avec l'Italie antérieurement à la guerre:

1. 24 novembre 1863, Turin
Traité de commerce et de navigation.
2. 11 avril 1868, La Haye
Convention pour régler réciproquement la position des sociétés par actions (anonymes) et autres associations, avec protocole y annexé, et échange de notes explicatives du 12 janvier et du 2 février 1869.
3. 3 août 1875, La Haye
Convention consulaire.
4. 3 août 1875, La Haye
Convention réglant l'admission des consuls italiens dans les principaux ports des colonies néerlandaises.
5. 9 janvier 1884, La Haye
Convention pour régler l'admission des sujets indigents des deux pays au bénéfice de l'assistance gratuite devant les tribunaux et les dispenser de fournir la caution „judicatum solvi”.
6. 28 mai 1897, La Haye
Convention pour l'extradition des malfaiteurs.
7. 9 juillet 1900/15 janvier 1901, Rome
Echange de notes comportant un accord pour la reconnaissance des certificats de jaugeage des navires.
8. 20 novembre 1909, Rome
Traité général d'arbitrage.
9. 28 juin 1927, Rome
Echange de notes comportant un accord relatif à la reconnaissance réciproque des lois réglant la navigation et des certificats y relatifs.

VERTALING

Rome, 16 Augustus 1949.

Mijnheer de Minister,

Ik heb de eer Uwer Excellentie's aandacht te vestigen op de bepalingen van artikel 44 van het Vredesverdrag met Italië, door Nederland bekrachtigd op 17 Februari 1949 en ter kennis van Uwe Excellentie te brengen, dat Harer Majesteits Regering de navolgende tweezijdige, voor de oorlog met Italië gesloten verdragen wenst te bestendigen of te doen herleven:

1. 24 November 1863, Turijn
Tractaat van handel en scheepvaart.¹⁾
2. 11 April 1868, 's-Gravenhage
Overeenkomst tot wederzijdse regeling van de toestand van de vennootschappen bij aandelen (naamloze vennootschappen) en andere handels-, nijverheids- en financiële maatschappijen.²⁾
3. 3 Augustus 1875, 's-Gravenhage
Consulair Verdrag.³⁾
4. 3 Augustus 1875, 's-Gravenhage
Conventie tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van Italië in de voornaamste havens der Nederlandse overzeze bezittingen zullen worden toegelaten.⁴⁾
5. 9 Januari 1884, 's-Gravenhage
Overeenkomst tot regeling der toelating van de wederzijdse behoeftige onderdanen tot het kosteloos procederen in het andere land, met ontheffing van de verplichting tot het stellen van de „cautio judicatum solvi”.⁵⁾
6. 28 Mei 1897, 's-Gravenhage
Verdrag betreffende de uitlevering van misdadigers.⁶⁾
7. 9 Juli 1900/15 Januari 1901, Rome
Notawisseling houdende een overeenkomst tot erkenning van scheepsmeebrieven.
8. 20 November 1909, Rome
Algemeen arbitrage-verdrag.⁷⁾
9. 28 Juni 1927, Rome
Notawisseling over de wederzijdse erkenning van scheepvaartwetten en scheepspapieren.⁸⁾

10. 17 décembre 1929, Rome
Echange de notes concernant la réciprocité dans l'exécution des commissions rogatoires par les agents diplomatiques et consulaires.
11. 11 mai/23 juin 1931, Rome
Echange de notes en vue de simplifier la procédure suivie jusqu'ici à l'occasion des visites de navires de guerre.
12. 26 octobre 1938, Rome
Echange de notes concernant la navigation aérienne.
13. 30 octobre 1939, Rome
Arrangement pour régler le commerce de produits médicinaux.

Le Gouvernement de Sa Majesté la Reine considère que la notification de la présente liste ne porte aucun préjudice au droit des deux Gouvernements de proposer la révision d'un des traités ou conventions mentionnés ci-dessus. Il est entendu d'autre part que toute disposition de ces traités ou conventions qui ne serait pas en conformité au Traité de Paix, sera toutefois supprimée.

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma plus haute considération.

R. B. DE LYNDEN,

Chargé d'Affaires a.i.

*Son Excellence le Comte Carlo Sforza,
Ministre des Affaires Etrangères,
Rome.*

10. 17 December 1929, Rome
Notawisseling betreffende de wederkerigheid in de uitvoering van rogatoire commissies door diplomatieke en consulaire ambtenaren.
11. 11 Mei/23 Juni 1931, Rome
Notawisseling betreffende de vereenvoudiging van de tot dusver gevolgde procedure ter gelegenheid van het bezoek van oorlogsschepen.
12. 26 October 1938, Rome
Notawisseling houdende een overeenkomst ter vereenvoudiging van formaliteiten voor het luchttoerisme.⁹⁾
13. 30 October 1939, Rome
Accoord betreffende de handel in geneesmiddelen.¹⁰⁾

Harer Majesteits Regering is van oordeel, dat de bekendmaking van deze lijst op generlei wijze afdoet aan het recht van beide Regeringen, de herziening van een der bovengenoemde verdragen of overeenkomsten voor te stellen.

Het is echter wel verstaan, dat bepalingen van deze verdragen of overeenkomsten, welke niet in overeenstemming zijn met het Vredesverdrag, zullen komen te vervallen.

Gelief, Mijnheer de Minister, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

R. B. VAN LYNDEN,

Tijdelijk Zaakgelastigde.

*Aan Zijne Excellentie Graaf Carlo Sforza,
Minister van Buitenlandse Zaken,
Rome.*

⁹⁾ S 1864, 106. ³⁾ S 1869, 71. ⁴⁾ S 1876, 108. ⁵⁾ S 1875, 243.
⁶⁾ S 1884, 227. ⁸⁾ S 1897, 180. ⁷⁾ S 1910, 276. ¹⁾ S 1927, 301.
⁹⁾ S 1938, 48. ¹⁰⁾ S 1940, 22.

10. 17. December 1935, Rome
 Notwendig: Bestimmung des wahren Inhalts in der Hinsicht
 auf die vorstehende Bestimmung des wahren Inhalts
 des wahren Inhalts ist der wahren Bestimmung
 11. 11. März 1937, Rome
 Notwendig: Bestimmung des wahren Inhalts in der Hinsicht
 auf die vorstehende Bestimmung des wahren Inhalts
 des wahren Inhalts ist der wahren Bestimmung

12. 26. Oktober 1937, Rome
 Notwendig: Bestimmung des wahren Inhalts in der Hinsicht
 auf die vorstehende Bestimmung des wahren Inhalts
 des wahren Inhalts ist der wahren Bestimmung

13. 30. Oktober 1937, Rome
 Account: Bestimmung des wahren Inhalts in der Hinsicht
 auf die vorstehende Bestimmung des wahren Inhalts
 des wahren Inhalts ist der wahren Bestimmung
 14. 1. November 1937, Rome
 Account: Bestimmung des wahren Inhalts in der Hinsicht
 auf die vorstehende Bestimmung des wahren Inhalts
 des wahren Inhalts ist der wahren Bestimmung

R. B. VAN EYDEN
 Typisch: Notwendig

15. 1. November 1937, Rome
 Account: Bestimmung des wahren Inhalts in der Hinsicht
 auf die vorstehende Bestimmung des wahren Inhalts
 des wahren Inhalts ist der wahren Bestimmung

16. 1. November 1937, Rome
 Account: Bestimmung des wahren Inhalts in der Hinsicht
 auf die vorstehende Bestimmung des wahren Inhalts
 des wahren Inhalts ist der wahren Bestimmung

17. 1. November 1937, Rome
 Account: Bestimmung des wahren Inhalts in der Hinsicht
 auf die vorstehende Bestimmung des wahren Inhalts
 des wahren Inhalts ist der wahren Bestimmung

1950

No. 40

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 1 Maart 1950 No. 1068, houdende bekendmaking van het Koninklijk besluit van 10 Mei 1948 (Staatsblad No. I 182) bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 22 Juli 1946 te New York ondertekende Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie en het Protocol nopens het Internationale Gezondheidsbureau.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Volksgezondheid.

Gelezen de missive van de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen van 27 Januari 1950, 5e Afdeling No. 12/74;

Herlezen de resolutie van 16 Januari 1950 No. 173;

Overwegende dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk besluit van 10 Mei 1948 (Staatsblad No. I 182), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 22 Juli 1946 te New York ondertekende Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie en het Protocol nopens het Internationale Gezondheidsbureau;

Besluit:

Te gelasten dat voormeld Koninklijk besluit, benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 1 Maart 1950.

J. KLAASESZ

De Landsminister van Volksgezondheid,
L. LICHTVELD.

Uitgegeven te Paramaribo, de 20ste Juni 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

RESOLUTIE van 1 Maart 1950 No. 1082, luidende de bevestiging van het Koninklijk besluit van 10 Mei 1948 (Staatsblad No. 1 182) bepalende de bevestiging in het Staatsblad van het op 22 Juli 1948 te New York ondertoonde Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie en het Protocol tusschen het Internationaal Gezondheidsbureau.

DE GOVERNIEUR VAN SURINAME HOOFD VAN DE LANDESGEBOUW

Op voordracht van de Landbouwer van Volksgezondheid, Gezien de missie van de Minister voor Unie en Overeenkomsten van 27 Januari 1950, de Afdeling No. 1274, Hierbij de resolutie van 15 Januari 1950 No. 173.

Overwegende dat het wettelijk is de bevestiging te bevestigen van het Koninklijk besluit van 10 Mei 1948 (Staatsblad No. 1 182) bepalende de bevestiging in het Staatsblad van het op 22 Juli 1948 te New York ondertoonde Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie en het Protocol tusschen het Internationaal Gezondheidsbureau;

Besluit:

Te gelasten het voornamelijk Koninklijk besluit, bevestigende de afkorting van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 1 Maart 1950

J. KLAASZ

De Landbouwer van Volksgezondheid,

L. LICHTVELD.

Uitgegeven te Paramaribo, de 20ste Juli 1951

De Landbouwer van Algemeen

en Gewestelijk Bestuur,

J. C. NAAL

BESLUIT van 10 Mei 1948, bepalende
de bekendmaking in het Staatsblad van het op
22 Juli 1946 te New York ondertekende Statuut
van de Wereldgezondheidsorganisatie en het
Protocol nopens het Internationale Gezond-
heidsbureau.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER
NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de wet van 8 Maart 1947 (Staatsblad No. H 83), houdende goedkeuring van het Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie, ondertekend te New York op 22 Juli 1946, van welk Statuut, tezamen met het Protocol nopens het Internationale Gezondheidsbureau, een afdruk in de Franse en Engelse taal, alsmede een vertaling daarvan, bij dit besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat genoemd Statuut en Protocol door Ons voor het Rijk in Europa zijn bekrachtigd en Onze akte van bekrachtiging op 25 April 1947 bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties te New York is nedergelegd;

Overwegende mede, dat het Statuut op 7 April 1948 is in werking getreden voor de navolgende Staten: Albanië, Australië, Wit-Rusland, Canada, China, Egypte, Ethiopië, Finland, Griekenland, Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Haïti, Ierland, India, Irak, Iran, Italië, Liberia, Mexico, Nederland, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Saoedi Arabië, Siam, Syrië, Transjordanië, Tsjecho-Slowakije, Turkije, Ukraïne, Sowjet-Unie, Joegoslavië, Unie van Zuid-Afrika, Zweden en Zwitserland;

Overwegende wijders, dat het Protocol op 20 October 1947 is in werking getreden voor de navolgende Staten: Albanië, Oostenrijk, Bolivia, Bulgarije, Wit-Rusland, China, Columbia, Costa-Rica, Finland, de Philippijnen, Polen, Saoedi Arabië, Siam, Transjordanië, Turkije, Ukraïne, Sowjet-Unie, Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Canada, Nieuw-Zeeland, Iran, Zwitserland, Italië, Ethiopië, Dene-marken, Nederland, Australië, de Verenigde Staten van Amerika,

HERDRUK

Haïti, Noorwegen, Zweden, Irak en Ierland, alsmede daarna tot op 8 April 1948 voor Joegoslavië op 19 November 1947, Egypte op 16 December 1947, India op 12 Januari 1948, Tsjecho-Slowakije op 1 Maart 1948, Griekenland op 12 Maart 1948, de Unie van Zuid-Afrika op 19 Maart 1948 en Mexico op 7 April 1948;

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken van 3 Mei 1948, Kabinet en Protocol No. 44688;

Hebben goedgevonden en verstaan:

de Franse en Engelse tekst van meergenoemd Statuut en Protocol, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekendmaken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zoveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen te dezen wordt vereist.

Het Loo, 10 Mei 1948.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

W. VAN BOETZELAER.

Uitgegeven de vierde Juni 1948.

De Minister van Justitie,

J. H. VAN MAARSEVEEN.

CONSTITUTIONNELLE ORGANISATION
NOTES ANNEXES

La loi sur l'organisation constitutionnelle est une loi fondamentale qui détermine les principes de l'organisation de l'Etat et de son fonctionnement.

Elle est la base de tout le système juridique de l'Etat et de son fonctionnement.

Elle est la base de tout le système juridique de l'Etat et de son fonctionnement.

Elle est la base de tout le système juridique de l'Etat et de son fonctionnement.

Elle est la base de tout le système juridique de l'Etat et de son fonctionnement.

Elle est la base de tout le système juridique de l'Etat et de son fonctionnement.

Elle est la base de tout le système juridique de l'Etat et de son fonctionnement.

Elle est la base de tout le système juridique de l'Etat et de son fonctionnement.

Elle est la base de tout le système juridique de l'Etat et de son fonctionnement.

CONSTITUTION DE L'ORGANISATION MONDIALE DE LA SANTÉ.

Les Etats parties à cette Constitution déclarent, en accord avec la Charte des Nations Unies, que les principes suivants sont à la base du bonheur des peuples, de leurs relations harmonieuses et de leur sécurité:

La santé est un état de complet bien-être physique, mental et social, et ne consiste pas seulement en une absence de maladie ou d'infirmité.

La possession du meilleur état de santé qu'il est capable d'atteindre constitue l'un des droits fondamentaux de tout être humain, quelles que soient sa race, sa religion, ses opinions politiques, sa condition économique ou sociale.

La santé de tous les peuples est une condition fondamentale de la paix du monde et de la sécurité; elle dépend de la coopération la plus étroite des individus et des Etats.

Les résultats atteints par chaque Etat dans l'amélioration et la protection de la santé sont précieux pour tous.

L'inégalité des divers pays en ce qui concerne l'amélioration de la santé et la lutte contre les maladies, en particulier les maladies transmissibles, est un péril pour tous.

Le développement sain de l'enfant est d'une importance fondamentale; l'aptitude à vivre en harmonie avec un milieu en pleine transformation est essentielle à ce développement.

L'admission de tous les peuples au bénéfice des connaissances acquises par les sciences médicales, psychologiques et apparentées est essentielle pour atteindre le plus haut degré de santé.

Une opinion publique éclairée et une coopération active de la part du public sont d'une importance capitale pour l'amélioration de la santé des populations.

Les gouvernements ont la responsabilité de la santé de leurs peuples; ils ne peuvent y faire face qu'en prenant les mesures sanitaires et sociales appropriées.

CONSTITUTION OF THE WORLD HEALTH ORGANIZATION.

The States parties to this Constitution declare, in conformity with the Charter of the United Nations, that the following principles are basic to the happiness, harmonious relations and security of all peoples:

Health is a state of complete physical, mental and social well-being and not merely the absence of disease or infirmity.

The enjoyment of the highest attainable standard of health is one of the fundamental rights of every human being without distinction of race, religion, political belief, economic or social condition.

The health of all peoples is fundamental to the attainment of peace and security and is dependent upon the fullest co-operation of individuals and States.

The achievement of any State in the promotion and protection of health is of value to all.

Unequal development in different countries in the promotion of health and control of disease, especially communicable disease, is a common danger.

Healthy development of the child is of basic importance; the ability to live harmoniously in a changing total environment is essential to such development.

The extension to all peoples of the benefits of medical, psychological and related knowledge is essential to the fullest attainment of health.

Informed opinion and active co-operation on the part of the public are of the utmost importance in the improvement of the health of the people.

Governments have a responsibility for the health of their peoples which can be fulfilled only by the provision of adequate health and social measures.

Acceptant ces principes, dans le but de coopérer entre elles et avec tous autres pour améliorer et protéger la santé de tous les peuples, les Parties contractantes acquiescent à ladite Constitution et établissent par les présentes l'Organisation mondiale de la santé comme une institution spécialisée des Nations Unies.

CHAPITRE I.

But.

Article 1.

Le but de l'Organisation mondiale de la santé (ci-après dénommée l'Organisation), est d'amener tous les peuples au niveau de santé le plus élevé possible.

CHAPITRE II.

Fonctions.

Article 2.

L'Organisation, pour atteindre son but, exerce les fonctions suivantes :

(a) agir en tant qu'autorité directrice et coordinatrice, dans le domaine de la santé des travaux ayant un caractère international;

(b) établir et maintenir une collaboration effective avec les Nations Unies, les institutions spécialisées, les administrations gouvernementales de la santé, les groupes professionnels, ainsi que telles autres organisations qui paraîtraient indiquées;

(c) aider les gouvernements, sur leur demande, à renforcer leurs services de santé;

(d) fournir l'assistance technique appropriée et, dans les cas d'urgence, l'aide nécessaire, à la requête des Gouvernements ou sur leur acceptation;

(e) fournir ou aider à fournir, à la requête des Nations Unies, des services sanitaires et des secours à des groupes spéciaux tels que les populations des territoires sous tutelle;

(f) établir et entretenir tels services administratifs et techniques jugés nécessaires, y compris des services d'épidémiologie et de statistique;

(g) stimuler et faire progresser l'action tendant à la suppression des maladies épidémiques, endémiques et autres;

Accepting these principles, and for the purpose of co-operation among themselves and with others to promote and protect the health of all peoples, *the contracting parties* agree to the present Constitution and hereby establish the World Health Organization as a specialized agency of the United Nations.

CHAPTER I.

Objective.

Article 1.

The objective of the World Health Organization (hereinafter called the Organization) shall be the attainment by all peoples of the highest possible level of health.

CHAPTER II.

Functions.

Article 2.

In order to achieve its objective, the functions of the Organization shall be:

(a) to act as the directing and co-ordinating authority on international health work;

(b) to establish and maintain effective collaboration with the United Nations, specialized agencies, governmental health administrations, professional groups and such other organizations as may be deemed appropriate;

(c) to assist governments, upon request, in strengthening health services;

(d) to furnish appropriate technical assistance and, in emergencies, necessary aid upon the request or acceptance of governments;

(e) to provide or assist in providing, upon the request of the United Nations, health services and facilities to special groups, such as the peoples of trust territories;

(f) to establish and maintain such administrative and technical services as may be required, including epidemiological and statistical services;

(g) to stimulate and advance work to eradicate epidemic, endemic and other diseases;

(h) stimuler, en coopérant au besoin avec d'autres institutions spécialisées, l'adoption de mesures propres à prévenir les dommages dus aux accidents;

(i) favoriser, en coopérant au besoin avec d'autres institutions spécialisées, l'amélioration de la nutrition, du logement, de l'assainissement, des loisirs, des conditions économiques et de travail, ainsi que de tous autres facteurs de l'hygiène du milieu;

(j) favoriser la coopération entre les groupes scientifiques et professionnels qui contribuent au progrès de la santé;

(k) proposer des conventions, accords et règlements, faire des recommandations concernant les questions internationales de santé et exécuter telles tâches pouvant être assignées de ce fait à l'Organisation et répondant à son but;

(l) faire progresser l'action en faveur de la santé et du bien-être de la mère et de l'enfant et favoriser leur aptitude à vivre en harmonie avec un milieu en pleine transformation;

(m) favoriser toutes activités dans le domaine de l'hygiène mentale, notamment celles se rapportant à l'établissement de relations harmonieuses entre les hommes;

(n) stimuler et guider la recherche dans le domaine de la santé;

(o) favoriser l'amélioration des normes de l'enseignement et celles de la formation du personnel sanitaire, médical et apparenté;

(p) étudier et faire connaître, en coopération au besoin avec d'autres institutions spécialisées, les techniques administratives et sociales concernant l'hygiène publique et les soins médicaux préventifs et curatifs, y compris les services hospitaliers et la sécurité sociale;

(q) fournir toutes informations, donner tous conseils et toute assistance dans le domaine de la santé;

(r) aider à former, parmi les peuples, une opinion publique éclairée en ce qui concerne la santé;

(s) établir et reviser, selon les besoins, la nomenclature internationale des maladies, des causes de décès et des méthodes d'hygiène publique;

(t) standardiser, dans la mesure où cela est nécessaire, les méthodes de diagnostic;

(u) développer, établir et encourager l'adoption de normes internationales en ce qui concerne les aliments, les produits biologiques, pharmaceutiques et similaires;

(h) to promote, in co-operation with other specialized agencies where necessary, the prevention of accidental injuries;

(i) to promote, in co-operation with other specialized agencies where necessary, the improvement of nutrition, housing, sanitation, recreation, economic or working conditions and other aspects of environmental hygiene;

(j) to promote co-operation among scientific and professional groups which contribute to the advancement of health;

(k) to propose conventions, agreements and regulations, and make recommendations with respect to international health matters and to perform such duties as may be assigned thereby to the Organization and are consistent with its objective;

(l) to promote maternal and child health and welfare and to foster the ability to live harmoniously in a changing total environment;

(m) to foster activities in the field of mental health, especially those affecting the harmony of human relations;

(n) to promote and conduct research in the field of health;

(o) to promote improved standards of teaching and training in health, medical and related professions;

(p) to study and report on, in co-operation with other specialized agencies where necessary, administrative and social techniques affecting public health and medical care from preventive and curative points of view, including hospital services and social security;

(q) to provide information, counsel and assistance in the field of health;

(r) to assist in developing an informed public opinion among all peoples on matters of health;

(s) to establish and revise as necessary international nomenclatures of diseases, of causes of death and of public health practices;

(t) to standardize diagnostic procedures as necessary;

(u) to develop, establish and promote international standards with respect to food, biological, pharmaceutical and similar products;

(v) d'une manière générale, prendre toute mesure nécessaire pour atteindre le but assigné à l'Organisation.

CHAPITRE III.

Membres et membres associés.

Article 3.

La qualité de membre de l'Organisation est accessible à tous les Etats.

Article 4.

Les Etats Membres des Nations Unies peuvent devenir membres de l'Organisation en signant, ou en acceptant de toute autre manière, cette Constitution, conformément aux dispositions du Chapitre XIX et conformément à leurs règles constitutionnelles.

Article 5.

Les Etats dont les gouvernements ont été invités à envoyer des observateurs à la Conférence internationale de la santé, tenue à New-York en 1946, peuvent devenir membres en signant, ou en acceptant de toute autre manière, cette Constitution, conformément aux dispositions du Chapitre XIX et conformément à leurs règles constitutionnelles, pourvu que leur signature ou acceptation devienne définitive avant la première session de l'Assemblée de la santé.

Article 6.

Sous réserve des conditions de tout accord à intervenir entre les Nations Unies et l'Organisation et qui sera approuvé conformément au Chapitre XVI, les Etats qui ne deviennent pas membres, conformément aux dispositions des articles 4 et 5, peuvent demander à devenir membres et seront admis, en cette qualité, lorsque leur demande aura été approuvée à la majorité simple par l'Assemblée de la santé.

Article 7.

Lorsqu'un Etat Membre ne remplit pas ses obligations financières vis-à-vis de l'Organisation, ou dans d'autres circonstances exceptionnelles, l'Assemblée de la santé peut, aux conditions jugées par elle opportunes, suspendre les privilèges attachés au droit de vote et les services dont bénéficie l'Etat Membre. L'Assemblée de la santé aura pouvoir de rétablir ces privilèges afférents au droit de vote et ces services.

(v) generally to take all necessary action to attain the objective of the Organization.

CHAPTER III.

Membership and Associate Membership.

Article 3.

Membership in the Organization shall be open to all States.

Article 4.

Members of the United Nations may become Members of the Organization by signing or otherwise accepting this Constitution in accordance with the provisions of Chapter XIX and in accordance with their constitutional processes.

Article 5.

The States whose governments have been invited to send observers to the International Health Conference held in New York, 1946, may become Members by signing or otherwise accepting this Constitution in accordance with the provisions of Chapter XIX and in accordance with their constitutional processes provided that such signature or acceptance shall be completed before the first session of the Health Assembly.

Article 6.

Subject to the conditions of any agreement between the United Nations and the Organization, approved pursuant to Chapter XVI, States which do not become Members in accordance with Articles 4 and 5 may apply to become Members and shall be admitted as Members when their application has been approved by a simple majority vote of the Health Assembly.

Article 7.

If a Member fails to meet its financial obligations to the Organization or in other exceptional circumstances the Health Assembly may, on such conditions as it thinks proper, suspend the voting privileges and services to which a Member is entitled. The Health Assembly shall have the authority to restore such voting privileges and services.

Article 8.

Les territoires ou groupes de territoires n'ayant pas la responsabilité de la conduite de leurs relations internationales peuvent être admis en qualité de membres associés par l'Assemblée de la santé, sur la demande faite pour le compte d'un tel territoire ou groupe de territoires par l'Etat Membre ou par une autre autorité ayant la responsabilité de la conduite de leurs relations internationales. Les représentants des membres associés à l'Assemblée de la santé devraient être qualifiés par leur compétence technique dans le domaine de santé et devraient être choisis dans la population indigène.

La nature et l'étendue des droits et obligations des membres associés seront déterminées par l'Assemblée de la santé.

CHAPITRE IV.

Organes.

Article 9.

Le fonctionnement de l'Organisation est assuré par:

- (a) l'Assemblée mondiale de la santé (ci-après dénommée Assemblée de la santé);
- (b) le Conseil exécutif (ci-après dénommé le Conseil);
- (c) le Secrétariat.

CHAPITRE V.

Assemblée mondiale de la santé.

Article 10.

L'Assemblée de la santé est composée de délégués représentant les Etats Membres.

Article 11.

Chaque Etat Membre est représenté par trois délégués au plus, l'un d'eux étant désigné par l'Etat Membre comme chef de délégation. Ces délégués devraient être choisis parmi les personnalités les plus qualifiées par leur compétence technique dans le domaine de la santé et qui, de préférence, représenteraient l'administration nationale de la santé de l'Etat Membre.

Article 12.

Des suppléants et des conseillers sont admis à accompagner les délégués.

Article 8.

Territories or groups of territories which are not responsible for the conduct of their international relations may be admitted as Associate Members by the Health Assembly upon application made on behalf of such territory or group of territories by the Member or other authority having responsibility for their international relations. Representatives of Associate Members to the Health Assembly should be qualified by their technical competence in the field of health and should be chosen from the native population. The nature and extent of the rights and obligations of Associate Members shall be determined by the Health Assembly.

CHAPTER IV.

Organs.

Article 9.

The work of the Organization shall be carried out by:

- (a) The World Health Assembly (hereinafter called the Health Assembly);
- (b) The Executive Board (hereinafter called the Board);
- (c) The Secretariat.

CHAPTER V.

The World Health Assembly.

Article 10.

The Health Assembly shall be composed of delegates representing Members.

Article 11.

Each Member shall be represented by not more than three delegates, one of whom shall be designated by the Member as chief delegate. These delegates should be chosen from among persons most qualified by their technical competence in the field of health, preferably representing the national health administration of the Member.

Article 12.

Alternates and advisers may accompany delegates.

Article 13.

L'Assemblée de la santé se réunit en session ordinaire annuelle et en autant de sessions extraordinaires que les circonstances peuvent l'exiger. Les sessions extraordinaires seront convoquées à la demande du Conseil ou d'une majorité des États Membres.

Article 14.

L'Assemblée de la santé, lors de chaque session annuelle, choisit le pays ou la région dans lequel se tiendra sa prochaine session annuelle, le Conseil en fixant ultérieurement le lieu. Le Conseil détermine le lieu où se tiendra chaque session extraordinaire.

Article 15.

Le Conseil, après consultation du Secrétaire général des Nations Unies, arrête la date de chaque session annuelle et de chaque session extraordinaire.

Article 16.

L'Assemblée de la santé élit son Président et les autres membres du bureau au début de chaque session annuelle. Ils demeurent en fonctions jusqu'à l'élection de leurs successeurs.

Article 17.

L'Assemblée de la santé adopte son propre règlement.

Article 18.

Les fonctions de l'Assemblée de la santé consistent à:

- (a) arrêter la politique de l'Organisation;
- (b) élire les États appelés à désigner une personnalité au Conseil;
- (c) nommer le Directeur général;
- (d) étudier et approuver les rapports et les activités du Conseil et du Directeur général, donner au Conseil des instructions en des matières où certaines mesures, certaines études et recherches, ainsi que la présentation de rapports pourraient être considérées comme désirables;
- (e) créer toute commission nécessaire aux activités de l'Organisation;
- (f) contrôler la politique financière de l'Organisation, examiner et approuver son budget;

Article 13.

The Health Assembly shall meet in regular annual session and in such special sessions as may be necessary. Special sessions shall be convened at the request of the Board or of a majority of the Members.

Article 14.

The Health Assembly, at each annual session, shall select the country or region in which the next annual session shall be held, the Board subsequently fixing the place. The Board shall determine the place where a special session shall be held.

Article 15.

The Board, after consultation with the Secretary-General of the United Nations, shall determine the date of each annual and special session.

Article 16.

The Health Assembly shall elect its President and other officers at the beginning of each annual session. They shall hold office until their successors are elected.

Article 17.

The Health Assembly shall adopt its own rules of procedure.

Article 18.

The functions of the Health Assembly shall be:

- (a) to determine the policies of the Organization;
- (b) to name the Members entitled to designate a person to serve on the Board;
- (c) to appoint the Director-General;
- (d) to review and approve reports and activities of the Board and of the Director-General and to instruct the Board in regard to matters upon which action, study, investigation or report may be considered desirable;
- (e) to establish such committees as may be considered necessary for the work of the Organization;
- (f) to supervise the financial policies of the Organization and to review and approve the budget;

(g) donner des instructions au Conseil et au Directeur général pour appeler l'attention des États Membres et des organisations internationales, gouvernementales ou non-gouvernementales, sur toute question concernant la santé que l'Assemblée de la santé pourra juger digne d'être signalée;

(h) inviter toute organisation internationale ou nationale, gouvernementale ou non-gouvernementale, assumant des responsabilités apparentées à celles de l'Organisation, à nommer des représentants pour participer, sans droit de vote, à ses sessions ou à celles des commissions et conférences réunies sous son autorité, aux conditions prescrites par l'Assemblée de la santé; cependant, s'il s'agit d'organisations nationales, les invitations ne pourront être envoyées qu'avec le consentement du Gouvernement intéressé;

(i) étudier des recommandations ayant trait à la santé, émanant de l'Assemblée générale, du Conseil économique et social, des Conseils de sécurité ou de tutelle des Nations Unies et faire rapport à ceux-ci sur les mesures prises par l'Organisation en exécution de telles recommandations;

(j) faire rapport au Conseil économique et social, conformément aux dispositions de tout accord intervenu entre l'Organisation et les Nations Unies;

(k) encourager ou diriger tous travaux de recherches dans le domaine de la santé en utilisant le personnel de l'Organisation, ou en créant des institutions qui lui seront propres ou en coopérant avec des institutions officielles ou non officielles de chaque État Membre, avec le consentement de son Gouvernement;

(l) créer telles autres institutions jugées souhaitables;

(m) prendre toute autre mesure propre à réaliser le but de l'Organisation.

Article 19.

L'Assemblée de la santé a autorité pour adopter des conventions ou accords se rapportant à toute question rentrant dans la compétence de l'Organisation. La majorité des deux tiers de l'Assemblée de la santé sera nécessaire pour l'adoption de ces conventions ou accords lesquels entreront en vigueur au regard de chaque État Membre lorsque ce dernier les aura acceptés conformément à ses règles constitutionnelles.

Article 20.

Chaque État Membre s'engage à prendre, dans un délai de dix-huit mois après l'adoption d'une convention ou d'un accord

(g) to instruct the Board and the Director-General to bring to the attention of Members and of international organizations, governmental or non-governmental, any matter with regard to health which the Health Assembly may consider appropriate;

(h) to invite any organization, international or national, governmental or non-governmental, which has responsibilities related to those of the Organization, to appoint representatives to participate, without right of vote, in its meetings or in those of the committees and conferences convened under its authority, on conditions prescribed by the Health Assembly; but in the case of national organizations, invitations shall be issued only with the consent of the government concerned;

(i) to consider recommendations bearing on health made by the General Assembly, the Economic and Social Council, the Security Council or Trusteeship Council of the United Nations, and to report to them on the steps taken by the Organization to give effect to such recommendations;

(j) to report to the Economic and Social Council in accordance with any agreement between the Organization and the United Nations;

(k) to promote and conduct research in the field of health by the personnel of the Organization, by the establishment of its own institutions or by co-operation with official or non-official institutions of any Member with the consent of its government;

(l) to establish such other institutions as it may consider desirable;

(m) to take any other appropriate action to further the objective of the Organization.

Article 19.

The Health Assembly shall have authority to adopt conventions or agreements with respect to any matter within the competence of the Organization. A two-thirds vote of the Health Assembly shall be required for the adoption of such conventions or agreements which shall come into force for each Member when accepted by it in accordance with its constitutional processes.

Article 20.

Each Member undertakes that it will, within eighteen months after the adoption by the Health Assembly of a convention or

par l'Assemblée de la santé, les mesures en rapport avec l'acceptation de telle convention ou de tel accord. Chaque État Membre notifiera au Directeur général les mesures prises et, s'il n'accepte pas cette convention ou cet accord dans le délai prescrit, il adressera une déclaration motivant sa non acceptation. En cas d'acceptation, chaque État Membre convient d'adresser un rapport annuel au Directeur général conformément au Chapitre XIV.

Article 21.

L'Assemblée de la santé aura autorité pour adopter les règlements concernant:

(a) telle mesure sanitaire et de quarantaine ou toute autre procédure destinée à empêcher la propagation des maladies d'un pays à l'autre;

(b) la nomenclature concernant les maladies, les causes de décès et les méthodes d'hygiène publique;

(c) des standards sur les méthodes de diagnostic applicables dans le cadre international;

(d) des normes relatives à l'innocuité, la pureté et l'activité des produits biologiques, pharmaceutiques et similaires qui se trouvent dans le commerce international;

(e) des conditions relatives à la publicité et à la désignation des produits biologiques, pharmaceutiques et similaires qui se trouvent dans le commerce international.

Article 22.

Les règlements adoptés en exécution de l'article 21 entreront en vigueur pour tous les États Membres, leur adoption par l'Assemblée de la santé ayant été dûment notifiée, exception faite pour tels Membres qui pourraient faire connaître au Directeur général, dans les délais prescrits par la notification, qu'ils les refusent ou font des réserves à leur sujet.

Article 23.

L'Assemblée de la santé a autorité pour faire des recommandations aux États Membres en ce qui concerne toute question entrant dans la compétence de l'Organisation.

CHAPITRE VI.

Conseil exécutif.

Article 24.

Le Conseil est composé de dix-huit personnes, désignées par autant d'États Membres. L'Assemblée de la santé choisit,

agreement, take action relative to the acceptance of such convention or agreement. Each Member shall notify the Director-General of the action taken and if it does not accept such convention or agreement within the time limit, it will furnish a statement of the reasons for non-acceptance. In case of acceptance, each Member agrees to make an annual report to the Director-General in accordance with Chapter XIV.

Article 21.

The Health Assembly shall have authority to adopt regulations concerning:

- (a) sanitary and quarantine requirements and other procedures designed to prevent the international spread of disease;
- (b) nomenclatures with respect to diseases, causes of death and public health practices;
- (c) standards with respect to diagnostic procedures for international use;
- (d) standards with respect to the safety, purity and potency of biological, pharmaceutical and similar products moving in international commerce.
- (e) advertising and labelling of biological, pharmaceutical and similar products moving in international commerce.

Article 22.

Regulations adopted pursuant to Article 21 shall come into force for all Members after due notice has been given of their adoption by the Health Assembly except for such Members as may notify the Director-General of rejection or reservations within the period stated in the notice.

Article 23.

The Health Assembly shall have authority to make recommendations to Members with respect to any matter within the competence of the Organization.

CHAPTER VI.

The Executive Board.

Article 24.

The Board shall consist of eighteen persons designated by as many Members. The Health Assembly, taking into account an

compte tenu d'une répartition géographique équitable, les Etats appelés à désigner un délégué au Conseil. Chacun de ces Etats enverra au Conseil une personnalité, techniquement qualifiée dans le domaine de la santé, qui pourra être accompagnée de suppléants et de conseillers.

Article 25.

Les membres sont élus pour trois ans et sont rééligibles; cependant en ce qui concerne les membres élus lors de la première session de l'Assemblée de la santé, la durée du mandat de six de ces membres sera d'une année et la durée du mandat de six autres membres sera de deux ans, la sélection étant déterminée par tirage au sort.

Article 26.

Le Conseil se réunit au moins deux fois par an et détermine le lieu de chaque réunion.

Article 27.

Le Conseil élit son Président parmi ses membres et adopte son propre règlement.

Article 28.

Les fonctions du Conseil sont les suivantes:

(a) appliquer les décisions et les directives de l'Assemblée de la santé;

(b) agir comme organe exécutif de l'Assemblée de la santé;

(c) exercer toute autre fonction à lui confiée par l'Assemblée de la santé;

(d) donner des consultations à l'Assemblée de la santé sur les questions qui lui seraient soumises par cet organisme et sur celles qui seraient déferées à l'Organisation par des conventions, des accords et des règlements;

(e) de sa propre initiative, soumettre à l'Assemblée de la santé des consultations ou des propositions;

(f) préparer les ordres du jour des sessions de l'Assemblée de la santé;

(g) soumettre à l'Assemblée de la santé, pour examen et approbation, un programme général de travail s'étendant sur une période déterminée;

(h) étudier toutes questions relevant de sa compétence;

equitable geographical distribution, shall elect the Members entitled to designate a person to serve on the Board. Each of these Members should appoint to the Board a person technically qualified in the field of health, who may be accompanied by alternates and advisers.

Article 25.

The Members shall be elected for three years and may be re-elected; provided that of the Members elected at the first session of the Health Assembly, the terms of six Members shall be for one year and the terms of six Members shall be for two years, as determined by lot.

Article 26.

The Board shall meet at least twice a year and shall determine the place of each meeting.

Article 27.

The Board shall elect its Chairman from among its Members and shall adopt its own rules of procedure.

Article 28.

The functions of the Board shall be:

(a) to give effect to the decisions and policies of the Health Assembly;

(b) to act as the executive organ of the Health Assembly;

(c) to perform any other functions entrusted to it by the Health Assembly;

(d) to advise the Health Assembly on questions referred to it by that body and on matters assigned to the Organization by conventions, agreements and regulations;

(e) to submit advice or proposals to the Health Assembly on its own initiative;

(f) to prepare the agenda of meetings of the Health Assembly;

(g) to submit to the Health Assembly for consideration and approval a general programme of work covering a specific period;

(h) to study all questions within its competence;

(i) dans le cadre des fonctions et des ressources financières de l'Organisation, prendre toute mesure d'urgence dans le cas d'événements exigeant une action immédiate. Il peut en particulier autoriser le Directeur général à prendre les moyens nécessaires pour combattre les épidémies, participer à la mise en oeuvre des secours sanitaires à porter aux victimes d'une calamité, et entreprendre telles études ou recherches sur l'urgence desquelles son attention aura été attirée par un État quelconque ou par le Directeur général.

Article 29.

Le Conseil exerce, au nom de l'Assemblée de la santé tout entière, les pouvoirs qui lui sont délégués par cet organisme.

CHAPITRE VII.

Secrétariat.

Article 30.

Le Secrétariat comprend le Directeur général et tel personnel technique et administratif nécessaire à l'Organisation.

Article 31.

Le Directeur général est nommé par l'Assemblée de la santé, sur proposition du Conseil et suivant les conditions que l'Assemblée de la santé pourra fixer. Le Directeur général, placé sous l'autorité du Conseil, est le plus haut fonctionnaire technique et administratif de l'Organisation.

Article 32.

Le Directeur général est de droit Secrétaire de l'Assemblée de la santé, du Conseil, de toute commission et de tout comité de l'Organisation, ainsi que des conférences qu'elle convoque. Il peut déléguer ces fonctions.

Article 33.

Le Directeur général, ou son représentant, peut mettre en oeuvre une procédure en vertu d'un accord avec les États Membres, lui permettant, pour l'exercice de ses fonctions, d'entrer directement en rapport avec leurs divers départements ministériels, spécialement avec leurs administrations de la santé et avec les organisations sanitaires nationales, gouvernementales ou non. Il peut de même entrer en relations directes avec les organisations internationales dont les activités sont du ressort de l'Organisation. Il doit tenir les bureaux régionaux au courant de toutes questions intéressant leurs zones respectives d'activité.

(i) to take emergency measures within the functions and financial resources of the Organization to deal with events requiring immediate action. In particular it may authorize the Director-General to take the necessary steps to combat epidemics, to participate in the organization of health relief to victims of a calamity and to undertake studies and research the urgency of which has been drawn to the attention of the Board by any Member or by the Director-General.

Article 29.

The Board shall exercise on behalf of the whole Health Assembly the powers delegated to it by that body.

CHAPTER VII.

The Secretariat.

Article 30.

The Secretariat shall comprise the Director-General and such technical and administrative staff as the Organization may require.

Article 31.

The Director-General shall be appointed by the Health Assembly on the nomination of the Board on such terms as the Health Assembly may determine. The Director-General, subject to the authority of the Board, shall be the chief technical and administrative officer of the Organization.

Article 32.

The Director-General shall be ex officio Secretary of the Health Assembly, of the Board, of all commissions and committees of the Organization and of conferences convened by it. He may delegate these functions.

Article 33.

The Director-General or his representative may establish a procedure by agreement with Members, permitting him, for the purpose of discharging his duties, to have direct access to their various departments, especially to their health administrations and to national health organizations, governmental or non-governmental. He may also establish direct relations with international organizations whose activities come within the competence of the Organization. He shall keep Regional Offices informed on all matters involving their respective areas.

Article 34.

Le Directeur général doit préparer et soumettre chaque année au Conseil les rapports financiers et les prévisions budgétaires de l'Organisation.

Article 35.

Le Directeur général nomme le personnel du Secrétariat conformément au Règlement du personnel établi par l'Assemblée de la santé. La considération primordiale qui devra dominer le recrutement du personnel sera de pourvoir à ce que l'efficacité, l'intégrité et la représentation de caractère international du Secrétariat soient assurées au plus haut degré. Il sera tenu compte également de l'importance qu'il y a à recruter le personnel sur une base géographique la plus large possible.

Article 36.

Les conditions de service du personnel de l'Organisation seront, autant que possible, conformes à celles des autres organisations des Nations Unies.

Article 37.

Dans l'exercice de leurs fonctions, le Directeur général et le personnel ne devront solliciter ou recevoir d'instructions d'aucun gouvernement ou d'aucune autorité étrangère à l'Organisation. Ils s'abstiendront de toute action qui puisse porter atteinte à leur situation de fonctionnaires internationaux. Chaque Etat Membre de l'Organisation s'engage, de son côté, à respecter le caractère exclusivement international du Directeur général et du personnel et à ne pas chercher à les influencer.

CHAPITRE VIII.

Commissions.

Article 38.

Le Conseil crée telles commissions que l'Assemblée de la santé peut prescrire et, sur sa propre initiative ou sur la proposition du Directeur général, peut créer toutes autres commissions jugées souhaitables pour des fins ressortissant à l'Organisation.

Article 39.

Le Conseil examine de temps en temps, et en tout cas une fois par an, la nécessité de maintenir chaque commission.

Article 34.

The Director-General shall prepare and submit annually to the Board the financial statements and budget estimates of the Organization.

Article 35.

The Director-General shall appoint the staff of the Secretariat in accordance with staff regulations established by the Health Assembly. The paramount consideration in the employment of the staff shall be to assure that the efficiency, integrity and internationally representative character of the Secretariat shall be maintained at the highest level. Due regard shall be paid also to the importance of recruiting the staff on as wide a geographical basis as possible.

Article 36.

The conditions of service of the staff of the Organization shall conform as far as possible with those of other United Nations organizations.

Article 37.

In the performance of their duties the Director-General and the staff shall not seek or receive instructions from any government or from any authority external to the Organization. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officers. Each Member of the Organization on its part undertakes to respect the exclusively international character of the Director-General and the staff and not to seek to influence them.

CHAPTER VIII.

Committees.

Article 38.

The Board shall establish such committees as the Health Assembly may direct and, on its own initiative or on the proposal of the Director-General, may establish any other committees considered desirable to serve any purpose within the competence of the Organization.

Article 39.

The Board, from time to time and in any event annually, shall review the necessity for continuing each committee.

Article 40.

Le Conseil peut procéder à la création de commissions conjointes ou mixtes avec d'autres organisations ou y faire participer l'Organisation; il peut assurer la représentation de l'Organisation dans des commissions instituées par d'autres organismes.

CHAPITRE IX.

Conférences.

Article 41.

L'Assemblée de la santé ou le Conseil peut convoquer des conférences locales, générales, techniques ou toute autre d'un caractère spécial pour étudier telle question rentrant dans la compétence de l'Organisation et assurer la représentation, à ces conférences, d'organisations internationales et, avec le consentement des gouvernements intéressés, d'organisations nationales, les unes ou les autres pouvant être de caractère gouvernemental ou non. Les modalités de cette représentation sont fixées par l'Assemblée de la santé ou le Conseil.

Article 42

Le Conseil pourvoit à la représentation de l'Organisation dans des conférences ou il estime que celle-ci possède un intérêt.

CHAPITRE X.

Siège.

Article 43.

Le lieu du siège de l'Organisation sera fixé par l'Assemblée de la santé, après consultation des Nations Unies.

CHAPITRE XI.

Arrangements régionaux.

Article 44.

(a) L'Assemblée de la santé, de temps en temps, détermine les régions géographiques où il est désirable d'établir une organisation régionale.

(b) L'Assemblée de la santé peut, avec le consentement de la majorité des États Membres situés dans chaque région ainsi déterminée, établir une organisation régionale pour répondre aux besoins particuliers de cette région. Il ne pourra y avoir plus d'une organisation régionale dans chaque région.

Article 40.

The Board may provide for the creation of or the participation by the Organization in joint or mixed committees with other organizations and for the representation of the Organization in committees established by such other organizations.

CHAPTER IX.

Conferences.

Article 41.

The Health Assembly or the Board may convene local, general, technical or other special conferences to consider any matter within the competence of the Organization and may provide for the representation at such conferences of international organizations and, with the consent of the government concerned, of national organizations, governmental or non-governmental. The manner of such representation shall be determined by the Health Assembly or the Board.

Article 42.

The Board may provide for representation of the Organization at conferences in which the Board considers that the Organization has an interest.

CHAPTER X.

Headquarters.

Article 43.

The location of the headquarters of the Organization shall be determined by the Health Assembly after consultation with the United Nations.

CHAPTER XI.

Regional arrangements.

Article 44.

(a) The Health Assembly shall from time to time define the geographical areas in which it is desirable to establish a regional organization.

(b) The Health Assembly may, with the consent of a majority of the Membres situated within each area so defined, establish a regional organization to meet the special needs of such area. There shall not be more than one regional organization in each region.

Article 45.

Chacune des organisations régionales sera partie intégrante de l'Organisation, en conformité avec la présente Constitution.

Article 46.

Chacune des organisations régionales comporte un comité régional et un bureau régional.

Article 47.

Les comités régionaux sont composés de représentants des États Membres et des membres associés de la région en question. Les territoires ou groupes de territoires d'une région n'ayant pas la responsabilité de la conduite de leurs relations internationales et qui ne sont pas des membres associés, ont le droit d'être représentés à ces comités régionaux et d'y participer. La nature et l'étendue des droits et des obligations de ces territoires ou groupes de territoires vis-à-vis des comités régionaux seront fixées par l'Assemblée de la santé, en consultation avec l'État Membre ou toute autre autorité ayant la responsabilité de la conduite des relations internationales de ces territoires et avec les États Membres de la région.

Article 48.

Les comités régionaux se réunissent aussi souvent qu'il est nécessaire et fixent le lieu de chaque réunion.

Article 49.

Les comités régionaux adoptent leur propre règlement.

Article 50.

Les fonctions du comité régional sont les suivantes:

- (a) formuler des directives se rapportant à des questions d'un caractère exclusivement régional;
- (b) contrôler les activités du bureau régional;
- (c) proposer au bureau régional la réunion de conférences techniques ainsi que tout travail ou toute recherche additionnels sur des questions de santé qui, de l'avis du comité régional, seraient susceptibles d'atteindre le but poursuivi par l'Organisation dans la région;
- (d) coopérer avec les comités régionaux respectifs des Nations Unies et avec ceux d'autres institutions spécialisées ainsi qu'avec d'autres organisations internationales régionales possédant avec l'Organisation des intérêts communs;

Article 45.

Each regional organization shall be an integral part of the Organization in accordance with this Constitution.

Article 46.

Each regional organization shall consist of a Regional Committee and a Regional Office.

Article 47.

Regional Committees shall be composed of representatives of the Member States and Associate Members in the region concerned. Territories or groups of territories within the region, which are not responsible for the conduct of their international relations and which are not Associate Members, shall have the right to be represented and to participate in Regional Committees. The nature and extent of the rights and obligations of these territories or groups of territories in Regional Committees shall be determined by the Health Assembly in consultation with the Member or other authority having responsibility for the international relations of these territories and with the Member States in the region.

Article 48.

Regional Committees shall meet as often as necessary and shall determine the place of each meeting.

Article 49.

Regional Committees shall adopt their own rules of procedure.

Article 50.

The functions of the Regional Committee shall be:

- (a) to formulate policies governing matters of an exclusively regional character;
- (b) to supervise the activities of the Regional Office;
- (c) to suggest to the Regional Office the calling of technical conferences and such additional work or investigation in health matters as in the opinion of the Regional Committee would promote the objective of the Organization within the region;
- (d) to co-operate with the respective regional committees of the United Nations and with those of other specialized agencies and with other regional international organizations having interests in common with the Organization;

(e) fournir des avis à l'Organisation, par l'intermédiaire du Directeur général, sur les questions internationales de santé d'une importance débordant le cadre de la région;

(f) recommander l'affectation de crédits régionaux supplémentaires par les gouvernements des régions respectives si la part du budget central de l'Organisation allouée à cette région est insuffisante pour l'accomplissement des fonctions régionales;

(g) toutes autres fonctions pouvant être déléguées au comité régional par l'Assemblée de la santé, le Conseil ou le Directeur général.

Article 51.

Sous l'autorité générale du Directeur général de l'Organisation, le bureau régional est l'organe administratif du comité régional. Il doit, en outre, exécuter, dans les limites de la région, les décisions de l'Assemblée de la santé et du Conseil.

Article 52.

Le chef du bureau régional est le Directeur régional nommé par le Conseil en accord avec le comité régional.

Article 53.

Le personnel du bureau régional est nommé conformément aux règles qui seront fixées dans un arrangement entre le Directeur général et le Directeur régional.

Article 54.

L'Organisation sanitaire panaméricaine, représentée par le Bureau sanitaire panaméricain et les Conférences sanitaires panaméricaines, et toutes autres organisations régionales intergouvernementales de santé existant avant la date de la signature de cette Constitution, seront intégrées en temps voulu dans l'Organisation. Cette intégration s'effectuera dès que possible par une action commune, basée sur le consentement mutuel des autorités compétentes exprimé par les organisations intéressées.

CHAPITRE XII.

Budget et dépenses.

Article 55.

Le Directeur général prépare et soumet au Conseil les prévisions budgétaires annuelles de l'Organisation. Le Conseil exa-

(e) to tender advice, through the Director-General, to the Organization on international health matters which have wider than regional significance;

(f) to recommend additional regional appropriations by the governments of the respective regions if the proportion of the central budget of the Organization allotted to that region is insufficient for the carrying out of the regional functions;

(g) such other functions as may be delegated to the Regional Committee by the Health Assembly, the Board or the Director General.

Article 51.

Subject to the general authority of the Director-General of the Organization, the Regional Office shall be the administrative organ of the Regional Committee. It shall, in addition, carry out within the region the decisions of the Health Assembly and of the Board.

Article 52.

The head of the Regional Office shall be the Regional Director appointed by the Board in agreement with the Regional Committee.

Article 53.

The staff of the Regional Office shall be appointed in a manner to be determined by agreement between the Director-General and the Regional Director.

Article 54.

The Pan American sanitary organization represented by the Pan American Sanitary Bureau and the Pan American Sanitary Conferences, and all other inter-governmental regional health organizations in existence prior to the date of signature of this Constitution, shall in due course be integrated with the Organization. This integration shall be effected as soon as practicable through common action based on mutual consent of the competent authorities expressed through the organizations concerned.

CHAPTER XII.

Budget and expenses.

Article 55.

The Director-General shall prepare and submit to the Board the annual budget estimates of the Organization. The Board

mine ces prévisions budgétaires et les soumet à l'Assemblée de la santé, en les accompagnant de telles recommandations qu'il croit opportunes.

Article 56.

Sous réserve de tel accord entre l'Organisation et les Nations Unies, l'Assemblée de la santé examine et approuve les prévisions budgétaires et effectue la répartition des dépenses parmi les Etats Membres, conformément au barème qu'elle devra arrêter.

Article 57.

L'Assemblée de la santé, ou le Conseil agissant au nom de l'Assemblée de la santé, a pouvoir d'accepter et d'administrer des dons et legs faits à l'Organisation, pourvu que les conditions attachées à ces dons ou legs paraissent acceptables à l'Assemblée de la santé ou au Conseil et cadrent avec les buts et la politique de l'Organisation.

Article 58.

Un fond spécial, dont le Conseil disposera à sa discrétion, sera constitué pour parer aux cas d'urgence et à tous événements imprévus.

CHAPITRE XIII.

Vote.

Article 59.

Chaque Etat Membre aura droit à une voix dans l'Assemblée de la santé.

Article 60.

(a) Les décisions de l'Assemblée de la santé à prendre sur des questions importantes sont acquises à la majorité des deux tiers des Etats Membres présents et votants.

Ces questions comprennent : l'adoption de conventions ou d'accords ; l'approbation d'accords liant l'Organisation aux Nations Unies, aux organisations et aux institutions intergouvernementales, en application des articles 69, 70 et 72 ; les modifications à la présente Constitution.

(b) Les décisions sur d'autres questions, y compris la fixation de catégories additionnelles de questions devant être décidées par une majorité des deux tiers, sont prises à la simple majorité des Etats Membres présents et votants.

shall consider and submit to the Health Assembly such budget estimates, together with any recommendations the Board may deem advisable.

Article 56.

Subject to any agreement between the Organization and the United Nations, the Health Assembly shall review and approve the budget estimates and shall apportion the expenses among the Members in accordance with a scale to be fixed by the Health Assembly.

Article 57.

The Health Assembly or the Board acting on behalf of the Health Assembly may accept and administer gifts and bequests made to the Organization provided that the conditions attached to such gifts or bequests are acceptable to the Health Assembly or the Board and are consistent with the objective and policies of the Organization.

Article 58.

A special fund to be used at the discretion of the Board shall be established to meet emergencies and unforeseen contingencies.

CHAPTER XIII.

Voting.

Article 59.

Each Member shall have one vote in the Health Assembly.

Article 60.

(a) Decisions of the Health Assembly on important questions shall be made by a two-thirds majority of the Members present and voting. These questions shall include: the adoption of conventions or agreements; the approval of agreements bringing the Organization into relation with the United Nations and inter-governmental organizations and agencies in accordance with Articles 69, 70 and 72; amendments to this Constitution.

(b) Decisions on other questions, including the determination of additional categories of questions to be decided by a two-thirds majority, shall be made by a majority of the Members present and voting.

(c) Le vote, au sein du Conseil et des commissions de l'Organisation, sur des questions de nature similaire, s'effectuera conformément aux dispositions des paragraphes (a) et (b) du présent article.

CHAPITRE XIV.

Rapports soumis par les Etats.

Article 61.

Chaque Etat Membre fait rapport annuellement à l'Organisation sur les mesures prises et les progrès réalisés pour améliorer la santé de sa population.

Article 62.

Chaque Etat Membre fait rapport annuellement sur les mesures prises en exécution des recommandations que l'Organisation lui aura faites et en exécution des conventions, accords et règlements.

Article 63.

Chaque Etat Membre communique rapidement à l'Organisation les lois, règlements, rapports officiels et statistiques importants concernant la santé et publiés dans cet Etat.

Article 64.

Chaque Etat Membre fournit des rapports statistiques et épidémiologiques selon des modalités à déterminer par l'Assemblée de la santé.

Article 65.

Sur requête du Conseil, chaque Etat Membre doit transmettre, dans la mesure du possible, toutes informations supplémentaires se rapportant à la santé.

CHAPITRE XV.

Capacité juridique, privilèges et immunités.

Article 66.

L'Organisation jouira sur le territoire de chaque Etat Membre de la capacité juridique nécessaire pour atteindre son but et exercer ses fonctions.

(c) Voting on analogous matters in the Board and in committees of the Organization shall be made in accordance with paragraphs (a) and (b) of this Article.

CHAPTER XIV.

Reports submitted by states.

Article 61.

Each Member shall report annually to the Organization on the action taken and progress achieved in improving the health of its people.

Article 62.

Each Member shall report annually on the action taken with respect to recommendations made to it by the Organization and with respect to conventions, agreements and regulations.

Article 63.

Each Member shall communicate promptly to the Organization important laws, regulations, official reports and statistics pertaining to health which have been published in the State concerned.

Article 64.

Each Member shall provide statistical and epidemiological reports in a manner to be determined by the Health Assembly.

Article 65.

Each Member shall transmit upon the request of the Board such additional information pertaining to health as may be practicable.

CHAPTER XV.

Legal capacity, privileges and immunities.

Article 66.

The Organization shall enjoy in the territory of each Member such legal capacity as may be necessary for the fulfilment of its objective and for the exercise of its functions.

Article 67.

(a) L'Organisation jouira sur le territoire de chaque Etat Membre des privilèges et immunités nécessaires pour atteindre son but et exercer ses fonctions.

(b) Les représentants des Etats Membres, les personnes désignées pour faire partie du Conseil et le personnel technique et administratif de l'Organisation jouiront également des privilèges et immunités nécessaires au libre exercice de leurs fonctions se rapportant à l'Organisation.

Article 68.

Cette capacité juridique, ces privilèges et immunités seront déterminés dans un arrangement séparé lequel devra être préparé par l'Organisation, en consultation avec le Secrétaire général des Nations Unies, et sera conclu entre les Etats Membres.

CHAPITRE XVI

Relations avec d'autres organisations.

Article 69.

L'Organisation est rattachée aux Nations Unies comme une des institutions spécialisées prévues par l'article 57 de la Charte des Nations Unies. Le ou les accords établissant les rapports de l'Organisation avec les Nations Unies doivent être approuvés à la majorité des deux tiers de l'Assemblée de la santé.

Article 70.

L'Organisation doit établir des relations effectives et coopérer étroitement avec telles autres organisations intergouvernementales jugées souhaitables. Tout accord officiel conclu avec ces organisations doit être approuvé à la majorité des deux tiers de l'Assemblée de la santé.

Article 71.

L'Organisation peut, en ce qui concerne les questions de son ressort, prendre toutes dispositions convenables pour se concerter et coopérer avec des organisations internationales non-gouvernementales et, avec l'approbation du gouvernement intéressé, avec des organisations nationales, gouvernementales ou non-gouvernementales.

Article 67.

(a) The Organization shall enjoy in the territory of each Member such privileges and immunities as may be necessary for the fulfilment of its objective and for the exercise of its functions.

(b) Representatives of Members, persons designated to serve on the Board and technical and administrative personnel of the Organization shall similarly enjoy such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions in connection with the Organization.

Article 68.

Such legal capacity, privileges and immunities shall be defined in a separate agreement to be prepared by the Organization in consultation with the Secretary-General of the United Nations and concluded between the Members.

CHAPTER XVI.

Relations with other Organizations.

Article 69.

The Organization shall be brought into relation with the United Nations as one of the specialized agencies referred to in Article 57 of the Charter of the United Nations. The agreement or agreements bringing the Organization into relation with the United Nations shall be subject to approval by a two-thirds vote of the Health Assembly.

Article 70.

The Organization shall establish effective relations and co-operate closely with such other inter-governmental organizations as may be desirable. Any formal agreement entered into with such organizations shall be subject to approval by a two-thirds vote of the Health Assembly.

Article 71.

The Organization may, on matters within its competence, make suitable arrangements for consultation and co-operation with non-governmental international organizations and, with the consent of the government concerned, with national organizations, governmental or non-governmental.

Article 72.

Sous réserve de l'approbation des deux tiers de l'Assemblée de la santé, l'Organisation peut reprendre à d'autres organisations ou institutions internationales, dont les buts et les activités rentrent dans le domaine de la compétence de l'Organisation, telles fonctions, ressources et obligations dont ladite Organisation serait chargée aux termes d'un accord international ou aux termes d'arrangements acceptables pour les deux parties et passés entre les autorités compétentes des organisations respectives.

CHAPITRE XVII.

Amendements.

Article 73.

Les textes des amendements proposés à cette Constitution seront communiqués par le Directeur général aux États Membres six mois au moins avant qu'ils ne soient examinés par l'Assemblée de la santé.

Les amendements entreront en vigueur à l'égard de tous les États Membres lorsqu'ils auront été adoptés par les deux tiers de l'Assemblée de la santé et acceptés par les deux tiers des États Membres conformément à leurs règles constitutionnelles respectives.

CHAPITRE XVIII.

Interprétation.

Article 74.

Les textes anglais, chinois, espagnol, français et russe de cette Constitution sont considérés comme également authentiques.

Article 75.

Toute question ou différend concernant l'interprétation ou l'application de cette Constitution, qui n'aura pas été réglé par voie de négociation ou par l'Assemblée de la santé, sera déferé par les parties à la Cour Internationale de Justice conformément au statut de ladite Cour, à moins que les parties intéressées ne conviennent d'un autre mode de règlement.

Article 76.

Sous le couvert de l'autorisation de l'Assemblée générale des Nations Unies ou sous le couvert de l'autorisation résultant de tout accord entre l'Organisation et les Nations Unies, l'Organisation pourra demander à la Cour Internationale de Justice un avis consultatif sur toute question juridique éventuelle du ressort de l'Organisation.

Article 77.

Le Directeur général peut représenter devant la Cour l'Organisation dans toute procédure se rapportant à toute demande

Article 72.

Subject to the approval by a two-thirds vote of the Health Assembly, the Organization may take over from any other international organization or agency whose purpose and activities lie within the field of competence of the Organization such functions, resources and obligations as may be conferred upon the Organization by international agreement or by mutually acceptable arrangements entered into between the competent authorities of the respective organizations.

CHAPTER XVII.

Amendments.

Article 73.

Texts of proposed amendments to this Constitution shall be communicated by the Director-General to Members at least six months in advance of their consideration by the Health Assembly. Amendments shall come into force for all Members when adopted by a two-thirds vote of the Health Assembly and accepted by two-thirds of the Members in accordance with their respective constitutional processes.

CHAPTER XVIII.

Interpretation.

Article 74.

The Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of this Constitution shall be regarded as equally authentic.

Article 75.

Any question or dispute concerning the interpretation or application of this Constitution which is not settled by negotiation or by the Health Assembly shall be referred to the International Court of Justice in conformity with the Statute of the Court, unless the parties concerned agree on another mode of settlement.

Article 76.

Upon authorization by the General Assembly of the United Nations or upon authorization in accordance with any agreement between the Organization and the United Nations, the Organization may request the International Court of Justice for an advisory opinion on any legal question arising within the competence of the Organization.

Article 77.

The Director-General may appear before the Court on behalf of the Organization in connection with any proceedings arising

d'avis consultatif. Il devra prendre les dispositions nécessaires pour soumettre l'affaire à la Cour, y compris celles nécessaires à l'exposé des arguments se rapportant aux vues différentes exprimées sur la question.

CHAPITRE XIX.

Entrée en vigueur.

Article 78.

Sous réserve des dispositions du Chapitre III, cette Constitution demeurera ouverte à signature ou à acceptation à tous les Etats.

Article 79.

(a) Les Etats pourront devenir parties à cette Constitution par :

- (i) la signature, sans réserve d'approbation ;
- (ii) la signature sous réserve d'approbation, suivie de l'acceptation ;
- (iii) l'acceptation pure et simple.

(b) l'acceptation deviendra effective par le dépôt d'un instrument officiel entre les mains du Secrétaire général des Nations Unies.

Article 80.

Cette constitution entrera en vigueur lorsque vingt-six Etats Membres des Nations Unies en seront devenus parties, conformément aux dispositions de l'article 79.

Article 81.

Conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, le Secrétaire général des Nations Unies enregistrera cette Constitution lorsqu'elle aura été signée sans réserve d'approbation par un Etat ou au moment du dépôt du premier instrument d'acceptation.

Article 82.

Le Secrétaire général des Nations Unies informera les Etats parties à cette Constitution de la date de son entrée en vigueur. Il les informera également des dates auxquelles d'autres Etats deviendront parties à cette Constitution.

En foi de quoi les Représentants soussignés, dûment autorisés à cet effet, signent la présente Constitution.

Fait en la Ville de New-York, ce vingt-deux juillet 1946, en un seul original établi en langues anglaise, chinoise, espagnole, française et russe, chaque texte étant également authentique.

Les textes originaux seront déposés dans les archives des Nations Unies. Le Secrétaire général des Nations Unies délivrera des copies certifiées conformes à chacun des Gouvernements représentés à la Conférence.

out of any such request for an advisory opinion. He shall make arrangements for the presentation of the case before the Court including arrangements for the argument of different views on the question.

CHAPTER XIX.

Entry into force.

Article 78.

Subject to the provisions of Chapter III, this Constitution shall remain open to all States for signature or acceptance.

Article 79.

(a) States may become parties to this Constitution by:

- (i) signature without reservation as to approval;
- (ii) signature subject to approval followed by acceptance; or
- (iii) acceptance.

(b) Acceptance shall be effected by the deposit of a formal instrument with the Secretary-General of the United Nations.

Article 80.

This Constitution shall come into force when twenty-six Members of the United Nations have become parties to it in accordance with the provisions of Article 79.

Article 81.

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, the Secretary-General of the United Nations will register this Constitution when it has been signed without reservation as to approval on behalf of one State or upon deposit of the first instrument of acceptance.

Article 82.

The Secretary-General of the United Nations will inform States parties to this Constitution of the date when it has come into force. He will also inform them of the dates when other States have become parties to this Constitution.

In faith whereof the undersigned representatives having been duly authorized for that purpose, sign this Constitution.

Done in the City of New York this twenty-second day of July 1946, in a single copy in the Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic. The original texts shall be deposited in the archives of the United Nations. The Secretary-General of the United Nations will send certified copies to each of the Governments represented at the Conference.

For Argentina:	ad referendum
Pour l'Argentine:	Alberto Zwanck.
For Australia:	subject to approval and acceptance
Pour l'Australie:	by Government of Commonwealth of Australia
	A. H. Tange.
For the Kingdom of Belgium:	sous réserve de ratification
Pour le Royaume de Belgique:	Dr. M. de Laet.
For Bolivia:	ad referendum
Pour la Bolivie:	Luis V. Sotelo.
For Brazil:	ad referendum
Pour le Brésil:	Geraldo H. de Paula Souza.
For Byelorussian Soviet Socialist Republic:	subject to ratification by the Government ¹⁾
Pour la République Soviétique Socialiste de Bélorussie:	N. Evstafiev.
For Canada:	subject to approval
Pour le Canada:	Brooke Claxton.
	Brock Chisholm.
For Chile:	con reserva de ratificacion constitucional
Pour le Chili:	Julio Bustos.
For China:	Shen J. K.
Pour la Chine:	L. Chin Yuan.
	Szeming Sze.
For Colombia:	ad referendum
Pour la Colombie:	Carlos Uribe Aguirre.
For Costa Rica:	ad referendum
Pour Costa-Rica:	Jaime Benavides.
For Cuba:	ad referendum
Pour Cuba:	Dr. Pedro Nogueira.
	Victor Santamarina.
For Czechoslovakia:	ad referendum
Pour la Tchécoslovaquie:	Dr. Josef Cancik.

¹⁾ Deze woorden werden geschreven in de Russische taal.

For Denmark:	ad referendum
Pour le Danemark:	J. Oerskov.
For the Dominican Republic:	ad referendum
Pour la République Dominicaine:	Dr. L. F. Thomen.
For Ecuador:	ad referendum
Pour l'Equateur:	R. Nevarez Vasquez.
For Egypt:	subject to ratification
Pour l'Égypte:	Dr. A. T. Chousa.
	Taha Elsayed Nasr bey.
	M. S. Abaza.
For El Salvador:	ad referendum
Pour le Salvador:	Aristides Moll.
For Ethiopia:	subject to ratification
Pour l'Éthiopie:	G. Tesema.
For France:	ad referendum
Pour la France:	J. Parisot.
For Greece:	ad referendum
Pour la Grèce:	Dr. Phokion Kopanaris.
For Guatemala:	ad referendum
Pour le Guatemala:	G. Morán.
	J. A. Munoz.
For Haiti:	ad referendum
Pour Haiti:	Rulx León.
For Honduras:	ad referendum
Pour le Honduras:	Juan Manuel Fiallos.
For India:	subject to ratification
Pour l'Inde:	C. K. Lakshmanan.
	C. Mani.

These signatures are appended in agreement with His Majesty's Representative for the exercise of the functions of the Crown in its relations with the Indian States.

For Iran:	subject to ratification by Iranian
Pour l'Iran:	Parliament (Madjliss)
	Ghasseme Ghani.
	H. Hafezi.
For Iraq:	ad referendum
Pour l'Irak:	S. Al-Zahawi.
	Dr. Ihsan Dogramaji.
For Lebanon:	ad referendum
Pour le Liban:	Georges Hakim.
	Dr. A. Makhlof.
For Liberia:	ad referendum
Pour le Libéria:	Joseph Nagbe Togba.
	John B. West.
For the Grand Duchy of Luxembourg:	sous réserve de ratification
Pour le Grand Duché de Luxembourg:	Dr. M. de Laet.
For Mexico:	ad referendum
Pour le Mexique:	Mondragón.
For the Kingdom of the Netherlands:	ad referendum
Pour le Royaume des Pays-Bas:	C. van den Berg.
	C. Banning.
	W. A. Timmerman.
For New Zealand:	ad referendum
Pour la Nouvelle Zélande:	T. R. Ritchie.
For Nicaragua:	ad referendum
Pour le Nicaragua:	A. Sevilla-Sacasa.
For the Kingdom of Norway:	ad referendum
Pour le Royaume de Norvège:	Hans Th. Sandberg.
For Panama:	ad referendum
Pour le Panama:	J. J. Vallarino.
For Paraguay:	ad referendum
Pour le Paraguay:	Angel R. Ginés.

For Peru: Pour le Pérou:	ad referendum Carlos Enrique Paz Soldán. A. Toranzo.
For the Republic of the Philippines: Pour la République des Philippines:	ad referendum H. Lara. Walfrido de Leon.
For Poland: Pour la Pologne:	ad referendum Edward Grzegorzewski.
For Saudi Arabia: Pour l'Arabie Saoudite:	reserve et objection ratification Dr. Yahia Nasri. Dr. Madhat Cheikh-Al-Ardh.
For Syria: Pour la Syrie:	subject to ratification Dr. C. Trefi.
For Turkey: Pour la Turquie:	subject to ratification. I sign sub- ject to approval and confirma- tion by my Government ¹⁾ Z. N. Barker.
For the Ukrainian Soviet Socialist Republic: Pour la République Soviétique Socialiste d'Ukraine:	subject to ratification by the Supreme Council of the Ukrai- nian Soviet Socialist Republic ²⁾ L. I. Medved. I. I. Kalchenko.
For the Union of Soviet Socialist Republics: Pour l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes:	subject to ratification by Praesi- dium of Supreme Council of Union of Soviet Socialist Repu- blics ²⁾ F. G. Krotkov.
For the Union of South Africa: Pour l'Union Sud-Afri- caine:	ad referendum H. S. Gear.

¹⁾ Deze woorden werden geschreven in de Turksche taal.

²⁾ Deze woorden werden geschreven in de Russische taal.

For the United Kingdom of Great Britain & Nor- thern Ireland:	Melville D. Mackenzie. G. E. Yates.
Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord:	
For the United States of America:	subject to approval Thomas Parran.
Pour les États-Unis d'Amérique:	Martha Eliot. Frank C. Boudreau.
For Uruguay:	ad referendum
Pour l'Uruguay:	José A. Mora. R. Rivero. Carlos M. Barberousse.
For Venezuela:	ad referendum
Pour le Venezuela:	A. Arreaza Guzman.
For Yugoslavia:	with reservations as to ratification
Pour la Yougoslavie:	Dr. A. Stampar.
For Albania:	avec réserve
Pour l'Albanie:	T. Jakova.
For Austria:	with reservation
Pour l'Autriche:	Dr. Marius Kaiser.
For Bulgaria:	subject to ratification
Pour la Bulgarie:	Dr. D. P. Orahovatz.
For Eire:	subject to acceptance
Pour l'Eire:	John D. MacCormack.
For Finland:	ad referendum
Pour la Finlande:	Osmo Turpeinen.
For Italy:	subject to ratification
Pour l'Italie:	Giovanni Alberto Canaperia.
For Portugal:	subject to ratification
Pour le Portugal:	Francisco C. Cambournac.

For Siam:	subject to approval
Pour le Siam:	Bunliang Tamthai.

For Switzerland:	sous réserve de ratification
Pour la Suisse:	Dr. J. Eugster.
	A. Souter.

For Transjordan:	subject to ratification
Pour la Transjordanie:	Dr. D. P. Tuntunji.

PROTOCOLE RELATIF A L'OFFICE INTERNATIONAL D'HYGIENE PUBLIQUE.

Article 1.

Les Gouvernements signataires de ce Protocole conviennent, en ce qui les concerne, que les tâches et fonctions de l'Office International d'Hygiène Publique, telles que définies dans l'Arrangement signé à Rome le 9 décembre 1907, seront assumées par l'Organisation Mondiale de la Santé ou par la Commission intérimaire de celle-ci et que, sous réserve des obligations internationales existantes, ils prendront les mesures nécessaires dans ce but.

Article 2.

Les Parties à ce Protocole conviennent en outre, en ce qui les concerne, qu'à partir de la date de l'entrée en vigueur de ce Protocole les tâches et fonctions confiées à l'Office par les arrangements internationaux, figurant dans la liste de l'annexe 1, seront assumées par l'Organisation ou la Commission intérimaire de celle-ci.

Article 3.

L'Arrangement de 1907 cessera d'exister et l'Office sera dissous lorsque toutes les Parties à l'Arrangement auront convenu d'y mettre fin. Il est entendu que tout Gouvernement, partie à l'Arrangement de 1907, aura, en devenant partie à ce Protocole, accepté de mettre fin à l'Arrangement de 1907.

Article 4.

Les parties à ce Protocole conviennent en outre que, dans l'éventualité où toutes les parties à l'Arrangement de 1907 n'auraient pas donné leur consentement pour que ce dernier prit fin d'ici le 15 novembre 1949, elles devront alors, en application de l'article 8 de l'Arrangement en question, dénoncer l'Arrangement de 1907.

Article 5.

Tout Gouvernement, partie à l'Arrangement de 1907 et non signataire de ce Protocole, pourra, à tout moment, accepter ce

PROTOCOL CONCERNING THE „OFFICE INTERNATIONAL D'HYGIENE PUBLIQUE”.

Article 1.

The Governments signatories to this protocol agree that, as between themselves, the duties and functions of the „Office International d'Hygiène Publique” as defined in the Agreement signed at Rome on 9 December 1907, shall be performed by the World Health Organization or its Interim Commission and that, subject to existing international obligations, they will take the necessary steps to accomplish this purpose.

Article 2.

The parties to this protocol further agree that, as between themselves, from the date when this protocol comes into force, the duties and functions conferred upon the OFFICE by the International agreements listed in Annex 1, shall be performed by the Organization or its Interim Commission.

Article 3.

The Agreement of 1907 shall be terminated and the OFFICE dissolved when all parties to the Agreement have agreed to its termination. It shall be understood that any Government party to the Agreement of 1907, has agreed, by becoming party to this protocol, to the termination of the Agreement of 1907.

Article 4.

The parties to this protocol further agree that, if all the parties to the Agreement of 1907 have not agreed to its termination by 15 November 1949, they will then, in accordance with Article 8 thereof, denounce the Agreement of 1907.

Article 5.

Any Government party to the Agreement of 1907 which is not a signatory to this protocol may at any time accept this protocol

Protocole en adressant un instrument d'acceptation au Secrétaire général des Nations Unies, lequel informera de cette adhésion tous les Gouvernements signataires ou ayant accepté ce Protocole.

Article 6.

Les Gouvernements peuvent devenir parties à ce Protocole par :

- (a) la signature, sans réserve d'approbation;
- (b) la signature sous réserve d'approbation, suivie d'une acceptation;
- (c) l'acceptation pure et simple.

L'acceptation s'effectuera par le dépôt d'un instrument officiel entre les mains du Secrétaire général des Nations Unies.

Article 7

Ce Protocole entrera en vigueur lorsque vingt Gouvernements parties à l'Arrangement de 1907 seront devenus parties à ce Protocole.

En foi de quoi les Représentants dûment autorisés de leurs Gouvernements respectifs ont signé le présent Protocole, établi en langues anglaise et française, l'un et l'autre texte étant également authentiques, en un seul original, lequel sera déposé entre les mains du Secrétaire général des Nations Unies. Des copies authentiques seront délivrées par le Secrétaire général des Nations Unies à chacun des Gouvernements signataires ou ayant accédé et à tout autre Gouvernement qui, à la date de la signature de ce Protocole, sera partie à l'Arrangement de 1907. Le Secrétaire général notifiera, aussitôt que possible, à chaque Gouvernement ayant accepté ce Protocole la date de son entrée en vigueur.

Fait en la ville de New-York, ce vingt-deux juillet 1946.

by sending an instrument of acceptance to the Secretary-General of the United Nations, who will inform all signatory and other Governments which have accepted this protocol of such accession.

Article 6.

Governments may become parties to this protocol by:

- (a) signature without reservation as to approval;
- (b) signature subject to approval followed by acceptance; or
- (c) acceptance.

Acceptance shall be effected by the deposit of a formal instrument with the Secretary-General of the United Nations.

Article 7.

This protocol shall come into force when twenty Governments parties to the Agreement of 1907, have become parties to this protocol.

In witness whereof the duly authorized representatives of their respective Governments have signed the present protocol, which is drawn up in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. Authentic copies shall be furnished by the Secretary-General of the United Nations to each of the signatory and accepting Governments and to any other Government which, at the time this protocol is signed, is a party to the Agreement of 1907. The Secretary-General will as soon as possible notify each of the parties to this protocol when it comes into force.

Done in the City of New-York this twenty-second day of July 1946.

For Argentina: Pour l'Argentine:	ad referendum Alberto Zwanck.
For Australia: Pour l'Australie:	subject to approval and acceptance by Government of Commonwealth of Australia A. H. Tange.
For the Kingdom of Belgium: Pour le Royaume de Belgique:	sous réserve de ratification Dr. M. de Laet.
For Bolivia: Pour la Bolivie:	Luis V. Sotelo.
For Brazil: Pour le Brésil:	ad referendum Geraldo H. de Paula Souza.
For Byelorussian Soviet Socialist Republic: Pour la République Soviétique Socialiste de Bélorussie:	N. Evstafiev.
For Canada: Pour le Canada:	subject to approval Brooke Claxton. Brock Chisholm.
For Chile: Pour le Chili:	ad referendum Julio Bustos.
For China: Pour la Chine:	Shen J. K. L. Chin Yuan. Szeming Sze.
For Colombia: Pour la Colombie:	Carlos Uribe Aguirre.
For Costa Rica: Pour Costa-Rica:	Jaime Benavides.
For Cuba: Pour Cuba:	ad referendum Dr. Pedro Nogueira. Victor Santamarina.
For Czechoslovakia: Pour la Tchécoslovaquie:	ad referendum Dr. Josef Cancik.
For Denmark: Pour le Danemark:	ad referendum J. Oerskov.

For the Dominican Republic: Pour la République Dominicaine:	ad referendum Dr. L. F. Thomen.
For Ecuador: Pour l'Équateur:	ad referendum R. Nevarez Vasquez.
For Egypt: Pour l'Égypte:	subject to ratification Dr. A. T. Chousa. Taha Elsayed Nasr bey. M. S. Abaza.
For Ethiopia: Pour l'Éthiopie:	subject to ratification G. Tesema.
For France: Pour la France:	ad referendum J. Parisot.
For Greece: Pour la Grèce:	ad referendum Dr. Phokion Kopanaris.
For Guatemala: Pour le Guatemala:	ad referendum G. Morán. J. A. Munoz.
For Haiti: Pour Haiti:	ad referendum Rulx León.
For Honduras: Pour le Honduras:	ad referendum Juan Manuel Fiallos.
For India: Pour l'Inde:	subject to ratification C. K. Lakshmanan. C. Mani. These signatures are appended in agreement with His Majesty's Representative for the exercise of the functions of the Crown in its relations with the Indian States.
For Iran: Pour l'Iran:	subject to ratification by Iranian Parliament (Madjliss) Ghasseme Ghani. H. Hafezi.

For Iraq:	ad referendum
Pour l'Irak:	S. Al-Zahawi.
	Dr. Ihsan Dogramaji.
For Lebanon:	ad referendum
Pour le Liban:	Georges Hakim.
	Dr. A. Makhoul.
For Liberia:	ad referendum
Pour le Libéria:	Joseph Nagbe Togba.
	John B. West.
For the Grand Duchy of Luxembourg:	Sous réserve de ratification
Pour le Grand Duché de Luxembourg:	Dr. M. de Laet.
For Mexico:	ad referendum
Pour le Mexique:	Mondragón.
For the Kingdom of the Netherlands:	ad referendum
Pour le Royaume des Pays-Bas:	C. van den Berg.
	C. Banning.
	W. A. Timmerman.
For New Zealand:	ad referendum
Pour la Nouvelle Zélande:	T. R. Ritchie.
For Nicaragua:	ad referendum
Pour le Nicaragua:	A. Sevilla-Sacasa.
For the Kingdom of Norway:	ad referendum
Pour le Royaume de Norvège:	Hans Th. Sandberg.
For Panama:	ad referendum
Pour le Panama:	J. J. Vallarino.
For Paraguay:	ad referendum
Pour le Paraguay:	Angel R. Ginés.
For Peru:	ad referendum
Pour le Pérou:	Carlos Enrique Paz Soldán.
	A. Toranzo.

For the Republic of the Philippines:	H. Lara.
Pour la République des Philippines:	Walfrido de Leon.
For Poland:	Edward Grzegorzewski.
Pour la Pologne:	
For Saudi Arabia:	Dr. Yahia Nasri.
Pour l'Arabie Saoudite:	Dr. Madhat Cheikh-Al-Ardb.
For Syria:	subject to ratification
Pour la Syrie:	Dr. C. Trefi.
For Turkey:	Z. N. Barker.
Pour la Turquie:	
For the Ukrainian Soviet Socialist Republic:	L. I. Medved.
Pour la République Soviétique Socialiste d'Ukraine:	I. I. Kaltchenko.
For the Union of Soviet Socialist Republics:	F. G. Krotkov.
Pour l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes:	
For the Union of South Africa:	ad referendum
Pour l'Union Sud-Africaine:	H. S. Gear.
For the United Kingdom of Great Britain & Northern Ireland:	Melville D. Mackenzie.
Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord:	G. E. Yates.
For the United States of America:	subject to approval
Pour les États-Unis d'Amérique:	Thomas Parran.
	Martha Eliot.
	Frank C. Boudreau.

For Uruguay:	ad referendum
Pour l'Uruguay:	José A. Mora. R. Rivero. Carlos M. Barberousse.
For Venezuela:	ad referendum
Pour le Venezuela:	A. Arreaza Guzman.
For Yugoslavia:	with reservations as to ratification
Pour la Yougoslavie:	Dr. A. Stampar.
For Albania:	T. Jakova.
Pour l'Albanie:	
For Austria:	Dr. Marius Kaiser.
Pour l'Autriche:	
For Bulgaria:	Dr. D. P. Orahovatz.
Pour la Bulgarie:	
For Eire:	subject to acceptance
Pour l'Eire:	John D. MacCormack.
For Finland:	Osmo Turpeinen.
Pour la Finlande:	
For Italy:	subject to ratification
Pour l'Italie:	Giovanni Alberto Canaperia.
For Portugal:	subject to ratification
Pour le Portugal:	Francisco C. Cambournac.

For Siam:
Pour le Siam:

Bunliang Tamthai.

For Switzerland:
Pour la Suisse:

sous réserve de ratification
Dr. J. Eugster.
A. Souter.

For Transjordan:
Pour la Transjordanie:

Dr. D. P. Tuntunji.

ANNEXE 1.

1. Convention Sanitaire Internationale du 21 juin 1926.
2. Convention portant modification de la Convention Sanitaire Internationale du 21 juin 1926, signée le 31 octobre 1938.
3. Convention Sanitaire Internationale de 1944, portant modification de la Convention Sanitaire Internationale du 21 juin 1926.
4. Protocole prorogeant la Convention Sanitaire Internationale de 1944, (ouvert à signature le 23 avril 1946; en vigueur le 30 avril 1946).
5. Convention Sanitaire Internationale pour la Navigation Aérienne du 12 avril 1933.
6. Convention Sanitaire Internationale pour la Navigation Aérienne de 1944, portant modification de la Convention Sanitaire Internationale pour la Navigation Aérienne du 12 avril 1933.
7. Protocole prorogeant la Convention Sanitaire Internationale pour la Navigation Aérienne de 1944, (ouvert à signature le 23 avril 1946; en vigueur le 30 avril 1946).
8. Arrangement international relatif aux facilités à donner aux marins du commerce pour le traitement des maladies vénériennes, Bruxelles, le 1er décembre 1924.
9. Convention de l'opium, Genève, le 19 février 1925.
10. Convention pour limiter la fabrication et réglementer la distribution des stupéfiants, Genève, le 13 juillet 1931.
11. Convention relative au sérum antidiphtérique, Paris, le 1er août 1930.
12. Convention internationale sur la protection mutuelle contre la fièvre dengue, Athènes, le 25 juillet 1934.
13. Arrangement international concernant la suppression des patentes de santé, Paris, le 22 décembre 1934.
14. Arrangement international concernant la suppression des visas consulaires sur les patentes de santé, Paris, le 22 décembre 1934.
15. Arrangement international concernant le transport des corps, Berlin, le 10 février 1937.

ANNEX 1.

1. International Sanitary Convention of 21 June 1926.
2. Convention Modifying the International Sanitary Convention of 21 June 1926, signed 31 October 1938.
3. International Sanitary Convention, 1944, Modifying the International Sanitary Convention of 21 June 1926.
4. Protocol to Prolong the International Sanitary Convention, 1944 (opened for signature 23 April 1946; in force 30 April 1946).
5. International Sanitary Convention for Aerial Navigation of 12 April 1933.
6. International Sanitary Convention for Aerial Navigation, 1944, Modifying the International Sanitary Convention for Aerial Navigation of 12 April 1933.
7. Protocol to Prolong the International Sanitary Convention for Aerial Navigation, 1944 (opened for signature 23 April 1946; in force 30 April 1946).
8. International Agreement Relating to Facilities to be Accorded to Merchant Seamen in the Treatment of Venereal Diseases, Brussels, 1 December 1924.
9. Convention on Traffic in Opium and Drugs, Geneva, 19 February 1925.
10. Convention for Limiting the Manufacture and Regulating the Distribution of Narcotic Drugs, Geneva, 13 July 1931.
11. Convention Relating to the Antidiphtheria Serum, Paris, 1 August 1930.
12. International Convention for Mutual Protection against Dengue Fever, Athens, 25 July 1934.
13. International Agreement for Dispensing with Bills of Health, Paris, 22 December 1934.
14. International Agreement for Dispensing with Consular Visas on Bills of Health, Paris, 22 December 1934.
15. International Agreement Concerning the Transport of Corpses, Berlin, 10 February 1937.

STATUUT VAN DE WERELDGEZONDHEIDS- ORGANISATIE.

De Staten, die partij zijn bij dit Statuut, verklaren in overeenstemming met het Handvest van de Vereenigde Naties, dat de volgende beginselen een noodzakelijke grondslag zijn voor het geluk, de harmonieuze verhoudingen en veiligheid van alle volken:

Gezondheid is een toestand van volledig lichamelijk, geestelijk en sociaal welzijn en niet slechts de afwezigheid van ziekte of zwakheid.

Het genot van een zoo goed mogelijken gezondheidstoestand is een van de grondrechten van ieder menscheijk wezen zonder onderscheid van ras, godsdienst, politiek geloof, economische of sociale positie.

De gezondheid van alle volken is een noodzakelijke voorwaarde voor het bereiken van vrede en veiligheid en is afhankelijk van de meest volledige samenwerking van individuen en Staten.

Hetgeen een Staat bereikt op het gebied van bevorderen en beschermen van de gezondheid is van waarde voor allen.

Ongelijke ontwikkeling in de verschillende landen in het bevorderen van de gezondheid en het bestrijden van ziekten, in het bijzonder van besmettelijke ziekten, is een gemeenschappelijk gevaar.

Een gezonde ontwikkeling van het kind is van fundamenteel belang; geschiktheid om harmonieus te leven in een geheel veranderende omgeving is een essentieele voorwaarde voor zoodanige ontwikkeling.

Het verbreiden onder alle volken van de weldaden der medische, psychologische en aanverwante wetenschappen is van essentieel belang voor het bereiken van een zoo hoog mogelijken gezondheidspeil.

Een goed voorgelichte openbare meening en actieve medewerking van de zijde van het publiek zijn van het grootste belang voor de verbetering van de volksgezondheid.

Regeeringen dragen verantwoordelijkheid voor de gezondheid van haar volken, aan welke verantwoordelijkheid alleen kan worden voldaan door het nemen van doeltreffende maatregelen, zoowel op gezondheidsgebied, als op sociaal gebied.

Deze beginselen aanvaardende en met het doel samen te werken met elkander en met anderen ter bevordering en bescherming van de gezondheid van alle volken, stemmen de verdragsluitende partijen in met dit Statuut en richten zij hierbij op de Wereldgezondheidsorganisatie als een gespecialiseerde organisatie van de Vereenigde Naties.

HOOFDSTUK I.

Doel.

Artikel 1.

Het doel van de Wereldgezondheidsorganisatie (hieronder genoemd de Organisatie) is alle volkeren te brengen op een zoo hoog mogelijk gezondheidspeil.

HOOFDSTUK II.

Functionies.

Artikel 2.

Ten einde haar doel te bereiken, zullen de functionies van de Organisatie zijn:

a) op te treden als leidende en coördineerende instantie bij het internationale gezondheidswerk;

b) een doelmatige samenwerking tot stand te brengen en te handhaven met de Vereenigde Naties, de gespecialiseerde organisaties, de openbare gezondheidsdiensten, groepen van beroepsgenooten en zoodanige andere organisaties als wenschelijk zal worden geacht;

c) op haar verzoek bijstand te verleen en aan regeeringen bij het verbeteren van haar gezondheidsdiensten;

d) passende technische bijstand en in dringende gevallen noodzakelijke hulp te verleen en op verzoek van of na goedkeuring door de Regeeringen;

e) op verzoek van de Vereenigde Naties voor bepaalde groepen, zooals de bevolkingen van trustgebieden, gezondheidsdiensten in het leven te roepen of deze groepen bij dit werk of op andere wijze behulpzaam te zijn;

f) zoodanige administratieve en technische diensten als vereischt zullen zijn in te stellen en in stand te houden, met inbegrip van epidemiologische en statistische diensten;

g) de werkzaamheden tot het uitroeien van epidemische, endemische en andere ziekten te stimuleeren en te bevorderen;

h) waar noodig in samenwerking met andere gespecialiseerde organisaties het voorkomen van letsel tengevolge van ongevallen te bevorderen;

i) waar noodig in samenwerking met andere gespecialiseerde organisaties, verbetering in voeding, huisvesting, sanitaire verzorging, ontspanning, economische omstandigheden, arbeidstoestanden en andere elementen van de hygiëne van het milieu te bevorderen;

j) samenwerking tusschen beoefenaren der wetenschap en der beroepen die bijdragen tot den vooruitgang van de gezondheid, te bevorderen;

k) verdragen, overeenkomsten en regelingen voor te stellen en aanbevelingen te doen met betrekking tot internationale gezondheidsaangelegenheden en zoodanige taken te vervullen als door deze aan de Organisatie kunnen worden opgedragen en niet in strijd zijn met haar doel;

l) de gezondheid en het welzijn van moeder en kind te bevorderen en de geschiktheid aan te kweeken om harmonieus te leven in een geheel veranderende omgeving;

m) werkzaamheden op het gebied van de geestelijke gezondheid te bevorderen, in het bijzonder, die welke ten doel hebben de harmonie van menschelijke verhoudingen te verbeteren;

n) wetenschappelijk onderzoek op gezondheidsgebied te bevorderen en te leiden;

o) te bevorderen, dat het peil van onderwijs en opleiding bij hygiënische, medische en aanverwante beroepen wordt verbeterd;

p) te bestudeeren en te rapporteeren, zoo noodig in samenwerking met andere gespecialiseerde organisaties, nopens de administratieve en sociale technische hulpmiddelen betrekking hebbende op de openbare gezondheid en de medische verzorging uit preventief en curatief gezichtspunt, met inbegrip van ziekenhuisdiensten en sociale zekerheid;

q) inlichtingen, raad en bijstand te verschaffen op het gebied van de gezondheid;

r) mede te werken, teneinde de openbare meening bij alle volken op juiste wijze over gezondheidszaken voor te lichten;

s) op te stellen en zoo noodig te herzien, internationale nomenclatures van ziekten, doodsoorzaken en van methodes, die op het gebied van de openbare gezondheid gelden;

t) voor zoover noodig diagnostische methodes te standaardiseeren;

u) internationale maatstaven te ontwikkelen, in te stellen en te bevorderen met betrekking tot levensmiddelen en biologische, pharmaceutische en soortgelijke producten;

v) in het algemeen alle noodzakelijke maatregelen te nemen om het doel van de Organisatie te bereiken.

HOOFDSTUK III.

Lidmaatschap en toegevoegd Lidmaatschap.

Artikel 3.

Het Lidmaatschap van de Organisatie staat open voor alle Staten.

Artikel 4.

De Staten, die Lid zijn van de Vereenigde Naties kunnen Lid van de Organisatie worden door dit Statuut overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk XIX en overeenkomstig hun grondwettelijke procedure te ondertekenen of op andere wijze te aanvaarden.

Artikel 5.

De Staten, wier Regeeringen uitgenoodigd zijn waarnemers te zenden naar de Internationale Gezondheidsconferentie, die in 1946 in New York is gehouden, kunnen Lid worden door dit Statuut overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk XIX en overeenkomstig hun grondwettelijke procedure te ondertekenen of op andere wijze te aanvaarden, mits zoodanige ondertekening of aanvaarding zal plaats vinden voor de eerste zitting van de Gezondheidsvergadering.

Artikel 6.

Met inachtneming van de voorwaarden van een overeenkomst, die tusschen de Vereenigde Naties en de Organisatie zal worden gesloten en welke krachtens Hoofdstuk XVI zal zijn goedgekeurd, kunnen Staten, die niet Lid worden overeenkomstig de artt. 4 en 5, aanvragen Lid te worden; zij zullen worden toegelaten als Lid, wanneer de aanvraag door de Gezondheidsvergadering bij gewone meerderheid zal zijn goedgekeurd.

Artikel 7.

Indien een Lid zijn financiële verplichtingen tegenover de Organisatie niet nakomt of in andere buitengewone omstandigheden, kan de Gezondheidsvergadering op voorwaarden als zij passend oordeelt, het stemrecht en de diensten, waarop dit Lid recht heeft, schorsen. De Gezondheidsvergadering zal de bevoegdheid hebben dit stemrecht en deze diensten opnieuw te verleenen.

Artikel 8.

Gebieden of groepen van gebieden, die niet verantwoordelijk zijn voor het voeren van hun internationale betrekkingen, kunnen door de Gezondheidsvergadering worden toegelaten als toegevoegde Leden, wanneer hiertoe een aanvraag wordt gedaan ten behoeve van zoodanig gebied of groep van gebieden door het Lid of door een andere autoriteit, die de verantwoordelijkheid draagt voor hun internationale betrekkingen. Vertegenwoordigers van de toegevoegde Leden in de Gezondheidsvergadering moeten bij voorkeur beschikken over technische deskundigheid op gezondheidsgebied en, eveneens bij voorkeur uit de inlandsche bevolking worden gekozen. De aard en de omvang van de rechten en verplichtingen van toegevoegde Leden zullen door de Gezondheidsvergadering bepaald worden.

HOOFDSTUK IV.

Organen.

Artikel 9.

Het werk van de Organisatie zal worden uitgevoerd door:

- a) de Wereldgezondheidsvergadering (hieronder genoemd de Gezondheidsvergadering);
- b) den Uitvoerenden Raad (hieronder genoemd de Raad);
- c) het Secretariaat.

HOOFDSTUK V.

De Wereldgezondheidsvergadering.

Artikel 10.

De Gezondheidsvergadering bestaat uit gedelegeerden, die de Leden vertegenwoordigen.

Artikel 11.

Ieder Lid zal vertegenwoordigd worden door ten hoogste drie afgevaardigden, waarvan één door het Lid zal worden aangewezen als leider der delegatie. Deze afgevaardigden moeten bij voorkeur worden gekozen uit personen, die door hun technische deskundigheid op gezondheidsgebied het meest bevoegd zijn, terwijl zij bij voorkeur den nationalen dienst van de volksgezondheid van het Lid moeten vertegenwoordigen.

Artikel 12.

De afgevaardigden kunnen vergezeld zijn van plaatsvervangende afgevaardigden en deskundigen.

Artikel 13.

De Gezondheidsvergadering komt in een gewone jaarlijksche bijeenkomst samen en verder in zoodanige buitengewone bijeenkomsten als noodig zal zijn. Buitengewone bijeenkomsten zullen worden bijeengeroepen op verzoek van den Raad of van een meerderheid van de Leden.

Artikel 14.

De Gezondheidsvergadering kiest in iedere jaarlijksche bijeenkomst het land of de streek, waar de volgende jaarlijksche bijeenkomst zal worden gehouden, terwijl de Raad daarna de plaats vaststelt. De Raad bepaalt de plaats, waar een buitengewone bijeenkomst zal worden gehouden.

Artikel 15.

De Raad bepaalt na overleg met den Secretaris-Generaal van de Vereenigde Naties den datum van iedere jaarlijksche en buitengewone bijeenkomst.

Artikel 16.

De Gezondheidsvergadering kiest bij het begin van iedere jaarlijksche zitting haar voorzitter en andere functionarissen. Zij blijven in functie, totdat hun opvolgers zijn gekozen.

Artikel 17.

De Gezondheidsvergadering stelt haar eigen Huishoudelijk Reglement vast.

Artikel 18.

De functies van de Gezondheidsvergadering zijn:

- a) het beleid van de Organisatie te bepalen;
- b) de Leden te benoemen, die het recht zullen hebben een persoon aan te wijzen om in den Raad zitting te nemen;
- c) den Directeur-Generaal te benoemen;
- d) rapporten en werkzaamheden van den Raad en van den Directeur-Generaal te bestudeeren en goed te keuren en den Raad aanwijzingen te geven met betrekking tot zaken, waaromtrent maatregelen, studie, onderzoek of het opstellen van rapporten wenschelijk worden geoordeeld;
- e) zoodanige comité's in te stellen als voor het werk van de Organisatie noodzakelijk zal worden geoordeeld;
- f) toezicht te houden op het financieele beleid van de Organisatie alsmede de begrooting te bestudeeren en goed te keuren;

g) den Raad en den Directeur-Generaal aanwijzingen te geven om een op de gezondheid betrekking hebbende zaak, die de Gezondheidsvergadering wenschelijk oordeelt, onder de aandacht te brengen van de Leden en van internationale al dan niet-officieele organisaties;

h) een internationale of nationale, al dan niet-officieele organisatie, welke verantwoordelijkheden draagt van denzelfden aard als de verantwoordelijkheden van de Organisatie, uit te noodigen vertegenwoordigers aan te wijzen, om zonder stemrecht deel te nemen aan de zittingen van de Vergadering of van de comité's en conferenties, die onder auspiciën van de Vergadering worden bijeengeroepen, een en ander overeenkomstig de voorwaarden, die door de Gezondheidsvergadering zullen worden gesteld; intusschen zullen voor zoover het betreft nationale organisaties uitnoodigingen alleen worden gedaan met de toestemming van de betrokken Regeering;

i) aanbevelingen, die gedaan zijn door de Algemeene Vergadering, den Economischen en Socialen Raad, den Veiligheidsraad of den Trustschapsraad der Vereenigde Naties en die betrekking hebben op de gezondheid, in studie te nemen en aan deze organen rapport uit te brengen omtrent de stappen, welke door de Organisatie zijn genomen om aan zoodanige aanbevelingen gevolg te geven;

j) aan den Economischen en Socialen Raad rapport uit te brengen overeenkomstig regelingen, die tusschen de Organisatie en de Vereenigde Naties zullen zijn getroffen;

k) wetenschappelijk onderzoek op gezondheidsgebied door het personeel van de Organisatie te bevorderen en te leiden door de instelling van eigen instituten of door samenwerking met officieele of niet-officieele instituten van de Leden met de toestemming van de betrokken Regeering;

l) andere instituten op te richten, die zij wenschelijk zal oordeelen;

m) andere passende maatregelen te nemen om het doel van de Organisatie te bevorderen.

Artikel 19.

De Gezondheidsvergadering is bevoegd verdragen of overeenkomsten aan te nemen met betrekking tot iedere aangelegenheid binnen het arbeidsveld van de Organisatie. Een meerderheid van tweederden van de Gezondheidsvergadering zal noodig zijn voor de aanneming van zoodanige verdragen of overeenkomsten, die voor ieder Lid van kracht zullen worden, wanneer zij door dit Lid zullen zijn aanvaard overeenkomstig zijn grondwettelijke procedure.

Artikel 20.

Ieder Lid verbindt zich, om uiterlijk 18 maanden na de aanneming door de Gezondheidsvergadering van een verdrag of overeenkomst maatregelen te nemen met betrekking tot de aanvaarding van dit verdrag of deze overeenkomst. Ieder Lid zal den Directeur-Generaal mededeeling doen van de genomen maatregelen en indien het Lid het verdrag of de overeenkomst niet binnen den gestelden termijn aanvaardt, zal het een uiteenzetting geven van de redenen voor deze niet-aanvaarding. Ingeval het verdrag of de overeenkomst wel aanvaardt wordt, verbindt ieder Lid zich een jaarrapport aan den Directeur-Generaal uit te brengen overeenkomstig Hoofdstuk XIV.

Artikel 21.

De Gezondheidsvergadering is bevoegd regelingen aan te nemen betreffende:

a) te stellen eischen op sanitair gebied en op het gebied der quarantaine, alsmede betreffende werkwijzen op ander terrein, die ten doel hebben de internationale verspreiding van ziekten tegen te gaan;

b) nomenclatures met betrekking tot ziekten, doodsoorzaken en methodes, die op het gebied der openbare gezondheid gelden;

c) normen, geschikt voor internationaal gebruik met betrekking tot het stellen van diagnoses;

d) normen met betrekking tot de veiligheid, zuiverheid en werking van biologische, pharmaceutische en dergelijke producten, die in den internationalen handel verkrijgbaar zijn;

e) het adverteeren van en het geven van namen aan biologische, pharmaceutische en dergelijke producten, die in den internationalen handel verkrijgbaar zijn.

Artikel 22.

Regelingen, die aangenomen worden ingevolge art. 21, zullen voor alle Leden van kracht worden, nadat de aanneming hiervan door de Gezondheidsvergadering op behoorlijke wijze zal zijn bekend gemaakt, behalve voor die Leden, die den Directeur-Generaal binnen den in de bekendmaking vermelden termijn kennis geven, dat zij deze regelingen verwerpen of ten aanzien dier regelingen voorbehouden maken.

Artikel 23.

De Gezondheidsvergadering is bevoegd, aanbevelingen te richten tot de Leden met betrekking tot iedere aangelegenheid, die binnen de bevoegdheid van de Organisatie valt.

HOOFDSTUK VI.

De Uitvoerende Raad.

Artikel 24.

De Raad bestaat uit 18 personen, die door even zooveel Staten-Leden worden aangewezen. De Gezondheidsvergadering kiest, daarbij rekening houdende met en billijke aardrijkskundige verdeeling, de Leden, die bevoegd zullen zijn een persoon aan te wijzen om in den Raad zitting te nemen. Ieder van deze Leden moet in den Raad bij voorkeur een persoon benoemen, die technisch deskundig is op het gebied van de gezondheid en die vergezeld kan zijn van plaatsvervangers en deskundigen.

Artikel 25.

De Leden worden gekozen voor drie jaar en kunnen herkozen worden, met dien verstande, dat van de Leden, die in de eerste zitting van de Gezondheidsvergadering worden gekozen, het mandaat van 6 Leden zal zijn voor 1 jaar en dat van 6 andere Leden voor 2 jaar, hetgeen bij loting zal worden vastgesteld.

Artikel 26.

De Raad komt minstens twee maal per jaar bijeen en bepaalt de plaats van iedere bijeenkomst.

Artikel 27.

De Raad kiest uit zijn Leden zijn voorzitter en stelt zijn eigen huishoudelijk reglement vast.

Artikel 28.

De functies van den Raad zijn:

- a) uitvoering te geven aan de besluiten en de richtlijnen van de Gezondheidsvergadering;
- b) op te treden als uitvoerend orgaan van de Gezondheidsvergadering;
- c) alle andere functies te vervullen, die hem door de Gezondheidsvergadering worden opgedragen;
- d) de Gezondheidsvergadering van advies te dienen betreffende vragen, die hem door dit orgaan worden voorgelegd, alsmede nopens zaken, die door verdragen, overeenkomsten en regelingen naar de Organisatie worden verwezen;
- e) op eigen initiatief adviezen of voorstellen voor te leggen aan de Gezondheidsvergadering;

f) de agenda van de bijeenkomsten van de Gezondheidsvergadering voor te bereiden;

g) aan de Gezondheidsvergadering ter fine van onderzoek en ter goedkeuring een algemeen werkprogramma voor een bepaalde periode voor te leggen;

h) alle vragen, die binnen zijn bevoegdheid vallen, te bestudeeren;

i) noodmaatregelen te nemen binnen het kader van de functies en de financieele middelen van de Organisatie naar aanleiding van gebeurtenissen, die onmiddellijke actie vereischen. In het bijzonder mag de Raad den Directeur-Generaal machtigen de noodige stappen te doen om epidemieën te bestrijden, om deel te nemen aan de organisatie tot hygiënischen steun aan slachtoffers van een ramp en om studies en onderzoekingen op zich te nemen, waarvan het spoedeisend karakter door een Lid of door den Directeur-Generaal onder de aandacht van den Raad is gebracht.

Artikel 29.

De Raad oefent namens de geheele Gezondheidsvergadering de bevoegdheden uit, die door dit orgaan aan den Raad worden gedelegeerd.

HOOFDSTUK VII.

Secretariaat.

Artikel 30.

Het Secretariaat omvat den Directeur-Generaal en een zoodanige technische en administratieve staf als voor de Organisatie noodig zal zijn.

Artikel 31.

De Directeur-Generaal wordt door de Gezondheidsvergadering benoemd op voordracht van den Raad op zoodanige voorwaarden als de Gezondheidsvergadering zal bepalen. De Directeur-Generaal die geplaatst is onder het gezag van den Raad, is de hoogste technische en administratieve ambtenaar van de Organisatie.

Artikel 32.

De Directeur-Generaal is *ex officio* Secretaris van de Gezondheidsvergadering, van den Raad, van alle commissies en comité's van de Organisatie, alsmede van de conferenties, die door de Organisatie worden bijeengeroepen. Hij kan deze functies delegeren.

Artikel 33.

De Directeur-Generaal of zijn vertegenwoordiger mag, indien daarover met de Leden overeenstemming wordt verkregen, een regeling in het leven roepen, waardoor het hem met het oog op het vervullen van zijn functies mogelijk wordt om zich rechtstreeks in verbinding te stellen met de verschillende Departementen van die Leden, in het bijzonder met hun gezondheidsdiensten en de nationale al dan niet-officieele gezondheidsorganisaties. Hij kan ook rechtstreeksche betrekkingen tot stand brengen met internationale organisaties, waarvan de werkzaamheden binnen de bevoegdheid van de Organisatie vallen. Hij moet de regionale bureaux op de hoogte houden van alle zaken, die hun onderscheidenlijke gebieden betreffen.

Artikel 34.

De Directeur-Generaal bereidt de financieele stukken en begrotingen van de Organisatie voor en legt deze jaarlijks voor aan den Raad.

Artikel 35.

De Directeur-Generaal benoemt het personeel van het Secretariaat overeenkomstig de regelen betreffende het personeel, die door de Gezondheidsvergadering zullen zijn vastgesteld. De alles overheerschende overweging bij het tewerkstellen van het personeel moet zijn te verzekeren, dat de doeltreffendheid, integriteit en het uit internationaal oogpunt representatieve karakter van het Secretariaat op het hoogste peil zal moeten worden gehouden. Er moet eveneens rekening worden gehouden met het belang, dat gelegen is in het aanwerven van personeel op een zoo breed mogelijken aardrijkskundigen grondslag.

Artikel 36.

De dienstvoorwaarden van het personeel van de Organisatie zullen zooveel mogelijk in overeenstemming zijn met die van andere organisaties van de Vereenigde Naties.

Artikel 37.

Bij de vervulling van hun taak zullen de Directeur-Generaal en het personeel geen instructies van eenige Regeering of van eenige andere autoriteit buiten de Organisatie vragen of ontvangen. Zij moeten zich onthouden van eenig optreden, dat van invloed zou kunnen zijn op hun positie als internationale ambtenaren. Ieder Lid van de Organisatie verbindt zich zijnerzijds het uitsluitend internationaal karakter van den Directeur-Generaal en het personeel te eerbiedigen en niet te trachten invloed op hen uit te oefenen.

HOOFDSTUK VIII.

Comité's.

Artikel 38.

De Raad stelt zoodanige comité's in als de Gezondheidsvergadering zal aangeven en kan op eigen initiatief of op voorstel van den Directeur-Generaal verdere comité's instellen, die wenschelijk worden geacht ter bereiking van doeleinden, die vallen binnen de bevoegdheid van de Organisatie.

Artikel 39.

De Raad onderzoekt van tijd tot tijd, en in ieder geval eenmaal per jaar, of het noodzakelijk is ieder van deze comité's in stand te houden.

Artikel 40.

De Raad kan maatregelen nemen voor het instellen van of voor het deelnemen door de Organisatie in gemeenschappelijke of gemengde comité's met andere organisaties en voor de vertegenwoordiging van de Organisatie in comité's, die door andere organisaties zijn ingesteld.

HOOFDSTUK IX.

Conferenties.

Artikel 41.

De Gezondheidsvergadering of de Raad kunnen plaatselijke, algemeene, technische of andere bijzondere conferenties bijeenroepen ter bestudeering van aangelegenheden, die vallen binnen de bevoegdheid van de Organisatie, en zij kunnen maatregelen nemen voor de vertegenwoordiging op zoodanige conferenties van internationale organisaties en, met de toestemming van de betrokken Regeering, van nationale al dan niet-officieele organisaties. De wijze van deze vertegenwoordiging wordt bepaald door de Gezondheidsvergadering of den Raad.

Artikel 42.

De Raad kan maatregelen nemen voor vertegenwoordiging van de Organisatie in conferenties, waarbij naar het oordeel van den Raad de Organisatie belangen heeft.

HOOFDSTUK X.

Zetel.

Artikel 43.

De plaats van den zetel van de Organisatie zal bepaald worden door de Gezondheidsvergadering na overleg met de Vereenigde Naties.

HOOFDSTUK XI.

Regionale regelingen.

Artikel 44.

a) De Gezondheidsvergadering geeft van tijd tot tijd de aardrijkskundige gebieden aan, waarin het wenschelijk is een regionale organisatie in te stellen.

b) De Gezondheidsvergadering kan, met de toestemming van een meerderheid van de Leden, wier landen gelegen zijn binnen een aldus aangegeven gebied, een regionale organisatie instellen om tegemoet te komen aan de bijzondere behoeften van een zoodanig gebied. Er zal in ieder gebied niet meer dan één regionale organisatie zijn.

Artikel 45.

Iedere regionale organisatie zal overeenkomstig dit Statuut een integreerend deel zijn van de Organisatie.

Artikel 46.

Iedere regionale organisatie omvat een Regionaal Comité en een Regionaal Bureau.

Artikel 47.

Regionale Comité's bestaan uit vertegenwoordigers van de Leden en van de toegevoegde Leden in de betrokken streek. Gebieden of groepen gebieden binnen deze streek, die niet verantwoordelijk zijn voor het voeren van hun internationale betrekkingen en die niet toegevoegde Leden zijn, hebben het recht vertegenwoordigd te zijn en deel te nemen in de Regionale Comité's. De aard en de omvang van de rechten en verplichtingen van deze gebieden of groepen van gebieden in de Regionale Comité's worden bepaald door de Gezondheidsvergadering in overleg met het Lid of met een andere autoriteit, die de verantwoordelijkheid draagt voor de internationale betrekkingen van deze gebieden en met de Staten, die Lid zijn in de streek.

Artikel 48.

Regionale Comité's komen zoo vaak als nodig bijeen en bepalen de plaats van iedere bijeenkomst.

Artikel 49.

Regionale Comité's stellen hun eigen huishoudelijk reglement vast.

Artikel 50.

De functies van het Regionale Comité zijn:

a) richtlijnen vast te stellen nopens zaken van uitsluitend regionalen aard;

b) toezicht te houden op de werkzaamheden van het Regionale Bureau;

c) aan het Regionale Bureau in overweging te geven het bijeenroepen van technische conferenties alsmede het verrichten van zoodanig bijkomstig werk of onderzoek in gezondheidsaangelegenheden als naar het oordeel van het Regionale Comité het doel van de Organisatie binnen de streek zal bevorderen;

d) samen te werken met de onderscheidene regionale comité's van de Vereenigde Naties en met die van andere gespecialiseerde organisaties en met andere regionale internationale organisaties, die met de Organisatie belangen gemeen hebben;

e) door tusschenkomst van den Directeur-Generaal adviezen te geven aan de Organisatie nopens internationale gezondheidsaangelegenheden, die meer dan regionale beteekenis hebben;

f) aan te bevelen, dat de Regeeringen van de onderscheidene streken extra regionale bijdragen geven, indien het deel van de centrale begrooting van de Organisatie, dat voor deze streek wordt toegewezen, onvoldoende is voor het vervullen van de regionale functies;

g) zoodanige andere functies als door de Gezondheidsvergadering, den Raad of den Directeur-Generaal aan het Regionale Comité zullen worden opgedragen.

Artikel 51.

Geplaatst onder het algemeene gezag van den Directeur-Generaal van de Organisatie is het Regionale Bureau het administratieve orgaan van het Regionale Comité. Het zal bovendien binnen het gebied de besluiten van de Gezondheidsvergadering en van den Raad uitvoeren.

Artikel 52.

Het hoofd van het Regionale Bureau is de Regionale Directeur, die door den Raad wordt benoemd in overeenstemming met het Regionale Comité.

Artikel 53.

Het personeel van het Regionale Bureau wordt benoemd op de wijze als zal worden bepaald in overleg tusschen den Directeur-Generaal en den Regionalen Directeur.

Artikel 54.

De Pan-Amerikaansche Gezondheidsorganisatie, vertegenwoordigd door het Pan-Amerikaansche Gezondheidsbureau en de Pan-Amerikaansche Gezondheidsconferenties, en alle andere officieele internationale regionale gezondheidsorganisaties, die

reeds bestaan vóór den datum van ondertekening van dit Statuut, zullen te gelegener tijd in de Organisatie worden inschakeld. Deze inschakeling zal zoo spoedig mogelijk worden tot stand gebracht door een gemeenschappelijke actie, welke gegrond zal zijn op wederzijdsche instemming van de bevoegde autoriteiten zooals deze tot uitdrukking zal komen in de betrokken organisaties.

HOOFDSTUK XII.

Begrooting en uitgaven.

Artikel 55.

De Directeur-Generaal ontwerpt de jaarlijksche begrooting van de Organisatie en legt deze aan den Raad voor. De Raad onderzoekt deze begrooting en legt deze aan de Gezondheidsvergadering voor, vergezeld van aanbevelingen, die de Raad wenschelijk oordeelt.

Artikel 56.

Met inachtneming van regelingen, welke tusschen de Organisatie en de Vereenigde Naties zullen worden getroffen, bestudeert de Gezondheidsvergadering, de begrooting en keurt deze goed; zij verdeelt de uitgaven over de Leden overeenkomstig een schaal, die zij zal vaststellen.

Artikel 57.

De Gezondheidsvergadering of de Raad, optredende namens de Gezondheidsvergadering, kan giften en legaten, die aan de Organisatie worden verleend, aanvaarden en beheeren, mits de voorwaarden, die aan zoodanige giften of legaten verbonden zijn, voor de Gezondheidsvergadering of voor den Raad aannemelijk zijn en niet in strijd zijn met het doel en het beleid van de Organisatie.

Artikel 58.

Een speciaal fonds, waarover de Raad naar eigen goeddunken zal beschikken, zal worden ingesteld om tegemoet te komen aan noodgevallen en onvoorziene omstandigheden.

HOOFDSTUK XIII.

Stemmen.

Artikel 59.

Ieder lid zal één stem hebben in de Gezondheidsvergadering.

Artikel 60.

a) Besluiten van de Gezondheidsvergadering nopens belangrijke vragen worden genomen met een meerderheid van twee-

derden van de Leden, die aanwezig zijn en aan de stemming deelnemen. Deze vragen omvatten: het aannemen van verdragen of overeenkomsten; het goedkeuren van overeenkomsten, overeenkomstig de artt. 69, 70 en 72, die de Organisatie in verband brengen met de Vereenigde Naties en officieele internationale organisaties en instellingen; wijzigingen van dit Statuut.

b) Besluiten nopens andere vragen, met inbegrip van het aanwijzen van andere categorieën vragen, die met een meerderheid van tweederden moeten worden beslist, worden genomen met een meerderheid van de Leden, die aanwezig zijn en aan de stemming deelnemen.

c) Het stemmen over soortgelijke zaken in den Raad en in comité's van de Organisatie zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van lid a en b van dit artikel.

HOOFDSTUK XIV.

Door de Staten overgelegde rapporten.

Artikel 61.

Ieder Lid brengt jaarlijks aan de Organisatie rapport uit nopens de maatregelen, die genomen zijn en de vorderingen, die gemaakt zijn bij het verbeteren van de gezondheid van de bevolking.

Artikel 62.

Ieder Lid brengt jaarlijks rapport uit betreffende de maatregelen, die genomen zijn met betrekking tot de aanbevelingen, die door de Organisatie aan de Leden zijn gedaan, en met betrekking tot de verdragen, overeenkomsten en regelingen.

Artikel 63.

Ieder Lid legt met spoed aan de Organisatie over belangrijke wetten, regelingen, officieele rapporten en statistieken betreffende de gezondheid, welke in den betrokken Staat zijn gepubliceerd.

Artikel 64.

Ieder Lid legt op een wijze, die door de Gezondheidsvergadering zal worden aangegeven, statistische en epidemiologische rapporten over.

Artikel 65.

Op verzoek van den Raad legt ieder Lid voor zoover dit mogelijk is alle verdere gegevens over betreffende de gezondheid.

HOOFDSTUK XV.

Rechtsbevoegdheid, voorrechten en immuniteiten.

Artikel 66.

De Organisatie zal op het gebied van ieder Lid zoodanige rechtsbevoegdheid bezitten als noodig zal zijn voor het verwezenlijken van haar doel en voor de uitoefening van haar functies.

Artikel 67.

a) De Organisatie zal op het gebied van ieder Lid zoodanige voorrechten en immuniteiten genieten als noodig zal zijn voor het verwezenlijken van haar doel en voor de uitoefening van haar functies.

b) Vertegenwoordigers van Leden, personen, die aangevoerd zijn om zitting te nemen in den Raad, alsmede het technische en administratieve personeel van de Organisatie zal eveneens voorrechten en immuniteiten genieten als noodig zal zijn voor de onafhankelijke uitoefening van hun functies in verband met de Organisatie.

Artikel 68.

Zoodanige rechtsbevoegdheid, voorrechten en immuniteiten zullen worden vastgesteld in een afzonderlijke overeenkomst, welke zal worden voorbereid door de Organisatie in overleg met den Secretaris-Generaal van de Vereenigde Naties en die tusschen de Leden zal worden gesloten.

HOOFDSTUK XVI.

Betrekkingen met andere organisaties.

Artikel 69.

De Organisatie zal in verband worden gebracht met de Vereenigde Naties als een van de gespecialiseerde organisaties als bedoeld in art. 57 van het Handvest van de Vereenigde Naties. De overeenkomst of overeenkomsten, die de Organisatie in verband brengen met de Vereenigde Naties, zullen onderworpen zijn aan de goedkeuring van de Gezondheidsvergadering met een meerderheid van tweederden.

Artikel 70.

De Organisatie zal doelmatige betrekkingen instellen en nauw samenwerken met zoodanige andere internationale officiële organisaties als wenschelijk zal zijn. Iedere officiële overeenkomst, welke met deze organisaties wordt aangegaan, zal onderworpen zijn aan de goedkeuring van de Gezondheidsvergadering met een meerderheid van tweederden.

Artikel 71.

De Organisatie kan omtrent zaken, die binnen haar bevoegdheid vallen, passende regelingen treffen voor overleg en samenwerking met niet-officieele internationale organisaties, en met toestemming van de betrokken Regeering met al of niet-officieele nationale organisaties.

Artikel 72.

Behoudens de goedkeuring van de Gezondheidsvergadering met een meerderheid van tweederden kan de Organisatie van een andere internationale organisatie of instelling, wier doeleinden en werkzaamheden binnen het arbeidsveld van de Organisatie vallen, zoodanige functies en verplichtingen overnemen als aan de Organisatie zullen worden overgedragen bij een internationale overeenkomst of bij wederzijds aanvaardbare regelingen, welke worden aangegaan tusschen de bevoegde autoriteiten van de betrokken organisaties.

HOOFDSTUK XVII.

Wijzigingen.

Artikel 73.

Teksten van voorgestelde wijzigingen van dit Statuut moeten door den Directeur-Generaal uiterlijk zes maanden, voordat zij in de Gezondheidsvergadering in behandeling zullen komen, aan de Leden worden medegedeeld. De wijzigingen zullen van kracht worden voor alle Leden, wanneer zij bij een meerderheid van tweederden door de Algemeene Vergadering zijn aangenomen en aanvaard zijn door tweederden van de Leden overeenkomstig hun onderscheidenlijke grondwettelijke procedures.

HOOFDSTUK XVIII.

Interpretatie.

Artikel 74.

De Chineesche, Engelsche, Fransche, Russische en Spaansche teksten van dit Statuut zullen beschouwd worden als gelijkelijk authentiek te zijn.

Artikel 75.

Een zaak of geschil betreffende de interpretatie of toepassing van dit Statuut, welke niet beslecht wordt door onderhandelingen of door de Gezondheidsvergadering, zal verwezen worden naar het Internationale Gerechtshof overeenkomstig het Statuut van het Hof, tenzij de betrokken partijen een andere wijze van beslechting overeenkomen.

Artikel 76.

Ingevolge machtiging van de Algemeene Vergadering van de Vereenigde Naties of ingevolge machtiging overeenkomstig een regeling, welke tusschen de Organisatie en de Vereenigde Naties zal worden getroffen, kan de Organisatie aan het Internationale Gerechtshof verzoeken een advies te geven nopens een rechtsvraag, welke rijst binnen de bevoegdheid van de Organisatie.

Artikel 77.

De Directeur-Generaal kan voor het Hof verschijnen namens de Organisatie in verband met een *procedure*, die ontstaat als gevolg van zoodanig verzoek om advies. Hij zal de noodige maatregelen treffen om de zaak aan het Hof voor te leggen met inbegrip van de maatregelen, die noodig zijn tot het uiteenzetten van de verschillende standpunten, die met betrekking tot de zaak tot uitdrukking zijn gekomen.

HOOFDSTUK XIX.

Inwerkingtreding.

Artikel 78.

Met inachtneming van de bepalingen van Hoofdstuk III zal dit Statuut ter onderteekening of aanvaarding open staan voor alle Staten.

Artikel 79.

- a) Staten kunnen partij worden bij dit Statuut door:
 - 1) onderteekening zonder voorbehoud van goedkeuring;
 - 2) onderteekening onder voorbehoud van goedkeuring, gevolgd door aanvaarding, of
 - 3) aanvaarding.
- b) Aanvaarding zal geschieden door het nederleggen van een officieele akte bij den Secretaris-Generaal van de Vereenigde Naties.

Artikel 80.

Dit Statuut zal van kracht worden, wanneer 26 Leden van de Vereenigde Naties overeenkomstig de bepalingen van art. 79 partij er bij zullen zijn geworden.

Artikel 81.

Overeenkomstig art. 102 van het Handvest van de Vereenigde Naties zal de Secretaris-Generaal van de Vereenigde Naties dit Statuut registreren, wanneer het zonder voorbehoud van goedkeuring zal zijn ondertekend namens één Staat of nadat de eerste akte van aanvaarding zal zijn nedergelegd.

Artikel 82.

De Secretaris-Generaal van de Vereenigde Naties zal de Staten, die partij zijn bij dit Statuut, in kennis stellen van den datum, waarop het van kracht is geworden. Hij zal hen eveneens in kennis stellen van de data, waarop andere Staten partij bij dit Statuut zijn geworden.

Ten blyke waarvan de vertegenwoordigers, wier namen hieronder vermeld staan en die te dien einde behoorlijk zijn gemachtigd, dit Statuut onderteekenen.

Gedaan in de stad New-York op den tweeëntwintigsten dag van Juli 1946 in één enkel exemplaar in het Chineesch, Engelsch, Fransch, Russisch en Spaansch, welke teksten gelijkelijk authentiek zijn. De origineele teksten zullen worden nedergelegd in het archief van de Vereenigde Naties. De Secretaris-Generaal van de Vereenigde Naties zal gewaarmerkte afschriften hiervan zenden aan ieder van de Regeeringen, die op de Conferentie vertegenwoordigd zijn.

Voor de ondertekening zie de Franse en Engelse tekst.

PROTOCOL NOPENS HET INTERNATIONALE GEZONDHEIDSBUREAU.

Artikel 1.

De Regeeringen, die dit Protocol onderteekenen, komen overeen, dat voor zoover haar betreft, de taak en functies van het Internationale Gezondheidsbureau, gelijk omschreven in het Verdrag, dat te Rome is geteekend op 9 December 1907, zullen worden vervuld door de Wereldgezondheidsorganisatie of haar Interim-Commissie en dat zij, met inachtneming van bestaande internationale verplichtingen, de noodige maatregelen zullen nemen om dit doel te bereiken.

Artikel 2.

De partijen bij dit Protocol komen verder overeen, dat voor zoover haar betreft, met ingang van den datum, waarop dit Protocol van kracht wordt, de taak en de functies, welke door de internationale verdragen, opgesomd in Annex 1 aan het Bureau zijn opgedragen, verricht zullen worden door de Organisatie of haar Interim-Commissie.

Artikel 3.

Het Verdrag van 1907 zal beëindigd worden en het Bureau zal ontbonden worden, wanneer alle partijen bij het Verdrag zullen zijn overeengekomen het te beëindigen. Het is wel verstaan, dat een Regeering, die partij is bij het Verdrag van 1907, door partij te worden bij dit Protocol heeft ingestemd met de beëindiging van het Verdrag van 1907.

Artikel 4.

De partijen bij dit Protocol komen verder overeen, dat, indien niet alle partijen bij het Verdrag van 1907 op 15 November 1949, zouden hebben ingestemd met de beëindiging van dit verdrag, zij alsdan overeenkomstig art. 8 van dit Verdrag, het Verdrag van 1907 zullen opzeggen.

Artikel 5.

Een Regeering, die partij is bij het Verdrag van 1907 en die dit Protocol niet heeft onderteekend, kan ten allen tijde dit Protocol aanvaarden door een akte van aanvaarding te doen

toekomen aan den Secretaris-Generaal van de Vereenigde Naties, die alle Regeeringen, die dit Protocol onderteekend hebben, of dit Protocol hebben aanvaard, van deze toetreding zal kennis geven.

Artikel 6.

Regeeringen kunnen partij worden bij dit Protocol door:

- a) onderteekening zonder voorbehoud van goedkeuring;
- b) onderteekening onder voorbehoud van goedkeuring, gevolgd door aanvaarding, of
- c) aanvaarding.

Aanvaarding zal geschieden door het nederleggen van een officieele akte bij den Secretaris-Generaal van de Vereenigde Naties.

Artikel 7.

Dit Protocol zal van kracht worden, wanneer twintig Regeeringen, die partij zijn bij het Verdrag van 1907, partij bij dit Protocol zijn geworden.

Ten blijke waarvan de vertegenwoordigers van hun onderscheidenlijke Regeeringen, die behoorlijk gemachtigd zijn, dit Protocol hebben onderteekend, dat opgesteld is in het Engelsch en het Fransch, welke beide teksten gelijkelijk authentiek zijn, in één exemplaar, dat bij den Secretaris-Generaal van de Vereenigde Naties zal worden nedergelegd. Gewaarmerkte afschriften zullen door den Secretaris-Generaal van de Vereenigde Naties worden toegezonden aan ieder van de Regeeringen, die het Protocol hebben onderteekend of aanvaard en aan iedere andere Regeering, die op den datum van onderteekening van dit Protocol partij is bij het Verdrag van 1907. De Secretaris-Generaal zal zoo spoedig mogelijk ieder van de partijen bij dit Protocol in kennis stellen van den datum waarop dit in werking treedt.

Gedaan in de stad New-York op twee en twintig Juli 1946.

Voor de onderteekening zie de Franse en Engelse tekst.

Annex 1.

1. Internationaal Sanitair Verdrag van 21 Juni 1926.
2. Verdrag tot wijziging van het Internationaal Sanitair Verdrag van 21 Juni 1926, ondertekend op 31 October 1938.
3. Internationaal Sanitair Verdrag van 1944 tot wijziging van het Internationaal Sanitair Verdrag van 21 Juni 1926.
4. Protocol tot verlenging van het Internationaal Sanitair Verdrag van 1944 (opengesteld voor onderteekening op 23 April 1946; van kracht op 30 April 1946).
5. Internationaal Sanitair Verdrag voor de Luchtvaart van 12 April 1933.
6. Internationaal Sanitair Verdrag voor de Luchtvaart van 1944 tot wijziging van het Internationaal Sanitair Verdrag voor de Luchtvaart van 12 April 1933.
7. Protocol tot verlenging van het Internationaal Sanitair Verdrag voor de Luchtvaart van 1944 (opengesteld voor onderteekening op 23 April 1946; van kracht op 30 April 1946).
8. Overeenkomst betreffende het geven van gelegenheid aan schepelingen ter koopvaardij om zich voor geslachtsziekten te doen behandelen, Brussel 1 December 1924.
9. Internationaal Opium Verdrag, Genève 19 Februari 1925.
10. Verdrag tot beperking van de vervaardiging en tot regeling van de distributie in verdoovende middelen, Genève, 13 Juli 1931.
11. Verdrag inzake serum tegen diphtherie, Parijs, 1 Augustus 1930.
12. Internationaal verdrag nopens wederkeerige bescherming tegen de tropische knokkelkoorts, Athene, 25 Juli 1934.
13. Overeenkomst betreffende de afschaffing van Gezondheidspassen, Parijs, 22 December 1934.
14. Overeenkomst betreffende de afschaffing van de consulaire visa op gezondheidspassen, Parijs, 22 December 1934.
15. Internationale overeenkomst betreffende het lijkenvervoer, Berlijn, 10 Februari 1937.

PUBLICATIE van 1 Maart 1950, waarbij wordt afgekondigd de Wet van 20 October 1949 (Staatsblad No. J. 467), houdende goedkeuring voor Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen van het op 22 Juli 1946 te New York ondertekende Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie en voor Indonesië van het gelijktijdig ondertekend Protocol nopens het Internationale Gezondheidsbureau.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet :

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut ! doen te weten :

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, dat het op 22 Juli 1946 te New-York ondertekende Statuut der Wereldgezondheidsorganisatie ook voor Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen, alsmede het gelijktijdig ondertekende Protocol nopens het Internationale Gezondheidsbureau, voor zover Indonesië betreft, worden bekrachtigd, daarbij gelet op artikel 60, lid 2, der Grondwet, alsmede op het Koninklijk Besluit van 10 Mei 1948, bepalende de bekendmaking van boven-

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal

Bijl. Hand. II 49/50, 1409 ; Hand. II 49/50, bladz. 173 ;

Bijl. Hand. I 49/50, 1409 ; Hand. I 49/50, bladz. 9.

genoemd Statuut en Protocol (Staatsblad 1948, No. I 182);

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze :

Artikel 1.

Goedgekeurd worden :

1. voor Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen het op 22 Juli 1946 te New-York ondertekende Statuut der Wereldgezondheidsorganisatie ;

2. voor Indonesië het gelijktijdig met het voornoemde Statuut ondertekende Protocol nopens het Internationale Gezondheidsbureau.

Artikel 2

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 20 October 1949.

JULIANA.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister van Sociale Zaken,
A. M. JOEKES.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

Uitgegeven de vierde November 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

1950

3

No. 41

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad be-
volen.

Gedaan te Paramaribo, de 1ste Maart 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Volksgezondheid,

L. LICHTVELD.

Uitgegeven te Paramaribo, de 11de Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

Heeft de opening plaats in het Gouvernementsgebouw te

tegenwoordig de heer van der Meer, voorzitter van de

J. KLAASSEN

De Landbouwkundige van Vrijheid

J. KLAASSEN

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

J. KLAASSEN

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

J. KLAASSEN

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

J. KLAASSEN

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

J. KLAASSEN

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

J. KLAASSEN

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

De Landbouwkundige van Vrijheid, de heer van der Meer, 1950

J. KLAASSEN

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 7 Maart 1950 No. 1163, houdende goedkeuring van het Reglement van orde van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Paramaribo, als bedoeld in artikel 18 van de Landsverordening op de Kamers van Koophandel en Fabrieken 1948 (G. B. No. 12).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Economische Zaken;

Gelezen het schrijven van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Paramaribo van 24 Januari 1950 No. L-17. met bijgevoegd ontwerp-reglement van orde ter regeling van haar inwendige dienst.

Gelet op artikel 18 van de Landsverordening van 5 Februari 1948 regelende de samenstelling, inrichting en bevoegdheid der Kamers van Koophandel en Fabrieken in Suriname (G. B. No. 12).

Besluit:

I. Goed te keuren het navolgend Reglement van orde van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Paramaribo, als bedoeld in artikel 18 van de Landsverordening op de Kamer van Koophandel en Fabrieken 1948, (G. B. No. 12), vastgesteld in de vergadering van 18 Januari 1950.

§ 1. Van de Voorzitter der Kamer.

Artikel 1.

De Kamer kiest telkens om de twee jaren in de eerste verga-

dering van het nieuw aangevangen kalenderjaar uit haar leden een Voorzitter en een Onder-Voorzitter.

Artikel 2.

De Voorzitter is belast met de leiding der werkzaamheden in en buiten de vergaderingen der Kamer en zorgt met de Secretaris voor een goede en vlugge afdoening der zaken.

Hij bespreekt met de Secretaris de ingekomen stukken en verwijst deze, voorzover zij niet voor onmiddellijke afdoening geschikt zijn, hetzij naar een commissie, hetzij naar de vergadering.

Hij heeft het recht alle vergaderingen van Commissiën bij te wonen.

Hij is bevoegd in minder belangrijke zaken, die tevens spoedeisend zijn, in naam der Kamer te handelen, zonder een vergadering af te wachten of te beleggen; hij geeft daarvan in de eerstvolgende vergadering kennis en onderwerpt zijn handeling aan haar goedkeuring.

Hij ondertekent met de Secretaris de van de Kamer uitgaande stukken, doch is bevoegd de Secretaris te bemachtigen stukken namens de Kamer te ondertekenen.

Artikel 3.

Bij ontstentenis van de Voorzitter treedt de Onder-Voorzitter als zodanig op, bij ontstentenis van de laatste treedt als Voorzitter op het lid dat in een onafgebroken reeks van perioden het langst lid van de Kamer is.

§ 2. Van de Secretaris.

Artikel 4.

De Secretaris regelt, in overleg met de Voorzitter, de dagelijkse gang van zaken en ondertekent met de Voorzitter alle stukken die van de Kamer uitgaan, tenzij hij door de Voorzitter is gemachtigd namens de Kamer te tekenen.

Hij woont de vergaderingen van de Kamer en, desgevraagd, der Commissiën bij.

Hij draagt zorg voor het nauwkeurig houden der notulen,

1950

No. 42

voor het getrouw in geschrift brengen van de besluiten der Kamer en voor het behoorlijk en tijdig afzenden der stukken.

Hij zorgt mede voor de bewaring van het archief en houdt een register van de ingekomen en verzonden stukken.

Hij is belast met de instandhouding van de boekerij der Kamer.

Hij beheert en bewaart de gelden en goederen der Kamer en is daarvoor verantwoordelijk.

Artikel 5.

De secretaris zorgt voor de samenstelling van het jaarverslag en dient het ontwerp daarvan uiterlijk in de maand April bij de Voorzitter in.

Artikel 6.

De Secretaris draagt zorg, dat besluiten der Kamer, als bedoeld in artikel 21 der Landsverordening op de Kamers van Koophandel en Fabrieken 1948 niet worden uitgevoerd zonder goedkeuring van de Gouverneur.

Artikel 7.

De Secretaris draagt zorg, dat besluiten der Kamer, als verdeelt de werkzaamheden tussen zich, de eventuele Adjunct-Secretaris en het overige personeel en kan zich in vergaderingen door de Adjunct-Secretaris of — mits met de goedkeuring van de Voorzitter der Kamer — door een lid van het personeel doen vervangen. De Secretaris is belast met de uitvoering en naleving van de handelsregisterverordening en van de Landsverordening op de Kamers van Koophandel en Fabrieken 1948.

Hij kan voor het verrichten van handelingen, volgens de Handelsregisterverordening (G. B. 1937 No. 144) of het Handelsregisterreglement (G. B. 1937 No. 123) aan hem opgedragen, door de Adjunct-Secretaris of door een ander daartoe door hem aan te wijzen lid van het personeel worden vervangen.

Artikel 8.

De Secretaris behoeft voor afwezigheid van niet langer dan drie dagen verlof van de Voorzitter. Voor langere afwezigheid is de toestemming der Kamer vereist.

§ 3. Van de Commissiën.

Artikel 9.

De Kamer kan Commissiën harer leden belasten met de voorbereiding van bepaalde onderwerpen.

Artikel 10.

De Commissiën worden samengesteld zodra daaraan behoefte blijkt te bestaan.

Er is een Commissie voor het Handelsregister, bestaande uit drie leden.

Deze Commissie adviseert de Kamer met betrekking tot alle besluiten betreffende het Handelsregister.

Artikel 11.

Iedere Commissie benoemt terstond na haar samenstelling, een Voorzitter.

Artikel 12.

De Voorzitter ener Commissie draagt zorg, dat de in handen dier Commissie gestelde stukken met de meeste spoed door zijn medeleden worden behandeld, hetzij schriftelijk, hetzij in een Commissie-vergadering, en dat het praeadvies met dezelfde spoed wordt uitgebracht.

Artikel 13.

De Commissie kan over de diensten van de Secretaris beschikken of wel een rapporteur uit haar midden benoemen.

Artikel 14.

Het praeadvies der Commissie wordt in de regel schriftelijk uitgebracht.

§ 4. Van vergaderingen der Kamer.

Artikel 15.

De Kamer vergadert zo dikwijls als dit door haar Voorzitter

1950

No. 42

of door tenminste drie leden nodig wordt geacht in de regel eenmaal per maand.

Artikel 16.

Het beleggen der vergaderingen vindt plaats door middel van een schriftelijke kennisgeving, die aan de leden tenminste vier dagen tevoren wordt toegezonden.

In spoedeisende gevallen kan van deze regel afgeweken worden.

Artikel 17.

De kennisgeving, in het vorig artikel bedoeld, vermeldt de onderwerpen, die behandeld zullen worden.

De Voorzitter bepaalt, welke onderwerpen in openbare en welke in vergadering met gesloten deuren behandeld zullen worden. De Kamer kan beslissen, dat onderwerpen, door de Voorzitter geplaatst op de agenda voor de openbare vergadering, in geheime vergadering behandeld zullen worden en omgekeerd.

Artikel 18.

De te behandelen stukken worden voor zoveel mogelijk aan de leden toegezonden en liggen overigens ten kantore der Kamer ter inzage, van de rondzending af, tot aan de dag der vergadering. Op de dag der vergadering zelve liggen de stukken niet ter inzage.

Artikel 19.

De Voorzitter handhaaft de orde, verleent het woord, stelt de door de vergadering te beslissen vraagpunten en kondigt de uitkomst van alle stemmingen aan.

Artikel 20.

De notulen, door de Secretaris te houden, behelzen: de namen der leden, die aanwezig zijn, met kennisgeving afwezig zijn of zonder kennisgeving afwezig zijn;

de namen van de leden, die het woord voerden en het getal

van hen, die bij de stemmingen zich vóór of tegen verklaarden ; een beknopte opgaaf van de inhoud van alle behandelde stukken ;

een nauwkeurige omschrijving van alle door de vergadering genomen besluiten.

Zij worden voor de leden ter visie gelegd gedurende tenminste twee dagen, onmiddellijk voorafgaande aan de vergadering waarin de vaststelling aan de orde zal komen.

Artikel 21.

Na het openen der vergadering worden de notulen, die overeenkomstig het bepaalde bij het vorige artikel ter visie hebben gelegen, door de Voorzitter aan de goedkeuring der vergadering onderworpen, waarna zij worden vastgesteld. Alsdan worden zij naar volgorde bewaard.

Artikel 22.

Ieder lid heeft het recht in de notulen te doen aantekenen, dat hij zich met een genomen besluit niet heeft verenigd, maar zonder vermelding van redenen.

Artikel 23.

Na de vaststelling der notulen worden de op de agenda geplaatste onderwerpen behandeld.

Bij de beraadslaging over ieder onderwerp wordt door de Voorzitter aan de leden en de Secretariss gelegenheid gegeven hun gevoelens te uiten.

Onderwerpen, die niet op de agenda vermeld zijn, kunnen behalve door de Voorzitter — in een vergadering niet ter sprake worden gebracht, tenzij zij tenminste tweemaal vier en twintig uren tevoren ter kennis van de Voorzitter zijn gebracht.

Artikel 24.

In de vergadering wordt het woord niet gevoerd dan na daartoe van de Voorzitter verkregen toestemming. De Voorzitter verleent het woord in de volgorde, waarin het gevraagd is.

Van die volgorde wordt alleen afgeweken, wanneer een lid het woord vraagt om een motie van orde te doen.

Artikel 25.

Behalve de Voorzitter voert een lid niet meer dan twee malen het woord over hetzelfde onderwerp, tenzij de vergadering hem daartoe verlof geeft.

Bij de beraadslaging over een uitgebracht advies of over een ingediend voorstel, heeft de Voorzitter der Commissie, die het advies uitbracht, of de voorsteller het recht aan het slot de sprekers te beantwoorden.

Artikel 26.

Nadat de beraadslaging gesloten is, gaat de vergadering tot stemming over. De Voorzitter kan eerst de adviserende stem van de Secretaris vragen, vervolgens stemmen de leden en brengt hij zelf het laatst zijn stem uit.

Ieder lid brengt zijn stem uit met vóór of tegen, zonder enige bijvoeging.

Indien hoofdelijke stemming niet verlangd wordt, kan een besluit zonder stemming worden genomen.

Artikel 27.

Een besluit kan niet genomen worden als niet tenminste zes leden der Kamer tegenwoordig zijn, tenzij het besluit betreft het goedkeuren van notulen of het voor kennisgeving aannemen van ingekomen stukken.

Artikel 28.

Stemmingen over personen geschieden bij gesloten en niet-ondertekende stembriefjes. Bij benoemingen beslist de volstreckte meerderheid der uitgebrachte geldige stemmen. Niet of niet behoorlijk ingevulde stembriefjes worden niet als geldige stemmen beschouwd.

Wanneer bij de eerste stemming de volstreckte meerderheid niet wordt verkregen, wordt tot een tweede vrije stemming overgegaan.

Is ook bij deze een volstreckte meerderheid niet verkregen, dan wordt een derde stemming gehouden tussen de twee personen, die bij tweede stemming de meeste stemmen hebben verkregen of, zijn deze stemmen tussen meer dan twee personen verdeeld, dan tot al deze.

Wordt ook hierdoor een volstreckte meerderheid niet verkregen, dan heeft — zonodig na herstemming over hen, die een ge-

1950

No. 42

lijk aantal stemmen hadden — een vierde stemming plaats over de twee personen, die dan de meeste stemmen verkregen.

Indien bij een tussen- of bij een vierde stemming de stemmen staken, beslist het lot.

Artikel 29.

Stemmingen over zaken vinden plaats door mondelinge afroeping van de namen der aanwezige leden. Bij staking van stemmen beslist de Voorzitter.

Artikel 30.

Het behandelde in een vergadering met gesloten deur draagt een vertrouwelijk karakter.

§ 5. Van de geldmiddelen.

Artikel 31.

Het beheer der geldmiddelen staat voortdurend toezicht van de Voorzitter, onverminderd het in het Handelsregisterreglement vermelde comptabel toezicht.

Door hem en de Secretaris wordt telken jare in de loop van de maand September de begroting van inkomsten en uitgaven voor het volgend kalenderjaar bij de Kamer ingediend.

Deze stelt de begroting vóór 25 October vast.

De Secretaris doet jaarlijks in de loop der maand Februari aan de Kamer schriftelijk rekening en verantwoording over het door hem in het afgelopen kalenderjaar gevoerde beheer. De Kamer stelt de rekening vast.

§ 6. Van het Verslag.

Artikel 32.

Na ontvangst van het door de Secretaris opgemaakt ontwerpjaarverslag belegt de Voorzitter zo spoedig mogelijk een vergadering voor de behandeling van het verslag. Nadat het in die vergadering is behandeld en voorlopig goedgekeurd, zendt de Secretaris het ontwerp-verslag terstond aan alle leden der

1950

No. 42

Kamer toe. Het verslag wordt uiterlijk in de maand Juni door de Kamer vastgesteld.

§ 7. Van de Rechtskundig Adviseur.

Artikel 33.

Indien er aan de Kamer een rechtskundig adviseur verbonden is, wordt hij voor alle vergaderingen geconvoceerd en heeft hij een adviserende stem.

Beslissingen omtrent het Handelsregister worden door de Kamer eerst genomen na advies van de Adviseur.

§ 8. Slotbepalingen.

Artikel 34.

Het is de leden, de Secretaris, de Adjunct-Secretaris en het overige personeel verboden mededelingen te doen aan derden omtrent hetgeen zij in hun hoedanigheid vernemen, voorzover dit ingevolge enige wettelijke bepaling niet voor kennisgeving van derden bestemd is of krachtens enig besluit der Kamer aan die bestemming is onttrokken.

Artikel 35.

Gevallen, waarin dit reglement van orde niet voorziet, worden beslist door de Voorzitter.

II. Te bepalen, dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 7 Maart 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Economische Zaken,

J. C. de MIRANDA Jr.

Uitgegeven te Paramaribo de 15de Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

Handwritten text, likely a title or header, appearing upside down.

Article 1

Handwritten text, likely the first paragraph of Article 1.

Handwritten text, likely the second paragraph of Article 1.

Article 2

Handwritten text, likely the first paragraph of Article 2.

Handwritten text, likely the second paragraph of Article 2.

Handwritten text, likely the third paragraph of Article 2.

Handwritten text, likely the fourth paragraph of Article 2.

Handwritten text, likely the fifth paragraph of Article 2.

Handwritten text, likely a signature or date.

Handwritten text, likely a title or header.

Handwritten text, likely a signature or date.

Handwritten text at the bottom of the page, likely a footer or additional notes.

1950

No. 42

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

Verbeterblad.

In de laatste alinea van Artikel 2 wordt in plaats van „bemachtigen” gelezen „machtigen”.

De aanhef van Artikel 7 wordt gelezen :

De Secretaris is het hoofd van het personeel der Kamer. Hij verdeelt de werkzaamheden tussen zich, enz.

In Artikel 7 lid 1 leze men „Handelsregisterverordening” in plaats van „handelsregisterverordening”.

In Artikel 15 wordt tussen „geacht” en „in” het woord „en” ingelast.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

VAN

SURINAME.

Versterking.

In de laatste aflevering van Artikel 2 wordt in plaats van „bevestiging” gezeten „machtiging”.

De aflevering van Artikel 7 wordt gezeten :

De Gouverneur is het hoofd van het personeel der Kamer. Hij verbindt de werkzaamheden tussen zich, een

In Artikel 5 lid 1 lezen men „Handelsregisterverordening” in plaats van „Handelsregisterverordening”.

In Artikel 15 wordt tussen „geacht” en „in” het woord „en” ingevoegd.

De Landminister van Algemeen en

Gewestelijk Bestuur,

J. G. N. A. L.

1950

No. 43

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 8 Maart 1950 No. 1176, houdende bekendmaking van de Wet van 30 December 1949 (Staatsblad No. J 601) betreffende uitzending van dienstplichtigen.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van de Wet van 30 December 1949 (Staatsblad No. J 601) betreffende uitzending van dienstplichtigen.

Herlezen de resolutie van 11 Maart 1948 No. 1053 (G. B. No. 28);

Besluit:

Te gelasten dat voormelde Wet benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, de 8ste Maart 1950.

J. KLAASESZ.

Uitgegeven te Paramaribo, de 13de Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat verlenging nodig is van de termijn, in artikel I der wet van 4 Augustus 1947 (*Staatsblad* H 293) gesteld met betrekking tot de uitzending van dienstplichtigen van de landmacht naar de overzeese gebiedsdelen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

In artikel I, tweede lid, der wet van 4 Augustus 1947 (*Staatsblad* H 293) wordt in de plaats van „1949” gelezen: „1950”.

Artikel II.

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na die van afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 30 December 1949.

JULIANA.

De Minister-President,
W. DREES.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 49/50, 1432; Hand. II 49/50, bladz. 596—597;

Bijl. Hand. I 49/50, 1432; Hand. I 49/50, bladz.

1950

No. 44

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

LANDSBESLUIT van 10 Maart 1950, ter uitvoering van art. 3, 3de lid van de Tariefverordening 1922 (Geldende tekst G. B. 1940 No. 1).

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van art 3, 3de lid van de Tariefverordening 1922 (Geldende tekst G. B. 1940 No. 1), gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij Landsverordening van 13 Mei 1949 (G.B. No. 55), het nodig is, het volgende vast te stellen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten :

Art. 1.

Als brandstoffen, waarvoor het invoerrecht wordt teruggegeven bij gebruik voor het drijven van tractoren en daarmee gelijkgestelde werktuigen gebezigd bij land- en tuinbouw en bosbedrijven worden aangemerkt :

1. Dieselolie, met een diesel index van 40 of meer ;
2. Distillate ;
3. Gasoline ;
4. Motorgasoline ;
5. Special gasoil (Mengsel van petroleum en dieselolie) ;
6. Petroleum ;
7. Vaporisingoil.

Art. 2.

Bij het aanvragen van teruggaaf van invoerrecht moet aan de volgende voorwaarden zijn voldaan :

1. De aanvrager is verplicht een register te houden, waarin zijn aangetekend :

a. fabrieksmerk, aantal paardekrachten en de plaats (onderneming) waar de tractoren en daarmee gelijkgestelde werktuigen worden gebezigd ;

b. bij aanschaffing, de datum van aankoop en de hoeveelheid van elke soort van de aangekochte brandstoffen met vermelding van de naam van de leverancier of bij eigen import van de datum en het nummer van de kwitantie waarop het invoerrecht is betaald ;

c. dagelijks de gedurende de vorige dag door elk werktuig gebruikte hoeveelheid van iedere soort brandstof.

2. Het in § 1 bedoeld register moet vooraf worden goedgekeurd door de Controleur der Belastingen of de betrokken Districts-Commissaris.

Art. 3.

Het in art. 2 bedoeld register zal te allen tijde op een door de Controleur der Belastingen of de betrokken Districts-Commissaris te bepalen plaats ter inzage beschikbaar moeten zijn voor genoemde ambtenaren of de door deze daartoe aangewezen ambtenaren.

Eveneens zal te allen tijde aan de in lid 1 bedoelde ambtenaren toegang behoren te worden verleend tot de werktuigen, zullende hun alle gewenste inlichtingen moeten worden verstrekt.

Art. 4.

Aanvragen tot teruggaaf van invoerrecht moeten door tussenkomst van de betrokken Districts-Commissaris worden gericht aan de Controleur der Belastingen en moeten worden vergezeld van een afschrift van het in art. 2 bedoeld register, voorzien van een door de aanvrager getekende verklaring, dat de verbruikte hoeveelheden brandstoffen uitsluitend werden gebezigd voor de in het afschrift vermelde werktuigen.

De aanvragen kunnen naar verkiezing aan het einde van elke maand of van elk kwartaal geschieden.

1950

3

No. 44

Art. 5

Over de teruggaaf van het invoerrecht beslist de Administrateur van Financiën.

Op de beslissing van de Administrateur van Financiën staat binnen dertig dagen beroep open bij de Landsminister van Financiën.

Art. 6.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijne afkondiging op welk tijdstip het besluit van 9 November 1926 (G. B. No. 115) ter uitvoering van art. 3, 3de lid van de Tariefverordening 1922 (G. B. No. 54) wordt ingetrokken.

Gegeven te Paramaribo, de 10e Maart 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 17de Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 45

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSBESLUIT van 10 Maart 1950, tot wijziging en aanvulling van het Buitenlands Postbesluit 1949 (G. B. No. 34).

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van het Koninklijk Besluit van 8 Mei 1922 No. 5 (G. B. No. 49) houdende machtiging aan de Gouverneurs van Suriname en van Curaçao tot regeling van het buitenlandse postverkeer dier koloniën, het nodig is het navolgende vast te stellen :

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten :

Artikel 1.

In artikel 2 van het Buitenlands Postbesluit 1949 (G. B. No. 34) wordt de navolgende wijziging en aanvulling aangebracht :

In § II punt a vervallen na het woord „sluitingsuur” de komma en de daarna volgende woorden tot het woord „bepaald” ;

Na § II punt b wordt een nieuw lid ingelast welk als volgt wordt gelezen :

„c. poststukken, welke ook na het verstrijken van de hier-
„voor in de leden a en b vastgestelde termijnen, ter verzending
„met een bepaalde mailgelegenheid worden aangeboden, kunnen
„met inachtneming van een door de Postdirecteur te bepalen na-
„dere verlengingstermijn worden aangenomen tegen betaling
„van een aanvullend bijzonder port bedragen voor :
„gewone poststukken 25 cent,
„aangetekende stukken 50 cent.”

1950

2

No. 45

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 10e Maart 1950.
J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 17de Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

PUBLICATIE van 25 Maart 1950, waarbij wordt afgekondigd de wet van 22 December 1949 (Staatsblad No. J 571), houdende bijzondere voorzieningen militaire straf en tuchtrechtspraak in hoogste instantie bij de Zeemacht en de Koninklijke Landmacht.

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het gewenst is om enige bijzondere voorzieningen te treffen met betrekking tot de militaire straf- en tuchtrechtspraak in hoogste instantie bij de Zeemacht en de Koninklijke landmacht.

Zo is het, dat Wij de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

In de Provisionele Instructie voor het Hoog Militair Gerechtshof, vastgesteld bij besluit van de Souvereine Vorst der Verenigde Nederlanden van 20 Juli 1814 (*Staatsblad* no. 85), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 November 1933 (*Staatsblad* no. 562), worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Artikel 1 wordt gelezen:

„Het Hoog Militair Gerechtshof zal gevestigd zijn te 's-Gravenhage en bestaan uit zes leden, te weten: twee rechtsgeleerden, waarvan één president zal zijn, en vier officieren, en bij zich hebben een advocaat-fiscaal voor de Zee- en Landmacht en een griffier.

Het Hof zal, behalve te 's-Gravenhage, ook elders zittingen kunnen houden, met dien verstande, dat zittingen buiten Nederland slechts ingevolge Onze machtiging kunnen plaats vinden.”

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 49/50, 1486; Hand. II 49/50, bladz. 935—936;

Bijl. Hand. I 49/50, 1486; Hand. I 49/50, bladz.

B

Artikel 28 wordt gelezen:

„Het Hof vonnist met tenminste vijf leden. In geval van afwezigheid, belet of ontstentenis worden de leden vervangen door raden, door Ons op gemeenschappelijke voordracht van Onze Ministers van Justitie, van Marine en van Oorlog aan te wijzen.

Indien de afdoening van zaken zulks vereist, kan het Hof ook buiten de gevallen, in het vorige lid bedoeld, met raden vonnissen, mits steeds tenminste vijf van de leden of raden van het Hof daaraan deelnemen.

In geval het Hof een lid of gewezen lid van de Zeemacht vonnist, zullen zich onder de rechters altijd 2 officieren van de Zeemacht, ingeval het Hof een lid of gewezen lid van de Landmacht vonnist, steeds 2 officieren van de Landmacht moeten bevinden”.

C

Artikel 96 wordt gelezen:

„In geval van afwezigheid, belet of ontstentenis van de advocaat-fiscaal of ook buiten deze gevallen, indien de afdoening van zaken zulks vereist, wordt diens dienst waargenomen door een advocaat-generaal bij het Gerechtshof te 's-Gravenhage, door een der leden van het Hof, door de president te benoemen, dan wel door een door Ons aan te wijzen fiscaal of auditeur-militair, die een graad of hoedanigheid bezit, als bedoeld in artikel 121, eerste lid, van de Rechtspleging bij de Landmacht. Op hem, die aldus de dienst waarneemt, zijn de bepalingen van dit hoofdstuk van overeenkomstige toepassing”.

D

Artikel 113 wordt gelezen:

„In geval van afwezigheid, belet of ontstentenis van de griffier of ook buiten deze gevallen, indien de afdoening van zaken zulks vereist, wordt diens dienst waargenomen door een substituut-griffier bij het Gerechtshof te 's-Gravenhage, door een beëdigd klerk ter griffie van dat Hof dan wel door een door Ons aan te wijzen secretaris van een krijgsraad bij de Zee- of Landmacht, die een graad of hoedanigheid bezit, als bedoeld in artikel 121, eerste lid, van de Rechtspleging bij de Landmacht. Op hem, die aldus de dienst waarneemt, zijn de bepalingen van dit hoofdstuk van overeenkomstige toepassing”.

Artikel II

In de Invoeringswet militair straf- en tuchtrecht, vastgesteld bij de wet van 5 Juli 1921 (*Staatsblad* no. 841), worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

In artikel 84 vervallen de woorden „met uitzondering van de zoodanige, welke in Nederlandsch-Indië door krijgsraden bij de Zeemacht zijn gewezen”.

B

Artikel 85 vervalt.

Artikel III

De artikelen I en II van de slotbepalingen van de Regtspleging bij de Zeemagt, vastgesteld bij besluit van de Souvereine Vorst der Verenigde Nederlanden van 20 Juli 1814 (*Staatsblad* no. 85), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 November 1933 (*Staatsblad* no. 562) vervallen.

Artikel IV

Artikel 67 van de Wet op de Krijgstucht, vastgesteld bij de wet van 27 April 1903 (*Staatsblad* no. 112), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 Juni 1925 (*Staatsblad* no. 308) wordt gelezen:

„Wordt het beklag geheel of gedeeltelijk ongegrond bevonden, dan is de gestrafte bevoegd, binnen twee dagen na de dag, waarop de beslissing te zijner kennis is gekomen, de eindbeslissing van het Hoog Militair Gerechtshof in te roepen.

Hij maakt zijn verlangen daartoe langs de hiërarchieke weg aan de commanderende officier kenbaar.”

Artikel V

De zaken met betrekking tot de militairen der Zeemacht en der Koninklijke landmacht, bij het Hoog Militair Gerechtshof van Indonesië aanhangig op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, worden in de stand, waarin zij zich op dat moment bevinden, ter afdoening overgenomen door het Hoog Militair Gerechtshof.

Artikel VI

Deze wet, welke ook verbindend is voor Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen, treedt in werking met ingang van de dag van afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 22 December 1949.

JULIANA.

De Minister van Oorlog,
SCHOKKING.

De Minister van Marine,
SCHOKKING.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
J. H. VAN MAARSEVEEN.

Uitgegeven de drie en twintigste December 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo de 25ste Maart 1950.
J. KLAASESZ.

Uitgegeven te Paramaribo, de 29ste Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

LANDSVERORDENING van 27 Maart 1950 tot het openen van de mogelijkheid wijziging te brengen in de methode van overschrijving of inschrijving van stukken in de openbare registers ten Hypotheekkantore.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is gebleken, de mogelijkheid te openen, wijziging te brengen in de methode van overschrijving of inschrijving van stukken in de openbare registers ten Hypotheekkantore ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel 1.

1. De Gouverneur is bevoegd, de Raad van Advies gehoord, te bepalen, dat bij de aanbieding van een stuk ter overschrijving of inschrijving in de openbare registers, gehouden ten Hypotheekkantore, steeds, of in de gevallen bij zijn besluit nader omschreven, hetzij van Gouvernementswege een mechanische reproductie van het stuk zal worden vervaardigd, hetzij een afschrift van het stuk, voldoende aan bepaalde vormvereisten moet worden ingeleverd.

2. De overschrijving of inschrijving geschiedt dan door boeking van het aangeboden stuk in het dagregister op de dag der inlevering en door het inbewaarnemen van de reproductie of van het afschrift.

Het hierbedoelde afschrift is vrijgesteld van zegelrecht

3. Wordt niet voldaan aan de voorschriften, gegeven krachtens het eerste lid, dan wordt de overschrijving of de inschrijving geweigerd.

4. Indien als een der in het eerste lid bedoelde vormvereisten wordt bepaald, dat het in te leveren afschrift moet worden voorzien van een verklaring van eensluidendheid, is de Hypotheekbewaarder niet gehouden de juistheid van die verklaring te onderzoeken en is het Land niet aansprakelijk voor uit een eventuele onjuistheid voortvloeiende schade.

Artikel 2.

Deze Landsverordening treedt in werking op een nader door de Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, de 27e Maart 1950.
J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 29ste Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

RESOLUTIE van 27 Maart 1950 No. 1519, houdende
aanwijzing van ambtenaren voor wie de verklaringen van ver-
kiezing of verwerping van nationaliteit kunnen worden afgelegd.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsministers van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur en van Justitie en Politie;

Gelet op artikel 12 van de overeenkomst betreffende de toe-
scheiding van staatsburgers goedgekeurd bij en liggende in de
wet Souvereiniteits overdracht Indonesië (G. B. 1950 No. 50);

Overwegende dat het wenselijk is ambtenaren aan te wijzen
voor wie de verklaringen van verkiezing of verwerping van
nationaliteit kunnen worden afgelegd of aan wie deze kunnen
worden toegezonden;

Herlezen de resolutie van 14 Februari 1950 No. 143;

B e s l u i t :

I. Als ambtenaren voor wie de verklaringen van verkiezing
of verwerping van nationaliteit kunnen worden afgelegd of
aan wie deze kunnen worden toegezonden, als bedoeld in ar-
tikel 12 van de overeenkomst betreffende de toescheiding van
staatsburgers (liggende in de wet Souvereiniteitsoverdracht In-
donesia) aan te wijzen:

de Districts-Commissarissen ieder voor wat betreft de per-
sonen woonachtig in zijn district.

II. Afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad
te plaatsen.

Paramaribo, 27 Maart 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

De Landsminister van Justitie en Politie,
J. C. DE MIRANDA JR.

Uitgegeven te Paramaribo de 29ste Maart 1950.
De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 55

G O U V E R N E M E N T S B L A D
VAN
S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 27 Maart 1950 No. 1520, houdende bekendmaking van de Publicatie van 27 December 1949 (Staatsblad No. J 600), houdende plechtige afkondiging van de nieuwe rechtsorde, zoals deze is vervat in de door de Algemene Vergadering van de Ronde Tafel Conferentie te 's Gravenhage op 2 November 1949 aangenomen Mantelresolutie met ontwerp-overeenkomsten en briefwisseling

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Regeringsraad ;

Gelezen de missive van de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen van 7 Januari 1950, 7e Afd. No. 24/21 ;

Herlezen de resolutie van 20 Maart 1950 No. 1402 ;

Overwegende dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van de Publicatie van 27 December 1949 (Staatsblad No. J 600) houdende plechtige afkondiging van de nieuwe rechtsorde, zoals deze is vervat in de door de Algemene Vergadering van de Ronde Tafelconferentie te 's Gravenhage op 2 November 1949 aangenomen Mantelresolutie met ontwerp-overeenkomsten en briefwisseling.

B e s l u i t :

Te gelasten dat voormelde Publicatie benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 27 Maart 1950.
J. KLAASESZ.

De Regeringsraad van Suriname,

J. C. de MIRANDA JR.

A. W. BRAKKE.

J. A. DRIELSMA.

W. E. HEWITT.

L. LICHTVELD.

J. C. ZAAL.

Uitgegeven te Paramaribo, de 30ste Maart 1950.

De Landsminister van Algemeen en

Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

RESOLUTIE van 27 Maart 1950 No. 1555, houdende
besluiting van de Politieke van 27 December 1949
Staatblad No. 1 5001, houdende plechtige afkondiging van
de nieuwe wetgeving, zoals deze is vervat in de door de Al-
gemeene Vergadering van de Bonds Staten Conferentie te
2 November 1949 aangenomen Mandatwet, te
zamen met ontwerp-overeenkomsten en bijlagen.

DE GOVERNIEUR VAN SURINAME, HOOFD VAN DE LANDVERORDENING.

Op voordracht van de Regieringsraad ;
Gedeen de ingave van de Minister voor Uniesaken en
Gemeene Zaken van 7 Januari 1950, No. 1555 ;
Hietende de resolutie van 27 Maart 1950 No. 1555 ;
Overwegende dat het wettelijk in de besluitvorming te
betreft van de Politieke van 27 December 1949 (Staatblad
No. 1 5001) houdende plechtige afkondiging van de nieuwe
wetgeving, zoals deze is vervat in de door de Algemeene Ver-
gadering van de Bonds Staten Conferentie te 2 November 1949
aangenomen Mandatwet, te samen met ontwerp-overeenkomsten
en bijlagen.

Besluit :

Te stellen dat voornoemde Politieke baten afschrift van
dies besluit in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 27 Maart 1950.

J. KLAASSEN.

De Regieringsraad van Suriname.

J. C. de MINAARD JR.

A. W. MEER.

J. A. DRIELING.

W. R. HEWITT.

J. LICHYVELD.

J. C. ZAAL.

Gedrukt te Paramaribo, de 27 Maart 1950.

De Landverordening van Algemeen en

Gemeentelijk Bestuur.

J. C. ZAAL.

PROTOCOL

Dr. W. Drees, Minister-President, Minister van Algemene Zaken
van het Koninkrijk der Nederlanden,

en

Drs. Mohammad Hatta, Minister-President, Minister van Buiten-
landse Zaken a.i. van de Republiek der Verenigde Staten van In-
donesië, Leider van de Delegatie ter vertegenwoordiging van de
Republiek der Verenigde Staten van Indonesië bij de soevereiniteits-
overdracht,

in plechtige bijeenkomst te Amsterdam op 27 December 1949;

Gelet op

artikel 211 van de Grondwet voor het Koninkrijk der Nederlanden,
het bepaalde onder IV van de Mantelresolutie, welke door de Alge-
mene Vergadering van de Ronde Tafel Conferentie te 's-Gravenhage
op 2 November 1949 is aangenomen en artikel 197 van het ontwerp
der Overgangsgrondwet, genaamd Constitutie van de Republiek der
Verenigde Staten van Indonesië;

Voorts gelet op

het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, jaargang 1949,
nummer J 570, uitgegeven de dato 21 December 1949, houdende
afkondiging van de Wet Souvereiniteitsoverdracht Indonesië van

21 December 1949 en de aanvaarding van de in genoemde wet bedoelde Mantelresolutie door

de Negara Republik Indonesia,
de Negara Indonesia Timur,
de Negara Pasundan,
de Negara Djawa Timur,
de Negara Madura,
de Negara Sumatera Timur,
de Negara Sumatera Selatan,
de Daerah Djawa Tengah,
de Daerah Banka,
de Daerah Belitung,
de Daerah Riau,
de Daerah Istimewa Kalimantan Barat,
de Daerah Dajak Besar,
de Daerah Bandjar,
de Daerah Kalimantan Tenggara,
de Daerah Kalimantan Timur.

Overwegende

dat Drs. Mohammad Hatta heeft verklaard:

ten eerste, dat op de voet van de desbetreffende bepalingen van het ontwerp der Overgangsgrondwet, genaamd Constitutie van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, tot President is gekozen Ir. Sukarno, tot Minister-President, Minister van Buitenlandse Zaken a.i. is benoemd Drs. Mohammad Hatta en voorts tot Minister zijn benoemd onderscheidenlijk van Binnenlandse Zaken, Ide Anak Agung Gde Agung, van Defensie, Z.H. Hamangku Buwono IX, van Financiën, Mr. Sjafruddin Prawiranegara, van Economische Zaken, Ir. Djuanda, van Verkeer, Energie en Openbare Werken, Ir. Herling Laoh, van Gezondheid, Dr. Johannes Leimena, van Sociale Zaken, Mr. Kosasih Purwanegara, van Arbeid, Mr. Wilopo, van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, Dr. Abu Hanifah, van Godsdienst, Kjai Hadji Wachid Hasjim, van Justitie, Mr. Dr. Supomo, van Voorlichting, Arnold Mononutu, zonder Portefeuille, Dr. Suparmo, zonder Portefeuille, Mr. Mohammad Roem, zonder Portefeuille, Z.H. Hamid II,

ten tweede, dat bij besluit van Ir. Sukarno, als President van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, zijn benoemd tot Leider van de Delegatie ter vertegenwoordiging van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië bij de soevereiniteitsoverdracht

Drs. Mohammad Hatta en tot Leden dier Delegatie Mr. Dr. Supomo, Z.H. Hamid II, Dr. Suparmo, Mr. Dr. Kusuma Atmadja, Dr. Sukiman Wirjosandjojo, Mr. Sujono Hadinoto;

Verstaan

ten eerste, dat de Mantelresolutie met ontwerp-overeenkomsten en briefwisseling, welke door de Algemene Vergadering van de Ronde Tafel Conferentie te 's-Gravenhage op 2 November 1949 is aangenomen, door het Koninkrijk der Nederlanden enerzijds en de tot de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië toetredende gebieden anderzijds is aanvaard en dat mitsdien de aan deze resolutie gehechte bescheiden moeten worden beschouwd als te zijn geratificeerd, zijnde daardoor de nieuwe rechtsorde overeenkomstig het eerste lid van artikel 211 van de Grondwet voor het Koninkrijk der Nederlanden aanvaard;

ten tweede, dat de Delegatie ter vertegenwoordiging van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië bij de soevereiniteitsoverdracht, bestaande uit Drs. Mohammad Hatta als Leider en Mr. Dr. Supomo, Z.H. Hamid II, Dr. Suparmo, Mr. Dr. Kusuma Atmadja, Dr. Sukiman Wirjosandjojo, Mr. Sujono Hadinoto als Leden, tot die vertegenwoordiging bevoegd is.

Gedaan te Amsterdam, de 27ste December 1949, in vier exemplaren, waarvan twee in de Nederlandse en twee in de Indonesische taal, zullende van dit Protocol een officiële Engelse vertaling in twee exemplaren worden vervaardigd, welke door de eerste beide onder-tekenaars van dit Protocol zullen worden gewaarmerkt.

MOHAMMAD HATTA

in tegenwoordigheid van de leden van de Delegatie ter vertegenwoordiging van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië bij de soevereiniteits-overdracht,

SUPOMO.

HAMID II.

SUPARMO.

KUSUMA ATMADJA.

SUKIMAN

WIRJOSANDJOJO

W. DREES.

in tegenwoordigheid van de Ministers van het Koninkrijk der Nederlanden,

J. R. H. VAN SCHAIK.

J. H. VAN MAARSEVEEN.

GÖTZEN.

STIKKER.

WIJERS.

SUJONO HADINOTO

TEULINGS.

TH. RUTTEN.

P. LIEFTINCK.

SCHOKKING.

J. IN 'T VELD.

D. G. W. SPITZEN.

VAN DEN BRINK.

MANSHOLT.

A. M. JOEKES,

en van de Vertegenwoordigers
van Suriname en van de Neder-
landse Antillen in Nederland,

R. H. POS.

M. P. GORSIRA.

PROTOKOL

Dr. W. Drees, Perdana-Menteri, Menteri Urusan Umum Keradjaan Nederland,

dan

Drs. Mohammad Hatta, Perdana-Menteri, Menteri Urusan Luar-negeri u.s. Republik Indonesia Serikat, Pemimpin Delegasi jang mewakili Republik Indonesia Serikat pada penjerahan kedaulatan,

bersidang dengan segala upatjara dikota Amsterdam pada tanggal 27 Desember 1949;

Mengingat

pasal 211 Undang-undang Dasar untuk Keradjaan Nederland serta jang ditentukan pada IV Induk-Persetudjuan jang diterima oleh Sidang Umum Konperensi Medja Bundar dikota 's Gravenhage pada tanggal 2 Nopember 1949 dan lagi pasal 197 Rantjangan Undang-undang Dasar Peralihan jang bernama Konstitusi Republik Indonesia Serikat;

Mengingat pula

Staatsblad Keradjaan Nederland tahun 1949 nomor J 570, diterbitkan pada tanggal 21 Desember 1949, jang termuat padanja pengumuman Undang-undang Penjerahan Kedaulatan Indonesia tertanggal 21 Desember 1949, serta hal Induk-Persetudjuan termaksud pada Undang-undang tersebut telah diterima oleh

Negara Republik Indonesia,

Negara Indonesia Timur,

Negara Pasudan,

Negara Djawa Timur,

Negara Madura,

Negara Sumatera Timur,

Negara Sumatera Selatan,

Daerah Djawa Tengah,

Daerah Banka,

Daerah Belitung,

Daerah Riau,

Daerah Istimewa Kalimantan Barat,

Daerah Dajak Besar,

Daerah Bandjar,

Daerah Kalimantan Tenggara,

Daerah Kalimantan Timur.

Menimbang

bahwa Drs. Mohammad Hatta telah menerangkan:

pertama, bahwa berdasarkan ketentuan-ketentuan Rantjangan Undang-undang Dasar Peralihan yang bernama Konstitusi Republik Indonesia Serikat yang bersangkutan telah dipilih menjadi Presiden Ir. Sukarno, telah diangkat menjadi Perdana-Menteri, Menteri Urusan Luarnegeri u.s., Drs. Mohammad Hatta, lagi pula telah diangkat menjadi: Menteri Urusan Dalamnegeri Ide Anak Agung Gde Agung, Menteri Pertahanan S. P. Hamangku Buwono IX, Menteri Keuangan Mr. Sjafruddin Prawiranegara, Menteri Urusan Ekonomi Ir. Djuanda, Menteri Perhubungan Lalulintas, Tenaga Listrik dan Air dan Pekerdjaan Umum Ir. Herling Laoh, Menteri Kesehatan Dr. Johannes Leimena, Menteri Urusan Sosial Mr. Kosasih Purwanegara, Menteri Urusan Peburuhan Mr. Wilopo, Menteri Pengadjaran, Seni dan Pengetahuan Dr. Abu Hanifah, Menteri Urusan Agama Kjai Hadji Wachid Hasjim, Menteri Pengadilan Mr. Dr. Supomo, Menteri Penerangan Rakjat Arnold Mononutu, Menteri bertugas istimewa Dr. Suparmo, Menteri bertugas istimewa Mr. Mohammad Roem, Menteri bertugas istimewa S. P. Hamid II;

kedua, bahwa dengan keputusan Ir. Sukarno sebagai Presiden Republik Indonesia Serikat, telah diangkat menjadi Pemimpin Delegasi yang mewakili Republik Indonesia Serikat pada penjerahan kedaulatan Drs. Mohammad Hatta, diangkat menjadi Anggota Delegasi itu Mr. Dr. Supomo, S. P. Hamid II, Dr. Suparmo, Mr. Dr. Kusuma Atmadja, Dr. Sukiman Wirjosandjojo, Mr. Sujono Hadinoto;

Memahami

pertama, bahwa Induk-Persetudjuan bersama dengan rantjangan persetudjuan-persetudjuan dan surat-surat yang ditukar, yang segala-galanya itu telah diterima oleh Sidang Umum Konperensi Medja Bundar dikota 's Gravenhage pada tanggal 2 Nopember 1949, sekarang telah djadi diterima oleh Keradjaan Nederland dipihak satu dan oleh segala daerah yang berhimpun dalam Republik Indonesia Serikat dipihak lain, sehingga oleh karena itu dokumen-dokumen tersemat pada Induk-Persetudjuan itu haruslah dipandang telah diratifikasi, djadi karena itulah tertib-hukum baru telah dikabulkan sesuai dengan yang ditentukan pada Undang-undang Dasar untuk Keradjaan Nederland pasal 211 ayat pertama;

kedua, bahwa Delegasi yang mewakili Republik Indonesia Serikat pada penjerahan kedaulatan dan yang Pemimpinnya Drs. Mohammad Hatta, yang Anggotanya Mr. Dr. Supomo, S. P. Hamid II, Dr. Suparmo, Mr. Dr. Kusuma Atmadja, Dr. Sukiman Wirjosandjojo, Mr. Sujono Hadinoto, berkuasalah akan mewakili Republik Indonesia Serikat.

Termaktub dikota Amsterdam pada tanggal 27 Desember 1949, pada surat empat helai, yang duanya berbahasa Belanda, duanya lagi berbahasa Indonesia. Protokol ini akan dipindahkan kepada bahasa

Inggeris, sedang terdjemahan jang resmi itu dua helai akan ditandai sah oleh kedua Menteri jang terdahulu membubuh tanda-tangannya pada Protokol ini.

MOHAMMAD HATTA

Jang hadir pula Anggota-anggota Delegasi jang mewakili Republik Indonesia Serikat pada penjerahan kedaulatan,

SUPOMO.

HAMID II.

SUPARMO.

KUSUMA ATMADJA.

SUKIMAN
WIRJOSANDJOJO

SUJONO HADINOTO

W. DREES.

Jang hadir pula Para Menteri Keradjaan Nederland,

J. R. H. VAN SCHAIK.

J. H. VAN MAARSEVEEN.

GÖTZEN.

STIKKER.

WIJERS.

TEULINGS.

TH. RUTTEN.

P. LIEFTINCK.

SCHOKKING.

J. IN 'T VELD.

D. G. W. SPITZEN.

VAN DEN BRINK.

MANSHOLT.

A. M. JOEKES,

dan Wakil-wakil dari Suriname serta dari Antillen Belanda di Nederland,

R. H. POS.

M. P. GORSIRA.

PROTOCOL

Dr. W. Drees, Prime Minister, Minister of General Affairs of the Kingdom of the Netherlands,

and

Drs. Mohammad Hatta, Prime Minister, Minister of Foreign Affairs a.i. of the Republic of the United States of Indonesia, Leader of the Delegation representing the Republic of the United States of Indonesia at the transfer of sovereignty,

at the formal ceremony at Amsterdam on 27 December 1949;

Taking into consideration

article 211 of the Constitution for the Kingdom of the Netherlands, the provisions under point IV of the Covering Resolution which has been accepted by the Plenary Meeting of the Round Table Conference at The Hague on 2 November 1949 and article 197 of the draft of the Provisional Constitution, called Constitution of the Republic of the United States of Indonesia;

And taking into consideration

the Statute Book of the Kingdom of the Netherlands, issue 1949, number J 570 published 21 December 1949, containing the proclamation of the Law Transfer of Sovereignty Indonesia of 21 December 1949 and the acceptance of the Covering Resolution referred to in the aforementioned Law by

the Negara Republik Indonesia,

the Negara Indonesia Timur,

the Negara Pasundan,

the Negara Djawa Timur,

the Negara Madura,

the Negara Sumatera Timur,

the Negara Sumatera Selatan,

the Daerah Djawa Tengah,

the Daerah Bangka,

the Daerah Belitung,

the Daerah Riau,

the Daerah Istimewa Kalimantan Barat,

the Daerah Dajak Besar,

the Daerah Bandjar,

the Daerah Kalimantan Tenggara,

the Daerah Kalimantan Timur.

Considering

Drs. Mohammad Hatta having declared:

firstly, that on the strength of the relative provisions of the draft of the Provisional Constitution, called Constitution of the Republic of the United States of Indonesia, Ir. Sukarno has been elected President, Drs. Hohammad Hatta has been appointed Prime Minister, Minister of Foreign Affairs a.i. and that further have been appointed respectively as Minister of Home Affairs Ide Anak Agung Gde Agung, of Defence H. H. Hamangku Buwono IX, of Finance Sjafruddin Prawiranegara, of Economic Affairs Ir. Djuanda, of Transport, Power and Public Works Ir. Herling Laoh, of Health Dr. Johannes Leimena, of Social Affairs Mr. Kosasih Purwanegara, of Labour Mr. Wilopo, of Education, the Arts and Science Dr. Abu Hanifah, of Public Worship Kjai Hadji Wachid Hasjim, of Justice Mr. Dr. Supomo, of Information Arnold Mononutu, without Portfolio Dr. Suparmo, without Portfolio Mr. Mohammad Roem, without Portfolio H. H. Hamid II.

secondly, that by decree of Ir. Sukarno as President of the Republic at the United States of Inodnesia, Drs. Mohammad Hatta has been appointed Leader of the Delegation representing the Republic of the United States of Indonesia at the transfer of sovereignty and Mr. Dr. Supomo, H. H. Hamid II, Dr. Suparmo, Mr. Dr. Kusuma Atmadja, Dr. Sukiman Wirjosandjojo, Mr. Sujono Hadinoto have been appointed Members of this Delegation;

Understand

firstly, that the Covering Resolution with draft agreements and exchanged letters accepted by the Plenary Meeting of the Round Table Conference at The Hague on 2 November 1949, has been accepted by the Kingdom of the Netherlands on the one side and the territories acceding to the Republic of the United States of Indonesia on the other side, and that in consequence thereof the documents attached to this Resolution must be considered ratified, in consequence of which the new order of law is accepted in accordance with the first paragraph of article 211 of the Constitution for the Kingdom of the Netherlands;

secondly, that the Delegation representing the Republic of the United States of Indonesia at the transfer of sovereignty, consisting of Drs. Mohammad Hatta as Leader and Mr. Dr. Supomo, H. H. Hamid II, Dr. Suparmo, Mr. Dr. Kusuma Atmadja, Dr. Sukiman Wirjosandjojo, Mr. Sujono Hadinoto as Members, is authorised to act as such representation.

Given this twenty seventh day of December 1949 at Amsterdam, in four originals, of which two in the Netherlands and two in the Indonesian language, of which Protocol an official English translation

in duplicate shall be made which shall be authenticated by both the first signatories of this Protocol.

(Drs. Mohammad Hatta)

in the presence of the Members of the Delegation representing the United States of Indonesia at the transfer of sovereignty,

(Mr. Dr. Supomo)

(H. H. Hamid II)

(Dr. Suparmo)

(Mr. Dr. Kusuma Atmadja)

(Dr. Sukiman Wirjosandjojo)

(Mr. Sujono Hadinoto)

(Dr. W. Drees)

in the presence of the Ministers of the Kingdom of the Netherlands,

(Mr. J. R. H. van Schaik)

(Mr. J. H. van Maarseveen)

(L. Götzen)

(Mr. D. U. Stikker)

(Mr. Th. R. J. Wijers)

(Mr. F. G. C. J. M. Teulings)

(Dr. F. J. Th. Rutten)

(Mr. P. Lieftinck)

(Mr. W. F. Schokking)

(Mr. Dr. J. In 't Veld)

(Mr. D. G. W. Spitzen)

(Dr. J. R. M. van den Brink)

(S. L. Mansholt)

(Mr. A. M. Joekes)

and of the Representatives of Surinam and of the Netherlands Antilles in the Netherlands,

(Mr. Dr. R. H. Pos)

(M. P. Gorsira)

Voor eensluidende officiële vertaling in het Engels:

MOHAMMAD HATTA

W. DREES

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op heden de zeven en twintigste December negentienhonderd negen
en veertig, in plechtige bijeenkomst op het Koninklijk Paleis te
Amsterdam;

Gelet op artikel 211 der Grondwet;

Gelet voorts op de inhoud van het op heden gedagtekende, in deze
plechtige bijeenkomst door Onze Minister-President, Minister van
Algemene Zaken en de Minister-President, Minister van Buitenlandse
Zaken a.i. van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië,
Leider van de Delegatie ter vertegenwoordiging van de Republiek der
Verenigde Staten van Indonesië bij de soevereiniteitsoverdracht onder-
tekende Protocol;

Overwegende

dat de Mantelresolutie met ontwerp-overeenkomsten en briefwisseling, welke door de Algemene Vergadering van de Ronde Tafel Conferentie te 's-Gravenhage op 2 November 1949 is aangenomen, door het Koninkrijk der Nederlanden enerzijds en de tot de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië toetredende gebieden anderzijds is aanvaard;

dat mitsdien, overeenkomstig het onder IV van de Mantelresolutie bepaalde, de aan deze resolutie gehechte bescheiden zijn geratificeerd en de nieuwe rechtsorde door Ons kan worden bevestigd;

Bevestigen

de nieuwe rechtsorde, zoals deze is vervat in de bovenvermelde Mantelresolutie met ontwerp-overeenkomsten en briefwisseling, welke nieuwe rechtsorde plechtig zal worden afgekondigd door plaatsing van deze Onze bevestiging en van de overige in deze bijeenkomst ondertekende bescheiden in het *Staatsblad* en in een buitengewoon nummer van de *Nederlandse Staatscourant*;

Bevelen

dat van deze Onze Bevestiging, in dubbel opgemaakt, met Onze handtekening bekrachtigd, van het grootzegel van het Koninkrijk der Nederlanden voorzien en mede-ondertekend door alle in deze plech-

tige bijeenkomst aanwezige Ministers van het Koninkrijk, een exemplaar in het Kabinet der Koningin zal worden bewaard en een exemplaar in handen zal worden gesteld van de Leider van de Delegatie ter vertegenwoordiging van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië bij de soevereiniteitsoverdracht, ter overhandiging aan de President van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië en dat authentieke afschriften van deze Onze Bevestiging zullen verzonden worden aan de beide Kamers der Staten-Generaal, aan de Hoge Raad der Nederlanden, aan de Gouverneur en de Staten van Suriname en aan de Gouverneur en de Staten van de Nederlandse Antillen.

Gedaan te Amsterdam op de 27ste December 1949.

JULIANA.

*De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,*

W. DREES.

De Minister zonder Portefeuille,

J. R. H. VAN SCHAIK.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,

J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister zonder Portefeuille,

GÖTZEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

STIKKER.

De Minister van Justitie,

WIJERS.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

TEULINGS.

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*

TH. RUTTEN.

De Minister van Financiën,

P. LIEFTINCK.

en Waterstaat,

ische Zaken,

aw, Visserij

AKTE VAN SOUVEREINITEITSOVERDRACHT EN ERKENNING

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op heden, de zeven en twintigste December negentienhonderd negen en veertig, in plechtige bijeenkomst op het Koninklijk Paleis te Amsterdam;

Gelet op artikel 211 der Grondwet en op de inhoud van het op heden gedagtekende, in deze plechtige bijeenkomst door Onze Minister-President, Minister van Algemene Zaken en de Minister-President, Minister van Buitenlandse Zaken a.i. van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, Leider van de Delegatie ter vertegenwoordiging van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië bij de souvereiniteitsoverdracht ondertekende Protocol;

Gelet voorts op Onze Bevestiging in deze plechtige bijeenkomst van de nieuwe rechtsorde, zoals deze is vervat in de door de Algemene Vergadering van de Ronde Tafel Conferentie te 's-Gravenhage op 2 November 1949 aangenomen Mantelresolutie met ontwerp-overeenkomsten en briefwisseling;

Verstaan

dat mitsdien op heden, de zeven en twintigste December negentienhonderd negen en veertig:

de souvereiniteitsoverdracht overeenkomstig het aan voormelde Mantelresolutie gehechte Charter van Souvereiniteitsoverdracht rechtskracht verkrijgt;

de Nederlands-Indonesische Unie, aan welks hoofd staan Wij, en bij opvolging Onze wettige opvolgers in de Kroon der Nederlanden, tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië is tot stand gekomen;

alle bijkomende resultaten van de Ronde Tafel Conferentie, vervat in de bij voormelde Mantelresolutie behorende bescheiden, krachtens het onder V van die Mantelresolutie bepaalde in werking zijn getreden;

Bevelen

dat van deze Akte vier exemplaren worden opgemaakt, waarvan twee in de Nederlandse en twee in de Indonesische taal, met Onze handtekening bekrachtigd, en mede-ondertekend door alle Onze Ministers, zullende van deze Akte een Engelse vertaling in tweevoud worden vervaardigd;

dat een exemplaar in de Nederlandse en een exemplaar in de Indonesische taal alsmede een vertaling in het Engels zullen worden bewaard in Ons Kabinet, en gelijke exemplaren in handen zullen worden gesteld van de door de President van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië naar deze plechtige bijeenkomst afgevaardigde Delegatie, ter overhandiging aan genoemde President;

en dat door Onze Minister van Justitie gewaarmerkte afschriften van deze Akte in de Nederlandse en in de Indonesische taal zullen worden verzonden aan de beide Kamers der Staten-Generaal, aan de Hoge Raad der Nederlanden, aan de Gouverneur en de Staten van Suriname alsmede aan de Gouverneur en de Staten van de Nederlandse Antillen.

Gedaan te Amsterdam, de 27ste December 1949.

JULIANA.

*De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,*
W. DREES.

De Minister zonder Portefeuille,
J. R. H. VAN SCHAİK.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
TEULINGS.

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*
TH. RUTTEN.

De Minister van Financiën,
P. LIEFTINCK.

De Minister van Oorlog,
SCHOKKING.

De Minister van Marine,
SCHOKKING.

*De Minister van Wederopbouw
en Volkshuisvesting,*
J. IN 'T VELD.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. G. W. SPITZEN.

De Minister van Economische Zaken,
VAN DEN BRINK.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*
MANSHOLT.

De Minister van Sociale Zaken,
A. M. JOEKES.

Drs. Mohammad Hatta, Leider van de Delegatie van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, en de Leden dier Delegatie Mr. Dr. Supomo, Z. H. Hamid II, Dr. Suparmo, Mr. Dr. Kusuma Atmadja, Dr. Sukiman Wirjosandjojo, Mr. Sujono Hadinoto verklaren namens de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië overeenkomstig de inhoud van bovenstaande Akte de soevereiniteit te hebben aanvaard, in te stemmen met de totstandkoming van de Nederlands-Indonesische Unie tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië en met hetgeen verder in deze Akte is verstaan.

Amsterdam, 27 December 1949.

MOHAMMAD HATTA.

SUPOMO.

HAMID II.

SUPARMO.

KUSUMA ATMADJA.

SUKIMAN WIRJOSANDJOJO.

SUJONO HADINOTO.

AKTE PENJERAHAN KEDAULATAN SERTA PENGAKUAN

KAMI JULIANA, KARENA RAHMAT ALLAH RATU NEDERLAND,
PUTERI ORANJE-NASSAU D.L.L., D.L.L., D.L.L.

Pada hari ini, tanggal dua puluh tujuh bulan Desember tahun seribu sembilan ratus empat puluh sembilan, tengah bersidang dengan segala upatjara di Istana Radja dikota Amsterdam;

Mengingat pasal 211 Undang-undang Dasar dan bunji Protokol tertanggal hari ini, jang ditanda-tangani pada sidang jang dengan segala upatjara ini oleh Perdana-Menteri Kami, Menteri Urusan Umum, dan oleh Perdana-Menteri, Menteri Urusan Luarnegeri u.s. Republik Indonesia Serikat, Pemimpin Delegasi jang mewakili Republik Indonesia Serikat pada penjerahan kedaulatan;

Mengingat pula hal Kami membenarkan — ialah pada sidang jang dengan segala upatjara ini — tertib-hukum baru sebagaimana terkandung dalam Induk-Persetudjuan beserta dengan rantjangan persetudjuan-persetudjuan dan surat-surat jang ditukar, jang segala-galanja itu telah diterima oleh Sidang Umum Konperensi Medja Bundar dikota 's Gravenhage pada tanggal 2 Nopember 1949;

MEMAHAMKAN

bahwa oleh karena itu pada hari ini tanggal dua puluh tujuh Desember tahun seribu sembilan ratus empat puluh sembilan:

penjerahan kedaulatan sesuai dengan Piagam Penjerahan Kedaulatan tersemat pada Induk-Persetudjuan tersebut, menjadi sah;

Uni Nederland-Indonesia jang adalah Kami di puntjaknja dan pada pergantian-Tachta ahli-waris Kami jang sah pada Mahkota Nederland turun-temurun, telah diadakan;

semua hasil Konperensi Medja Bundar lain daripada itu, jang termuat pada dokumen-dokumen lampiran Induk-Persetudjuan tersebut, telah mulai berlaku, ja'ni menurut jang ditentukan pada Induk-Persetudjuan itu pada V;

MENJURUH

maktubkan Akte ini empat helai, jang duanja berbahasa Belanda, duanja lagi berbahasa Indonesia, disahkan dengan tanda-tangan

Kami dan ditanda-tangani pula oleh sekalian Menteri Kami, sedang akan diperbuat terdjemahannya berbahasa Inggeris dua helai;

simpan Akte ini sehelai berbahasa Belanda dan sehelai berbahasa Indonesia serta pula terdjemahannya berbahasa Inggeris sehelai pada Kabinet Kami, dan terimakan tiga helai jang sama bunjinja dengan tiga helai tersebut tadi kepada Delegasi jang diutus kesidang jang dengan segala upatjara ini oleh Presiden Republik Indonesia Serikat supaya diundjukkannya kepada Presiden itu;

Menteri Pengadilan Kami mengirimkan salinan Akte ini, berbahasa Belanda dan berbahasa Indonesia, jang ditandai sah kepada kedua Kamber Staten-Generaal, kepada Mahkamah Agung Nederland (Hoge Raad der Nederlanden), kepada Gubernur dan Staten Suriname serta kepada Gubernur dan Staten Antillen Nederland.

Termaktub dikota Amsterdam pada tanggal 27 Desember 1949.

JULIANA.

Perdana-Menteri, Menteri Urusan Umum,

W. DREES.

Menteri bertugas istimewa,

J. R. H. VAN SCHAIK.

Menteri Daerah-daerah Seberang,

J. H. VAN MAARSEVEEN.

Menteri bertugas istimewa,

GÖTZEN.

Menteri Urusan Luar negeri,

STIKKER.

Menteri Pengadilan,

WIJERS.

Menteri Urusan Dalam negeri,

TEULINGS.

Menteri Pengajaran, Seni dan Pengetahuan,

TH. RUTTEN.

Menteri Keuangan,

P. LIEFTINCK.

Menteri Peperangan,
SCHOKKING.

Menteri Angkatan Laut,
SCHOKKING.

Menteri Pembangunan kembali dan Perumahan Rakyat.
J. IN 'T VELD.

Menteri Perhubungan Lalu Lintas dan Pengairan,
D. G. W. SPITZEN.

Menteri Urusan Perekonomian,
VAN DEN BRINK.

Menteri Pertanian, Perikanan dan Penjediaan Makanan,
MANSHOLT.

Menteri Urusan Sosial,
A. M. JOEKES.

Drs. Mohammad Hatta, Pemimpin Delegasi Republik Indonesia Serikat, dan Anggota-anggota Delegasi itu Mr. Dr. Supomo, S. P. Hamid II, Dr. Suparmo, Mr. Dr. Kusuma Atmadja, Dr. Sukiman Wirjosandjojo, Mr. Sujono Hadinoto

menerangkan atas nama Republik Indonesia Serikat bahwa sesuai dengan bunji Akte yang diatas ini mereka telah menerima kedaulatan, mereka sepakat dengan terdjadinja Uni Nederland-Indonesia antara Keradjaan Nederland dan Republik Indonesia Serikat, lagi dengan yang dipahamkan pada Akte ini lain daripada itu.

Amsterdam, 27 Desember 1949.

MOHAMMAD HATTA.

SUPOMO.

HAMID II.

SUPARMO.

KUSUMA ATMADJA.

SUKIMAN WIRJOSANDJOJO.

SUJONO HADINOTO.

CHARTER VAN SOUVEREINITEITSOVERDRACHT

Artikel 1

1. Het Koninkrijk der Nederlanden draagt de volledige souvereiniteit over Indonesië onvoorwaardelijk en onherroepelijk over aan de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië en erkent deze mitsdien als een onafhankelijke en soevereine Staat.

2. De Republiek der Verenigde Staten van Indonesië aanvaardt deze souvereiniteit op de voet van de bepalingen van haar Constitutie, welke in ontwerp ter kennis is gebracht van het Koninkrijk der Nederlanden.

3. De overdracht van de souvereiniteit zal plaats hebben uiterlijk 30 December 1949.

Artikel 2

Ten aanzien van de residentie Nieuw-Guinea is overeengekomen:

a. gezien het feit, dat het nog niet mogelijk is gebleken de standpunten van partijen nopens Nieuw-Guinea overeen te brengen, waardoor deze in geschil blijven,

b. gezien de wenselijkheid om de Ronde Tafel Conferentie met goed resultaat te beëindigen op 2 November 1949,

c. gezien de belangrijke factoren, die in ogenschouw moeten worden genomen bij de oplossing van het vraagstuk Nieuw-Guinea,

d. gezien het beperkte onderzoek, dat kon worden ingesteld en voltooid ten aanzien van de problemen, die samenhangen met het vraagstuk Nieuw-Guinea,

e. gezien de moeilijke taak, waarvoor de deelgenoten in de Unie zich al dadelijk zullen zien gesteld, en,

f. gezien de beslotenheid van partijen tot handhaving van het beginsel om door vredelievende en redelijke middelen alle geschillen op te lossen, die later mochten blijken te bestaan of te rijzen,

dat de status quo van de residentie Nieuw-Guinea zal worden gehandhaafd met de bepaling, dat binnen een jaar na de datum van overdracht van de souvereiniteit aan de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië het vraagstuk van de staatkundige status van Nieuw-Guinea zal worden bepaald door onderhandelingen tussen de

Republiek der Verenigde Staten van Indonesië en het Koninkrijk
der Nederlanden.

Amsterdam, 27 December 1949.

*De Minister-President, Minister
van Buitenlandse Zaken a.i. van
de Republiek der Verenigde
Staten van Indonesië,*

MOHAMMAD HATTA.

*De Minister President, Minister
van Algemene Zaken van het
Koninkrijk der Nederlanden,*

W. DRFES.

PIAGAM PENJERAHAN KEDAULATAN

Pasal 1

1. Keradjaan Nederland menjerahkan kedaulatan atas Indonesia jang sepenuhnya kepada Republik Indonesia Serikat dengan tidak bersjarat lagi dengan tidak dapat ditjabut, dan karena itu mengakui Republik Indonesia Serikat sebagai Negara jang merdeka dan berdaulat.

2. Republik Indonesia Serikat menerima kedaulatan itu atas dasar ketentuan-ketentuan pada Konstitusinja; rantjangan konstitusi itu telah dipermaklumkan kepada Keradjaan Nederland.

3. Kedaulatan akan diserahkan selambat-lambatnja pada tanggal 30 Desember 1949.

Pasal 2

Tentang keresidenan Irian (Nieuw-Guinea) telah tertjapai persetujuan sebagai berikut:

a. disebabkan hal persesuaian antara pendirian masing-masing pihak tentang Irian belum dapat ditjapai, sehingga soal itu masih mendjadi pokok pertikaian;

b. disebabkan keharusan Konperensi Medja Bundar diachiri dengan berhasil pada tanggal 2 Nopember 1949;

c. mengingat faktor penting-penting jang harus diperhatikan pada pemetjahan masalah Irian itu;

d. mengingat singkatnja penjelidikan jang telah dapat diadakan dan diselesaikan perihal soal-soal jang bersangkutan dengan masalah Irian itu;

e. mengingat sukarnja tugas-kewadjiban jang akan dihadapi dengan segera oleh peserta Uni, dan

f. mengingat kebulatan hati pihak-pihak jang bersangkutan hendak mempertahankan asas supaya semua perselisihan jang mungkin ternjata kelak atau timbul diselesaikan dengan djalán patut dan rukun,

maka status quo keresidenan Irian (Nieuw-Guinea) tetap berlaku seraja ditentukan bahwa dalam waktu setahun sesudah tanggal penjerahan kedaulatan kepada Republik Indonesia Serikat masalah kedudukan-kenegaraan Irian akan diselesaikan dengan djalán

perundingan antara Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland.

Amsterdam, 27 Desember 1949.

*Perdana-Menteri, Menteri
Urusan Luarnegeri u.s.
Republik Indonesia Serikat,*
MOHAMMAD HATTA.

*Perdana-Menteri, Menteri
Urusan Umum Keradjaan
Nederland,*
W. DREES.

CHARTER OF TRANSFER OF SOVEREIGNTY

Article 1

1. The Kingdom of the Netherlands unconditionally and irrevocably transfers complete sovereignty over Indonesia to the Republic of the United States of Indonesia and thereby recognizes said Republic of the United States of Indonesia as an independent and sovereign State.

2. The Republic of the United States of Indonesia accepts said sovereignty on the basis of the provisions of its Constitution which as a draft has been brought to the knowledge of the Kingdom of the Netherlands.

3. The transfer of sovereignty shall take place at the latest on 30 December 1949.

Article 2

With regard to the residency of New Guinea it is decided:

a. in view of the fact that it has not yet been possible to reconcile the views of the parties on New Guinea, which remain, therefore, in dispute,

b. in view of the desirability of the Round Table Conference concluding successfully on 2 November 1949,

c. in view of the important factors which should be taken into account in settling the question of New Guinea,

d. in view of the limited research that has been undertaken and completed with respect to the problems involved in the question of New Guinea,

e. in view of the heavy tasks with which the Union partners will initially be confronted, and

f. in view of the dedication of the parties to the principle of resolving by peaceful and reasonable means any differences that may hereafter exist or arise between them,

that the status quo of the residency of New Guinea shall be maintained with the stipulation that within a year from the date of transfer of sovereignty to the Republic of the United States of Indonesia the question of the political status of New Guinea be determined through negotiations between the Republic of the United States of Indonesia and the Kingdom of the Netherlands.

Amsterdam, 27 December 1949.

*The Prime Minister, Minister
of Foreign Affairs a.i. of the
Republic of the United States
of Indonesia,*

MOHAMMAD HATTA.

*The Prime Minister, Minister of
General Affairs of the Kingdom
of the Netherlands,*

W. DREES.

UNIESTATUUT

Het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië,

besloten hebbende op basis van vrijwilligheid, gelijkheid en volledige onafhankelijkheid een vriendschappelijke samenwerking tot stand te brengen tussen elkander en tot verwezenlijking van de toekomstige samenwerking in het leven te roepen de Nederlands-Indonesische Unie,

zijn overeengekomen in dit Uniestatuut de grondslag te leggen van hun onderlinge verhouding als onafhankelijke en soevereine staten, daarbij van oordeel zijnde, dat niets in dit Statuut aldus mag worden uitgelegd, dat enige daarin niet genoemde vorm van samenwerking, of samenwerking op enig daarin niet genoemd gebied, waaraan de beide deelgenoten in de toekomst de behoefte mochten gevoelen, zullen zijn uitgesloten.

Karakter van de Unie

Artikel 1

1. De Nederlands-Indonesische Unie verwezenlijkt de georganiseerde samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië op basis van vrijwilligheid en gelijkheid in status met gelijke rechten.

2. De Unie doet geen afbreuk aan de status van elk van de beide deelgenoten als onafhankelijke en soevereine staat.

Doel van de Unie

Artikel 2

1. De Unie stelt zich ten doel samenwerking der deelgenoten ter behartiging van hun gemeenschappelijke belangen.

2. Deze samenwerking zal plaats hebben ter zake van onderwerpen in de eerste plaats liggende op het gebied der buitenlandse betrekkingen en defensie, en voorzover nodig financiën, alsmede ten aanzien van onderwerpen van economische en culturele aard.

Artikel 3

1. Beide deelgenoten verbinden zich hun staatsbestel te baseren op de beginselen der democratie en te streven naar een onafhankelijke rechtspraak.

2. Beide deelgenoten zullen de in de Bijlage van dit Statuut vermelde fundamentele menselijke rechten en vrijheden erkennen.

Werking der Unie

Artikel 4

Alle beslissingen in de Unie worden genomen bij overeenstemming tussen beide deelgenoten.

Hoofd der Unie

Artikel 5

1. Aan het hoofd der Unie staat Hare Majesteit Koningin Juliana, Prinses van Oranje-Nassau, en bij opvolging Hare wettige opvolgers in de Kroon der Nederlanden.

2. In geval van minderjarigheid van het Hoofd der Unie, of in geval het Hoofd der Unie buiten staat geraakt zijn functies te vervullen, zomede indien het Hoofd der Unie tijdelijk zijn functies neerlegt, voorzien de beide deelgenoten in onderlinge overeenstemming in de waarneming.

In onderlinge overeenstemming kan een dergelijke voorziening bij voorbaat worden getroffen.

Artikel 6

Het Hoofd der Unie verwezenlijkt de idee van vrijwillige en duurzame samenwerking tussen de deelgenoten.

De organen der Unie

Artikel 7

Voor de uitvoering van de doelstellingen der Unie houden de daartoe door elk der deelgenoten aangewezen ministers, of personen, die naar de eigen staatsinstellingen der deelgenoten gelijke of gelijksoortige verantwoordelijkheid dragen, tweemaal per jaar, en voorts zo dikwijls de deelgenoten zulks nodig achten, conferenties.

Tenzij anders overeengekomen zullen daaraan drie ministers van iedere deelgenoot deelnemen.

Artikel 8

De ministers ter conferentie blijven verantwoordelijk aan de eigen organen der deelgenoten op de voet van de eigen staatsinstellingen der deelgenoten.

Artikel 9

De conferentie van ministers stelt naar gelang van de behoeften commissies in, waarin de beide deelgenoten op basis van pariteit leden benoemen.

Artikel 10

1. De beide deelgenoten zullen een goed contact en een geregelde samenwerking tussen de wederzijdse parlementen van de deelgenoten bewerkstelligen.

2. De eerste bespreking van vertegenwoordigers van de parlementen zal plaats hebben binnen acht maanden na de totstandkoming van het voorlopige parlement van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië.

Artikel 11

1. De Unie beschikt over een permanent secretariaat. Elk der deelgenoten wijst een secretaris-generaal aan, welke beide voor één jaar om beurten de leiding van het secretariaat op zich nemen.

2. De benoeming van het overige personeel geschiedt in overeenstemming tussen de beide secretarissen-generaal volgens een door de beide deelgenoten gezamenlijk opgestelde instructie.

Besluiten en gemeenschappelijke regelingen

Artikel 12

1. Besluiten worden op de conferentie van ministers genomen bij eenparigheid van stemmen tussen de vertegenwoordiging van het Koninkrijk der Nederlanden enerzijds en die van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië anderzijds.

2. Met besluiten van de conferentie kan op de volgende wijzen worden gehandeld.

3. Besluiten genomen op de conferentie van ministers tot het uitvaardigen van gemeenschappelijke regelingen behoeven goedkeuring door de wederzijdse parlementen der deelgenoten. Na goedkeuring door de beide parlementen zal het Hoofd der Unie constateren, dat overeenstemming bestaat tussen beide deelgenoten en wordt de gemeenschappelijke regeling vervolgens in het officiële Staatsblad van elk der deelgenoten afgekondigd. Door die afkondiging verkrijgt de gemeenschappelijke regeling rechtskracht. De gemeenschappelijke regelingen zijn onschendbaar.

4. Ten aanzien van andere besluiten van de conferentie kan het Hoofd der Unie op verzoek van de conferentie eveneens constateren, dat overeenstemming bestaat tussen beide deelgenoten.

Unie-Hof van Arbitrage

Artikel 13

1. Er is een Unie-Hof van Arbitrage, rechtsprekende in naam van het Hoofd der Unie.

2. Het Hof neemt kennis van rechtsgeschillen door één der deelgenoten tegen de andere deelgenoot dan wel door beide deelgenoten gezamenlijk aanhangig gemaakt, welke hun grondslag vinden in het Uniestatuut, in enige overeenkomst tussen de deelgenoten, of in gemeenschappelijke regelingen.

Artikel 14

1. Het Unie-Hof van Arbitrage bestaat uit drie door het Koninkrijk der Nederlanden en drie door de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië benoemde leden.

2. De leden van het Hof worden benoemd voor tien jaar. Zij treden in ieder geval af, indien zij de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt.

3. Tot voorzitter wordt jaarlijks bij afwisseling een Nederlander en een Indonesiër door en uit de leden van het Hof gekozen.

4. Alvorens hun ambt te aanvaarden leggen de leden van het Hof ten overstaan van het Hoofd der Unie op de wijze hunner godsdienstige gezindheid de eed of belofte af, dat zij hun ambt met eerlijkheid, nauwgezetheid en onpartijdigheid zullen vervullen en zich in de uitoefening hunner bediening zullen gedragen, zoals een goed lid van het Unie-Hof van Arbitrage betaamt.

Artikel 15

1. Het Unie-Hof van Arbitrage beslist bij meerderheid van stemmen.

2. Bij staking van stemmen zal, tenzij beide deelgenoten anders verzoeken, het Hof zich tot de President van het Internationaal Hof van Justitie of tot een andere bij meerderheid van stemmen aan te wijzen internationale instantie wenden met het verzoek iemand van een andere nationaliteit tot bijzonder lid van het Unie-Hof van Arbitrage te benoemen, die met de rechten van een gewoon lid aan een hernieuwde beraadslaging over het rechtsgeschil en aan de beslissing daarvan zal deelnemen.

Artikel 16

Nadere bepalingen nopens de rechtsgang bij en de organisatie en regeling van werkzaamheden van het Unie-Hof van Arbitrage zullen bij gemeenschappelijke regeling worden vastgesteld. Zolang zulk een gemeenschappelijke regeling niet bestaat, regelt het Hof zelf de rechtsgang en de organisatie en regeling van zijn werkzaamheden, waarbij, indien het terzake niet tot overeenstemming kan komen, het tweede lid van het voorgaande artikel van overeenkomstige toepassing zal zijn.

Artikel 17

De beide deelgenoten verbinden zich om de beslissingen van het Unie-Hof van Arbitrage na te komen en zullen deze op hun eigen gezag en verantwoordelijkheid ten uitvoer leggen, ieder binnen eigen rechtsgebied.

Artikel 18

In geval van tegenstrijdigheid tussen bepalingen van het recht van de deelgenoten en van publiekrechtelijke lichamen binnen hun rechtsgebied enerzijds, en bepalingen van het Uniestatuut, enige overeenkomst tussen de deelgenoten of enige gemeenschappelijke regeling anderzijds, zal de laatstgenoemde categorie van bepalingen de voorrang hebben.

Artikel 19

De beide deelgenoten behouden zich alle rechten voor, die hun volgens het volkenrecht of anderszins toekomen nopens het inroepen van de beslissing van enige internationale rechter of arbiter in die gevallen, waarin het Unie-Hof van Arbitrage naar het oordeel van beide deelgenoten onbevoegd is dan wel in die gevallen, waarin het Hof zich onbevoegd verklaart.

Buitenlandse betrekkingen

Artikel 20

Regelingen omtrent de samenwerking tussen de deelgenoten op het gebied der buitenlandse betrekkingen worden gegeven in de aan dit Statuut gehechte overeenkomst.

Defensie

Artikel 21

Regelingen omtrent de samenwerking tussen de deelgenoten op het gebied der defensie worden gegeven in de aan dit Statuut gehechte overeenkomst.

Financiële en economische betrekkingen

Artikel 22

Regelingen omtrent de samenwerking tussen de deelgenoten op het gebied van de financiële en economische betrekkingen worden gegeven in de aan dit Statuut gehechte overeenkomst.

Culturele betrekkingen

Artikel 23

Regelingen omtrent de samenwerking tussen de deelgenoten op cultureel gebied worden gegeven in de aan dit Statuut gehechte overeenkomst.

Staatsburgerschap

Artikel 24

1. Onverminderd hetgeen is of zal worden bepaald in bijzondere overeenkomsten tussen de deelgenoten, zal ten aanzien van de uitoefening van staatkundige en andere rechten door staatsburgers van de ene deelgenoot in het rechtsgebied van de andere deelgenoot het hieronder bepaalde gelden:

a. de nationaliteit van staatsburgers van de ene deelgenoot zal geen bezwaar zijn voor het bekleden van ambten in het rechtsgebied van de andere deelgenoot, behoudens ten aanzien van:

- 1°. ambten, waarvan de bekleder verantwoordelijk is tegenover een vertegenwoordigend lichaam, behoudens uitzonderingen, die de wet mocht bepalen;
- 2°. die politieke, gezagdragende, rechterlijke en leidende ambten, die door de wet worden aangewezen;

b. ten aanzien van de uitoefening van burgerlijke rechten en de werkzaamheid op maatschappelijk terrein zal elk der deelgenoten zich steeds ten volle rekenschap geven van de speciale belangen binnen zijn rechtsgebied van de staatsburgers en rechtspersonen van de andere deelgenoot en deswege geen noemenswaard onderscheid maken tussen de wederzijdse staatsburgers en rechtspersonen, onverkort de bevoegdheid van iedere deelgenoot om regelingen vast te stellen, die nodig zijn, hetzij voor de bescherming van zijn nationale belangen, hetzij voor de bescherming van economisch zwakke groepen.

2. In geen geval zullen de staatsburgers en rechtspersonen van de ene deelgenoot in het rechtsgebied van de andere deelgenoot een ongunstiger behandeling ondervinden dan staatsburgers en rechtspersonen van een derde Staat.

Bijzondere bepalingen

Artikel 25

Ter behartiging van de belangen der deelgenoten in elkanders rechtsgebied worden door de Regeringen der deelgenoten Hoge Commissarissen benoemd. Zij hebben de status van diplomatieke vertegenwoordigers en bezitten de rang van ambassadeur.

Artikel 26

1. Voorzover bij overeenkomst niet anders is bepaald, worden de kosten der Unie door ieder der deelgenoten voor de helft gedragen.

2. Verdere voorzieningen betreffende de kosten der Unie worden bij gemeenschappelijke regeling getroffen. Zolang zulk een gemeenschappelijke regeling niet bestaat, zal de conferentie van ministers de nodige voorzieningen treffen.

Artikel 27

1. Alle officiële bescheiden, welke van de conferentie van ministers en van andere Unieorganen uitgaan, worden in de Nederlandse en Indonesische taal gesteld.

2. Beide teksten hebben gelijke kracht.

Artikel 28

Het Uniestatuut en de daarbij behorende overeenkomsten, alsmede de gemeenschappelijke regelingen en te sluiten overeenkomsten kunnen ter registratie aan het Secretariaat der Verenigde Naties worden aangeboden overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties.

Amsterdam, 27 December 1949.

*De Minister-President, Minister
van Buitenlandse Zaken a.i. van
de Republiek der Verenigde
Staten van Indonesië,*

MOHAMMAD HATTA.

*De Minister President, Minister
van Algemene Zaken van het
Koninkrijk der Nederlanden,*

W. DREES.

STATUT-UNI

Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland,

telah memutuskan mengadakan kerdjasama dengan persahabatan atas dasar kesukarelaan, persamaan dan kemerdekaan sepenuhnya dan membentuk Uni Indonesia-Nederland, ja'ni dengan maksud mewujudkan kerdjasama itu dimasa depan,

telah sepakat akan meletakkan dasar perhubungannya sebagai negara-negara jang merdeka dan berdaulat pada Statut-Uni ini,

seraja berpendapatan bahwa tidak suatu apa pada Statut-Uni boleh ditafsirkan begini, bahwa diketjualikan sesuatu tjara kerdjasama jang tidak disebut padanja ataupun kerdjasama di sesuatu lapangan jang tidak disebut padanja, jang sekiranya dirasa perlu oleh kedua peserta dimasa depan.

Tjorak Uni

Pasal 1

1. Uni Indonesia-Nederland mewujudkan kerdjasama berbadan perlengkapan jang teratur antara Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland atas dasar sukarela dan persamaan status dengan hak-hak jang sama.

2. Uni tidak memperkurang status tiap-tiap peserta sebagai negara jang merdeka dan berdaulat.

Maksud Uni

Pasal 2

1. Maksud Uni ialah kerdjasama kedua peserta guna mengurus kepentingannja jang bersama.

2. Kerdjasama itu akan berlangsung terutama dalam hal-hal dilapangan perhubungan luarnegeri, pertahanan dan sekadar perlu keuangan, serta pula dalam hal-hal jang bertjorak perekonomian dan kebudayaan.

Pasal 3

1. Kedua peserta berdjandji akan memperdasarkan ketatane-garaannya pada asas-asas kerakjatan dan akan mengusahakan mengedjar pengadilan jang bebas.

2. Kedua peserta akan mengakui hak-hak dan kebebasan-kebebasan dasar manusia jang termaktub pada lampiran Statut ini.

Tjari Uni berlaku

Pasal 4

Semua keputusan dalam Uni diambil atas persetudjuan antara kedua peserta.

Kepala Uni

Pasal 5

1. Dipuntjak Uni adalah Seri Baginda Ratu Juliana, Puteri Oranje-Nassau, dan, pada pergantian-Tachta, ahli waris Baginda jang sah pada Mahkota Nederland turun temurun.

2. Apabila Kepala Uni belum dewasa atau apabila Kepala Uni tidak sanggup lagi menjelenggarakan djabatannja, begitupun djikalau Kepala Uni meletakkan djabatannja untuk sementara waktu, maka kedua peserta dengan sepakat mengatur perwakilannja.

Dengan semupakat bolehlah peraturan sedemikian itu diadakan lebih dahulu.

Pasal 6

Kepala Uni mendjelmakan lambang kerdjasama dengan sukarela dan jang landjut-lama antara kedua peserta.

Badan-Badan perlengkapan Uni

Pasal 7

Untuk melaksanakan Uni maka dua kali setahun, lagi pula seberapa kali dianggap perlu oleh kedua peserta, diadakanlah konperensi oleh menteri-menteri atau orang-orang jang mempunjai pertanggungan-djawab jang sama atau serupa menurut ketatanegaraan peserta itu; menteri-menteri dan orang-orang itu ditundjukkan oleh masing-masing peserta.

Ketjuali djika sudah bermupakat lain, maka dari tiap-tiap peserta tiga orang menteri akan menghadiri konperensi itu.

Pasal 8

Menteri-menteri jang menghadiri konperensi tetap bertanggung-djawab kepada badan-badan perlengkapan peserta masing-masing, menurut ketatanegaraan masing-masing peserta.

Pasal 9

Konperensi menteri itu membentuk panitia-panitia sekadar perlu; jang diangkat mendjadi anggota panitia tadi diangkat oleh kedua peserta dengan angka jang sama.

Pasal 10

1. Kedua peserta akan mengadakan hubungan berpadanan dan kerdjasama jang tetap antara parlemen-parlemen peserta masing-masing.

2. Perundingan pertama para wakil parlemen-parlemen akan diadakan didalam waktu delapan bulan setelah parlemen sementara Republik Indonesia Serikat terbentuk.

Pasal 11

1. Uni mempunyai sekretariat yang tetap. Tiap-tiap peserta menunduk seorang sekretaris-umum; seorang diantaranya memegang pimpinan sekretariat bergiliran setahun seorang.

2. Sekalian pegawai lain diangkat dengan sepakat kedua sekretaris-umum menurut seputjuk instruksi yang disusun bersama-sama oleh kedua peserta.

Keputusan dan peraturan bersama

Pasal 12

1. Pada konferensi menteri tersebut diambil keputusan dengan sepakat perwakilan Republik Indonesia Serikat pada suatu pihak dan perwakilan Keradjaan Nederland pada pihak yang lain.

2. Keputusan konferensi dapat diperlakukan menurut atjara sebagai berikut.

3. Keputusan-keputusan hendak mengadakan peraturan-peraturan bersama yang diambil pada konferensi menteri perlu disahkan oleh parlemen peserta masing-masing. Setelah keputusan itu disahkan oleh kedua parlemen, maka Kepala Uni akan mentjatat (konstatir) bahwa adalah persetudjuan antara kedua peserta dan selandjutnja peraturan bersama itu akan diumumkan dalam Surat-berita Negara resmi masing-masing peserta. Karena pengumuman itu maka peraturan bersama mendapat kekuatan hukum. Peraturan-peraturan bersama tidak boleh dibanding (onschendbaar).

4. Tentang keputusan konferensi yang lain maka atas permohonan konferensi dapat pula Kepala Uni mentjatat bahwa sudah ada persetudjuan antara kedua peserta.

Mahkamah-Arbitrasi Uni

Pasal 13

1. Ada sebuah Mahkamah-Arbitrasi Uni yang mendjalankan pengadilan atas nama Kepala Uni.

2. Mahkamah itu mengadili pertikaian hukum yang dihadapkan kepadanya oleh salah satu peserta terhadap peserta yang lain ataupun oleh kedua peserta bersama dan yang timbul daripada Statut-Uni, daripada sesuatu persetudjuan antara peserta atau daripada peraturan bersama.

Pasal 14

1. Mahkamah-Arbitrasi Uni beranggota tiga orang yang diangkat menjadi anggota oleh Republik Indonesia Serikat dan lagi tiga orang yang diangkat menjadi anggota oleh Keradjaan Nederland.

2. Anggota-anggota Mahkamah diangkat menjadi anggota untuk masa sepuluh tahun lamanya. Apabila sudah berusia 65 tahun tak boleh tidak mereka harus meletakkan jabatannya.

3. Bergiliran seorang Indonesia dan seorang Belanda maka tiap-tiap tahun seorang diantara anggota Mahkamah tersebut dipilih menjadi ketua oleh Mahkamah itu.

4. Sebelum memangku jabatannya maka anggota-anggota Mahkamah itu bersumpah atau berdjandji menurut agamanya dihadapan Kepala Uni bahwa mereka akan memenuhi segala kewajiban jabatannya dengan jujur, teliti dan adil dan tengah menjalankan kewajibannya akan bertingkah-laku dengan patut, sebagaimana seharusnya bagi seorang anggota Mahkamah-Arbitrasi Uni yang baik.

Pasal 15

1. Mahkamah-Arbitrasi Uni mengambil keputusan dengan suara terbanyak.

2. Jika suara yang berlawanan sama banyaknya, maka — ketjuai jika kedua peserta meminta lain — Mahkamah itu akan menghadapkan permintaan kepada Presiden Mahkamah Djustisi Internasional atau kepada badan internasional lain yang ditunjuk dengan suara terbanyak, supaya diangkat seorang berkebangsaan lain menjadi anggota luar biasa pada Mahkamah-Arbitrasi Uni; anggota itu akan turut mengulangi bermusjawarat tentang pertikaian hukum itu serta memutuskannya, ialah dengan segala hak anggota biasa.

Pasal 16

Ketentuan-ketentuan lanjut tentang atjara Mahkamah-Arbitrasi Uni dan hal menjusun dan mengatur pekerjaan Mahkamah itu akan ditetapkan dengan peraturan bersama. Selama peraturan bersama sedemikian itu belum ada, maka Mahkamah sendirilah yang mengatur atjara, susunan dan aturan pekerjaannya. Jika hal itu Mahkamah tadi tidak dapat mentjapai persetudjuan, maka berlakulah ajat kedua pasal tadi.

Pasal 17

Kedua peserta berdjandji akan menurut keputusan Mahkamah-Arbitrasi Uni; mereka akan menjalankan keputusan itu atas kuasa dan tanggung-djawab sendiri, masing-masing didalam lingkungan daerah-hukumnya.

Pasal 18

Djika ketentuan-ketentuan pada hukum salah satu peserta atau pada hukum badan-badan hukum-publik didalam lingkungan daerah-hukumnja dipihak satu bertentangan dengan ketentuan-ketentuan pada Statut-Uni, pada sesuatu persetudjuan antara peserta ataupun pada sesuatu peraturan bersama dipihak lain, maka jang akan diutamakan ialah golongan ketentuan jang tersebut kudian itu.

Pasal 19

Kedua peserta tidaklah kehilangan keleluasaan mendjalankan segala hak jang ada padanja menurut hukum bangsa-bangsa atau lain-lain perihal meminta keputusan sesuatu hakim atau hakam internasional dalam hal-hal Mahkamah-Arbitrasi Uni itu menurut pendapat kedua peserta tidak berkuasa ataupun dalam hal-hal Mahkamah itu menjatakan dirinja tidak berkuasa.

Pasal 20

Aturan mengenai kerdjasama kedua peserta di lapangan perhubungan luarnegeri diberikan pada persetudjuan jang dilampirkan pada Statut ini.

Pertahanan

Pasal 21

Aturan mengenai kerdjasama kedua peserta di lapangan pertahanan diberikan pada persetudjuan jang dilampirkan pada Statut ini.

Perhubungan keuangan dan perekonomian

Pasal 22

Aturan mengenai kerdjasama kedua peserta di lapangan perhubungan keuangan dan perekonomian diberikan pada persetudjuan jang dilampirkan pada Statut ini.

Perhubungan kebudayaan

Pasal 23

Aturan mengenai kerdjasama kedua peserta di lapangan kebudayaan diberikan pada persetudjuan jang dilampirkan pada Statut ini.

Kewarganegaraan

Pasal 24

1. Dengan tidak mengurangi segala apa yang sudah atau lagi akan ditentukan pada persetudjuan khusus-khusus antara kedua peserta, maka hal hak-hak kenegaraan dan lain-lain didjalankan oleh warganegara peserta yang satu didaerah-hukum peserta yang lain, akan berlaku yang ditentukan dibawah ini:

a. kebangsaan warganegara peserta yang satu tidak akan menjadi halangan hal berdjabatan didaerah-hukum peserta yang lain, melainkan terhadap kepada:

1°. djabatan-djabatan yang pemangkunja bertanggung-djawab kepada suatu badan perwakilan, melainkan yang sekiranya diketjualikan undang-undang;

2°. segala djabatan politik, berkuasa, kehakiman dan yang bersifat pemimpin yang ditundjukkan undang-undang;

b. hal mendjalankan hak-hak sipil dan bekerdja dilapangan kemasyarakatan, tiap-tiap peserta senantiasa akan mengindahkan sepenuh-penuhnya segala kepentingan khusus didalam lingkungan daerah-hukumnya yang ada pada warganegara dan badan-badan hukum peserta yang lain, dan karena itu tidaklah seberapa ia akan membedakan antara warganegara dan badan-badan hukum masing-masing peserta, dengan tidak mengurangi kekuasaan tiap-tiap peserta akan menetapkan peraturan-peraturan yang perlu, baik guna menjaga kepentingannya yang bersifat kebangsaan, maupun guna melindungi golongan-golongan yang lemah perekonomiannya.

2. Sekali-kali tidak boleh terdjadi warganegara dan badan-badan hukum peserta yang satu didaerah-hukum peserta yang lain dibawa setjara yang kurang sempurna daripada tjara membawa warganegara dan badan-badan hukum Negara asing.

Ketentuan-ketentuan khusus

Pasal 25

Untuk mengurus kepentingan peserta yang satu didaerah-hukum peserta yang lain Pemerintah peserta mengangkat Komisaris Agung. Mereka itu berkedudukan wakil diplomatik serta berpangkat Duta Besar (Ambassadeur).

Pasal 26

1. Sekadar tidak ada persetudjuan yang menetapkan lain, maka belandja Uni seperdua ditanggung tiap-tiap peserta.

2. Aturan-aturan landjut mengenai belandja Uni akan ditetapkan dengan peraturan bersama. Selama belum diadakan peraturan ber-

sama sedemikian, maka konperensi menteri itu akan mengadakan aturan-aturan seperlunya.

Pasal 27

1. Semua surat-surat resmi yang terbit daripada konperensi menteri dan badan-badan perlengkapan Uni akan dikarang berbahasa-bahasa Indonesia dan Belanda.

2. Kedua naskah itu sama kekuatannya.

Statut-Uni dan persetudjuan-persetudjuan yang bersangkutan, serta peraturan-peraturan bersama dan persetudjuan-persetudjuan yang akan diadakan, boleh dikirimkan ke Sekretariat Perserikatan Bangsa-bangsa untuk didaftarkan sesuai dengan Piagam Perserikatan Bangsa-bangsa pasal 102.

Amsterdam, 27 Desember 1949.

*Perdana-Menteri, Menteri
Urusan Luarnegeri u.s.
Republik Indonesia Serikat,*
MOHAMMAD HATTA.

*Perdana-Menteri, Menteri
Urusan Umum Keradjaan
Nederland,*
W. DREES.

UNION STATUTE

The Kingdom of the Netherlands and the Republic of the United States of Indonesia,

having resolved on a basis of free will, equality and complete independence to bring about friendly cooperation with each other and to create the Netherlands Indonesian Union with a view to effectuate this future cooperation,

have agreed to lay down in this Statute of the Union the basis of their mutual relationship as independent and sovereign States,

thereby holding that nothing in this Statute shall be construed as excluding any form of cooperation not mentioned therein or cooperation in any field not mentioned therein, the need of which may be felt in the future by both partners.

Character of the Union

Article 1

1. The Netherlands Indonesian Union effectuates the organized cooperation between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of the United States of Indonesia on the basis of free will and equality in status with equal rights.

2. The Union does not prejudice the status of each of the two partners as an independent and sovereign State.

Purpose of the Union

Article 2

1. The Union aims at cooperation of the partners for the promotion of their common interests.

2. This cooperation shall take place with respect to subjects lying primarily in the field of foreign relations and defence, and as far as necessary, finance, and also in regard of subjects of an economic and a cultural nature.

Article 3

1. The two partners undertake to base their form of government on the principles of democracy and to aim at an independent judiciary.

2. The two partners shall recognize the fundamental human rights and freedoms enumerated in the Appendix to this Statute.

Procedure of the Union

Article 4

All decisions in the Union shall be taken in agreement between the two partners.

Head of the Union

Article 5

1. At the head of the Union shall be Her Majesty Queen Juliana, Princess of Orange Nassau, and in case of succession Her lawful successors in the Crown of the Netherlands.

2. In case of minority of the Head of the Union, or in case the Head of the Union is unable to perform His office and further in case the Head of the Union temporarily ceases to perform His office, both partners shall make the necessary provision in common agreement.

Such provision may be made in common agreement in advance.

Article 6

The Head of the Union effectuates the spirit of voluntary and lasting cooperation between the partners.

The organs of the Union

Article 7

For the implementation of the purposes of the Union the ministers or persons vested by the respective constitutions of the partners with equal or similar responsibility, having been designated for this purpose by each of the partners, shall hold conferences twice a year and further as often as the partners shall deem necessary.

Unless otherwise agreed, three ministers of each partner will participate in these conferences.

Article 8

The ministers participating in the conference remain responsible to the respective organs of the partners on the basis of the respective constitutions of the partners.

Article 9

The conference of ministers shall institute committees as circumstances may require, in which each of the two partners shall appoint members on a basis of parity.

Article 10

1. The two partners shall effectuate good contact and regular cooperation between the parliaments of the partners.

2. The first discussion between representatives of the parliaments shall take place within eight months after the coming into being of the provisional parliament of the Republic of the United States of Indonesia.

Article 11

1. The Union shall be served by a permanent secretariat. Each of the partners shall appoint a secretary-general, each of whom shall take charge of the secretariat by yearly rotation.

2. The other personnel shall be appointed in agreement between the two secretaries-general in accordance with an instruction drawn up jointly by the two partners.

Decisions and joint regulations

Article 12

1. Decisions of the conference of ministers shall be taken by unanimity of votes between the representation of the Kingdom of the Netherlands on the one side and that of the Republic of the United States of Indonesia on the other.

2. Decisions of the conference may be given effect in accordance with the following procedure.

3. Decisions taken at the conference of ministers for the enactment of joint regulations require approval by the respective parliaments of the partners. After approval by the two parliaments, the Head of the Union shall state that agreement exists between the two partners and the joint regulation shall thereupon be promulgated in the official Statute Book of each of the partners. By this promulgation the joint regulation shall have force of law. The joint regulations are inviolable.

4. In respect of other decisions of the conference the Head of the Union, upon request of the conference, may likewise state that agreement exists between the two partners.

Union court of arbitration

Article 13

1. There shall be a Union Court of Arbitration for the settlement of matters of law and justice in the name of the Head of the Union.

2. The Court shall take cognizance of legal disputes, brought before the Court by one of the partners against the other, or jointly by both partners, arising from the Union Statute, from any agreement between the partners or from joint regulations.

Article 14

1. The Union Court of Arbitration shall consist of three members appointed by the Kingdom of the Netherlands and three members appointed by the Republic of the United States of Indonesia.

2. The members of the Court shall be appointed for a period of ten years. They shall resign in any case once they reach the age of sixty five years.

3. The chairman shall be elected, every year a Netherlander and an Indonesian in turn, by and from amongst the members of the Court.

4. Prior to taking up their office, the members of the Court shall, before the Head of the Union, take the oath or make the promise in accordance with their religious faith, that they shall fulfil their office honestly, scrupulously and impartially and shall comport themselves in the exercise of their duties as befits a good member of the Union Court of Arbitration.

Article 15

1. The Union Court of Arbitration shall decide by majority of votes.

2. In case votes are equally divided the Court shall, unless the two partners otherwise request, call upon the President of the International Court of Justice or upon an other international authority, to be designated by majority of votes, with the request to appoint a person of an other nationality as special member of the Union Court of Arbitration, who, having the rights of an ordinary member, shall take part in a renewed consideration of the dispute and in the decision thereon.

Article 16

Further provisions concerning the rules of procedure, the organization and regulation of the activities of the Union Court of Arbitration shall be established in a joint regulation. As long as such a joint regulation does not exist, the Court itself shall determine its rules of procedure and the organization and regulation of its activities, paragraph 2 of the preceding article being applicable if no agreement can be reached in this matter.

Article 17

The two partners undertake to comply with the decisions of the Union Court of Arbitration and to implement such decisions under their own authority and responsibility each within his own territory.

Article 18

In case of conflict between provisions of the law of the partners and of the public bodies within their jurisdiction on the one side and the Union Statute or any agreement between the partners or a joint regulation on the other, the latter category of provisions shall prevail.

Article 19

The two partners reserve all their rights under international law or otherwise to solicit the decision of an international court or arbitrator in cases where both partners consider the Union Court of Arbitration incompetent or in cases where the Court declares itself incompetent.

Foreign relations

Article 20

Provisions concerning the cooperation between the partners in the field of foreign relations are set forth in the agreement attached to the present Statute.

Defence

Article 21

Provisions concerning the cooperation between the partners in the field of defence are set forth in the agreement attached to the present Statute.

Financial and economic relations

Article 22

Provisions concerning the cooperation between the partners in the field of financial and economic relations are set forth in the agreement attached to the present Statute.

Cultural relations

Article 23

Provisions concerning the cooperation between the partners in the cultural field are set forth in the agreement attached to the present Statute.

Nationality

Article 24

1. Without prejudice to the provisions made or still to be made in special agreements between the partners, with regard to the exercise of political and other rights by nationals of one partner within the jurisdiction of the other partner, the following shall apply:

a. the nationality of one partner shall not constitute an objection against serving officially within the jurisdiction of the other partner, except for:

1a. offices, the holder of which is responsible to a representative body, unless the law should provide otherwise;

2a. those political, authoritative, judicial and leading offices which are specified as such by law;

b. with regard to the exercise of civil rights and social activities, each partner shall always fully appreciate the special interests within his jurisdiction of the nationals and corporate bodies of the other partner, and therefore shall make no appreciable discrimination between their respective nationals and corporate bodies, without prejudice to the power of either partner to establish regulations required for the protection of their national interests or for the protection of economically weak groups.

2. On no account shall the nationals and corporate bodies of either of the partners receive within the jurisdiction of the other partner treatment less favourable than nationals and corporate bodies of a third State.

Special provisions

Article 25

To further the interests of the partners within each other's territory the Governments of the partners shall appoint High Commissioners. These shall have the status of diplomatic representatives with the rank of ambassador.

Article 26

1. Unless otherwise agreed each partner shall bear one half of the expenses of the Union.

2. Further provisions in respect of the expenses of the Union shall be established by joint regulation. As long as such a joint regulation does not exist, the conference of ministers shall make the necessary provisions.

Article 27

1. All official documents, issued by the conference of ministers or by other Union organs shall be in the Netherlands and Indonesian languages.

2. Both texts shall be equally authentic.

Article 28

The Union Statute and the agreements pertaining thereto as well as the joint regulations and future agreements may be presented to the Secretariat of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations.

Amsterdam, 27 December 1949.

*The Prime Minister, Minister
of Foreign Affairs a.i. of the
Republic of the United States
of Indonesia,*

MOHAMMAD HATTA.

*The Prime Minister, Minister of
General Affairs of the Kingdom
of the Netherlands,*

W. DREES.

OVERGANGSOVEREENKOMST

Het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië aanvaarden een toescheiding van staatsburgers overeenkomstig de aan deze overgangsovereenkomst gehechte overeenkomst.

Artikel 2

1. De indeling van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië in deelstaten zal uiteindelijk worden bepaald door de Constituanten in overeenstemming met de bepalingen van de voorlopige Constitutie van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, met dien verstande, dat door de bevolkingen van gebieden, die door de Regering van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië op aanbeveling van de Commissie der Verenigde Naties voor Indonesië of een ander orgaan van de Verenigde Naties worden aangewezen, een plebisciet onder toezicht van de Commissie der Verenigde Naties voor Indonesië of bedoeld ander orgaan zal worden gehouden over de vraag, of zij zich tot een afzonderlijke deelstaat zullen vormen.

2. Elke deelstaat zal in de gelegenheid worden gesteld de definitieve Constitutie te aanvaarden. Ingeval een deelstaat deze niet aanvaardt, zal hij de bevoegdheid hebben te onderhandelen omtrent een speciale verhouding tot de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië en het Koninkrijk der Nederlanden.

Artikel 3

1. Het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië erkennen en aanvaarden, dat alle bevoegdheden en verplichtingen van de Gouverneur-Generaal van Indonesië, voortvloeiende uit de contracten door deze met Zelfbesturen gesloten, door de soevereiniteitsoverdracht overgaan op de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, dan wel, indien het staatsrecht van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië daartoe aanleiding geeft, op een deelgebied.

2. Door de overdracht van soevereiniteit aan de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië worden de Zelfbestuurders van rechtswege ontslagen van hun eed van trouw aan Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden.

3. De Republiek der Verenigde Staten van Indonesië erkent de bijzondere positie van de Zelfbesturen op de voet van de desbetreffende

de bepalingen in haar Constitutie en in die harer deelgebieden, waarin rechtsgeschillen inzake de positie der Zelfbesturen worden onderworpen aan de uitspraak van een onafhankelijk orgaan van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië.

Artikel 4

1. Het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië erkennen en aanvaarden, dat alle rechten en verplichtingen van Indonesië op de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië overgaan, zowel die van privaatrechtelijke als die van publiekrechtelijke aard, voor zover daaromtrent in de onder het Uniestatuut begrepen bijzondere overeenkomsten niet anders is bepaald.

2. De Republiek der Verenigde Staten van Indonesië is aansprakelijk voor de nakoming van de verplichtingen van de voormalige wettig bestaande publiekrechtelijke gemeenschappen in Indonesië, welke in de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië of haar onderdelen zijn opgelost en garandeert de nakoming der verplichtingen van publiekrechtelijke gemeenschappen, welke als zodanig voortbestaan, voor zover daaromtrent in de financiële en economische overeenkomst niet anders is bepaald.

3. Het bepaalde in de voorgaande leden is niet van toepassing op de residentie Nieuw-Guinea in verband met het feit als vermeld in artikel 2 van het Charter van Souvereiniteitsoverdracht, dat het nog niet mogelijk is geweest de standpunten van partijen nopens Nieuw-Guinea overeen te brengen.

Artikel 5

1. Het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië verstaan, dat, met inachtneming van het tweede lid, de rechten en verplichtingen van het Koninkrijk, welke voortvloeien uit de door het Koninkrijk gesloten verdragen en andere internationale overeenkomsten, slechts worden aangemerkt als rechten en verplichtingen van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, indien en voorzover deze verdragen en overeenkomsten van toepassing zijn op het rechtsgebied van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, en met uitzondering van de rechten en verplichtingen, voortvloeiende uit verdragen en overeenkomsten, waarbij de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië uit hoofde van de bepalingen van deze verdragen of overeenkomsten geen partij kan worden.

2. Onverminderd de bevoegdheid van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië om de in het eerste lid bedoelde verdragen en overeenkomsten op te zeggen of de werking daarvan op andere wijze voor haar rechtsgebied overeenkomstig de bepalingen van deze ver-

dragen en overeenkomsten te beëindigen, is het eerste lid niet van toepassing op verdragen en overeenkomsten, ten aanzien waarvan nader overleg tussen de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië en het Koninkrijk der Nederlanden tot de conclusie zal leiden, dat deze niet vallen onder de werking van het eerste lid.

Artikel 6

Voorzieningen betreffende de rechtspositie van de burgerlijke overheidsdienaren in verband met de soevereiniteitsoverdracht zijn opgenomen in de aan deze overgangsovereenkomst gehechte overeenkomst.

Artikel 7

Het terugtrekken van de Nederlandse strijdkrachten uit Indonesië en de reorganisatie van de door of onder het gezag van de Regering van Indonesië (Nederlands-Indonesische overheid) gevormde en uitgeruste strijdkrachten in Indonesië worden geregeld als voorgeschreven in de aan deze overgangsovereenkomst gehechte „Regelingen betreffende Militaire Aangelegenheden”.

Artikel 8

1. De bestaande wettelijke regelingen en administratieve voorschriften blijven, voorzover zij niet onverenigbaar zijn met de soevereiniteitsoverdracht, met de bepalingen van het Uniestatuut, van deze overgangsovereenkomst of van enige andere overeenkomst, tussen partijen gesloten, ongewijzigd van kracht als eigen regelingen en voorschriften van het Koninkrijk der Nederlanden en van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, zolang zij niet door de bevoegde organen van het Koninkrijk der Nederlanden, onderscheidenlijk de bevoegde organen van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië worden buiten werking gesteld of gewijzigd.

2. Waar in deze regelingen en voorschriften wordt gesproken van Nederlandse onderdanen, wordt daaronder verstaan: staatsburgers van het Koninkrijk der Nederlanden en van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië.

3. Waar deze regelingen en voorschriften betrekking hebben op schepen of luchtvaartuigen, die gerechtigd zijn tot het voeren van de Nederlandse vlag, hebben zij gelijkelijk betrekking op schepen of luchtvaartuigen, die gerechtigd zijn tot het voeren van de vlag van het Koninkrijk der Nederlanden en die gerechtigd zijn tot het voeren van de vlag van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië.

Artikel 9

De bevoegdheden, welke volgens de bestaande wettelijke regelingen en administratieve voorschriften in Nederland op het gebied van het algemeen bestuur over Indonesië toekomen aan Nederlandse or-

ganen, worden in afwachting van nadere voorzieningen door de bevoegde organen van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië voor deze uitgeoefend door een Gedelegeerde, daartoe aangewezen door de Regering van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië.

Artikel 10

Het Koninkrijk der Nederlanden zal bij de Verenigde Naties het lidmaatschap van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië bevorderen.

Amsterdam, 27 December 1949.

*De Minister-President, Minister
van Buitenlandse Zaken a.i. van
de Republiek der Verenigde
Staten van Indonesië,*

MOHAMMAD HATTA.

*De Minister President, Minister
van Algemene Zaken van het
Koninkrijk der Nederlanden,*

W. DREES.

PERSETUDJUAN-PERPINDAHAN

*Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland telah
menjetudjui sebagai berikut*

Pasal 1

Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland menerima penundjukan warganegara menurut persetudjuan jang dilampirkan pada persetudjuan-perpindahan ini.

Pasal 2

1. Pembagian Republik Indonesia Serikat atas negara-negara bagian pada ahirnja akan ditentukan oleh Konstituante sesuai dengan ketentuan-ketentuan termaktub pada Konstitusi sementara Republik Indonesia Serikat, dengan pengertian bahwa antara rakjat daerah-daerah jang akan ditundjukan oleh Pemerintah Republik Indonesia Serikat atas andjuran Komisi Perserikatan Bangsa-Bangsa untuk Indonesia atau badan Perserikatan Bangsa-Bangsa jang lain akan diadakan plebisit. Plebisit itu mengenai soal apakah mereka akan membentuk negara-bagian sendiri dan akan diawasi oleh Komisi Perserikatan Bangsa-Bangsa untuk Indonesia atau badan lain tersebut diatas.

2. Tiap-tiap negara bagian akan diberi kesempatan menerima Konstitusi jang tetap. Seandainja sesuatu negara-bagian tidak menerima Konstitusi itu maka negara-bagian itu berhak bermusjawarat tentang perhubungan khusus dengan Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland.

Pasal 3

1. Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland mengakui dan menerima bahwa segala kekuasaan dan kewadajiban Gubernur-Djenderal Indonesia disebabkan kontrak-kontrak jang diadakan olehnja dengan Swapradja, oleh karena penjerahan kedaulatan berpindah kepada Republik Indonesia Serikat, ataupun, apabila beralaskan hukum tatanegara Republik Indonesia Serikat, berpindah kepada suatu negara-bagian.

2. Oleh karena penjerahan kedaulatan kepada Republik Indonesia Serikat maka sekalian Swapradja dilepaskan karena hukum daripada sumpah setianja kepada Seri Baginda Ratu Nederland.

3. Republik Indonesia Serikat mengakui kedudukan istimewa Swapradja menurut ketentuan-ketentuan mengenai hal itu pada Konstitusinja dan pada Konstitusi daerah-bagian masing-masing jang menentukan bahwa pertikaian-pertikaian hukum tentang kedudukan Swapradja akan diputuskan oleh badan Republik Indonesia Serikat jang bebas.

Pasal 4

1. Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland mengakui dan menerima bahwa semua hak dan kewajiban Indonesia berpindah kepada Republik Indonesia Serikat, baik hak serta kewajiban yang bersifat hukum sipil maupun yang bersifat hukum publik, sekadar dalam persetudjuan khusus yang termasuk dalam Statut-Uni tentang hal tersebut tiada ditentukan lain.

2. Republik Indonesia Serikat bertanggung jawab memenuhi segala kewajiban persekutuan hukum publik yang sah waktu dahulu di Indonesia, dan yang telah termasuk kedalam Republik Indonesia Serikat atau kedalam bagian-bagiannya, dan menjamin akan memenuhi segala kewajiban persekutuan hukum publik yang langsung berdiri, sekadar dalam persetudjuan keuangan dan perekonomian tentang hal tersebut tiada ditentukan lain.

3. Jang ditentukan pada ayat-ayat tersebut diatas tidak berlaku atas keresidenan Irian (Nieuw-Guinea) berhubungan dengan hal yang tersebut pada rantjangan Piagam Penjerahan Kedaualatan, pasal 2, ialah bahwa persesuaian pemendangan pihak-pihak yang bersangkutan tentang Irian belum mungkin tertjapai.

Pasal 5

1. Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland berpegangtarian bahwa, dengan memperhatikan ayat kedua, segala hak dan kewajiban Keradjaan disebabkan perdjandjian-perdjandjian (treaties) dan persetudjuan internasional lainnya yang diadakan Keradjaan itu, hanya dapat dipandang hak dan kewajiban Republik Indonesia Serikat, djikalau dan sekadar perdjandjian-perdjandjian dan persetudjuan-persetudjuan tadi berlaku atas daerah-hukum Republik Indonesia Serikat dan terketjuali hak-hak dan kewajiban disebabkan perdjandjian-perdjandjian dan persetudjuan-persetudjuan yang Republik Indonesia Serikat tidak dapat dijadikan pihak yang menjertai padanja oleh karena ketentuan perdjandjian atau persetudjuan tersebut.

2. Dengan tidak mengurangi kekuasaan Republik Indonesia Serikat akan mempermaklumkan penghentian perdjandjian dan persetudjuan termaksud pada ayat pertama ataupun menghentikan berlakunya bagi daerah-hukumnya dengan tjara lain menurut ketentuan-ketentuan perdjandjian dan persetudjuan tersebut, maka yang ditetapkan pada ayat pertama tidak berlaku atas perdjandjian dan persetudjuan yang tentangnya, setelah diperbintjangkan lebih lanjut oleh Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland, akan diperoleh kesimpulan bahwa ayat pertama tidak berlaku atas perdjandjian dan persetudjuan tersebut.

Pasal 6

Peraturan-peraturan tentang kedudukan-hukum pegawai-pemerintah sipil berhubungan dengan penjerahan kedaulatan termuat pada persetudjuan yang dilampirkan pada persetudjuan-perpindahan ini.

Pasal 7

Penarikan-kembali tentara Nederland dari Indonesia dan penjusunan kembali tentara di Indonesia yang dibentuk dan diperlengkapi oleh atau dibawah kekuasaan Pemerintah Indonesia-Belanda, akan diatur menurut jang telah ditetapkan pada „Peraturan tentang Urusan Kemiliteran” jang dilampirkan pada persetudjuan-perpindahan ini.

Pasal 8

1. Sekadar peraturan undang-undang serta ketentuan-ketentuan tata-usaha jang sedang berlaku tiada bertentangan dengan penjerahan kedaulatan, dengan ketentuan-ketentuan Statut-Uni, dengan ketentuan-ketentuan persetudjuan-perpindahan ini atau dengan sesuatu persetudjuan lainnja jang diadakan oleh kedua pihak, peraturan undang-undang serta ketentuan tata-usaha tersebut dengan tidak berubah tetap berlaku sebagai peraturan undang-undang dan ketentuan tata-usaha Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland sendiri, selama peraturan dan ketentuan tersebut tidak ditjabut atau diubah oleh badan-badan jang berkuasa Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland masing-masing.

2. Bila pada peraturan undang-undang dan ketentuan-ketentuan tata-usaha tadi ada disebut kaulanegara Belanda, maka hal itu diartikan: warganegara Republik Indonesia Serikat dan Keradjaan Nederland.

3. Bila peraturan dan ketentuan tersebut mengenai kapal-kapal atau kapal-kapal udara jang berhak memakai bendera Belanda, maka peraturan dan ketentuan itu sama-sama mengenai kapal-kapal dan kapal-kapal udara jang berhak memakai bendera Republik Indonesia Serikat dan bendera Keradjaan Nederland.

Pasal 9

Kekuasaan dalam lapangan pemerintahan umum atas Indonesia jang, menurut peraturan undang-undang dan ketentuan-ketentuan tata-usaha jang sedang berlaku, di Negeri Belanda mendjadi kekuasaan badan-badan Belanda, akan dilakukan atas nama Republik Indonesia Serikat oleh seorang wakil jang ditundjuk oleh Pemerintah Negara itu dengan maksud tersebut, ialah selama menunggu peraturan landjut jang akan diadakan oleh badan-badan Republik Indonesia Serikat jang berkuasa.

Pasal 10

Keradjaan Nederland akan berusaha supaya Republik Indonesia Serikat diterima mendjadi anggota Perserikatan Bangsa-Bangsa.

Amsterdam, 27 Desember 1949.

*Perdana-Menteri, Menteri
Urusan Luarnegeri u.s.
Republik Indonesia Serikat,*
MOHAMMAD HATTA.

*Perdana-Menteri, Menteri
Urusan Umum Keradjaan
Nederland,*
W. DREES.

AGREEMENT ON TRANSITIONAL MEASURES

The Kingdom of the Netherlands and the Republic of the United States of Indonesia have agreed as follows:

Article 1

The Kingdom of the Netherlands and the Republic of the United States of Indonesia agree to an assignment of citizens as provided for in the Agreement attached to the present Agreement on Transitional Measures.

Article 2

1. The division of the Republic of the United States of Indonesia into component states shall be established finally by the Constituent Assembly in conformity with the provisions of the Provisional Constitution of the Republic of the United States of Indonesia with the understanding that a plebiscite will be held among the population of territories thereto indicated by the Government of the Republic of the United States of Indonesia upon the recommendation of the United Nations Commission for Indonesia or of an other organ of the United Nations, under supervision of the United Nations Commission for Indonesia or the other United Nations organ referred to, on the question whether they shall form a separate component state.

2. Each component state shall be given the opportunity to ratify the final Constitution. In case a component state does not ratify that Constitution, it will be allowed to negotiate about a special relationship towards the Republic of the United States of Indonesia and the Kingdom of the Netherlands.

Article 3

1. The Kingdom of the Netherlands and the Republic of the United States of Indonesia recognize and accept that all powers and obligations of the Governor-General of Indonesia, arising out of the contracts concluded by him with self-governing territories shall, by virtue of the transfer of sovereignty, be transferred to the Republic of the United States of Indonesia or to any of its component States in case the constitutional law of the Republic of the United States of Indonesia so provides.

2. By the transfer of sovereignty to the Republic of the United States of Indonesia the Rulers of the self-governing territories are ipso iure liberated from their oath of allegiance to Her Majesty the Queen of the Netherlands.

3. The Republic of the United States of Indonesia recognizes the special status of the self-governing territories on the basis of the pertinent provisions in its Constitution and in the Constitutions of its com-

ponent States, whereby legal disputes concerning the status of self-governing territories are adjudicated by an independent organ of the Republic of the United States of Indonesia.

Article 4

1. The Kingdom of the Netherlands and the Republic of the United States of Indonesia recognize and accept that all rights and obligations of Indonesia, under private and public law, are ipso iure transferred to the Republic of the United States of Indonesia, unless otherwise provided for in the special agreements included in the Union Statute.

2. The Republic of the United States of Indonesia shall be responsible for the fulfilment of the obligations of the public bodies which previously had a legal status in Indonesia and which are now merged in the Republic of the United States of Indonesia or in its component parts and further guarantees the fulfilment of the obligations of public bodies which continue to exist as such, unless otherwise provided for in the financial and economic agreement.

3. The provision in the preceding paragraphs is not applicable to the residency of New Guinea in view of the fact, as set forth in article 2 of the Charter of Transfer of Sovereignty, that it has not yet been possible to reconcile the views of the parties on New Guinea.

Article 5

1. The Kingdom of the Netherlands and the Republic of the United States of Indonesia understand that, under observance of the provisions of paragraph 2 hereunder, the rights and obligations of the Kingdom arising out of treaties and other international agreements concluded by the Kingdom shall be considered as the rights and obligations of the Republic of the United States of Indonesia only where and inasmuch as such treaties and agreements are applicable to the jurisdiction of the Republic of the United States of Indonesia and with the exception of rights and duties arising out of treaties and agreements to which the Republic of the United States of Indonesia cannot become a party on the ground of the provisions of such treaties and agreements.

2. Without prejudice to the power of the Republic of the United States of Indonesia to denounce the treaties and agreements referred to in paragraph 1 above or to terminate their operation for its jurisdiction by other means as specified in the provisions of those treaties and agreements, the provisions of paragraph 1 above shall not be applicable to treaties and agreements in respect of which consultations between the Republic of the United States of Indonesia and the Kingdom of the Netherlands shall lead to the conclusion that such treaties and agreements do not fall under the stipulations of paragraph 1 above.

Article 6

Provisions concerning the position of the civil Government officials in connection with the transfer of sovereignty are contained in the agreement attached to the present Agreement on Transitional Measures.

Article 7

The withdrawal of the Netherlands armed forces from Indonesia and the reorganization of the armed forces in Indonesia organized and equipped by or on the authority of the Government of Indonesia (Netherlands-Indonesian Government) are regulated or provided for in the Regulations on military affairs attached to the present Agreement on Transitional Measures.

Article 8

1. All stipulations in existing legal regulations and administrative ordinances inasmuch as they are not incompatible with the transfer of sovereignty or with the provisions of the Union Statute, or of the present Agreement on Transitional Measures or of any other agreement concluded between the parties, remain in force without modification as regulations and ordinances of the Kingdom of the Netherlands and of the Republic of the United States of Indonesia respectively, as long as they are not revoked or modified by the competent organs of the Kingdom of the Netherlands or the competent organs of the Republic of the United States of Indonesia respectively.

2. Whenever these legal regulations and administrative ordinances mention Netherlands subjects, this term shall be held to mean citizens of the Kingdom of the Netherlands and of the Republic of the United States of Indonesia.

3. Whenever these legal regulations and administrative ordinances refer to ships or aircraft entitled to fly the Netherlands flag, they refer equally to ships or aircraft entitled to fly the flag of the Kingdom of the Netherlands and to those entitled to fly the flag of the Republic of the United States of Indonesia.

Article 9

The powers which, according to the existing legal regulations and administrative ordinances concerning the general rule over Indonesia, are vested in the Netherlands in Netherlands organs shall, pending further provisions by the competent organs of the Republic of the United States of Indonesia, be wielded by a Delegate appointed for that purpose by the Government of the Republic of the United States of Indonesia.

Article 10

The Kingdom of the Netherlands shall promote membership of the Republic of the United States of Indonesia in the United Nations.

Amsterdam, 27 December 1949.

*The Prime Minister, Minister
of Foreign Affairs a.i. of the
Republic of the United States
of Indonesia,*

MOHAMMAD HATTA.

*The Prime Minister, Minister of
General Affairs of the Kingdom
of the Netherlands,*

W. DREES.

Uitgegeven de zeven en twintigste December 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 1 April 1950 tot
schorsing van de heffing van de goudbelasting voor onbepaalde tijd.

IN NAAM DER KONINGIN !
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is om in verband met de noodlijdende toestand, waarin de ondernemingen voor goudontginning verkeren, de heffing van de goudbelasting voor onbepaalde tijd te schorsen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Enig Artikel.

De heffing van het overeenkomstig de uitslag der weging in de artikelen 7 en 8 of der beslissing bedoeld in artikel 9 van de Verordening van 17 November 1894 (G. B. 1895 No. 12 A) op de goudbelasting (geldende tekst G. B. 1945 No. 142), laatstelijk nader gewijzigd bij de Landsverordening van 19 Februari 1946 (G. B. 1946 No. 15), van het vervoerde goud, in gevolge artikel 10 van de gemelde Verordening verschuldigd recht wordt met ingang van 1 April 1950, op welke dag deze Landsverordening in werking treedt voor onbepaalde tijd geschorst.

Gegeven te Paramaribo, de 1ste April 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Economische Zaken,

J. C. DE MIRANDA JR.

De Landsminister van Financiën,

J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 3e April 1950.

De Landsminister van Algemeen en

Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

LANDSVERORDENING van 5 April 1950 tot nadere wijziging en aanvulling van de verordening van 1 December 1894 (G. B. 1895 No. 7, geldende tekst G. B. 1905 No. 2), betrekkelijk exploitatie van delfstoffen in bevaarbare kreeken en stroomen.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is de verordening van 1 December 1894 (G. B. 1895 No. 7, geldende tekst G. B. 1905 No. 2), betrekkelijk exploitatie van delfstoffen in bevaarbare kreeken en stroomen, laatstelijk gewijzigd bij de verordening van 4 Januari 1935 (G. B. No. 63), nader te wijzigen en aan te vullen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel 1.

In de verordening van 1 December 1894 (G. B. 1895 No. 7, geldende tekst G. B. 1905 No. 2), betrekkelijk exploitatie van delfstoffen in bevaarbare kreeken en stroomen, worden de volgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht :

1. In de Algemene bepaling wordt op twee plaatsen inplaats van „Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Cyraçao” gelezen „Nederland, Indonesië, Suriname of de Nederlandse Antillen”, terwijl inplaats van „de kolonie” wordt gelezen „Suriname” ;
2. In de aanhef van art. 5 wordt inplaats van „Aan de koloniale kas” gelezen „Aan 's Lands kas” ;
3. In het eerste lid van art. 6 wordt inplaats van „aan de koloniale kas” gelezen „aan 's Lands kas” ;

1950

No. 57

4. In art. 8, 3e lid, wordt inplaats van „den Kolonialen Ontvanger en betaalmeeester” gelezen „de Algemene Ontvanger en Betaalmeeester”;

5. a. Het laatste lid van artikel 18 en het gestelde sub b van het tweede lid van artikel 29 vervallen, terwijl in het laatste lid van artikel 29 vervalt „b.”;

b. In art. 19 vervalt „en geene Britsch-Indische immigranten of andere Britsch-Indische arbeiders, door het Koloniaal bestuur in Suriname aangevoerd.”;

6. Artikel 25 wordt gewijzigd als volgt :

a. het eerste lid wordt aangevuld met een tweede volzin, luidende :

„Wordt de nieuwe concessie binnen drie maanden na de toestemming tot overdracht of bij taxatie door deskundigen binnen drie maanden na die taxatie, onder overlegging van het bewijs dat het verschuldigde zegelrecht is voldaan, niet gelicht, dan vervalt de toestemming.”;

b. de laatste twee leden worden gelezen als volgt :

„Bij overlijden van de concessionaris gaat de concessie met al haar gevolgen van rechtswege over op zijn erfgenamen. Zij zijn gehouden binnen één jaar na het overlijden en uiterlijk vóór het verstrijken van de termijn, waarvoor de concessie is verleend, hun namen, voornamen, landaard en woonplaats aan de Administrateur van Financiën bekend te maken, onder mededeling of zij, dan wel sommigen van hen, de concessie voor haar overige duur al dan niet verder wenschen voort te zetten.

Heeft zodanige kennisgeving door of namens de erfgenamen niet plaats gevonden, dan vervalt de concessie.”;

7. Artikel 26 wordt gelezen als volgt :

„Art. 26.

De akten van overdracht van concessiën zijn onderworpen aan proportioneel zegelrecht, gelijk bepaald in art. 37 bis van de Zegelverordening.”;

8. In het tweede lid sub g van artikel 29 wordt inplaats van „art. 36 al. 5, 6, 7 en 10” gelezen „art. 36 al. 5 en 6”;

9. In art. 30, 6e lid, wordt inplaats van „in de koloniale kas” gelezen „in 's Landskas”;

10. In art. 31 wordt in het eerste lid inplaats van „dagvaarding” gelezen „oproeping naar aanleiding van een verzoekschrift”, in het tweede lid inplaats van „dagvaarding” gelezen „oproeping”;

11. Artikel 37 wordt gelezen als volgt:

„Art 37.

Met het toezicht op de naleving dezer verordening en het opsporen van de krachtens deze verordening strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, mede belast, de bij de artikelen 18, 19 en 23 bedoelde ambtenaren, de ambtenaren der belastingen en de bij besluit van de Gouverneur aan te wijzen personen.

De personen, in het voorgaande lid bedoeld, zijn bevoegd in de uitoefening van het aan hen opgedragen toezicht en het opsporen der hogerbbedoelde strafbare feiten met de hen in verband daarmede vergezellende personen, te allen tijde elke plaats, waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat een strafbaar feit wordt gepleegd, binnen te treden.

Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.

In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan:

a. vergezeld van de betrokken districts-commissaris of wel

b. voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van de procureur-generaal bij het Hof van Justitie, dan wel van de betrokken districts-commissaris.

Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt.

Daarin wordt mede van het tijdstip van binnentreden en van het daarmede beoogde doel melding gemaakt. In geval de opsporingsambtenaren van bepaalde door hen aangewezen personen waren vergezeld, wordt hiervan in het proces-verbaal melding gemaakt.”;

12. Artikel 38 vervalt.

13. Overal waar in deze landsverordening staat „de (der) verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19)” wordt in de plaats daarvan gelezen „de (der) Delfstoffenverordening”.

Artikel II.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 5de April 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,

J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 13de April 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

1950

No. 58

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 5 April 1950 tot nadere wijziging van de Delfstoffenverordening (geldende tekst G. B. 1932 No. 40).

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de Delfstoffenverordening (geldende tekst G. B. 1932 No. 40), laatstelijk gewijzigd bij de landsverordening van 29 November 1945 (G. B. No. 177), nader te wijzigen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel 1.

In de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19, geldende tekst G. B. 1932 No. 40) worden de volgende wijzigingen aangebracht :

„1. a. In het eerste lid van § 1 wordt op twee plaatsen inplaats van „Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao” gelezen „Nederland, Indonesië, Suriname of de Nederlandse Antillen” ;”.

b. In paragraaf I, lid 4, paragraaf III, lid 1 en paragraaf IV, lid 2 van de Algemene Bepalingen, worden de woorden „koloniale verordening” telkens vervangen door „landsverordening” ;

2. In art. 3, tweede lid en art. 9, eerste lid wordt inplaats van „de koloniale kas” gelezen : „’s Landskas” ;

3. a. In artikel 7 vervalt „en geene Britsch-Indische immigranten of andere Britsch-Indische arbeiders door het Koloniaal Bestuur in Suriname aangevoerd” ;

b. In artikel 7bis eerste lid vervallen de woorden „en derde” ;

c. Het laatste lid van artikel 21 en het gestelde onder letter a van het tweede lid van artikel 30 vervallen, terwijl in het laatste lid van artikel 30 vervalt „a.”;

„4. De laatste twee leden van artikel 26 worden gelezen als volgt:

„Bij overlijden van de concessionaris gaat de concessie met al haar gevolgen van rechtswege over op zijn erfgenamen. Zij zijn gehouden binnen één jaar na het overlijden en uiterlijk vóór het verstrijken van de termijn, waarvoor de concessie is verleend, hun namen, voornamen, landaard en woonplaats aan de Administrateur van Financiën bekend te maken, onder mededeling of zij, dan wel sommigen van hen, de concessie voor haar overige duur al dan niet verder wensen voort te zetten.

Heeft zodanige kennisgeving door of namens de erfgenamen niet plaats gevonden, dan vervalt de concessie.”;

5. In de artt. 7 *bis* en 38 vervalt resp. „,25” en „,25”,;

6. In art. 11, laatste lid worden de woorden „den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester” vervangen door „de Algemene Ontvanger en Betaalmeester”;

7. In art. 32 wordt in het eerste lid inplaats van „dagvaarding” gelezen: „oproeping, naar aanleiding van een verzoekschrift”, in het tweede lid inplaats van „dagvaarding” gelezen: „oproeping”;

8. In art. 34 § 6, wordt inplaats van „in de dagvaarding” gelezen: „in het verzoekschrift” en inplaats van „bij gewone dagvaarding”, „bij gewone oproeping”, terwijl in § 7, inplaats van „gedagvaard” wordt gelezen „opgeroepen”;

9. Art. 40 wordt gelezen als volgt:

„Art. 40.

Met toezicht op de naleving dezer verordening en het opsporen van de krachtens deze verordening strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, mede belast de bij artikelen 5, 7 en 21 bedoelde aangewezen ambtenaren en de bij besluit van de Gouverneur aan te wijzen personen.

De personen, in het voorgaande lid bedoeld zijn bevoegd in de uitoefening van het aan hen opgedragen toezicht en tot het opsporen der hogerbedoelde strafbare feiten met de hen in verband daarmede vergezellende personen, te allen tijde elke

1950

No. 58

plaats, waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat een strafbaar feit wordt gepleegd binnen te gaan.

Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.

In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan :

a. vergezeld van de betrokken districts-commissaris of wel,

b. voorzien van algemene of bijzondere schriftelijke last van de Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie, dan wel van de betrokken districts-commissaris.

Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt. Daarin wordt mede van het tijdstip van binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding gemaakt. In geval de opsporingsambtenaren van bepaalde door hen aangewezen personen waren vergezeld, wordt hiervan in het proces-verbaal melding gemaakt.”;

10. Art. 41 vervalt.

Artikel II.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 5de April 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,

J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 13de April 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 5 April 1950 tot nadere wijziging van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51, geldende tekst G. B. 1944 No. 123).

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51, geldende tekst G. B. 1944 No. 123), zoals zij thans luidt na wijziging bij de landsverordening van 29 November 1945 (G. B. No. 176) nader te wijzigen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel I.

In de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51, geldende tekst G. B. 1944 No. 123) zoals zij thans luidt na wijziging bij de landsverordening van 29 November 1945 (G. B. No. 176), worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. In punt 3 van § 2 van art. 5, punt 1 van § 1 en punt 2 van § 4 van art. 12, § 5 van art. 42 en § 2 van art. 44 wordt inplaats van „den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester” telkens gelezen : „de Algemene Ontvanger en Betaalmeester” ;

2. In § 1 van art. 6 en § 4 van art. 52 wordt inplaats van „de koloniale kas” telkens gelezen : „s Landskas” ;

3. In § 2 van art. 6, § 1 van art. 31, drie maal, § 6 van art. 44, lid 1 van art. 46, art. 47, art. 48 en § 5 van art. 50 wordt inplaats van „de kolonie” telkens gelezen : „Suriname” ;

4. In art. 8 § 3, lid 5 wordt inplaats van „de kolonie” gelezen „het Land”, terwijl in artikel 8, § 1, lid 2 inplaats van „Kantonrechter van Paramaribo” wordt gelezen „kantonrechter in het Eerste kanton” ;

5. In § 3 van art. 25 wordt inplaats van „der kolonie” gelezen: „van het Gouvernement”;

6. a. Artikel 27 vervalt, evenals „27,” in de artikelen 38, eerste lid sub a en 68;

b. Het eerste lid van artikel 29 vervalt, terwijl in lid 2 het gedeelte „2). Zij behoren te staan” wordt vervangen door „Alle tot de arbeid te bezigen personen behoren te staan”;

7. In art. 54 wordt inplaats van „de kolonie” en „deze kolonie” telkens gelezen „Suriname”;

8. Na artikel 61 wordt een nieuw artikel 61 bis ingevoegd, luidende als volgt:

„Art. 61 bis.

1). Geschillen tussen huurder en arbeider over de kwaliteit van balata worden in hoogste instantie beslecht te Paramaribo, wanneer het geldt aldaar en elders in Suriname, met uitzondering van Nieuw-Nickerie, te leveren balata, en te Nieuw-Nickerie wanneer het geldt balata, op deze plaats te leveren.

2). De beslechting der in het eerste lid bedoelde geschillen geschiedt onderscheidenlijk door een te Paramaribo en te Nieuw-Nickerie door de Gouverneur benoemde Commissie.

3). De benoeming dezer Commissie heeft plaats in de maand December; zij geldt slechts voor de tijd van één jaar en gaat in met de eerste Januari van het op de maand der benoeming volgende jaar.

4). Elke dezer Commissiën bestaat uit 3 leden; van deze leden worden benoemd één uit de kring der huurders of oudhuurders in het balatabedrijf en één uit de kring der arbeiders, in dat bedrijf werkzaam of werkzaam geweest, terwijl het derde lid, dat tevens als voorzitter wordt aangewezen, benoemd wordt uit andere dan de juist genoemde groepen van personen.

5). Voor ieder lid worden een of meer plaatsvervangers benoemd; in daartoe leidende gevallen — ter beoordeling van de Gouverneur — kan, echter alleen voor het alsdan betrekkelijke geval, te allen tijde nog een andere plaatsvervanger worden benoemd.

6). Elke plaatsvervanger voldoet aan dezelfde vereisten als in het 4e lid gesteld voor degenen, die hij vervangen moet.

1950

No. 59

7). Beslissingen worden alleen genomen, wanneer daaraan medewerkers behalve de voorzitter, zowel het lid uit de kring der huurders of oudhuurders in het balatabedrijf als het lid uit de kring der arbeiders, die in het bedrijf werkzaam zijn of geweest zijn, of hun betrekkelijke plaatsvervanger.

8). Beslissingen worden niet genomen door een Commissie, zodanig samengesteld, dat een lid of plaatsvervanger partij of bedrijfsleider van een partij is bij het betrekkelijke geschil.

9). Vóór het nemen van enige beslissing bepaalt de voorzitter en, bij diens ontstentenis, afwezigheid of verhindering, zijn plaatsvervanger, met inachtneming van het in het 5de lid bepaalde, door wie der leden en/of plaatsvervangers de Commissie voor het betrekkelijke geval zal zijn samengesteld.

10). De Commissie bepaalt het bedrag per kilogram, dat de arbeider moet worden te goed geschreven voor de balata, waarover het geschil loopt; deze beslissing is voor beide partijen bindend.

11). Waar in dit artikel sprake is van de kring der huurders of oud-huurders in het balatabedrijf, zijn daar tevens onder begrepen de bedrijfsleiders of gewezen bedrijfsleiders van deze.”;

9. Art. 74 wordt gelezen als volgt:

„Art. 74.

Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste 1000 gulden wordt gestraft:

a. de concessionaris of zijn vertegenwoordiger, die buiten het geval vermeld in art. 49 in Suriname balata verkoopt, ruilt, in pand, gebruik of bewaring of onder enige andere titel, welke ook, afgeeft aan een ander dan een bevoegde opkoper van balata;

b. hij, die geen opkoper van balata zijnde en buiten het geval vermeld in art. 49, in Suriname balata koopt, inruilt, in pand, gebruik of bewaring neemt, of onder enige andere titel, welke ook, aanneemt van een ander dan een bevoegde opkoper van balata;

c. de opkoper van balata, die buiten het geval vermeld in art. 49, in Suriname balata koopt, inruilt, in pand, gebruik of bewaring neemt; of onder enige andere titel, welke ook, aanneemt

1950

No. 59

van een ander dan van een bevoegde opkoper van balata of van een concessionaris ;

d. het niet houden van de bij art. 50 of door de Gouverneur krachtens art. 31 voorgeschreven registers ;

e. het niet aanwezig hebben van het in art. 50 bedoelde register in het in § 8 van dit artikel bedoelde vertrek ;

f. het uitoefenen van het beroep van opkoper van balata zonder de vergunning bedoeld in art. 44.” ;

10. Art. 81 wordt gelezen als volgt :

„Art. 81.

Met het toezicht op de naleving dezer verordening en het opsporen van de krachtens deze verordening strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, mede belast de krachtens artikel 26 dezer verordening aangewezen ambtenaren, en de bij besluit van de Gouverneur aan te wijzen personen.”.

11. In punt i van artikel 86 wordt inplaats van „de in art. 4 bis der Arbeidersverordening (G. B. 1914 No. 37) bedoelde Commissie” gelezen „de in artikel 81 bis bedoelde Commissie” ;

12. Overal waar staat „Commissaris van Politie” wordt daarvoor gelezen „Districts-Commissaris van het Stadsdistrict Paramaribo”.

Artikel II.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 5de April 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 14de April 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

LANDSVERORDENING van 14 April 1950 tot uitgifte van zilverbons van f 2.50 (Twee gulden en vijftig cent).

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende : dat, ter vervanging van de bankbiljetten van twee en een halve gulden en van vijf gulden van de Surinaamsche Bank, welke, als gevolg van de a.s. beëindiging van het aan evengenoemde instelling verleende octrooi om hier te lande als circulatiebank werkzaam te zijn, binnenkort zullen ophouden wettig betaalmiddel te zijn, het aangewezen voorkomt de uitgifte van muntpapier uit te breiden met zilverbons van twee en een halve gulden ;

Heeft de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel 1.

Naast de krachtens art. 1 van de landsverordening van 21 Mei 1940 (G. B. No. 55), zoals deze luidt na de wijziging bij landsverordening van 19 Mei 1941 (G. B. No. 49), uitgegeven muntbiljetten wordt onder de benaming van zilverbons mede muntpapier uitgegeven, vertegenwoordigende een waarde van twee en een halve gulden (f 2.50) tot een gezamenlijk bedrag van ten hoogste twee miljoen vijfhonderd duizend gulden (f. 2.500.000.—).

Op de krachtens deze verordening uit te geven zilverbons zijn de bepalingen van de landsverordening van 21 Mei 1940 (G. B. No. 55), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij landsverordening van 19 Mei 1941 (G. B. No. 49), van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking op een door de Gouverneur nader te bepalen datum.

Gegeven te Paramaribo, de 14de April 1950.
J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 18de April 1950.
De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 61

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 14 April 1950 No. 1877, bepalende de dag van inwerkingtreding van de Verordening tot uitgifte van zilverbons van f 2.50.— (Twee gulden en vijftig cent).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Financiën.

Herlezen de resolutie van 14 April 1950 No. 1876 ;

Gelet op artikel 2 van de landsverordening van 14 April 1950 tot uitgifte van zilverbons van f 2.50 (Twee Gulden en vijftig cent) G. B. 1950 No. 60.

Besluit:

Te bepalen :

1. dat voormelde landsverordening in werking treedt op 1 Juli 1950 ;
2. dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo de 14de April 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,

J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 18de April 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

GOVERNEMENTSBLAD

S U R I N A M E

RESOLUTIE van 14 April 1950 No. 187V, houdende de
 dag van tenuwtaking van de Verordening tot wijziging van
 artikel 1 van Wet No. 1250 (Twee Gulden en vijftig cent).

DE GOVERNIEUR VAN SURINAME

HOOFD VAN DE LANDESKRANT

Op voordracht van de Landshoofd van Tienante.

Hetmen de resolutie van 14 April 1950 No. 187V.

Gedaan op artikel 1 van de landverordening van 14 April 1950
 tot wijziging van artikel 1 van Wet No. 1250 (Twee Gulden en vijftig
 cent) G. B. 1950 No. 60.

Besluit

Te bepalen:

1. dat voortvarende landverordening in werking treedt op
 1 Juli 1950;
2. dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden
 opgenomen.

Paramaribo de 14de April 1950

J. KLAASSEN

De Landshoofd van Tienante

J. A. DRIELMA

Uitgegeven te Paramaribo de 18de April 1950

De Landshoofd van Algemeen en
 Gewestelijk Bestuur

J. C. ZAAL

1950

No. 62

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 17 April 1950 tot aanvulling van de „Ongevallenregeling” (G. B. 1947 No. 145).

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat het wenselijk is de Ongevallenregeling (G. B. 1947 No. 145) aan te vullen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel 1.

Aan artikel 9 van de Ongevallenregeling (G. B. 1947 No. 145) wordt toegevoegd een tweede lid, luidende :

„2. Het in het eerste lid van dit artikel bepaalde geldt niet ten aanzien van de Surinaamse Volkscredietbank.”

terwijl voor het huidige lid het cijfer „1.” wordt geplaatst.

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 17de April 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Sociale Zaken,

J. C. ZAAL.

Uitgegeven te Paramaribo, de 18de April 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

GOVERNEMENTSBLAAD

VAN

SURIName.

LANDSVERORDENING van 17-April 1950 tot aanvulling van de „Ongeslachtsregeling“ (G. B. 1947 No. 143).

IN NAAM DER KONINGIN
DE GOVERNIEUR VAN SURINAME

In overweging genomen hebbende dat het wettelijk is de Ongeslachtsregeling (G. B. 1947 No. 143) aan te vullen;
Heeft de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg het Staten, vangetuigd oordeelende landsverordening

Artikel 1.

Aan artikel 2 van de Ongeslachtsregeling (G. B. 1947 No. 143) wordt toegevoegd een tweede lid, luidende:
„2. Het in het eerste lid van dit artikel bepaalde geldt niet ten aanzien van de Surinaamse Volksvertegenwoordiging.“
terwijl voor het huidige lid het cijfer „1.“ wordt geplaatst.

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afdrukking.

Gegeven te Paramaribo, de 17de April 1950.

„ J. KLAARENZ

De Landschapshoofd van Sociale Zakken,

J. C. ZAAL

Uitgegeven te Paramaribo, de 18de April 1950.

De Landschapshoofd van Algemeen en

Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL

LANDSVERORDENING van 19 April 1950 tot aanvulling van de Politiestrafverordening (G. B. 1915 No. 77, geldende tekst G. B. 1942 No. 152).

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de Politiestrafverordening (G. B. 1915 No. 77, geldende tekst G. B. 1942 No. 152), laatstelijk gewijzigd bij landsverordening van 25 Mei 1949 (G. B. No. 62), aan te vullen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel I.

In de Politiestrafverordening (G. B. 1915 No 77, geldende tekst G. B. 1942 No. 152), wordt na artikel 58 ingevoegd een nieuw artikel 58 a, luidende als volgt :

„Artikel 58 a.

Hij die zonder voorzien te zijn van een schriftelijke vergunning van de betrokken Districts-Commissaris, plaats-of toegangsbewijzen voor openbare gemakkelikheden verkoopt, te koop aanbiedt of ten verkoop in voorraad heeft, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden. ”.

Artikel II.

Deze landsverordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 19de April 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,
J. C. DE MIRANDA JR.

Uitgegeven te Paramaribo, de 22ste April 1950.

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

GOVERNMENT

S. E. L. A. N. K.

LAPOSTOLLE, van 19 april 1950 tot
aanvang van de Politie-organisatie (G. B. 1945 No. 71,
gehele tekst G. B. 1945 No. 122).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOVERNOR VAN SURINAME,

is overtuigd van de noodzaak, dat het wettelijk
de Politie-organisatie (G. B. 1945 No. 71, gehele tekst
G. B. 1945 No. 122), laatste gewijzigd bij landverovering
van 25 Mei 1949 (G. B. No. 57), aan te passen;
Heeft de Raad van Advies goedgekeurd, met een over-
der Staten vastgesteld onderstaande landverovering:

Artikel I.

In de Politie-organisatie (G. B. 1945 No. 71, gehele
tekst G. B. 1945 No. 122), wordt op artikel 11 ingevoegd een
nieuw artikel 12, luidende als volgt:
„Artikel 12 a.

Hij die zonder vergoeding is rijt van een schiedrijke ver-
gunning van de bevoegde Minister-Commissaris, plaats of ten
vergoeding voor openbare verplaatsingen, wordt geacht
koop van de of ten verkoop in verband heeft, wordt geacht
met bevoegd van ten hoogte van maximaal geboorte van ten
hoogste bedrag hebben.”

Artikel II.

De landverovering treedt in werking op de dag van
aanvang van de landverovering.

Gegeven te Paramaribo, de 19de April 1950.

J. ELAASSEN.

De Landminister van Suriname en Politie,

J. C. DE MIRANDA JR.

Uitgegeven te Paramaribo, de 25de April 1950.

De Landminister van Algemeen en

Oversticht Land.

J. C. ZAAL.

1950

No. 64

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 19 April 1950 houdende verklaring van het algemeen nut der onteigening ten behoeve van de uitbreiding van het terrein van de inrichting ter verpleging van krankzinnigen op Wolffenbittel voor het bouwen van twee paviljoenen t.w. één voor vrouwen en één voor mannen, alsmede voor het overbrengen van een wasserij en een stal.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het algemeen belang de onteigening vordert van de hierna te vermelden onroerende goederen nodig voor de uitbreiding van het terrein van de inrichting ter verpleging van krankzinnigen op Wolffenbittel voor het bouwen van twee paviljoenen t.w. één voor vrouwen en één voor mannen, alsmede voor het overbrengen van een wasserij en een stal;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

Er wordt verklaard, dat het algemeen nut de onteigening vordert ten name van het Gebiedsdeel Suriname van:

a. een stuk grond groot 0.2135 ha., gelegen te Paramaribo, deel uitmakende van het aan de Gravenstraat gelegen erf bekend als N. W. La. B No. 27 welk stuk grond op de kaart van 11 Juni 1949 van de topograaf-landmeter J. Heidweiller met de letters ABCD wordt aangeduid en wordt begrensd, ten Zuiden door de Sommelsdijksche kreek, ten Westen door het erf N. W. La. B No. 29, en ten Noorden en ten Oosten door het erf N. W. La. B No. 263;

b. een stuk grond groot 0.7345 ha., gelegen te Paramaribo, deel uitmakende van het erf bekend als N. W. La. B No. 263, welk stuk grond op de kaart van 11 Juni 1949 van de topograaf-landmeter J. Heidweiller met de letters BEFGHDC wordt aangeduid en wordt begrensd, ten Zuiden door de Sommelsdijksche kreek en de erven N. W. La. B No's 27, 59 en 30, ten Westen door het erf N. W. La. B. No. 27 en door een lijn evenwijdig aan- en op 1.25 m verwijderd van de Oostzijde van de trems, gelegen achter de erven aan de Frederikalaan, bekend als N. W. La. B Nos 265a 31 en 30, ten Noorden door een lijn van uit een punt van de voren omschreven lijn, op een afstand van 45.40 m. verwijderd van de noordgrens van het erf N. W. La B No. 30 in de richting W. N. $288^{\circ} 28' 0$ ten Oosten door de Westelijke teen van de dam lopende langs en ten Westen van de trems tussen de voormalige gronden Charlesburg en Wolffenbuttel;

nodig voor de uitbreiding van terrein van de inrichting ter verpleging van krankzinnigen op Wolffenbuttel voor het bouwen van twee paviljoenen t.w. één voor vrouwen en één voor mannen, alsmede voor het overbrengen van een wasserij en een stal.

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 19de April 1950.
J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,
J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven te Paramaribo, de 24ste April 1950.
De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 19 April 1950 tot
aanvulling van het Surinaams Wetboek van Strafrecht.

IN NAAM DER KONINGIN !
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het in verband met het verplichtend stellen van het kiezen van een geslachtsnaam en van voornaam (voornamen) door van contract vrijgekomen immigranten, die hun woonplaats in Suriname gevestigd hebben, en hun afstammelingen, noodzakelijk is het Surinaams Wetboek van Strafrecht aan te vullen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel 1.

Na art. 528 van het Surinaams Wetboek van Strafrecht wordt een nieuw art. 528 bis ingevoegd, luidende :

„Artikel 528 bis.

Hij die ingevolge art. 63 bis van het Surinaams Burgerlijk Wetboek verplicht is een geslachtsnaam en voornaam (voornamen) te kiezen, en zulks nalaat, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste een honderd gulden of hechtenis van ten hoogste veertien dagen.”

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking 2 jaren na de dag van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 19de April 1950.
J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,
J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven te Paramaribo, de 24ste April 1950.
De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 66

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 19 April 1950 tot wijziging van art. 63bis van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat het wenselijk is de in artikel 63bis van het Surinaams Burgerlijk Wetboek aan van contract vrijgekomen immigranten, die in Suriname hun woonplaats gevestigd hebben, en hun afstammelingen, gegeven bevoegdheid tot het kiezen van een geslachts- en voornaam, om te zetten in een wettelijke verplichting ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel 1.

Art. 63bis lid 1 wordt gelezen als volgt :

„Met afwijking van het in deze afdeling bepaalde zijn door het land aangevoerde immigranten, die in Suriname hun woonplaats gevestigd hebben, en afstammelingen van zodanige personen, verplicht zich een geslachtsnaam en voornaam (voornamen) te kiezen, als bedoeld in de voorgaande artikelen, onder goedkeuring van de Agent-Generaal.”

Artikel 2.

Art. 63bis lid 4 wordt gelezen als volgt :

„Eveneens met afwijking van het in deze afdeling bepaalde, hebben de Indianen en Bosnegers de bevoegdheid zich een geslachtsnaam en voornaam (voornamen) te kiezen, als bedoeld in de voorgaande artikelen onder goedkeuring van de Gouvernements-Secretaris, die hun een boekje verstrekt en aantekening daarvan doet in een daarvoor bestemd register.”

Slotbepalingen.

Artikel 3.

„Hij die krachtens artikel 63bis van het Surinaams Burgerlijk Wetboek zich bereids een geslachts- en voornaam heeft gekozen, kan, indien in de gekozen namen fouten, dwalingen of misslagen voorkomen, daarin verandering of wijziging brengen of een nieuwe naam kiezen, alles op de wijze en met de gevolgen als bedoeld in het vermelde artikel 63bis.”

Artikel 4.

„Bij besluit van de Gouverneur kunnen voor de uitvoering van deze verordening nadere voorschriften worden gegeven.”

Artikel 5.

Deze landsverordening treedt in werking op een nader door de Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, de 19de April 1950.
J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,
J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven te Paramaribo de 24ste April 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 67

GOVERNEMENTSBLAD

VAN
SURINAME.

PROCLAMATIE

van 22 April 1950

betreffende de opdracht van de taak van de Gouverneur van Suriname aan diens aangewezen vervanger, Mr. M. De Niet, Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Suriname, tevens Ondervoorzitter van de Raad van Advies.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemene kennis, dat hij wegens korte afwezigheid zijn taak, overeenkomstig artikel 27 van de Landsregeling van Suriname bij resolutie van heden No. 1995 heeft opgedragen aan de aangewezen vervanger van de Gouverneur van Suriname, Mr. M. DE NIET, Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Suriname, tevens Ondervoorzitter van de Raad van Advies.

Paramaribo, 22 April 1950.

De Gouverneur van Suriname,
Hoofd van de Landsregering,
J. KLAASESZ.

De Voorzitter van de Regeringsraad,
J. C. DE MIRANDA Jr.

No 67

1950

GOVERNEMENTSTAD

SURINAME

De Gouverneur van Suriname heeft de eere van te bevestigen dat de heer M. de Niet, voorzitter van de Raad van Advies, is benoemd tot voorzitter van de Raad van Advies van Suriname. De Gouverneur van Suriname heeft de eere van te bevestigen dat de heer M. de Niet, voorzitter van de Raad van Advies, is benoemd tot voorzitter van de Raad van Advies van Suriname. De Gouverneur van Suriname heeft de eere van te bevestigen dat de heer M. de Niet, voorzitter van de Raad van Advies, is benoemd tot voorzitter van de Raad van Advies van Suriname.

De Gouverneur van Suriname heeft de eere van te bevestigen dat de heer M. de Niet, voorzitter van de Raad van Advies, is benoemd tot voorzitter van de Raad van Advies van Suriname. De Gouverneur van Suriname heeft de eere van te bevestigen dat de heer M. de Niet, voorzitter van de Raad van Advies, is benoemd tot voorzitter van de Raad van Advies van Suriname.

De Gouverneur van Suriname heeft de eere van te bevestigen dat de heer M. de Niet, voorzitter van de Raad van Advies, is benoemd tot voorzitter van de Raad van Advies van Suriname. De Gouverneur van Suriname heeft de eere van te bevestigen dat de heer M. de Niet, voorzitter van de Raad van Advies, is benoemd tot voorzitter van de Raad van Advies van Suriname.

1950

No. 69

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

P R O C L A M A T I E

van 27 April 1950

*betreffende de hervatting van zijn taak door de Gouverneur,
Meester J. Klaasesz.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

heden van een dienstreis naar de Nederlandse Antillen te Paramaribo teruggekeerd, brengt ter kennis van de ingezetenen, dat hij zijn taak, bij resolutie van 22 April 1950 No. 1995 (G. B. No. 67) tijdelijk opgedragen aan de aangewezen vervanger van de Gouverneur van Suriname, Mr. M. DE NIET, Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Suriname, tevens Ondervoorzitter van de Raad van Advies, heeft hervat.

Paramaribo, 27 April 1950.

De Gouverneur van Suriname,
Hoofd van de Landsregering,
J. KLAASESZ.

De Voorzitter van de Regeringsraad,
J. C. DE MIRANDA Jr.

1950

No. 89

GOVERNMENT

S. L. R. N. E.

PROCLAMATIE

van 27 April 1950

betreffende de benoeming van vijf leden door de Gouverneur
 Meester J. K. K. K.

DE GOVERNOR VAN SURINAME

Indien van een afdeeling naar de Nederlandse Antillen te P. n.
 indico (niet) bekend, wordt het kennis van de indico, dat
 bij vijf leden, bij commissie van 27 April 1950 No. 1950
 (C. B. No. 87) indico, opgegeven aan de benoemen van
 der van de Gouverneur van Suriname, Mr. M. DE NIE,
 President-Geschiedt bij het van Suriname, te
 Gouverneur van de Raad van Advies, heeft

T. 1950, 27 April 1950

De Gouverneur van Suriname

Hoofd van de Landbouw

J. K. K. K.

De Voorzitter van de Raad van Advies

J. C. DE MIRANDA J.

1950

No. 70

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 4 Mei 1950 No. 2238 houdende vaststelling van de IV wijziging en aanvulling van de Surinaamse begroting voor het dienstjaar 1948 (G.B. 1947 No. 89)

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Regeringsraad van Suriname;

Gelezen de missive van de Staten van 14 April 1950 No. 162;

Herlezen de resolutie van 28 November 1949 No. 5036;

Gelet op punt 2 van de Overgangsbepalingen van de Landsregeling van Suriname (G.B. 1950 No. 12);

Besluit:

I. De IV de wijziging en aanvulling van de Surinaamse begroting van het dienstjaar 1948 (G.B. 1947 No. 89), zodanig als door de Staten goedgekeurd, voorlopig vast te stellen en in het Gouvernementsblad bekend te maken.

Artikel I.

De volgende artikelen van de Surinaamse begroting voor het dienstjaar 1948 (G.B. 1947 No. 89), zoals zij sedert luidt, worden verhoogd en mitsdien gebracht op de daarbij vermelde bedragen:

		wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel	1.1.2	f 7371	f 79821
	1.3.2	2268	46468
	1.3.4	5452	13452
	1.5.1	120	1940

1950

No. 70

	wordt verhoogd	en mitsdien
	met :	gebracht op :
Artikel	f 20000	f 140000
	1.6.1 1900	2900
	1.6.3 3000	23000
	1.6.4 1612	26612
	1.7.1 21500	57500
	1.7.3 1037	15537
	1.9.1 4274	54557
	2.3.1 2195	99445
	2.5.2 642	5202
	2.8.1 13915	88415
	3.2.2 139	2539
	3.7.1 400	4500
	3.9.1 1780	3240
	3.9.2 3100	131880
	3.11.2 3144	20132
	3.12.1 1830	5430
	3.12.2 602	26124
	4.3.1 1111	136711
	4.5.5 25043	608228
	5.2.1 1845	58680
	5.2.2 77030	1353865
	5.3.1 3210	195725
	5.3.2 10164	162954
	6.2.1 209	19825
	6.4.1 1650	6500
	6.4.2 1000	34600
	7.3.1 1785	16735
	8.1.2 28150	105150
	8.2.2 2100	2700
	8.4.2 185600	600600
	8.5.2 18000	148000
	8.7.3 15185	170235
	8.8.3 137753	266253
	8.10.2 9133	19633
	8.11.3 105230	291050
	9.2.2 78281	163859
	9.3.1 15470	119470
	9.4.2 5000	15000
	9.6.4 7503	11593
	9.6.5	

1950

No. 70

wordt verhoogd
met :en mitsdien
gebracht op :

Artikel	9.7.2	f 13989	f 155189
	9.8.1	170552	341786
	9.8.2	65997	151997
	9.9.1	19933	111532
	9.9.2	31776	127637
	9.10.1	11522	82522
	9.10.2	1421	81421
	9.11.1	7977	164942
	9.12.1	2132	31007
	9.12.2	19486	264836
	10.3.5	14000	29000
	11.1.3	3850	79850
	11.1.4	2211	13211
	11.2.4	4500	28500
	11.3.2	14696	20696
	11.3.4	50000	600000
	11.4.4	118000	168000

Artikel II.

De volgende artikelen der genoemde begroting werden verminderd en mitsdien gebracht op de daarbij vermelde bedragen :

		wordt verminderd met :	en mitsdien gebracht op :
Artikel	1.2.1	f 2423	f 24072
	1.2.2	4375	32625
	1.3.1	50065	262650
	1.4.2	14044	8966
	1.5.2	500	2500
	1.6.2	1992	508
	1.8.2	2728	4872
	1.8.3	100	540
	1.10.1	847	56553
	1.10.2	1500	2500
	1.10.3	313	887
	2.1.1	12057	59861
	2.2.1	37074	112250
	2.2.2	1314	7936

1950

No. 70

		wordt verminderd		gebracht op :	
		met :		en mitsdien	
Artikel		f		f	
	2.3.2	642		1408	
	2.3.3	16680		54220	
	2.4.1	7380		—	
	2.4.2	3500		—	
	2.4.3	2700		—	
	2.5.1	87332		670624	
	2.7.1	1400		15200	
	2.7.2	100		6600	
	2.8.2	365		235	
	2.9.5	1313		5587	
	3.1.1	35308		128155	
	3.2.1	87048		307010	
	3.3.1	5027		53656	
	3.3.2	200		1800	
	3.4.1	16365		73135	
	3.4.2	350		4550	
	3.5.5	55000		50000	
	3.6.1	7370		21700	
	3.6.2	600		4400	
	3.6.3	20940		85000	
	3.6.5	9840		19810	
	3.6.6	1500		1500	
	3.6.7	10400		42400	
	3.6.8	200		800	
	3.6.9	2000		13000	
	3.6.10	2300		1700	
	3.6.11	1000		5500	
	3.6.12	1300		8700	
	3.6.13	1200		—	
	3.6.14	80		220	
	3.7.2	50		250	
	3.8.1	4420		41160	
	3.8.2	300		1700	
	3.10.2	393		2107	
	3.10.3	3190		4470	
	3.11.1	2095		70065	
	3.13.1	30554		240868	
	3.13.2	16443		102657	
	3.14.1	85		915	

1950

No. 70

wordt verminderd
met :en mitsdien
gebracht op :

Artikel		f 10894	f 39076
	4.1.1	4360	8990
	4.1.2	92	11638
	4.2.1	445	3355
	4.2.2	130	220
	4.3.2	425	18575
	4.4.1	3920	9430
	4.4.2	550	19300
	4.4.3	250	1250
	4.5.6	593	1907
	4.5.8	1645	355
	4.5.9	15000	5000
	4.6.2	5050	24950
	4.6.3	205	1235
	4.6.5	1300	1700
	4.6.6	500	—
	4.6.7	375	28625
	4.7.2	9773	49947
	5.1.1	194	13386
	5.1.2	3820	26415
	5.4.2	150	1960
	5.5.1	1040	960
	5.5.2	15700	108000
	5.6.1	1000	5000
	5.7.1	300	2700
	5.7.3	3240	—
	5.8.1	3450	2450
	5.8.2	3627	27798
	6.1.1	13988	78012
	6.2.2	9405	19975
	6.3.1	1035	1465
	6.3.3	24100	20900
	6.3.4	90	1110
	6.5.1	6574	46230
	7.1.1	850	3450
	7.1.2	215	3985
	7.2.1	95	2305
	7.4.1	820	180
	7.4.2	100	400
	7.5.2		

1950

No. 70

		wordt verminderd	en mitsdien
		met :	gebracht op :
Artikel		f 1000	f —
	7.5.3	135	65
	7.5.4	20	680
	7.5.5	548	33620
	8.1.4	14340	182000
	8.2.1	31990	120000
	8.3.1	11825	62175
	8.3.2	12000	—
	8.3.3	693	18385
	8.4.1	34903	591300
	8.5.1	1030	9300
	8.6.1	300	10400
	8.6.2	11173	116325
	8.7.1	150	1350
	8.7.2	1069	75660
	8.8.1	8282	19288
	8.8.2	490	13550
	8.9.1	3526	57571
	8.10.1	567	6013
	8.11.4	13625	103220
	9.1.1	3683	42497
	9.1.2	20703	111029
	9.2.1	32071	593029
	9.3.2	5283	76788
	9.4.1	565	6473
	9.5.1	1389	2611
	9.6.3	43381	367566
	9.7.1	15003	684997
	9.8.4	5000	—
	9.8.6	1259	35541
	9.11.2	5291	3449
	9.13.1	829	171
	9.13.2	503	1497
	9.14.2	15704	65207
	10.1.1	7500	7500
	10.1.2	5785	49500
	10.2.1	31360	118700
	10.3.1	18000	17000
	10.3.2	25000	275000
	10.3.4		

		wordt verminderd met :	en mitsdien gebracht op :
Artikel	11.1.1	f 40000	f 840000
	11.1.2	6500	323500
	11.1.5	59450	276450
	11.3.3	10000	20000
	12.1.1	228400	2575000

Artikel III.

In de genoemde begroting worden twee nieuwe artikelen, 3.10.4 en 11.4.5, ingelast, luidende als volgt :

„3.10.4 Nadelig saldi van op de Rekening met derden per 31 December 1948 nog onverrekenende uitgaven *memorie*”

„11.4.5 Terugbetaling van ten laste van Suriname aangegane geldleningen *memorie*”.

Artikel IV.

In artikel IV van meergenoemde begroting worden onder het middel C een nieuw punt 15a en na het middel F twee nieuwe middelen G en H opgenomen, luidende als volgt :

„15a. voordelige saldi van op de Rekening met derden per 31 December 1948 nog onverrekenende ontvangsten ;”

„G. Kwijtschelding door het Rijk van een gedeelte der schuld van Suriname op de thesaurierekening per 31 December 1948.”

„H. Rentevergoeding wegens ten behoeve van het Rijk voorgesloten gelden.”.

Artikel V.

De bij de voormelde begroting gevoegde raming der opbrengst van de middelen en inkomsten van Suriname ondergaat de volgende wijzigingen :

1. na het middel 15 onder C wordt een nieuw middel 15 a opgenomen, luidende :

„15 a. voordelige saldi van op de Rekening met derden per 31 December 1948 nog onverrekenende ontvangsten” en het ramingsbedrag „*memorie*” gesteld.

2. na het middel F worden 2 nieuwe middelen G en H opgenomen, luidende :

„G. Kwijtschelding door het Rijk van een gedeelte der schuld van Suriname op de thesaurierekening per 31 December 1948” en het ramingsbedrag „memorie” gesteld.

„H. Rentevergoeding wegens ten behoeve van het Rijk voorgeschooten gelden” en het ramingsbedrag „memorie” gesteld.

Artikel VI.

Het eindcijfer der voormelde begroting wordt tengevolge van de in de artikelen I, II, III en IV vermelde wijzigingen, verminderd met f 63.107.— (DRIE EN ZESTIG DUIZEND EENHONDERD EN ZEVEN GULDEN) en daardoor gebracht op f 21.068.796 (EEN EN TWINTIG MILLIOEN ACHT EN ZESTIG DUIZEND ZEVENHONDERD ZES EN NEGENTIG GULDEN).

Paramaribo, de 4de Mei 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie
en van Economische Zaken,
J. C. DE MIRANDA Jr.

De Landsminister van
Openbare Werken en Verkeer,
A. BRAKKE.

De Landsminister van Financiën,
J. A. DRIELSMA.

De Landsminister van
Landbouw- Veeteelt en Visserij,
W. HEWITT.

De Landsminister van
Onderwijs en Volksontwikkeling,
L. LICHTVELD.

De Landsminister van
Algemeen en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

Uitgegeven de 25ste Juni 1950.
De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 71

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 8 Mei 1950 No. 2308 houdende vaststelling van een reglement voor de voogdijraad in Nickerie.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Justitie en Politie ;
Nader voorgenomen het schrijven van de Voogdijraad in Nickerie van 7 Maart 1950 No. 1 ;

Gelezen het aan de Procureur-Generaal gericht schrijven van de Voogdijraad voornoemd van 17 April 1950 No. 5 ;

Gelet op artikel 12 van het Besluit van 15 Januari 1907 (G. B. No. 8) ter uitvoering van artikel 382b, laatste lid, van het Surinaams Burgerlijk Wetboek met betrekking tot Voogdijraden (geldende tekst G. B. 1950 No. 36) ;

B e s l u i t :

A. Goed te keuren het bij deze resolutie gevoegde door de Voogdijraad in Nickerie vastgestelde Reglement voor de Voogdijraad in Nickerie.

B. Te bepalen, dat bedoeld Reglement en afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad en het Gouvernements-Advertentieblad zullen worden bekendgemaakt.

Paramaribo, de 8ste Mei 1950.
De Gouverneur van Suriname,
Hoofd van de Landsregering,
J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,
J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven de 15de Mei 1950.
De Landsminister van
Algemeen en Gewestelijk Bestuur,
J. C. DE MIRANDA Jr.

REGLEMENT voor de voogdijraad te Nickerie, vastgesteld ingevolge Besluit van de Gouverneur van 15 Januari 1907 Gouvernementsblad No. 8 zoals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij dat van 19 Januari 1950 (G. B. No. 13) door de Raad in zijn vergadering van de 22ste Februari 1950.

Artikel 1.

De gewone en buitengewone vergaderingen van de Voogdijraad in Nickerie worden gehouden te Nieuw-Nickerie in de rechtzaal of, als deze niet beschikbaar is, in een der lokalen van het districts-commissariaat; de gewone op de 1e Vrijdag van iedere maand des voormiddags te 11 uur.

Indien de gewone vergaderingen niet doorgaan, geeft de Secretaris de Leden ten minste 2 dagen te voren daarvan schriftelijk kennis.

Artikel 2.

De buitengewone vergaderingen worden gehouden zo dijkwijs de Voorzitter dit nodig oordeelt of ten minste 2 Leden hun verlangen daartoe, met opgave der onderwerpen, die zij in behandeling wensen te zien gebracht, aan hem te kennen geven. Uiterlijk binnen 10 dagen nadat dit verlangen aan de Voorzitter is te kennen gegeven wordt de buitengewone vergadering gehouden.

De Leden worden daartoe tenminste 2 dagen te voren schriftelijk door de Secretaris opgeroepen.

De Leden zijn gehouden ingeval van verhindering om ene gewone of buitengewone vergadering bij te wonen, daarvan tijdig aan de Secretaris kennis te geven opdat deze de plaatsvervangende Leden kan oproepen.

Artikel 3.

In spoedeisende gevallen kan de Raad op een andere plaats vergaderen dan in artikel 1 genoemd en door de Secretaris op last van de Voorzitter daartoe worden bijeengeroepen zonder inachtneming van de termijn van artikel 2.

Artikel 4.

Op de gewone vergaderingen worden de werkzaamheden in de volgende orde verricht:

- 1o. Het voorlezen door de Secretaris van de Notulen der

1950

No. 71

laatste gewone vergadering en van de sedert deze gehouden buitengewone vergaderingen en het vaststellen daarvan door de Raad en tekenen door de Voorzitter en Secretaris;

2o. behandeling der op de vorige vergadering onafgedaan gebleven zaken;

3o. behandeling van ingekomen stukken;

4o. behandeling van nieuw aangebrachte zaken;

5o. behandeling van rapporten, mededelingen en voorstellen der Leden;

6o. het benoemen van personen;

7o. het horen van deskundigen of van personen, die door de raad zijn opgeroepen of op eigen verzoek door de raad tot verhoor zijn toegelaten.

Van deze orde kan door de Voorzitter worden afgeweken.

Artikel 5.

Tot het nemen van besluiten moeten ten minste drie leden behalve de Voorzitter ter vergadering aanwezig zijn en aan de stemming deelnemen.

Artikel 6.

De besluiten worden na beraadslaging genomen bij meerderheid van stemmen. De stemmingen geschieden mondeling en bij hoofdelijke oproeping door de Voorzitter. Deze stemt het laatst.

Bij staking der stemmen beslist de Voorzitter.

Artikel 7.

De Voorzitter leidt de vergaderingen. Hij verleent het woord aan de Leden en sluit de beraadslagingen. Hij onderzocht de personen, die ingevolge art. 4 voor de raad zijn verschenen en stelt daarna de Leden daartoe in de gelegenheid.

Hij legt aan de Leden en de Secretaris geheimhouding op in gevallen, waarin hij zulks noodzakelijk acht.

Artikel 8.

De voorzitter opent alle aan de voogdijraad gerichte stukken. Hij houdt daarvan de Secretaris op de hoogte en doet er

aan de Raad in de eerstvolgende gewone vergadering mededeling van.

Artikel 9.

Voorzover werkzaamheden van de Voogdijraad aan een of meer zijner Leden kunnen worden opgedragen, worden in elke vergadering bepaald wie daarmede zal of zullen worden belast.

Tot die werkzaamheden behoren o.a. de zorg voor minder-jarigen bedoeld in art. 382b van het Surinaams Burgerlijk Wetboek; het toezicht op verenigingen, gestichten en instellingen van liefdadigheid als bedoeld bij art. 418a van het Surinaams Burgerlijk Wetboek, het voorbereiden van vorderingen tot ontheffing of ontzetting van de ouderlijke macht of voogdij en toelichting dier vorderingen bij het Kantongerecht.

Artikel 10.

Indien de Voogdijraad inlichtingen behoeft in zaken tot zijn werkkring behorende, kan hij met het inwinnen daarvan een of meer Zijner Leden belasten. Zij brengen op de eerstvolgende vergadering een schriftelijk rapport uit, in de samenstelling waarvan zij zich desverlangd door de Secretaris kunnen doen bijstaan.

Artikel 11.

De Secretaris is te spreken op de dagen en uren door de Raad te bepalen.

Artikel 12.

De Secretaris is belast met :

1o. het houden van een boek, waarin hij, na iedere vergadering, de notulen inschrijft met vermelding van de namen der Leden die de vergadering hebben bijgewoond, van de ingekomen stukken en de behandelde onderwerpen, van de genomen besluiten en vastgestelde adviezen, met ene korte samenvatting van de over iedere zaak gehouden beraadslagingen ;

2o. het voeren der correspondentie en het houden van een gedagtekend en genummerd register van alle ingekomen stukken, met korte vermelding van hun inhoud, en van een dergelijk register van alle uitgaande stukken, waarvan hij tevens

1950

No. 71

afschrift houdt. De bij hem voor de voorzitter ingekomen stukken zendt hij met spoed aan de Voorzitter ;

3o. het houden van een alphabetische naamlijst van alle minderjarigen, te wier aanzien de voogdijraad bemoeiingen heeft, met vermelding van hun namen, voornamen, geboortedag of leeftijd en woonplaats en die van hunne ouders, of voogden en toeziende voogden, van de woningen of gestichten, waarin zij zich bevinden, en van al wat verder omtrent hen vermeldingswaardig is, en met verwijzing ten aanzien van iedere minderjarige naar de notulen der vergadering, waarin over hen gehandeld wordt.

4o. het houden van een register van de verenigingen, stichtingen of instellingen, aan wier zorgen minderjarigen zijn toevertrouwd, met vermelding van de namen dier minderjarigen en van de datum van aanvang en einde hunner plaatsing. Hij schrijft in dit register uittreksels van de rapporten der Leden van de Voogdijraad, belast met het toezicht op die inrichtingen en houdt een alphabetische klapper er op.

5o. het houden van korte aantekeningen van het verhandelde op zijn dagelijkse spreekuur, voorzover dat niet heeft bestaan in het geven van inlichtingen, en het mededelen daarvan aan de Voorzitter ;

6o. het bewaren en beheren van het archief en de bibliotheek en het inzage daarvan verlenen aan de Leden van de Voogdijraad, geen stukken of boeken mogen daaruit aan deze of aan derden worden afgegeven zonder toestemming van de Voorzitter ;

7o. het ontwerpen van het jaarverslag en de staat, bedoeld bij art. 17 van Besluit van de Gouverneur van 15 Januari 1907 (G. B. No. 8), en het indienen daarvan aan de Voogdijraad uiterlijk op de gewone vergadering in de maand Februari.

8o. het in ontvangst nemen, beheren en uitbetalen van alle gelden, die aan de Voogdijraad worden uitgekeerd, het geregeld boekhouden daarover, het te allen tijde inzage geven van boeken en kas en verschaffen van alle verlangde inlichtingen over zijn beheer aan de Raad en het afleggen jaarlijks van rekening en verantwoording van zijn beheer.

Artikel 13.

De assistent van de Secretaris is de Secretaris zoveel mogelijk behulpzaam bij zijn bezigheden.

Artikel 14.

De uitkeringen door ouders krachtens rechterlijke beschikking ten behoeve hunner kinderen verschuldigd, worden door de Secretaris tegen kwijting geind.

De uitkeringen worden door hem aan de wettelijke vertegenwoordigers der minderjarigen of tegen kwijting afgedragen of per postwissel toegezonden.

In dit laatste geval strekt hun het daarvan afgegeven bewijs tot verantwoording;

Hij doet verantwoording van de door hem geinde en uitbetaalde uitkeringen aan de Voogdijraad, van de wekelijkse en maandelijks na elk kwartaal en van de driemaandelijks na elk halfjaar.

1950

No. 72

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSBESLUIT van 11 Mei 1950, houdende bepalingen omtrent de ingebruikstelling van Weldadigheidspostzegels (voor kankerbestrijding) in het jaar 1950.

IM NAAM DER KONINGIN !
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat, ter uitvoering van art. 1 der verordening van 14 November 1891 (G. B. 1892 No. 35, geldende tekst G. B. 1945 No. 106) regelende de uitgifte, enz. van postzegels der kolonie Suriname, en houdende straffen tegen het namaken, vervalsen, enz. van Surinaamse en andere postzegels, het nodig is het navolgende vast te stellen.

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten ;

Artikel 1.

In het jaar 1950 worden bijzondere frankeerzegels ter waarde van $7\frac{1}{2}$ cent, $7\frac{1}{2}$ cent, $27\frac{1}{2}$ cent en $27\frac{1}{2}$ cent uitgegeven met een verkoopwaarde van respectievelijk 15 cent, 30 cent, 40 cent en 125 cent.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde zegels dragen alle in de bovenrand het woord „Suriname” en aan de onderkant het opschrift „Kankerbestrijding” met de waarde aanduiding en de toeslagwaarde, voorafgegaan door het teken + in de rechterbenedenhoek.

Die der waarden $7\frac{1}{2}$ cent (verkoopwaarde 15 cent) en $27\frac{1}{2}$ cent (verkoopwaarde 125 cent) dragen de beeltenis van Madame Curie, met het opschrift „Marya Curie 1867—1934”, terwijl die der waarden $7\frac{1}{2}$ cent (verkoopwaarde 30 cent) en $27\frac{1}{2}$ cent (verkoopwaarde 40 cent) de beeltenis vertonen van Professor Röntgen, met het opschrift „Wilhelm C. Röntgen 1845—1923”.

Het zegel van $7\frac{1}{2}$ cent (verkoopwaarde 15 cent) is lila, dat van $7\frac{1}{2}$ cent (verkoopwaarde 30 cent) is groen, dat van

1950

2

No. 72

27 $\frac{1}{2}$ cent (verkoopwaarde 40 cent) is blauw en dat van 27 $\frac{1}{2}$ cent (verkoopwaarde 125 cent) is bruin.

Artikel 3.

De in artikel 1 bedoelde bijzondere frankeerzegels worden in Suriname en op de Nederlandse Antillen verkrijgbaar gesteld van 15 Mei tot en met 31 December 1950.

Zij worden met een toeslag boven de frankeerwaarde verkocht als in de waarde aanduiding aangegeven en wel van :

7 $\frac{1}{2}$ cent voor het zegel van 7 $\frac{1}{2}$ cent (lila)

22 $\frac{1}{2}$ cent voor het zegel van 7 $\frac{1}{2}$ cent (groen)

12 $\frac{1}{2}$ cent voor het zegel van 27 $\frac{1}{2}$ cent (blauw)

97 $\frac{1}{2}$ cent voor het zegel van 27 $\frac{1}{2}$ cent (bruin)

Behoudens deze bepalingen zijn op deze bijzondere frankeerzegels de bepalingen van toepassing, welke gelden voor gewone frankeerzegels.

Artikel 4.

De voorraad van de in artikel 1 bedoelde bijzondere frankeerzegels, welke nadat de termijn van verkrijgbaarstelling is verstreken, nog niet verkocht is, zal niet voor verdere uigifte worden gebruikt.

Artikel 5.

De opbrengst van de verkochte bijzondere frankeerzegels, bedoeld in artikel 1, wordt, na aftrek van de frankeerwaarde van de verkochte voorwaarden daarvan, ter beschikking gesteld van de Stichting Radio Therapeutisch Instituut hier te lande.

Artikel 6.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 15 Mei 1950.

Gegeven te Paramaribo, de 11de Mei 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,

J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 11de Mei 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur.

J. C. DE MIRANDA Jr.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSBESLUIT van 13 Mei 1950 tot nadere wijziging van het Besluit van 12 Juli 1938 (G. B. No. 85) houdende bepalingen omtrent het in gebruikstellen en de wijze van uitgifte van postzegels, briefkaarten en andere postformulieren van Suriname.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 1 der verordening G. B. 1945 No. 106), regelende de uitgifte, enz. van postdening van 14 November 1891 (G. B. 1892 No. 35, geldende zegels der Kolonie Suriname, en houdende straffen tegen het namaken, vervalsen enz. van Surinaamse en andere postzegels, het nodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

Artikel 5 van het besluit van 12 Juli 1938 (G. B. No. 85) zoals het luidt na wijziging en aanvulling laatstelijk bij besluit van 9 September 1948 (G. B. No. 110) wordt gelezen als volgt:

„Artikel 5

1. „Van de in het vorig artikel bedoelde zegels bestaan „elf soorten, namelijk van 1, 2, 2½, 5, 10, 15, 20, 25, 50, 75 cent „en 1 gulden;
2. „Alle soorten dezer zegels zijn van dezelfde kleur — „lila — en dragen in de rand de woorden „Te betalen port”. „Zij worden onderling onderscheiden door de aanduiding der „waarde, die in het midden van het zegel is gedrukt.

1950

No. 73

3. „Nevens de in het eerste lid van dit artikel genoemde „elf soorten worden nog tijdelijk, zolang de voorraad strekt, „verkrijgbaar gesteld de postzegels van de vorige uitgifte t.w. : „ $\frac{1}{2}$, 1, 2, $2\frac{1}{2}$, 5, 10, 12, $12\frac{1}{2}$, 15, 20, 30, 50, 75 cent en van 1 gul- „den alsmede de portzegels van 5 cent van de uitgifte 1945.”

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op de dag volgende op die zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 13de Mei 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,

J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 13de Mei 1950

De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,

J. C. DE MIRANDA Jr.

1950

No. 74

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 13 Mei 1950 No. 2393, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de thans geldende tekst van de Wet van 1 Juli 1909 (Staatsblad No. 212, G. B. No. 61) houdende regeling van het muntwezen in Suriname.

**DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,**

Op voordracht van de Landsminister van Justitie en Politie;

Gelet op de landsverordening van 28 Juli 1947 (G. B. No. 113), houdende voorschriften met betrekking tot de schrijfwijze van de Nederlandse taal;

Besluit:

Te bepalen dat de Wet van 1 Juli 1909 (Staatsblad No. 212, G. B. No. 61) *houdende regeling van het muntwezen in Suriname*, zoals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij G. B. 1949 No. 72, benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, de 13de Mei 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,
J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven de 15de Mei 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 74

Wet van 1 Juli 1909, (Staatsblad No. 212, G. B. No. 61), houdende regeling van het muntwezen in Suriname 1), zoals gewijzigd bij :

de wet van 27 Maart 1915 No. 53 (Stbl. No. 166, G. B. No. 37),
de wet van 15 Januari 1948 (Stbl. No. I 13, G. B. No. 62)
en de landsverordening van 7 Juli 1949 (G. B. No. 72).

Artikel 1. 2)

Ieder schuldeiser kan betaling vorderen in wettige betaalmiddelen.

Wettige betaalmiddelen in Suriname zijn :

a. tot ieder bedrag :

1o. in goud :

het Nederlandse tienguldenstuk en vijf guldenstuk ;

2o. in zilver :

de Nederlandse rijksdaalder, gulden en halve gulden ;

b. tot beperkt bedrag de volgende Nederlandse pasmunten ;

1o. tot een bedrag van tien gulden :

in zilver :

het vijftienguldenstuk en het tien guldenstuk ;

2o. tot een bedrag van één gulden :

in nikkel :

de stuiver of het vijfcentstuk ;

3o. tot een bedrag van vijftiengulden cent :

in brons :

de twee en een halve cent, de cent en de halve cent.

Artikel 1a. 3)

Naast de in artikel 1 genoemde Nederlandse pasmunten gelden respectievelijk tot de daarin voor stuivers en centen genoemde beperkte bedragen als wettig betaalmiddel in Suriname

1) Gew. bij G. B. 1949 No. 72.

Zie 's Rijksmunt in G. B. 1931 No. 71, de Muntwet 1948 in G. B. 1948 No. 68.

2) Gew. bij G. B. 1915 No. 37 en G. B. 1949 No. 72. Zie G. B. 1949 No. 106.

3) Ingev. bij G. B. 1948 No. 62. Zie 1942 No. 53 ; 1945 Nos 66 en 67.
De Muntwet 1901 is vervangen door de muntwet 1948, opgenomen in G. B. 1948 No. 68.

bovendien de aan de Munt te Philadelphia (Verenigde Staten van Amerika) geslagen stuivers of vijfcentstukken (in nieuw-zilver) en centen (in brons), welke in afwijking van de in artikel 1 genoemde Nederlandse vijfcentstukken en centen een gehalte en gewicht hebben, benevens een op het gehalte en het gewicht toegestane ruimte, zowel naar boven als naar beneden, gelijk bepaald is als volgt:

Muntsoort	Gehalte		Gewicht		
	wettelijk	ruimte	wettelijk	ruimte	
5 centstuk 1943	duizendsten	duizendsten	gram		
	150 nikkel	30 nikkel	4,2	50 duizend- sten op het gewicht van 100 stukken	
	640 koper	30 koper			
210 zink	30 zink				
cent 1942	940 koper	20 koper	2,5		
	10 tin	5 tin			
	50 zink	20 zink			
cent 1943	690 koper	10 koper	2,5		
	310 zink	10 zink			

Artikel 1b. 3)

De Nederlandse munten bedoeld in artikel 1 zijn de munten zoals deze zijn verordend bij de Muntwet 1901, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 Juni 1925 (Staatsblad No. 308).

Artikel 2. 4)

Bij besluit van de Gouverneur worden de kantoren aangewezen waar de pasmunt tegen rijksdaalders, guldens en halve guldens kan worden ingewisseld, mits het aangeboden bedrag niet minder zij dan vijftig gulden in zilveren, of tien gulden in nikkelen of bronzen pasmunt.

3) Zie noot onder artikel 1a.

4) Zie G. B. 1909 No. 62.

Artikel 3. 5)

Het is verboden vreemde zilveren, nikkelen, bronzen of koperen munten in betaling te geven.

Bij landsverordening kunnen gedeelten van Suriname worden aangewezen, waarin dit verbod niet zal gelden.

Onverminderd echter blijft ook daar ieders recht om wettige betaalmiddelen te eisen.

Artikel 4. 5)

Het is aan de ambtenaren, met ontvangsten voor de kassen van openbare lichamen of instellingen belast, verboden bij ontvangsten, die zij als zodanig doen, vreemde munten in betaling aan te nemen.

De bepaling geldt niet voor de gedeelten van Suriname, bedoeld in artikel 3, tweede lid.

Artikel 5. 6)

Op overtreding van de verbodsbepalingen, vervat in de artikelen 3 en 4, wordt bij landsverordening straf gesteld.

Artikel 6.

De tot dusver gangbare zilveren vijfcnt stukken worden op het tijdstip en op de wijze, bij besluit van de Gouverneur te bepalen, buiten omloop gesteld, nadat tot inwisseling daarvan gedurende ten minste een maand gelegenheid is gegeven.. 7)

Tot het tijdstip dier buitenomloopstelling blijven deze munten wettig betaalmiddel en zijn daarop de bepalingen van de artikelen 1 en 2, voor zover zij op zilveren pasmunt betrekking hebben, toepasselijk.

5) Gew. bij G. B. 1949 No. 72. Zie G. B. 1910 No. 21.

6) Gew. bij G. B. 1949 No. 72. De strafbepaling is opgenomen in G. B. 1910 No. 22 jr. 1915 No. 78 en luidt :

Overtreding van de verbodsbepalingen, vervat in de artikelen 3 en 4 der wet van 1 Juli 1909, houdende regeling van het muntwezen in Suriname (Stbl. No. 212, G. B. No. 61), wordt gestraft met geldboete van f. 0.50 tot f. 75.—.

7) Zie G. B. 1910 No. 23.

PUBLICATIE van 22 Mei 1950, waarbij wordt afgekondigd de wet van 29 Maart 1950 (Staatsblad No. K 111), tot benoeming van een Regent voor het geval van erfopvolging tijdens minderjarigheid van de Troon opvolger.

**IN NAAM DER KONINGIN !
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,**

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet :

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat ter voldoening aan het bepaalde in artikel 37 der Grondwet, voor het geval der minderjarigheid van Onze opvolger op het tijdstip zijner komst tot de Troon, nog bij Ons leven bij een wet moet worden overgegaan tot de benoeming van een Regent van het Koninkrijk;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Enig artikel

Gedurende de tijd, dat Onze uit het huwelijk van Ons, Juliana, met Zijne Koninklijke Hoogheid Bernhard Leopold Frederik Everhard Julius Coert Karel Godfried Pieter, Prins der Nederlanden, Prins van Lippe-Biesterfeld, gesproten opvolger, bij erfopvolging tot de Troon gekomen zijnde, minderjarig is, is Onze beminde gemaal voornoemd Regent van het Koninkrijk.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 29 Maart 1950.

JULIANA.

*De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,*

W. DREES.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. Verenigde Vergadering Staten-Generaal 49/50, 1;

Hand. Verenigde Vergadering Staten-Generaal 49/50, bladz. 3 t/m 6.

De Minister zonder Portefeuille,
J. R. H. VAN SCHAIK.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
TEULINGS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*
TH. RUTTEN.

De Minister van Marine,
SCHOKKING.

De Minister van Oorlog,
SCHOKKING.

De Minister van Financiën,
P. LIEFTINCK.

*De Minister van Wederopbouw
en Volkshuisvesting,*
J. IN 'T VELD.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. G. W. SPITZEN.

De Minister van Economische Zaken a.i.,
MANSHOLT.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*
MANSHOLT.

De Minister van Sociale Zaken,
A. M. JOEKES.

1950 No. 75
GOVERNEMENTSBLAD
De Minister voor Uniezaken
en Overzeese Rijksdelen,

J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister zonder Portefeuille,

GÖTZEN.

Uitgegeven de vijf en twintigste April 1950.

De Minister van Justitie,

WIJERS.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad
bevolen.

Gedaan te Paramaribo, de 8ste Juli 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie
en Politie,

J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven de 10de Juli 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

PUBLICATIE van 22 Mei 1950, waarbij wordt afgekondigd de Wet van 29 Maart 1950 (Staatsblad No. K 112) tot benoeming van een voogd en regeling van de voogdij over de minderjarige Koning.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstande Wet :

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut, doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat ter voldoening aan het bepaalde in de artikelen 32 en 33 der Grondwet, voor het geval der minderjarigheid van Onze opvolger op het tijdstip zijner komst tot de Troon, nog bij Ons leven bij een wet de voogdij van de minderjarige Koning moet worden geregeld en de voogd of voogden moeten worden benoemd;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

Gedurende de tijd, dat Onze uit het huwelijk van Ons, Juliana, met Zijne Koninklijke Hoogheid Bernhard Leopold Frederik Everhard Julius Coert Karel Godfried Pieter, Prins der Nederlanden, Prins van Lippe-Biesterfeld, gesproten opvolger, bij erfopvolging tot de Troon gekomen zijnde, minderjarig is, is Onze beminde gemaal voornoemd Zijn voogd.

Artikel 2

1. De bepalingen van het gemene burgerlijk recht zijn op deze voogdij van toepassing, voor zoverre niet uit deze wet het tegendeel volgt.

2. Niet van toepassing zijn de bepalingen van de artikelen 418—425, 433—439, 441—446, 449—452, 454 en 457 van het Burgerlijk Wetboek.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. Verenigde Vergadering Staten-Generaal 49/50, 1;

Hand. Verenigde Vergadering Staten-Generaal 49/50, bladz. 3 t/m 6.

Artikel 3

De voogd is vrijgesteld van het stellen van zekerheid.

Artikel 4

1. De voogd wordt ter zijde gestaan door een Raad van Voogdij, die aanstonds na het inwerkingtreden van deze wet wordt samengesteld.

2. Leden van deze Raad zijn vier door Ons, de Raad van State gehoord, aan te wijzen Nederlanders benevens de Vice-President en het eerst benoemde lid van de Raad van State, de Voorzitter van de Algemene Rekenkamer, de President van- en de Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden.

3. Zo spoedig mogelijk nadat de minderjarige Koning tot de Troon is gekomen en de leden de bij artikel 7 voorgeschreven eed of belofte hebben afgelegd, roept de Vice-President van de Raad van State de Raad van Voogdij bijeen ten einde hem uit zijn midden een voorzitter en een secretaris te doen benoemen en hem de orde der werkzaamheden en bijeenkomsten te doen regelen.

Artikel 5

1. De door Ons aangewezen leden van de Raad van Voogdij kunnen, zolang geen voogdij bestaat, door Ons, de Raad van State gehoord, worden ontslagen en vervangen.

2. Tijdens de voogdij kunnen zij worden ontslagen en vervangen bij de wet.

3. Indien tijdens de voogdij hun aantal niet minder dan twee bedraagt, kan vervanging achterwege blijven.

4. De in dit artikel bedoelde leden, die ontslag hebben verzocht, vervullen de plichten, die uit hoofde van deze betrekking op hen rusten, totdat het ontslag is verleend.

Artikel 6

Besluiten van de Raad van Voogdij kunnen slechts genomen worden bij meerderheid van stemmen van het werkelijk aantal leden.

Artikel 7

Alvorens de betrekking te aanvaarden, legt elk lid van de Raad van Voogdij in de bij artikel 34 der Grondwet bedoelde verenigde vergadering van de Staten-Generaal in handen van de voorzitter de volgende eed of belofte af:

„Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning; ik zweer (beloof) al de plichten, welke op mij als lid van de Raad van Voogdij rusten, met de meeste toewijding te zullen vervullen.

Zo waarlijk helpe mij God almachtig!” („Dat belooft ik!”).

Artikel 8

Totdat de in artikel 34 van de Grondwet bedoelde eed of belofte is afgelegd, kan de benoemde voogd in de voogdij de voorzieningen treffen, die geen uitstel kunnen lijden.

Artikel 9

1. Bij verhindering of ontstentenis van de voogd vervult de Raad van Voogdij zijn taak totdat de verhindering of de ontstentenis is geëindigd, dan wel totdat in de voogdij opnieuw is voorzien.

2. De Raad wordt gehoord bij de keuze van de opvoeders en leraren van de minderjarige Koning.

3. Buitenlands verblijf van de minderjarige Koning is onderworpen aan de voorafgaande goedkeuring van de Raad.

Artikel 10

1. In deze voogdij wordt geen toeziende voogd benoemd.

2. De werkzaamheden, die het gemene burgerlijk recht aan de toeziende voogd opdraagt, worden verricht door de Raad van Voogdij.

3. Telkenmale wanneer de bepalingen van het gemene burgerlijk recht de tegenwoordigheid of het verhoor, hetzij van de toeziende voogd, hetzij van de bloedverwanten of aangehuwden van de minderjarige, hetzij van beiden vorderen, treedt in deze voogdij de tegenwoordigheid of het verhoor van de Raad van Voogdij, vertegenwoordigd door zijn voorzitter of door een zijner daartoe door de Raad gemachtigde leden, hiervoor in de plaats.

Artikel 11

1. Onverwijld na aanvaarding der voogdij doet de voogd in tegenwoordigheid van drie leden van de Raad van Voogdij, daartoe door de Raad aangewezen, overgaan tot inventarisering van het vermogen van de minderjarige Koning.

2. Deze boedelbeschrijving wordt bij notariële akte opgemaakt.

3. De deugdelijkheid daarvan wordt niet onder ede bevestigd.

Artikel 12

De begroting van de uitgaven ten behoeve van de minderjarige Koning en van de kosten, welke op het beheer van het vermogen mogen vallen, wordt door de Raad van Voogdij, op voordracht van de voogd, vóór de aanvang van ieder kalenderjaar vastgesteld.

Artikel 13

1. Binnen de eerste zes maanden van ieder kalenderjaar wordt een staat van de ontvangsten en de uitgaven ten behoeve van de minderjarige Koning gedurende het afgelopen jaar door de voogd aan de Raad van Voogdij overgelegd en door deze vastgesteld.

2. In die staat worden mede opgenomen als ontvangsten de inkomsten welke tot het vruchtgenot van de voogd behoren, en als uitgaven de kosten, die daaraan zijn verbonden, en het verschil tussen deze inkomsten en deze kosten, dat aan de voogd toekomt. Het vruchtgenot strekt zich niet uit tot het grondwettig inkomen van de minderjarige Koning.

3. Het batig overschot van de ontvangsten boven de uitgaven, voorkomende op de in het eerste lid bedoelde staat, zomede de in de loop van het jaar ontvangen koopenningen van verkochte goederen, aflossingssommen van effecten en andere afgeloste kapitalen worden zo spoedig mogelijk, en zulks met goedkeuring van de Raad van Voogdij, belegd.

Artikel 14

1. Door deze wet wordt geen verandering gebracht in de wettelijke bepalingen omtrent het onderwerp, waarin bij de wetten van 1 Mei 1863, *Staatsblad* no. 43, en van 16 Juli 1907, *Staatsblad* no. 225, is voorzien.

2. Het verslag, in artikel 10 van eerstgenoemde wet vermeld, wordt door Onze Minister van Financiën jaarlijks medegedeeld aan de Raad van Voogdij.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 29 Maart 1950.

JULIANA.

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,
W. DREES.

De Minister zonder Portefeuille,
J. R. H. VAN SCHAİK.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
TEULINGS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*
TH. RUTTEN.

De Minister van Marine,
SCHOKKING.

De Minister van Oorlog,
SCHOKKING.

De Minister van Financiën.
P. LIEFTINCK.

*De Minister van Wederopbouw
en Volkshuisvesting,*
J. IN 'T VELD.

De Minister van Verkeer en Waterstaat
D. G. W. SPITZEN.

De Minister van Economische Zaken a.i..
MANSHOLT.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*
MANSHOLT.

De Minister van Sociale Zaken,
A. M. JOEKES.

*De Minister voor Uniezaken
en Overzeese Rijksdelen,*
J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

Uitgegeven de vijf en twintigste April 1950.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad be-
volen.

Gedaan te Paramaribo, de 8ste Juli 1950,
J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie
en Politie,
J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven te Paramaribo, de 10de Juli 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 77

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

BESLUIT van 24 Mei 1950 ter uitvoering van artikel 28 van het reglement op de inrichting en de samenstelling van de Surinaamse Rechterlijke Macht.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 28 van het bij Koninklijk besluit van 17 Mei 1935 No. 41 (G. B. No. 79), vastgestelde reglement op de inrichting en de samenstelling van de Surinaamse Rechterlijke Macht, laatstelijk gewijzigd bij de landsverordening van 30 December 1948 (G. B. 1949 No. 3), het nodig is, het navolgende vast te stellen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten :

Artikel 1.

Voor zolang het Kantongerechtsgebouw te Paramaribo aan de Grote Combéweg, vanwege de daaraan uit te voeren herstellingen niet kan worden gebruikt als zittingsplaats van de Kantonrechters in het Tweede en het Derde Kanton, zoals vastgesteld bij besluit van 29 October 1936 (G. B. No. 159), wordt als zittingsplaats te Paramaribo voor voornoemde Kantonrechters aangewezen het gebouw „Halikibe” op het Mr. Rietbergplein te Paramaribo.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op de dag na die van zijn afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 24ste Mei 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,

J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven de 24ste Mei 1950.

De Landsminister van Algemeen en

Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

1950

No. 78

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

PUBLICATIE van 31 Mei 1950, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 4 April 1950 (Staatsblad No. K 130), tot nadere wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van 4 September 1862, Staatsblad No. 174, houdende voorschriften ter uitvoering van de wet van 21 December 1861, Staatsblad No. 129, regelende de samenstelling en de bevoegdheid van de Raad van State.

IN NAAM DER KONINGIN !
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit :

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.,

Op de gemeenschappelijke voordracht van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken, van Overzeese Gebiedsdelen en van Justitie van 15 December 1949, Afdeling Wetgeving, nr. 32113, Afdeling Voorbereiding Staatsrechtelijke Hervormingen, No. 10, en 6e Afdeling nr. 2437.

Overwegende, dat het in verband met het bepaalde in artikel IX der Interimregeling voor Suriname nodig is, het Koninklijk Besluit van 4 September 1862 (Staatsblad No. 174), houdende voorschriften ter uitvoering van de wet van 21 December 1861 (Staatsblad No. 129), regelende de samenstelling en de bevoegdheid van de Raad van State, welk besluit laatstelijk is gewijzigd bij Koninklijk besluit van 15 Januari 1928 (Staatsblad No. I 22), aan te vullen met enige bepalingen betreffende de voor Suriname benoemde staatsraad in buitengewone dienst ;

De Raad van State gehoord (advies van 20 December 1949 No. 17) ;

Gelezen het advies van de Landsregering van Suriname van 20 Februari 1950, Landsministerie van Justitie en Politie no. 860 ;

Gezien het nader rapport van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken, voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen en van Justitie van 28 Maart 1950, Afdeling Wetgeving, nr. 34972, van 11 Maart 1950, 7e Afdeling nr. 10 en van 22 Maart 1950, 6e afdeling, Nr. 2345;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Artikel 7 van het Koninklijk besluit van 4 September 1862 (staatsblad No. 129) wordt gewijzigd als volgt:

1o. In het eerste lid wordt voor „het laatste lid van artikel 44” ingevoegd: „bij het tweede lid van artikel 27 a en”.

2o. In het tweede lid wordt na het woord „worden” ingevoegd: „,behoudens het bepaalde in artikel 7b”.

Artikel II

Na artikel 7 van het genoemd Koninklijk besluit worden ingevoegd:

Artikel 7a

De staatsraad in buitengewone dienst, bedoeld in artikel IX der Interimregeling voor Suriname, wordt door Ons benoemd voor de tijd van vijf jaren.

Artikel 7b

In afwijking van het bepaalde in artikel 4 der Wet van 21 December 1861 (Staatsblad No. 129) kan door de Gouverneur van Suriname aan de voor dit land benoemde staatsraad in buitengewone dienst een geldelijke tegemoetkoming worden toegekend en kan tevens voor hem een regeling omtrent schade-loosstelling voor reis- en voor verblijfkosten worden getroffen.

Artikel 7c

In afwijking van het bepaalde in artikel 6 der in het vorig artikel genoemde wet kan voor Suriname tot staatsraad in buitengewone dienst worden benoemd een Nederlands onderdaan, die in het volle genot der burgerlijke en burgerschapsrechten is en de ouderdom van vijf en dertig jaren heeft vervuld.

Artikel 7d

De oproeping overeenkomstig dit besluit om deel te nemen aan de werkzaamheden van de Raad of van afdelingen geschiedt ten aanzien van de voor Suriname benoemde staatsraad in buitengewone dienst in de gevallen omschreven in artikel

1950

No. 78

IX van de Interimregeling voor Suriname.

Artikel III

Na artikel 27 van het genoemd Koninklijk besluit wordt ingevoegd :

Artikel 27a.

Het bepaalde in artikel 27 is van toepassing ten aanzien van de voor Suriname benoemde staatsraad in buitengewone dienst voor wat aangaat voorstellen, waarbij Suriname betrokken is.

Geen voorstel omtrent zodanige zaken wordt door de Raad of een afdeling in behandeling genomen dan nadat de voor Suriname benoemde staatsraad in buitengewone dienst voor de vice-president van Onzentwege is opgeroepen.

Artikel IV

Dit besluit treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

Onze Ministers van Binnenlandse Zaken, voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen en van Justitie zijn belast, ieder voor zover hem aangaat, met de uitvoering van dit besluit, dat in het Staatsblad zal worden geplaatst.

JULIANA

Val d'Isère, 4 April 1950.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
TEULINGS.

De Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen,
J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

Uitgegeven de vijfde Mei 1950.
De Minister van Justitie a.i.
J. H. VAN MAARSEVEEN.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, de 31ste Mei 1950.
J. KLAASESZ.

Uitgegeven te Paramaribo, de 31ste Mei 1950.
De Landsminister van Algemeen en
Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 79

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

P R O C L A M A T I E

van 5 Juni 1950

betreffende de tijdelijke opdracht van de taak van de Gouverneur van Suriname aan diens aangewezen vervanger, Mr. M. De Niet, Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Suriname, tevens Ondervoorzitter van de Raad van Advies.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemene kennis, dat hij wegens korte afwezigheid, waarbij Hij zich in 's Landsbelang naar Nederland zal begeven, zijn taak, overeenkomstig artikel 27 van de Landsregeling van Suriname bij resolutie van heden No. 2701, tijdelijk heeft opgedragen aan de aangewezen vervanger van de Gouverneur van Suriname, Mr. M. DE NIET, Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Suriname, tevens Ondervoorzitter van de Raad van Advies.

Paramaribo, 5 Juni 1950.

De Gouverneur van Suriname,

Hoofd van de Landsregering,

J. KLAASESZ.

De Voorzitter van de Regeringsraad,

J. C. DE MIRANDA Jr.

No. 79

1950

GOVERNMENTAL

REVENUE

PROCLAMATION

Van 3 Jan 1950

De Minister van Financiën heeft de volgende Proclamatie afgegeven:

DE GOVERNMENT VAN FINANCIE

De Minister van Financiën heeft de volgende Proclamatie afgegeven:

Van 3 Jan 1950

De Minister van Financiën

Heeft van de Landsgeregte

T. KLAASZ

De Voorzitter van de Raad van Ministers

A. C. DE BRINK

1950

No. 80

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

PROCLAMATIE

van 5 Juni 1950

betreffende de aanvaarding van het bestuur van Suriname door de waarnemende Gouverneur Mr. M. De Niet.

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME
Mr. MAARTEN DE NIET;

Gelet op artikel 26 van de Landsregeling van Suriname;

Brengt ter kennis van de ingezetenen, dat de Gouverneur heden Suriname heeft verlaten en dat het bestuur van Suriname onmiddellijk daarna door hem is aanvaard.

Paramaribo, 5 Juni 1950.

De waarnemende Gouverneur van Suriname
Hoofd van de Landsregering,
M. DE NIET.

De Voorzitter van de Regeringsraad,
J. C. DE MIRANDA Jr.

1950

No. 80

GOVERNEMENTSLAD

VAN

SURINAME

PROCLAMATIE

van 2 Juni 1950

betreffende de aanwijzing van het district van Suriname door
de waarnemende Gouverneur M. G. de Niet

DE WAARNEMENDE GOVERNIEUR VAN SURINAME
MR. MAARTEN DE NIET

Gefelt op artikel 28 van de Landinrichting van Suriname;

Besluit het kenbaar van de ingezetenen dat de Gouverneur
heden Suriname heeft verdeeld in het district van Suriname
omvattende het gebied van de rivier de Suriname.

Paramaribo 2 Juni 1950

De waarnemende Gouverneur van Suriname
Hofde van de Landinrichting

M. DE NIET

De Voorzitter van de Raad van Bestuur

J. C. DE MIRANDA

1950

No. 81

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

BESLUIT van 12 Juni 1950 ter uitvoering van de landsverordening van 28 Januari 1944 (G. B. No. 7) tot het openen van de mogelijkheid tot beperking van de geldigheidsduur van erfstellingen over de hand.

IN NAAM DER KONINGIN !
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat het wenselijk is de erfstelling over de hand, ingesteld bij codicil van Johannes Quassie van Engel van 10 November 1850 en met de dood bekrachtigd op 31 Maart 1851 waartoe behoort de grond De Nieuwe Aanleg, gelegen aan de Rijweg naar Kwatta in het district Suriname te beëindigen;

Gelet op de landsverordening van 28 Januari 1944 tot het openen van de mogelijkheid tot beperking van de geldigheidsduur van erfstellingen over de hand (G. B. No. 7);

Heeft de Raad van Advies gehoord, besloten :

Enig Artikel.

De erfstelling over de hand, ingesteld bij codicil van Johannes Quassie van Engagl van 10 November 1850 en met de dood bekrachtigd op 31 Maart 1851 waartoe behoort de grond De Nieuwe Aanleg, gelegen aan de Rijweg naar Kwatta in het district Suriname neemt een einde met ingang van 1 September 1950.

De bezwarende erfgenamen zijn van die datum af niet langer verplicht dit onroerend goed voor de verwachters te bewaren.

Gegeven te Paramaribo, de 12de Juni 1950.
DE NIET

De Landsminister van Justitie en Politie,
J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven de 12de Juni 1950.
De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

GOVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 12 Juni 1950 tot uitbreiding van de land-
verruiming van 23 Januari 1946 (G. B. No. 7) tot het opheffen van
de mogelijkheid tot beperking van de gebiedsbeheersing van
aantekeningen over de hand.

IN NAAM DER KONINGIN
DE GOVERNIEUR VAN SURINAME

Overwegende dat het wettelijk is de uitbreiding over de
hand ingevuld bij besluit van 23 Januari 1946 (G. B. No. 7) van 12 Juni 1950 en met de hand beperking op
23 Januari 1946 waarbij de grond De Nieuwe Aankomst
naar de Nieuwe Aankomst in het district Suriname
is bestemd.

Gedat op de land-verruiming van 23 Januari 1946 tot het
opheffen van de mogelijkheid tot beperking van de gebiedsbe-
heersing van aantekeningen over de hand (G. B. No. 7);
Heeft de Raad van Advies gehoord, besloten:

Enig Artikel

De uitbreiding over de hand ingevuld bij besluit van
23 Januari 1946 (G. B. No. 7) van 12 Juni 1950 en met de hand beperking op 23 Januari 1946 waarbij de
grond De Nieuwe Aankomst, gelegen aan de Nieuwe
Aankomst in het district Suriname wordt van einde met 12
Juni van 1 September 1950.

De bevestigende uitbreidingen zijn van dit datum af niet lan-
ger verplicht het ontbrekend goed naar de veranderingen te be-
vestigen.

Gegeven te Paramaribo, de 12de Juni 1950.

DE NIET

De Landschrijver van Justitie en Politie.

J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven de 12de Juni 1950
De Landschrijver van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur.

J. C. ZAAL.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 19 Juni 1950 tot verlenging van het recht van de Surinaamsche Bank N.V. om als circulatiebank werkzaam te zijn en tot wijziging van de Surinaamsche Bankwet 1928.

IN NAAM DER KONINGIN !
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende :

dat door het in werking treden van de Landsregeling van Suriname het circulatiebankwezen in Suriname wordt geregeld bij landsverordening, zodat de terzake bij de Wet van 1 Maart 1946 (Staatsblad No. G 51, G.B. No. 49) aan de Kroon gegeven bevoegdheden niet in stand kunnen blijven ;

dat het wenselijk is het bij de Surinaamsche Bankwet 1928 (Staatsblad No. 231, G.B. No. 70), zoals deze sedert is gewijzigd en aangevuld, aan de Surinaamsche Bank N.V. verleend privilege om als circulatiebank in Suriname werkzaam te zijn, zoals dat bij Koninklijk Besluit van 7 November 1949 (Staatsblad No. J 457, G. B. No. 164) tot 1 Juli 1950 werd verlengd, nader te verlengen ;

dat het wenselijk is artikel 11 van de Surinaamsche Bankwet 1928 (Staatsblad No. 231, G.B. No. 70) te wijzigen ;

Heeft de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel 1.

De bepalingen van de artikelen 1 en 2 van de Wet van 1 Maart 1946 (Staatsblad No. G 51, G.B. No. 49) worden hierbij ingetrokken.

Artikel 2.

Het bij de Surinaamsche Bankwet 1928 (Staatsblad No. 231, G.B. No. 70) zoals deze sedert is gewijzigd en aangevuld, aan de

Surinaamsche Bank N. V. verleend recht om als circulatiebank in Suriname werkzaam te zijn wordt verlengd tot 1 Januari 1951.

Artikel 3.

Het vierde lid van artikel 11 van de Surinaamsche Bankwet 1928 wordt gelezen als volgt :

„4. De Bank belast zich met de kosteloze overmaking van gelden ten behoeve van het Land en van de in het 3e lid bedoelde instellingen tussen hare kantoren in Suriname. In gewone omstandigheden belast zij zich voorts met de overmaking tussen Suriname en andere landen, en omgekeerd, tegen een koers, welke voor de Nederlandse gulden gelijk is aan het gemiddelde van de aan- en verkoopkoersen voor de U.S. dollar en het Pond Sterling gelijk is aan de aankoopkoers van de Bank vermeerderd met het aan het Deviezenfonds toekomende aandeel in het verschil tussen aan- en verkoopkoers, en voor andere valuta tegen een koers, welke door de Landsminister van Financiën en de Bank wordt overeengekomen.

De Bank geniet voor die overmaking een provisie, bij overeenkomst tussen de Landsminister van Financiën en de Bank te bepalen.

Artikel 4.

Deze landsverordening treedt in werking op 1 Juli 1950.

Gegeven te Paramaribo, de 22ste Juni 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,

J. DRIELSMA.

Uitgegeven de 24ste Juni 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

1950

No. 84

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 19 Juni 1950 No. 3270, houdende bekendmaking van het Koninklijk besluit van 18 April 1950 (Staatsblad No. K 148), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het Verdrag tot wederzijdse hulpverlening in zake verdediging tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend te Washington op 27 Januari 1950.

De WD. GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Justitie en Politie ;
Gelezen de missive van de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen van 27 Mei 1950 Afd. Suriname en Ned. Antillen No. 20/318 ;

Overwegende dat het wenselijk is de bekendmaking te bevelen van het Koninklijk besluit van 18 April 1950 (Staatsblad No. K 148), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het Verdrag tot wederzijdse hulpverlening in zake verdediging tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend te Washington op 27 Januari 1950 ;

Besluit:

Te gelasten dat voormeld Koninklijk besluit, benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, de 19de Juni 1950.
DE NIET.

De Landsminister van
Justitie en Politie,
J. C. DE MIRANDA Jr.

Uitgegeven de 29ste Juni 1950.
De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 84

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de Wet van 16 Maart 1950 (staatsblad No. K 84), houdende goedkeuring van het Verdrag tot wederzijdse hulpverlening inzake verdediging tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend te Washington op 27 Januari 1950 ;

Overwegende, dat genoemd Verdrag door Ons voor het Koninkrijk der Nederlanden is bekrachtigd ;

Overwegende wijders, dat voornoemd verdrag op 27 Januari 1950 is in werking getreden ;

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken van 13 April 1950, Directie Kabinet en Protocol/VE No. 35784 ;

Hebben goedgevonden en verstaan :

de in Staatsblad No. K84 afgedrukte tekst van bovengenoemd Verdrag te beschouwen als te zijn bekend gemaakt door de plaatsing van dit Besluit in het Staatsblad.

Onder Ministers zijn, ieder voor zoveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereist.

JULIANA.

Soestdijk, 18 April 1950.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

STIKKER.

Uitgegeven de drie en twintigste Mei 1950.

De Minister van Justitie a.i.

J. H. VAN MAARSEVEEN.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 19 Juni 1950 No. 3273, houdende wijziging van de resolutie van 8 September 1947 No. 3650 (G. B. No. 137) houdende instelling van de Deviezen Commissie en vaststelling van de tarieven van de door de Deviezen-Commissie in rekening te brengen kosten, als bedoeld in de „Deviezenregeling 1947” (G. B. No. 136).

DE WD. GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Economische Zaken;

Herlezen de resolutie van 8 September 1947 No. 3650 (G.B. No. 137);

Gelet op artikel 1, lid 13 van de „Deviezenregeling 1947” (G.B. No. 136);

Besluit:

I. De resolutie van 8 September 1947 No. 3650 (G.B. No. 137) in dier voege te wijzigen, dat paragraaf C sub d wordt gelezen als volgt:

d. Voor de navolgende goederen, welke voor de toepassing der Deviezenregeling 1947 zoals zij luidt na wijziging bij de Landsverordening van 9 December 1947 (G.B. No. 187) als genot- en luxe-artikelen worden aangemerkt, wordt boven de sub b omschreven vergoeding een extra vergoeding geheven van 10% van de invoerwaarde, zijnde de koopprijs met bijberekening van alle daarin niet reeds begrepen op de levering hier te lande vallende kosten, doch zonder inbegrip van de Surinaamse belastingen.

De vergoeding van 10% wordt niet geheven op de hierbedoelde genot- en luxeartikelen, welke door of ten behoeve van Lands- of Rijksdiensten of daarmede gelijk te stellen diensten ter beoordeling van de Administrateur van Financiën, worden ingevoerd.

1950

2

No. 86

No. v.d. Surinaamse Handelsstatistiek, 1948.

Benaming der goederen.

10b9	Ganzenleverpastei
16	Kaviaar
17a	Verse vis, schaal- en schelpdieren.
17c	Gerookte zalm in blik, gerookte paling en paling in gelei.
17d	Geconserveerde schaal- en schelpdieren.
35a	Verse vruchten.
35b	Gedroogde vruchten van alle soorten.
35c	Vruchten op sap
38b	Chocolade (gesuikerde)
44	Koek- en suikerbakkerswerk en andere ongesuikerde fijne beschuitjes.
4	Sandwichspread.
44	Geconserveerde vruchten in welke vorm dan ook.
45	Wijnen v.a.s.
46	Bieren
47	Geestrijke dranken
47h	Vruchten op gedistilleerd.
49	Andere dranken
84	Edelgesteenten, halfedelgesteenten, ruw of eenvoudig geslepen, maar niet gezet (koraal en echte paarlen daarin begrepen)
102a/f	Reukwaren
102g/h	Kleurartikelen voor het gezicht en voor het haar.
106	Sigaren en sigaretten.
139	Speelkaarten.
156	Juwelierswerk van edele metalen.
177a	Gouden en zilveren horloges.
179c	Vuurwerken
—	Alle uitsluitend voor de locale limonadestroop- en suikerwerkfabrieken benodigde stoffen z.a. suiker, essences, concentraten, citroenzuur, citroenconcentraten en andere scheikundige producten.

1950

3

No. 86

II. Te bepalen, dat de resolutie waarvan afschrift in het Gouvernementsblad en het Gouvernements-Advertentieblad zal worden geplaatst, in werking treedt met ingang van de dag na die harer plaatsing.

De wd. Gouverneur van Suriname,
Hoofd van de Landsregering,
DE NIET.

De Landsminister van Economische Zaken,
J. C. DE MIRANDA. Jr.

Uitgegeven te Paramaribo, de 21ste Juni 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 87

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 22 Juni 1950 tot wijziging en aanvulling van de Agrarische Verordening (G.B. 1937 No. 53).

IN NAAM DER KONINGIN !

DE WD. GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de Agrarische Verordening (G. B. 1937 No. 53) te wijzigen en aan te vullen ;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Artikel 1.

Aan punt b van het eerste lid van artikel 5 van de Agrarische Verordening (G. B. 1937 No. 53) wordt met verandering van de puntkomma in een punt een nieuwe alinea toegevoegd, luidende :

„Als ingezetenen in de zin dezer verordening worden mede beschouwd zij, die op het ogenblik der inwerkingtreding van deze verordening gedurende de laatste twintig aan deze inwerkingtreding onmiddellijk voorafgaande kalenderjaren of langer in Suriname feitelijk verblijf hebben gehouden, voor zover zij niet sedert die tijd Suriname hebben verlaten met het kenmerk oogmerk om niet terug te keeren, dan wel hun het verblijf in Suriname niet is ontzegd ;”

Artikel 2.

Artikel 6 van de Agrarische Verordening (G. B. 1937 No. 53) wordt aangevuld als volgt :

a. aan het slot van het eerste lid wordt met verandering van de punt in een komma, toegevoegd :

1950

2

No. 87

„of anders van een kaart van uitmeting, indien het reeds uitgemeten en afgebakende grond betreft.”

b. aan het slot van het tweede lid wordt met verandering van de punt in een komma, toegevoegd :

„of ontheffing te verlenen van de verplichting tot indiening daarvan.”

Artikel 3.

In lid 1 van artikel 7 van de Agrarische Verordening (G. B. 1937 No. 53) vervallen de woorden :

„, binnen twee maanden na de indiening daarvan of van de later overgelegde, bij de aanvraag behorende, figuratieve kaart,”.

Artikel 4.

Artikel 8 van de Agrarische Verordening (G. B. 1937 No. 53) wordt aangevuld als volgt :

a. aan lid 2 wordt aan het slot na de punt een nieuwe zin toegevoegd, luidende :

„De aanvrager blijft in ieder geval verplicht, ook wanneer het reeds uitgemeten en afgebakende grond betreft, behoudens het bepaalde in lid 5, binnen de bij die mededeling bepaalde termijn een kaart in viervoud van de aangevraagde grond in te zenden.”

b. na lid 4 wordt een nieuw lid 5 opgenomen, luidende :

„(5) De Gouverneur is bevoegd ontheffing te verlenen van de verplichting tot indiening van de in lid 2 bedoelde kaart.”.

Artikel 5.

In art. 9 lid 1 van de Agrarische Verordening (G. B. 1937 No. 53) wordt in plaats van de woorden „termijn van twee maanden” gelezen „termijn van vier maanden”, en wordt voorts aan dit artikel een nieuw lid 4 toegevoegd luidende :

„(4) Voor gronden uitgegeven in erfpacht ter uitoefening van het landbouw-, tuinbouw- en veeteeltbedrijf met een oppervlakte van 5 h.a. of minder, zijn de opgemaakte stukken vrijgesteld van rechten of kosten ten bate van 's Landskas.”

Artikel 6.

Aan het slot van lid 2 van artikel 13 van de Agrarische Verordening (G. B. 1937 No. 53) wordt met vervanging van de punt in een komma, toegevoegd :

„tenzij het bewijs geleverd wordt, dat de canon over de vervallen termijnen ten volle voldaan is.”

Artikel 7.

Aan artikel 19 van de Agrarische Verordening (G. B. 1937 No. 53) wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende :

„(3) Voor gronden met een oppervlakte van 5 h.a. of minder aangevraagd voor de uitoefening van het landbouw-, tuinbouw- of veeteeltbedrijf, wordt de in dit artikel bedoelde figuratieve kaart door de Gouvernements-Landmeter vervaardigd.”

Artikel 8.

Aan artikel 20 van de Agrarische Verordening (G. B. 1937 No. 53) wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende :

„(3) De ingevolge deze paragraaf opgemaakte stukken zijn voor perceelen van 5 h.a. of minder, uitgegeven voor de uitoefening van het landbouw-, tuinbouw- of veeteeltbedrijf, vrijgesteld van rechten of kosten ten bate van 's Landskas.”

Artikel 9.

Artikel 22 van de Agrarische Verordening (G. B. 1937 No. 53) wordt aangevuld als volgt :

I. Aan het slot van lid 2 wordt met wijziging van de punt in een komma het volgende toegevoegd :

„behalve in de twee navolgende bijzondere gevallen, t.w. wanneer het betreft :

a. nakoming van een ter zake door de bevoegde macht voor de inwerkingtreding dezer verordening gedane toezegging ;

b. gronden behorende tot eenzelfde polder, indien en voor zover de overige gronden binnen die polder bereids onder gemelde titel zijn afgestaan.”

1950

No. 87

II. Na lid 2 wordt een nieuw lid 3 opgenomen luidende :

„(3) Voor percelen met een oppervlakte van 5 h.a. of minder, zijn de bij de in dit artikel bedoelde uitgifte op te maken stukken vrijgesteld van rechten of kosten ten bate van 's Landskas.”

Artikel 10.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 21ste Juni 1950.

DE NIET.

Uitgegeven te Paramaribo de 24ste Juni 1950.

De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

De Landsminister van Financiën,

J. A. DRIELSMA.

1950

No. 88

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PROCLAMATIE

van 24 Juni 1950

betreffende de hervatting van zijn taak door de Gouverneur, Meester J. Klaasesz.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

heden van een dienstreis naar Nederland te Paramaribo teruggekeerd, brengt ter kennis van de ingezetenen, dat hij zijn taak, bij resolutie van 3 Juni 1950 No. 2701 (G. B. No. 79) tijdelijk opgedragen aan de aangewezen vervanger van de Gouverneur van Suriname, Mr. M. DE NIET, Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Suriname, tevens Ondervoorzitter van de Raad van Advies, heeft hervat.

Paramaribo, 24 Juni 1950

De Gouverneur van Suriname,
Hoofd van de Landsregering,
J. KLAASESZ.

De Voorzitter van de Regeringsraad,
J. C. DE MIRANDA Jr.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 1 Juli 1950 No. 3497, tot wijziging van de Resolutie van 30 Maart 1916 No. 1300 (G. B. 29), geldende tekst G. B. 1919 No. 24, houdende vaststelling van een regeling omtrent de betaalbaarstelling door de Administratie van Financiën, van Traktementen, Verlofstraktementen, Wachtgelden, Toelagen, Pensioenen, Onderstanden, Abonnementen, Subsidien en Huishuurvergoedingen en omtrent de betaling van maand- week- en daglonen.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Financiën ;

Besluit:

A. In de resolutie van 30 Maart 1916 No. 1300 (G.B. No. 29, geldende tekst G.B. 1919 No. 24), houdende vaststelling van een regeling omtrent de betaalbaarstelling door de Administratie van Financien, van Traktementen, Verlofstraktementen, Wachtgelden, Toelagen, Pensioenen, Onderstanden, Abonnementen, Subsidien en Huishuurvergoedingen en omtrent de betaling van maand- week- en daglonen, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 15 Mei 1944 (G.B. No. 56), worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. In § 2 sub a van artikel 3 wordt inplaats van „Rijks-, Nederlands-Indischen, Curaçaoschen of Surinaamschen dienst” gelezen „Rijks- of Indonesische dienst dan wel in dienst van de Nederlandse Antillen of van Suriname”;

2. In punt d van § 2 van artikel 2 vervallen de woorden „in de koloniën” ;

3. In punt II van § 1 en punt II van § 2 van artikel 6 wordt telkens inplaats van „de begrooting van Nederlandsch-Indië, van het XIde Hoofdstuk der Staatsbegroting” gelezen „de

1950

No. 89

Indonesische begroting, van het XIIIde Hoofdstuk der Rijksbegroting";

4. Van artikel 10 vervalt paragraaf 7 en het daarin gestelde, terwijl § 8 wordt vervangen door § 7 en wordt gelezen als volgt:

„§ 7. De betaling van loon over de verjaardagen der leden „van het Koninklijk Huis geschiedt op de voet van de bepalingen van de resolutie van 30 Mei 1949 No. 2366 (G.B. No. 64)“.

B. De resolutie van 5 April 1922 No. 1156 (G.B. No. 27), zoals gewijzigd bij G.B. 1925 No. 54 en de resolutie van 4 Juli 1922 No. 2305 (G. B. No. 51) vervallen.

C. Te bepalen dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 1 Juli 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Fananciën,

J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven te Paramaribo de 3de Juli 1950.

De Landsminister van Algemeen en

Gewestelijk Bestuur,

J. C. ZAAL.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 1 Juli 1950 No. 3498, bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de thans geldende tekst van de regeling omtrent de betaalbaarstelling door de Administratie van Financiën, van Traktementen, Verlofstraktementen, Wachtgelden, Toelagen, Pensioenen, Onderstanden, Abonnementen, Subsidiën en Huishuurvergoedingen en omtrent de betaling van maand- week- en daglonen (G.B. 1916 No. 29, geldende tekst G.B. 1919 No. 24).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Financiën;

Gelet op de landsverordening van 28 Juli 1947 (G.B. No. 113), houdende voorschriften met betrekking tot de schrijfwijze van de Nederlandse taal;

Besluit:

Te bepalen dat de bij resolutie van 30 Maart 1916 No. 1300 (G.B. No. 29) vastgestelde regeling omtrent de betaalbaarstelling door de Administratie van Financiën van Traktementen, Verlofstraktementen, Wachtgelden, Toelagen, Pensioenen, Onderstanden, Abonnementen, Subsidiën en Huishuurvergoedingen en omtrent de betaling van maand-, week- en daglonen zoals zij luidt blijktens de geldende tekst in G.B. 1919 No. 24, na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen laatstelijk bij het besluit van 15 Mei 1944 (G.B. No. 56), nevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 1 Juli 1950.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Financiën,

J. A. DRIELSMA.

Uitgegeven de 3de Juli 1950.
De Landsminister van Algemeen
en Gewestelijk Bestuur,
J. C. ZAAL.

1950

No. 90

RESOLUTIE van 30 Maart 1916 No. 1300 (G.B. No. 29), houdende vaststelling van een regeling omtrent de betaalbaarstelling door de Administratie van Financiën, van traktementen, verlofstraktementen, wachtgeld, toelagen, pensioenen, onderstanden, abonnementen, subsidiën en huishuurvergoedingen en omtrent de betaling van maand- week- en daggelden, zoals zij luidt na de daarin sedert de uitgegeven geldende tekst in G. B. 1919 No. 24 aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij:

resolutie van 20 Augustus 1923 No. 3008 (G.B. No. 62);
 resolutie van 28 Mei 1940 No. 1654 (G.B. No. 65);
 besluit van 15 Mei 1944 (G.B. No. 56).

REGELING omtrent de betaalbaarstelling door de Administratie van Financiën van traktementen, verlofstraktementen, wachtgeld, toelagen, pensioenen, onderstanden, abonnementen, subsidiën en huishuurvergoedingen en omtrent de betaling van maand-, week- en daglonen.

Traktement.

Art. 1 1)

§ 1. Het traktement gaat in:

- a. in geval van aanstelling en benoeming tot of opdracht van de waarneming van bepaalde functiën gelijktijdig met het ingaan van de aanstelling, de benoeming of de opdracht;
- b. in geval van uitzending uit Nederland met ingang van de dag van inscheeping naar Suriname, tenzij daaromtrent anders wordt bepaald;
- c. in geval van hervatting van de dienst na afloop van een als straf toegepaste schorsing op de dag volgende op die, waarop de schorsing is geëindigd;
- d. in geval van hervatting van de dienst na ommekomst van binnen- of buitenlands verlof, met de dag, volgende op die, waarop het verlofstraktement ophoudt;
- e. in geval van hervatting van de dienst na ommekomst

1) Gew. bij G.B. 1917 No. 102,
 G.B. 1919 No. 18.
 G.B. 1944 No. 56

van verlof buiten bezwaar van de lande op de dag, waarop de dienst is hervat.

§ 2. Het traktement houdt op :

a. in geval van ontslag of ontheffing van de opdracht met de waarneming van bepaalde functiën, al of niet op verzoek verleend, met ingang van de dag, waarop het ontslag of de ontheffing ingaat ;

b. in geval van ontslag of ontheffing van zijn tewerkstelling, al of niet op verzoek verleend aan een tijdelijk, uit Nederland uitgezonden ambtenaar, met ingang van de dag volgende op die van zijn vertrek uit Suriname, tenzij daaromtrent in de voorwaarden van zijn uitzending anders is bepaald ;

c. in geval van schorsing, welke als straf wordt toegepast, met ingang van de dag, waarop de schorsing ingaat ;

d. in geval van binnen- of buitenlands verlof met ingang van de dag, voorafgaande aan die, waarop het verlofstraktement een aanvang neemt ;

e. in geval van verlof buiten bezwaar van de lande met ingang van de dag, waarop het verlof ingaat ;

f. in geval van overlijden na afloop van de maand van overlijden.

§ 3. In geval van schorsing in verband met een in te stellen onderzoek, bepaalt de Gouverneur of tijdens de duur der schorsing het traktement geheel of gedeeltelijk zal stilstaan.

§ 4. Het traktement wordt betaalbaar gesteld uiterlijk op de laatste werkdag van de maand, waarover de betaling loopt.

Verlofstraktement.

Art. 2. 2)

§ 1. Het verlofstraktement neemt een aanvang met de dag, waarop het verlof ingaat.

§ 2. Het verlofstraktement houdt op :

a. met de laatste dag van de termijn, waarvoor verlof onder genot van verlofstraktement is verleend ;

b. met de laatste dag der maand, waarin de verlofganger overlijdt ;

2) Gew. bij G.B. 1917 No. 102

G.B. 1919 No. 18

G.B. 1944 No. 56

G.B. 1950 No. 89

c. met de dag voorafgaande aan die, waarop de verlofganger de Surinaamse dienst verlaat ;

d. met de dag, voorafgaande aan die, waarop de verlofganger zijn dienst in Suriname hervat, ook al zou inmiddels de termijn van het verlof verstreken zijn.

§ 3. Het verlofstraktement wordt betaalbaargesteld uiterlijk op de laatste werkdag van de maand, waarover de betaling loopt.

Indien het verlof buiten Suriname wordt doorgebracht, wordt het verlofstraktement betaalbaargesteld zo spoedig mogelijk na ontvangst ener attestatie de vita aangevende dat de ambtenaar in leven was op de eerste dag der maand.

Wachtgeld.

Art. 3. 3)

§ 1. Het wachtgeld gaat in :

a. In geval de aanvraag tot toekenning inkomt binnen achttien maanden na het ontslag of na de tijdelijke ontheffing uit de te voren bekleede betrekking, met ingang van de dag, volgende op die, waarop het traktement of het verlofstraktement eindigt ;

b. in geval de aanvraag inkomt achttien maanden of langer na het ontslag, met ingang van de eerste dag van de maand, volgende op die waarin de aanvraag inkwam ;

c. in geval van ontslag uit een betrekking, waarin de titularis van het wachtgeld is herplaatst of tijdelijk is geplaatst, tengevolge waarvan het wachtgeld is geschorst, met ingang van de dag, waarop het ontslag ingaat of het genot van de aan de betrekking verbonden bezoldiging ophoudt.

§ 2. Het wachtgeld houdt op :

a. in geval de titularis van het wachtgeld weder in actieve Rijks- of Indonesische dan wel in dienst van de Nederlandse Antillen of van Suriname geplaatst wordt, waarvan de bezoldiging met de laatst door hem genotene gelijk staat of die overtreft, met ingang van de dag, waarop de benoeming ingaat ;

b. in geval het wachtgeld drie jaren is genoten, met ingang van de dag, waarop dit tijdvak verstreken is ;

c. in geval van pensionnering met ingang van de dag, waarop het pensioen ingaat ;

d. na afloop van de maand van overlijden.

3) Aangev. bij G.B. 1917 No. 102
en gew. bij G. B. 1950 No. 89.

§ 3. Het wachtgeld wordt betaalbaargesteld uiterlijk op de laatste werkdag van de maand, waarover de betaling loopt.

Toelage.

Art. 4. 4)

§ 1. De toelage gaat in :

a. in geval van aanstelling en benoeming tot of opdracht van de waarneming van bepaalde functiën gelijktijdig met het ingaan van de aanstelling, de benoeming of de opdracht ;

b. in geval van hervatting van de dienst na ommekomst van binnen- of buitenlands verlof of van verlof buiten bezwaar van de Lande op de dag waarop de verlofganger de dienst hervat, tenzij daaromtrent anders wordt bepaald ;

c. ingeval van hervatting van de dienst na afloop van een als straf toegepaste schorsing, op de dag, volgende op die, waarop de schorsing is geëindigd.

§ 2. De toelage houdt op :

a. ingeval van ontslag of ontheffing van de opdracht tot de waarneming van bepaalde functiën al of niet op verzoek verleend, met ingang van de dag, waarop het ontslag of de ontheffing ingaat ;

b. ingeval van binnen- of buitenlands verlof of van verlof buiten bezwaar van den Lande met ingang van de dag, waarop het verlof ingaat, tenzij daaromtrent anders wordt bepaald ;

c. in geval van schorsing, welke als straf wordt toegepast, met ingang van de dag, waarop de schorsing ingaat ;

d. in geval van overlijden na afloop van de maand van overlijden.

§ 3. In geval van schorsing in verband met een in te stellen onderzoek, bepaalt de Gouverneur of tijdens de duur der schorsing de toelage geheel of gedeeltelijk zal stilstaan.

§ 4. De toelage wordt betaalbaargesteld op de laatste werkdag van het tijdvak, waarover de betaling loopt.

4) Gew. bij G.B. 1917 No. 102 en G.B. 1919 No. 18

Zie toekenning van detacheringstoelage in de districten in G. B. 1922 No. 27 en 51 ; G. B. 1944 No. 84

Pensioenen.

Art. 5. 5)

§ 1. Het pensioen gaat in en houdt op zoals in de Koninklijke besluiten, verordeningen, resolutiën of reglementen tot regeling van de toekenning daaromtrent is bepaald.

§ 2. Het pensioen wordt betaalbaargesteld uiterlijk op de voorlaatste werkdag van de maand of van het tijdvak, waarover de betaling loopt, tenzij daaromtrent anders is bepaald.

Onderstand.

Art. 6. 6)

§ 1. De onderstand gaat in :

I. Onderstand ten laste van de Surinaamse huishoudelijke begroting.

a. ingeval van toekenning met ingang van de dag, daartoe in de resolutie van toekenning bepaald, en zo dit niet is bepaald, met ingang van de maand, volgende op die waarin de toekenning plaats heeft ;

b. ingeval van expiratie van straf betreffende de onderstand genietende, die veroordeeld is tot gevangenisstraf van drie maanden, tot hechtenis van drie maanden of tot enige zwaardere straf, met ingang van de dag, volgende op die, waarop de onderstand genietende uit de gevangenis is ontslagen.

II. Onderstand ten laste van de Indonesische begroting, van het XIIIde Hoofdstuk der Rijksbegroting en van de verschillende weduwen- en wezenfondsen zoals in de Koninklijke besluiten, verordeningen, resolutiën of reglementen tot regeling van de toekenning daaromtrent is bepaald.

§ 2. De onderstand houdt op :

I. Onderstand ten laste van de Surinaamse huishoudelijke begroting :

a. ingeval van intrekking van de onderstand met ingang van de maand, volgende op die, waarin de intrekking plaats heeft ;

5) Gew. bij G.B. 1917 No. 102.

6) Gew. bij G.B. 1944 No. 56 en G.B. 1950 No. 89.

b. in geval de onderstand genietende veroordeeld is tot gevangenisstraf van drie maanden, tot hechtenis van drie maanden of tot enige zwaardere straf, met ingang van de dag, waarop de straf voor het eerst wordt ondergaan.

Indien daartoe termen bestaan, kan gedurende het ondergaan van de straf, over de onderstand van de veroordeelde ten behoeve van de echtgenote of de kinderen worden beschikt.

c. in geval de termijn, waarvoor de onderstand is toegekend, verstreken is, met ingang van de dag, waarop die termijn verstreken is;

d. in geval de onderstand is toegekend aan wezen, met ingang van de maand, volgende op die, waarin die wezen de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt of waarin zij vóór die tijd in het huwelijk zijn getreden of een bezoldigde landsbetrekking hebben verkregen;

e. in geval van overlijden met ingang van de maand, volgende op die, waarin het overlijden plaats had.

II. Onderstand ten laste van de Indonesische begroting van het XIIIde Hoofdstuk der Rijksbegroting en van de verschillende weduwen- en wezenfondsen zoals in de Koninklijke besluiten, verordeningen, resolutiën of reglementen tot regeling van de toekenning daaromtrent is bepaald.

§ 3. De onderstand wordt betaalbaargesteld in maandelijksse termijnen uiterlijk op de voorlaatste werkdag, waarover de betaling loopt.

§ 4. De onderstand voor ééns zonder aanwijzing van tijdvak wordt dadelijk betaalbaargesteld in één termijn, tenzij in de resolutie houdende toekenning van de onderstand daaromtrent anders is bepaald.

Abonnement.

Art. 7. 7)

§ 1. Het abonnement gaat in:

a. in geval van aanstelling of benoeming tot een ambt of een betrekking of opdracht met de waarneming van bepaalde functiën, waaraan het genot van een abonnement verbonden is, met ingang van de dag, waarop die aanstelling, benoeming of opdracht ingaat;

b. in geval het abonnement is toegekend aan een college of een commissie met ingang van de maand, volgende op die, waarin het college of de commissie is benoemd.

§ 2. In geval van tussentijdse verhoging of verlaging van abonnement gaat het verhoogde of verlaagde abonnement in met de eerste dag van de maand, volgende op die, waarin het abonnement is verhoogd of verlaagd, tenzij daaromtrent anders wordt bepaald.

§ 3. Het abonnement houdt op :

a. in geval van ontslag uit een ambt of een betrekking of ontheffing van de opdracht met de waarneming van bepaalde functiën, waaraan het genot van een abonnement verbonden is, al of niet op verzoek verleend, met ingang van de dag, waarop het ontslag of de ontheffing ingaat ;

b. in geval van schorsing met ingang van de dag, waarop de schorsing ingaat ;

c. in geval van overlijden met ingang van de dag, volgende op die van overlijden ;

d. in geval van intrekking van abonnement met ingang van de eerste der maand, volgende op die, waarin de intrekking is geschied, tenzij daaromtrent anders wordt bepaald ;

e. in geval het abonnement is toegekend aan een college of een commissie, met ingang van de dag, volgende op die, waarop het ontbinden van het college of de commissie ingaat.

§ 4. Het abonnement wordt maandelijks of driemaandelijks betaalbaar gesteld in de eerste week van het tijdvak, waarover de betaling loopt.

Subsidie.

Art. 8.

§ 1. De subsidie wordt betaalbaar gesteld zodra zij is toegekend, hetzij in eens, hetzij per maand of per kwartaal in de eerste week van het tijdvak, waarover de betaling loopt.

§ 2. Indien de uitbetaling van de subsidie van de vervulling van zekere voorwaarden is afhankelijk gesteld, geschiedt de betaalbaarstelling niet alvorens aan de gestelde voorwaarden is voldaan, tenzij daaromtrent een bijzondere regeling wordt getroffen.

Huishuurvergoeding.**Art. 9. 8)**

§ 1. De huishuurvergoeding gaat in :

a. in geval de aanspraak op vergoeding ingaat op of vóór de vijftiende der maand, met ingang van de eerste dag der maand ;

b. in geval de aanspraak op vergoeding ingaat op of na de zestiende der maand, met ingang van de zestiende dag der maand.

§ 2. De huishuurvergoeding houdt op :

a. in geval de aanspraak op vergoeding ophoudt op de eerste der maand, met het einde der vorige maand ;

b. in geval de aanspraak op vergoeding ophoudt in de loop van de maand, met ingang van de eerste dag der volgende maand.

§ 3. In geval van schorsing in verband met het instellen van een onderzoek, bepaalt de Gouverneur of tijdens de duur der schorsing de huishuurvergoeding geheel of gedeeltelijk zal stilstaan.

§ 4. De huishuurvergoeding wordt betaalbaar gesteld op een der laatste vijf werkdagen van het tijdvak, waarover de betaling loopt.

Maand-, week- en dagloon.**Art. 10. 9)**

§ 1. Het loon gaat in en houdt op gelijktijdig met het dienstverband.

§ 2. Indien de diensten zijn gehuurd van dag tot dag, zal het loon slechts worden genoten voor de dagen, waarop dienst is gedaan.

§ 3. Bij afwezigheid wegens ziekte, mits behoorlijk geconstateerd en niet ontstaan door eigen toedoen, kan het volle loon worden uitbetaald over de dagen, waarop tengevolge van die ziekte, geen dienst kon worden gedaan, echter voor niet langer dan tot en met de maand, volgende op die, waarin de afwezigheid is aangevangen.

§ 4. Het vorenstaande is niet van toepassing op lonen van

8) Gew. bij G.B. 1917 No. 102

G.B. 1919 No. 18

9) Gew. bij G. B. 1940 No. 65 en G. B. 1950 No. 89

het personeel van het Departement van Openbare Werken en Verkeer, waarvoor de daaromtrent bestaande of nog te treffen bijzondere regeling geldt.

§ 5. Werklieden in vaste, tijdelijke en in losse dienst van het Gouvernement, mits deze laatsten een volle dagtaak verrichten en gedurende langer dan twee jaren dagelijks, zonder wezenlijke onderbreking, ter beoordeling van de Gouverneur, dienst hebben gedaan, wier loon per dag wordt berekend, ontvangen betaling over de Nieuwjaarsdag, de Goede Vrijdag, de Tweede Paasdag, de Hemelvaartsdag, de Tweede Pinksterdag en de beide Kerstdagen, ook al wordt op die dagen geen arbeid door hen verricht.

§ 6. Vallen de Nieuwjaarsdag of een der Kerstdagen op een Zondag, dan worden zij als zodanig beschouwd.

§ 7. De betaling van loon over de verjaardagen der leden van het Koninklijk Huis geschiedt op de voet van de bepalingen van de resolutie van 30 Mei 1949 No. 2366 (G.B. No. 64).

Algemene bepaling.

Art. 11.

§ 1. De berekening over een gedeelte van een jaar of een gedeelte van een maand geschiedt, behalve voor de dag- en weeklonen, in dier voege dat steeds het jaar op 360 en de maand op 30 dagen wordt gesteld. Dientengevolge zal bij die berekening ten aanzien van kalendermaanden van 31 dagen de laatste dag verwaarloosd worden, terwijl aan de maand Februari twee of, wanneer het een schrikkeljaar geldt, één dag worden bijgevoegd.

§ 2. De traktementen, verlofstraktementen, wachtgelden, toelagen, pensioenen, onderstanden en abonnementen worden over de elf eerste maanden van elk jaar zonder breuken van centen betaald; die breuken worden bij de betaling over de maand December vereffend.

Overgangsbepalingen.

Art. 12. 10)

§ 1. Voor de bij het in werking treden van deze wiizging in actieve dienst zijnde ambtenaren en het andere in 's lands dienst

-
- 10) Gew. bij G.B. 1917 No. 102, G.B. 1919
No. 18, 1923 No. 62 en
G.B. 1944 No. 56

zijnde personeel, dat thans traktement ontvangt in het begin der maand, blijft de betaalbaarstelling hunner traktementen, verlofstraktementen, van de hun eventueel toe te kennen wachtgelden, alsmede van de hun later toe te kennen pensioenen en van de pensioenen hunner weduwen en wezen geregeld op een der eerste vijf werkdagen van de maand, waarover de betaling loopt.

§ 2. Met betrekking tot de in het vorige lid bedoelde ambtenaren en het verder personeel wordt bepaald dat, wanneer een verlof, dat niet met de eerste dag ener maand ingaat, in dezelfde maand eindigt, het over de verloftijd te veel genoten inkomen ingehouden wordt bij de eerstvolgende uitbetaling van bezoldiging.

§ 3. a. Het bepaalde in § 1 geldt niet ten aanzien van hen, die met buitenlands verlof gaan. Nadat zij hun dienst in Suriname hervat hebben, wordt hun traktement en later hun pensioen en dat van hun weduwen en wezen aan het einde der maand betaalbaargesteld;

b. Het bepaalde in § 1 geldt eveneens niet ten aanzien van de thans in dienst zijnde surnumerairs bij hun bevordering tot klerk. Het aan hun nieuwe rang verbonden traktement wordt voor de eerste maand betaalbaargesteld voor de helft in het begin der maand en voor de wederhelft op het einde der maand en vervolgens naar de algemene regel.

§ 4. Voor de bij het in werking treden van deze wijziging pensioen genietenden blijft de betaalbaarstelling hunner pensioenen geregeld op een der eerste vijf werkdagen van de maand of van het tijdvak, waarover de betaling loopt.

